

ପ୍ରମାଣେ କିମ୍ବା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୧

୪୧୦ ଲକ୍ଷ

ବିନ୍ଦୁରୁ ଆସୁଥିବା ଭାଇତାଙ୍କ ସମ୍ମାଦିମାନ
ପାଠ କରିବାରେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଭୁବନେ
ଯେଉଁ ମହାଯୁଦ୍ଧର ଅଶଙ୍କା ଥିଲା ତାବା ସଂ-
ପ୍ରିତି ହେବ ନାହିଁ ଓ ଭୁବନେ ରଜ୍ୟ ଆପଣା
ବିଦ୍ରୋହମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ତ ପ୍ରାପନ କରିବାକୁ
ପରିର୍ବର୍ତ୍ତ ହେବେ । ଚଳନ୍ତ ମାତ୍ର ଭାଇରୁଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବିଦ୍ରୋହଙ୍କ ସହିତ ସୁନି ପ୍ରବିତ ଥିଲା ଏଥିମାତ୍ର
ରେ ଚଳିର ଉଦ୍ୟମ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ସୁନି
ଆରମ୍ଭ କୋଇଥାନ୍ତା ମାତ୍ର ଜଣାଯାଏ ଯେ
ବିଦ୍ରୋହ କିମ୍ବା ମନ୍ତ୍ରରୁ ଦୁଇଛଲ ସର୍ବେ ସନ୍ତି
ପ୍ରାପନ ହେଲାଣି ଓ ଅପର କିମ୍ବା ସହିତ ଗୀଘୁ
ଜନ୍ମ ହେବାର ଆଶା ଅଛି ବୋଲି ସୁନି ବନ୍ଦ
ଅଛି । ଏବନ୍ସ୍ତ ମୁଖର ବିଷୟ ଅଟଇ ଓ
ଭୁବନେ ପମ୍ପ ବିଦ୍ରୋହଙ୍କ ସହିତ କରି
ଆପଣାର ଗାସକପ୍ରଣାଳୀ ସଂଗୋଧକ କଲେ
ଆର ବିଜ୍ଞାପନ ହେବ ନାହିଁ ଓ କିଛିକାଳ
ପ୍ରାର୍ଥ କରୁ ରଜ୍ୟ ଆପଣା ଗୌରବ ରକ୍ଷା
କରିପାରିବ ।

ଗୋବିନ୍ଦବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଦୋଳଯାଶ ଉପକ୍ଷେ
ରେ ଯେତେ ଯାଥ ପୁରାକୁ ଅସିଥିଲେ ତହିଁରୁ
ଅକେକ ଲୋକ ଓଲଭା ସେଗରେ ମର
ପଡ଼ିଥିଲା । ତକୁ ଜଗରରେ ଗୈଗର ପ୍ରାଚୀ
ର୍ଗବ ଅର୍ଦ୍ଧନ ହୋଇଥିଛି ଏବଂ ଯାହିମାକେ
ଫେରି ଆସି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଏରେ
ଗଲୁ ପ୍ରବେଶ କରିଲେଣି । ଏହି ଜଗରରେ

କେତେଣୁତ୍ତର ଲୋକ ପୁଣ୍ୟ ଫେରି ଅସି ଏହି
ଗେଣରେ ମରିବାର ଦେଖାଯାଇଥାଛି । ପୁଣ୍ୟ
ନଗରମୁକ୍ତ ଭବଳେ ଜଳତା ହେଲା
ତେଣେ ଶୁଦ୍ଧୀୟ ଏ ସେବା ବାହାରିବାର
ଦେଖି ଆଜୁମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଁ କି ସେ-
ଠାରେ ସାହୁୟରକ୍ଷାପତି ଯେପ୍ରକାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ହେବାର ଉଚିତ ଜାହା ହୋଇ ନାହିଁ ଓ କେ-
ବଳ ଭାଗୀରଥ ଆଜନ କର ଗବଣ୍ଣିମେଣ୍ଟ
ଯାହା ଛିନ୍ନିନ୍ତି ବସିଥାନ୍ତି ବଢ଼ ପୁଣ୍ୟର ବିଷୟ
ଅଟଇ । ଉକ୍ତ ଅରଜିଦ୍ୱାର ଯେତେ ଠକା
ଆୟ ହେଉଥାଛି ତହୁଁ ମାହୁୟରକ୍ଷାର ଉପର୍ଯ୍ୟ
ମାନ କରିବାରେ ମୁଖ୍ୟ କର୍ତ୍ତରମାନେ ଯତ୍ତ
ବାକ୍ ଦେଉନ୍ତି । ୧୧

ଗତ ଶର୍ଵବାର କଲିତତା ଭାବତବସୀମୁ
ଶର୍ଵଗୁଡ଼ରେ ଏକ ଭାବସର ହୋଇଥିଲା ମହା-
ଶତ ରମନାଥ ଠାକୁର ସହସର ଆପଣ
ପ୍ରହଶ କରୁଥିଲେ । ଦେବାଦ କାର୍ଯ୍ୟକିମ୍ବର
ଯେଉଁ ନୂଜିନ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭର
ଫିରୁଥିଲାନରେ ଅଛି ତହିଁର କେତେକ ବ୍ୟା
ବିମେଷତଃ ଝଙ୍କାର ସ୍ଥ ଓ ତନ୍ତ୍ରିଳାରର କିମ୍ବ-
ମମାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନିଷ୍ଟବାରକ ହୋଇ ଥିବାରୁ
ତହିଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭକୁ ଜଣିବ
ଆବେଦନପଥ ପଠାଇବା ଏ ସଭାର ଉଦେଶ୍ୟ
ଥିଲା । ସଭାରେ ଅନେକ ଶୋକ ଉପତ୍ତି
ହୋଇଥିଲେ ଓ ଯେଉଁ ମର୍ମରେ ଆବେଦନପଥ

ନିବାର	ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମଲ୍ୟ	୩୫୯
	ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟୀ୯	
	ମଧ୍ୟସଲାହଁର ଡାକମାସୁଲି	୩୧୫୯

ଦିଆପିବ ଜାହା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଏପର ବ୍ୟକ୍ତି
ଶୁଣିବି ସବୁ ଏ ପାଣ୍ଡିଲିପିକି ଶାବ୍ଦୀ ବିଦ୍ୟବନ
କରିବାକୁ ମାନସ କରିଥିବାକୁ ଜାହିଁରେ ସର୍ବ-
ଶାଖାରଙ୍ଗର ଅଳ୍ପ ହେବ ବୋଲି ସବୁରେ
ଧାର୍ଯ୍ୟଦିଲେ ଯେ ଅବ୍ୟାପାଣ୍ଡିଲିପିର ଅନୁବାଦ
ମନ୍ତ୍ର ଦେଶାୟରୁଷାରେ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ
ବିମ୍ବେଇ ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଦୃଶ୍ୟ ପରିଥିବାରୁ
ସେଠା ଲେବମାନେ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜବଣ୍ଟିନେଶ୍ଵର
ବେହି ଚିନ୍ତାରେ ମଗ୍ନି ଅଛିନ୍ତି ସରକୁ ଏ ଆର-
କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କର ଏଥର ଦୋଷମାନ କିମ୍ବା—
କିନ୍ତୁ କରିବାକୁ ସମୟ ନାହିଁ ଅତିବିକି ସମ୍ମରି
ଏ ଆଜିକଣ୍ଠା ସୁହିତ ରଖିବା ସକାଶେ
ବ୍ୟକ୍ତିପକ ସବୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାପାଇଁ
ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ । ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଥାକାଇବକୁ
ଏ ସମ୍ପଦରେ ଅବେଳିପଦର ନମ୍ର ଧର୍ମପଦ-
ରେ ପ୍ରକାଶ କର ପାଇଲୁ ନାହିଁ ଆଗାମୀ
ସପ୍ତାହରେ ତାହା କରିବୁ ଓ ପାଠକମାନେ
ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥିବା ପାଣ୍ଡିଲିପି ଆରକ୍ଷ କଲେ ଅ-
ନେବ ଶାଖାରଙ୍ଗ ଅଳ୍ପ ହେବ ।

ଚନ୍ଦ୍ରମା କିଲାର ଫେନାରୁ ମକବମାନ
ଗତ ସପ୍ତାହରେ ହାଇକୋର୍ଡରେ ଲକ୍ଷ୍ମି ହୋଇ-
ଅଛି ଓ ଜାହା ସେବ ସମ୍ମାଧିମାନଙ୍କରେ
ବଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନ ଲୁଗିଥାଏ । ଏ ମକବମାରେ
ବେତେଶ୍ଵର ପ୍ରତା ନିଥ୍ୟା ବାନ୍ଧ ଦେବା ଅପ-

ରୁଥରେ ଦଶ ପାଇଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ
ହାଇକୋର୍ଟରେ ଏହି ଅପତି ବୋଇଥିଲ ଯେ
ମନ୍ଦିରମାର କାର୍ଯ୍ୟ ବେଅଇକରୁଣେ ଗଲି ଥିଲ
ଏକ ଅସମିମାନେ ବେଅଇନମକେ ଦଶ
ପାଇଥାଇଛନ୍ତି । ଗର୍ଭିନୀରେ ପକ୍ଷରୁ ଏକଜଣ
ଉତ୍ତାଳ କିଷ୍ଟକୁ ହୋଇ ମନ୍ଦିରମାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଆଇନପକ୍ଷର ଥିବାର ଦେଖାଇବାକୁ ଚିନ୍ତା
କରିଥିଲେ । ହାଇକୋର୍ଟ ଏହି କର୍ତ୍ତର କଲେବୀ
ଏ ମନ୍ଦିରମାରେ ଆଇନପକ୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା
ପକ୍ଷରେ ଜଳମାନଙ୍କର ଭାଷା ସନ୍ଦେହ
ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏ ବିଷୟର
ବାଧାନୁବାଦର ବିଚର କରିବା ଅନାବନ୍ୟକ
ବିବେଚନା କରନ୍ତି ତାରଣ ସମୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ଆସମରେ ହୋଇଥିବାର ଏକ ଘୋଷ ସାବ୍ୟସ୍ତ
ପ୍ରତି ବୌଣସି ଆଇନପକ୍ଷର ଅପତି ନ ଥିବାର
ଅନୁମାନ କଲେ ସୁଧା ସେମାନେ ବିବେଚନା
କରନ୍ତି ବି ଅସମିମାନେ ଯେତେ ଦଶ ଦେଇ
କରିଥାଇନ୍ତି ତାହା ଉକ୍ତ ଅପରଥ ସଞ୍ଚାରେ
ଯଥେଷ୍ଟ ଅଇ । ଏଥରୁ ବସ୍ତୁବାଧାରଣ ଏକ
ବାହ୍ୟ ହୋଇ କରିଥାଇନ୍ତି ବି ହାଇକୋର୍ଟର ଏ
ବିଚାରି ବଢ଼ି ହାସ୍ତାଧିକ ହୋଇଥାଏ ଓ
ବାସ୍ତବରେ ଏହାକୁ ବିଚର ବୋଲି ଯାଇ ନ
ପାରେ । ପ୍ରଥମେ ଜଳମାନେ ଆଇନପକ୍ଷର
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି ଭାଷା ସନ୍ଦେହ କଲେ
ଓ ପରେ ଆଇନପକ୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବାର
କଲୁନା କର ଆସମିମାନଙ୍କୁ ଦଶ ର ଯୋଗ୍ୟ
କଲେ ବେବଳ ଦଶ ର ପରିମାଣ କିନ୍ତୁ ତାଣା
କର ଦେଲେ । ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଥିଲୁ ଯେ
ଆଇନପକ୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେଲେ ଅସାନିର
ଅପରଥ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ହିଅଇ ଓ ଏତୁପର
ସନ୍ଦେହ ହେଲେ ତାହିଁ ର ଫଳ ଅଗମ ଲାଗୁ
କର ଗଲାପ ପାଇ ଛିଲୁ ଏ ପୁଲରେ ହାଇ-
କୋର୍ଟ ସନ୍ଦେହର ଅଣିବ ଫଳ ଅଗମିକୁ
ଦେଇ ଦଶ ର ପରିମାଣ ତାଣା କର ଦେଲେ ।
ସବୋଇ ବିଶ୍ଵଳ୍ୟରୁ ଏ ପ୍ରକର ବିଚର
ପାଇବାର ପ୍ରତ୍ୟାମା କେହି କରଇ ନାହିଁ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଅଗା କରୁ ବି ହାଇକୋର୍ଟ
ଯେହି ସନ୍ଦେହ କରିଥାଇନ୍ତି ତାହା ପ୍ରକାର
ଅଟଇ ବି ନା ଏଥର ବିଚର କିମ୍ବା ପୁନଃବାର
ହାଇକୋର୍ଟରେ ଅବେଦନ ହେଲେ ବଢ଼ି ଭଲ
ହେବ । କର୍ତ୍ତୁଙ୍କ ସାହେବଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଯେତେ
ନନ୍ଦ ହେଉ ତାହାଙ୍କର ଭାଷ୍ୟକୁ ବଢ଼ି ବୋଲି
କାନ୍ତି ହେବ କାରଣ ତାହାଙ୍କର ପଦେ ଦୋଷ

ଥିଲେହେଁ ସେ ବିଗୁରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହାତରୁ ଦଜ୍ଜ
ସହଜରେ ବାହାର ଅସୁଅଛନ୍ତି ।

ଗତ ରହିବାର ଶ୍ରୀମୁକୁ କମେଶ୍ଵର ସାହେବ
ତେଜନାଳର ବନୋବସ୍ତୁ ରି ଏ ଲଗଭଲୁ
ଫେର ଅଦ୍ଵୀତୀତ୍ତ୍ଵ । ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ
ତେଜନାଳ ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ମ ଯେପରି ବନୋବସ୍ତୁ
ପ୍ରରେ ଚଲୁଥିଲା ଠିକ୍ ସେହିପରି ବନୋବସ୍ତୁ
ରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀମୁକୁ ଥିବା ଅମଲଙ୍କପ୍ରାଗ୍
ଆଗାମୀ ସୁନିଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବୁ ବନମାଳା
ସିଂହକ ଉତ୍ସାହିରଣ୍ୟରେ ଚଲଇ ଓ ଭକ୍ତି-
ପ୍ରେସରୁ ବିପରି ବନୋବସ୍ତୁ କଲେ ଉତ୍ସମ ହେବ
ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀମୁକୁ ଥିବା ଅମଲଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ବିପରିମାଣରେ ଉଣା ହେବ ବାବୁ ବନମାଳା
ସିଂହ ଏଥମାଝରେ ଭର୍ତ୍ତର ଉତ୍ସମ କର ରିପୋର୍ଟ
କଲେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାହେବ କବେଚନା କର
ଦିହତ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ । ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ବନମାଳାବାବୁଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟ କମିଉ ମାସକୁ ୫ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଦେଇ
ନାବାଲଗ ସଜାଳ୍ ପଢାଇବା
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ବାବୁଙ୍କ
୫ ୧୫୦ ଟଙ୍କା ବିଦ୍ୟୁତେ ଏବଂ ଅପ୍ରକାଶିତ
ଶିକ୍ଷକ ରହିବ । ନାବାଲଗ ସଜାଳ୍ କତାରେ
ରହି ଶିକ୍ଷାଲୀର କରିବେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁ
ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଉତ୍ସମ ହୋଇଥାଇ ସନ୍ଦେଖ ନାହିଁ
ତେ କମିଶ୍ଵର ସାହେବ ବନମାଳା ବାବୁଙ୍କ ହସ୍ତ
ରେ ମମସ୍ତ ଭାବ ଦେଇ ତାହାଙ୍କ ପରମର୍ଶରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଜାହୁକ ହେବାରେ ବିଶ୍ଵରର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଇଛନ୍ତି । ବାବୁଙ୍କରେ ମୃତ ମହାଶ୍ରଦ୍ଧା
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଯେମନ୍ତ ବିଚଳଣ ଥିଲେ ରେମନ୍ତ ଏବଂ
ଜଣ ବୃଦ୍ଧିମାନ ଓ ଶୁଣିବାକୁ ଦେବାନ ଶ୍ରୀମୁକୁ
କର ଯାଇଥାବୁ ତାହାଙ୍କ ସଜାଳ୍ କର କିମ୍ବା ମତ୍ତୁ
ବିଶ୍ଵଶଳା ଘଟିଲା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦୂଃଖର କରିଯା
ଯେ କମିଶ୍ଵର ସାହେବ ବାବୁ ଗୋଟିନ ତନ୍ତ୍ର
ମହାପାଦକୁ ବରଣ୍ୟ କଲେ । ମୃତ ମହାଶ୍ରଦ୍ଧା
ଏହାଙ୍କ ଅନେକଦିନ ପରମାଧାରଣରେ ରହି
ଏହାଙ୍କର ଗତ ଲାଗୁ ଓ କିମ୍ବାରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗକର ଶିକ୍ଷକ ପଦରେ ଶ୍ରୀମୁକୁ
କରିଥିଲେ ଓ ସେ ଅନ୍ତବାଲରେ ସୁରକ୍ଷା
ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ସମ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଶିଶ୍ବ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ତାହା ଯେ ସୁରକ୍ଷାକର ଶିକ୍ଷାର ପରମାଧାର
କରିଥାଇ ସେ ଜାତିଅଛି ଓ ଆମେମାନେ
ମୃତକଣରେ ବହୁ ଯେ ଗୋଟିନ ବାବୁଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ ତାହା ବଜ ପ୍ରଣାଳୀର ବିଷୟ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ

ମାତ୍ର କମ୍ପଣୁର ଏଥରୁ କିନ୍ତୁ ଧରଇ ନ କର
ଗୋକନ ବାବୁଙ୍କର ସରକାରୀ କର୍ମରେ ଥିବା
ସମୟର ସାମାଜିକ ଦୋଷକୁ ଘରୁଚର ଜ୍ଞାନ କର
ସାହା ଭାବାଙ୍କୁ ଏକାବେଳେକେ କର୍ମରୁ ବାହାର
କର ଦେଲେ ଏଥରେ ସାହେବଙ୍କର ଜ୍ଞାନ
ବିବେଚନାର ତୁଟି ଓ ଶିଷ୍ଟରଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ
ଅଛି । ସରକାରୀ ମନ୍ଦିରମାରେ ବଡ଼ ଗୃଷ୍ମମ-
ମାନେ ଅଛନ୍ତି କମ୍ପଣୁର ସାହେବ ଭାବାଙ୍କର
ବିଜ୍ଞାନ କର ପାରୁ ନାହାନ୍ତି କରି ବାହାରୀ କୁ
ଉତ୍ତପ୍ତି ଦେ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ପବେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି
କୁର ସାମାଜିକ ଦୋଷ ଥିଲା ବି ଜାହାଁ ସଦେହ
ଓ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା ଏକାବେ-
ଳକେ ଜାହା ଭଣ୍ଡିରେ କୁଣ୍ଡ ଲଗାଇ ଦେଲେ ।
ଏହା ଯେବେ ଅବିରୁ ଓ ନର୍ଦୟାର କାର୍ଯ୍ୟ
ନୁହଇ ଭେବେ ଏହାକୁ ବି ବୋଲାଯିବ ଅଥବା
ଏଥରେ ସାହେବଙ୍କର ଦୋଷ ବି ଏହା କଠ-
ବାଲର ଧର୍ମ ଅଛଇ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ କମ୍ପେଇର ତୀର୍ତ୍ତିଷ୍ଠ ପଞ୍ଚର୍ତ୍ତରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଉତ୍ତିଥାଙ୍କ ପଶୁପର୍ମ ହମେ ସବୁ
ବର୍ତ୍ତ ଫେରିଲ ଅପରାଧର ନିୟମ ମଧ୍ୟରେ
ଜଳଲିପ୍ରକାଶ ଛନ୍ଦେଖି ବିଦୃମ କରିଅଛନ୍ତି ଯଥା;
—ସତ୍ୟ କ୍ଷମା ନ ଦେବା ।—ତେବେଳ
ମୂଲର ପରମାଣ ଭାଣା ବରବା । ॥—ଦୂମ୍ୟ-
ଖବାର୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ ଦେବା । ଏବୁ ବିଦୃ-
ମର ପ୍ରତ୍ୟେବରୁ ମନ୍ଦିରାଳ କାଜ ହେବାର
ଦେଖି ସୁଜାର ସଂକାଳିକ ସବୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ-
ରେ ଏଷମ୍ପ କିରୁଦ୍ଧରେ ପରିବାଦ କରିଅଛନ୍ତି
ଓ ଦେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିବାଦରୁ କଣ୍ଠାୟାଏ ଯେ
ଶୀତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ରିୟମମାନ ପାରଦର୍ତ୍ତନ ନ
ବଲେ ଦେବ ଜାଇଗାର ହୋଇଥିବ । ଆଜ
ଟାଟାର କାଳରୁ ଏହ ପ୍ରଥା କମ ଅସୁଅଛି ବ
ଦୂର୍ଭିକ୍ଷ ପରିମେ ସବାମେ ବାଜୁ କ୍ଷମା ଦିଅ
ଯେବେ ଏ ଏଥରେ ଆଶ୍ରମ ଉପକର ହୁଅର
ବୋଲି ସମସ୍ତେ ପ୍ରଥମେ ଭାବାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ବଜା ଓ ଚାରପ୍ଲାଟ୍ଟା
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ପ୍ରଦେଶର ଜନିଦାରମାନେ ଧାରିଲ
ନକ୍ଷ୍ଟ ହେବା ବାଲରେ ପ୍ରକାଶ୍ରୁ ବାଜୁ କ୍ଷମା
ଦେଇ ଅସୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଦେଶ ଲାଙ୍ଘକ ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଘ ବଳବର ଏତୁ ରିୟମରେ ଭାର୍ଯ୍ୟ
ବରୁଥିଲେ ଏମନ୍ତ କି କିମ୍ବା ଦିଶାନ୍ତରେ ଝେଗାର
ଦୂର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ ବଜୁ କ୍ଷମା ଦେ ଯାଇଥିଲା
ଓ ଭାବ ଦେବାରେ କିମ୍ବା ହେବାର ମଧ୍ୟ

ଅନେକ ଅଳ୍ପ ଶତାବ୍ଦୀ କିମ୍ବା ବେହାରର
ହୃଦୟଠାରୁ ସରୁ ରଗର୍ଜ ଫେଲ ଏ ନିୟମର
ବସେଥା ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି ଓ ପୂର୍ବ ବଜାଲାର
ଗୁଡ଼ କଳପ୍ତାବଜରେ ଶକସ କ୍ଷମା କି ଦେବାକୁ
ପ୍ରସାଦ କରି ହରବରରେ ପଢ଼ିଥିଲେ ହୀଁ ସେ
କଥାକୁ ହର୍ଷି ନାହାନ୍ତି । ଯାହା ଦେଉ ମାନ୍ଦାଳ
କବଣ୍ଣିମେଘ ଏ ନିୟମର ଅଯୋଜିତକତା ରଙ୍ଗିଯା
ଗବଣ୍ଣିତେ ଖାଲୁ ରଲ କରି ଦେଖାଇ-
ବାରେ ବେତେକ ଖଲରେ ଶକସ କ୍ଷମା ଦେ-
ବାର ଅଜ୍ଞା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଉରବା ହୁଅର
ଯେ ପ୍ରଥମ ନିୟମ ନିୟମଠି ଦିନଗାଂ୍ର ରହିଛି
ହେବ । ଦୂର୍ଲିପ୍ତ ପାହାୟି ନିମିତ୍ତ ଯେସମ୍ପ୍ରଦୀ
କର୍ମ ଲାଗିଥାଇ ତହୁଁରେ ମଲୁଧାଙ୍କର ମୂଳ ଉତ୍ତା
କରିବାରୁ ଦୂର୍ଲିପ୍ତ ପାତକ ଲୋକମାନେ ଦିନଗାଂ୍ର
ବଳପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଗୈବପ୍ରଦ ହେଉଥାଇଛନ୍ତି ଏବଂ
ଆହୁର ଜଣାୟାଏ ଯେ ଏମାନଙ୍କ ରହିବା
ସକାଗେ ଏବଂ ନାହିଁ ମାଟିରେ ଗାଡ଼ ଗୋଲ
ରାଷ୍ଟ କାଟନ୍ତି ଓ ବସ୍ତାଗବରେ ଫୁଲ୍‌ଙ୍ଗା ପଢ଼ିଥାନ୍ତି
ଏପରି ଅବହାରେ ଯେ ଲୋଦିତାର ପ୍ରାଦୁର୍ଭବ
ହେବ ଏଥରେ ବଚିତ୍ର ବି ବାସ୍ତବରେ ବେବଳ
କୁଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏ ଗେଗ କିନ୍ତୁ ହୋଇ
ଗଲା ଲୋକରୁ ସମନ ଭବନକୁ ପଠାଉଥାଇ
ମାନ୍ଦାଳ କବଣ୍ଣିମେଘ ଏ ନିୟମର ଦୋଷ
ଜାଣିପାର କର୍ମଗୁରୁଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ମଲ ଉତ୍ତା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି
ବନ୍ଧୁବାର ଉଚିତ ଯେମନ୍ତ ଏହାଦ୍ୱାରା କେହି
ଅନାହାରରେ ମର କି ଯାଏ କିନ୍ତୁ ଅନାହାର-
ରେ ମୃଦୁ ଲାଗିବାର ସମ୍ଭାବ ପାପୁଆନ୍ତ ସ୍ତରରେ
ଅନ୍ୟକ ଦିନ ଏ ନିୟମ ରହିବ ନାହିଁ ତାହା
ହେଲେ ରକ୍ଷା । ତୁମ୍ହୁ ନିୟମ ବିବୁଦ୍ଧରେ ସର୍ବ
କହୁଥାଇଛୁ କି ଦୁମ୍ଭୟକାରିମାନେ ବାସ୍ତବରେ
କହ ଲୋକ ନୁହନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଦେଖାରେ
କହ ଲୋକ ନୁହନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଦେଲେ ସେମାନେ
ଅନାଦ୍ୱାର ହୋଇ ଗେଣ୍ଟ ଉତ୍ସାଦ କର କେ
ଲଜ୍ଜାକାରେ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କରିବେ ଓ ଏପରି
ଅବସ୍ଥାରେ ଜାହାଙ୍କୁ ପକାଇବା ଦେବାତ ଗବଣ୍ଣି-
ମେଘଙ୍କର ଉଚିତ ନୁହଇ । ଆମ୍ବେମାନେ ଏ
କବୁ ନିୟମ ଦେଖି ଏହି ଭାଲୁଅଛୁ ବି ଗବଣ୍ଣି-
ମେଘଙ୍କ ବିବେଚନାରେ କୁଣିକାରିମାନେ ସମ-
ସ୍ତରଙ୍କାରୁ ରଲ ଅବସ୍ଥାର ଲୋକ ଓ ପୁରୀଙ୍କ

ତାହାଙ୍କୁ ବାଥର ଜାହିଁ ମାତ୍ର କାହାଏବୁ ଦୁଇକ୍ଷ
ଜାଗ ହୁଅର । ଯେବେ ଫଲ ନ ହେଲା
ତେବେ ଏମାନେ ବେମନ୍ତେ ବଞ୍ଚି ରହିବେ ଓ
ବିପର ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବେ ଓ ଯେବେ ଏହାଙ୍କୁ
ଅଗ୍ରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦିପ୍ତା ନ ଯାଏ ତେବେ
ସେମାନେ ବିପର ଭିବିଷ୍ୟତକୁ ରୂପ କରି
ଥାଇବେ ଯେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଦୁଇକ୍ଷ କିବାରଣ ହେବ?
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କର ଏମନ୍ତ ନିଯମ କରିବାର
ମଳ ଉଦେଶ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ବିଧ୍ୟ ଉଣା କରିବା
ଅଟ୍ଟଇ ଓ ରୁକ୍ଷରଣ୍ଣାରରେ ପ୍ରକୃତ ଥନ ନ
ଥିବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ବାଧ ହୋଇ ଏହା କରୁ
ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେପୁଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ପରା
ଙ୍କର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କର ଏ କଷ୍ଟରୁ ଉବାର
କରିବାକୁ ବସିଅଛନ୍ତି ସେପୁଲେ ଉପଯୁକ୍ତବ୍ୟୁ
କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ହେଲେ ବିପର ଚଲିବ ।
ଏହି ଦୁଇକ୍ଷ ସାହାଯ୍ୟର ବ୍ୟୁତ କରିବ ଟଙ୍କା
ରଣ କରିବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ପ୍ରସାଦ କଲେଣି
ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ବଜେଠ ବାହାରଲେ ରୂପ ମୁଖ୍ୟ
ହେବ ତେବେ ଆଉ ଯେତେ ବ୍ୟୁତ ହେବ
ତହିଁ ପାଇଁ ରୂପ ନ କର ଅପ୍ରକୃତ ସାହାଯ୍ୟ
ଦେବାର କାରଣ କି । ବୋଧ ହୁଅର ସରଙ୍ଗ
ଆବେଦନପଥ ପାଠକର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ପ୍ରକୃତ
ପରିମାଣରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ବିଷୟରେ
ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଗର କରିବେ ।

ଆମ୍ବେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସହି ସାକାର
କରୁଥିଲୁ ଯେ ଶ୍ରାୟକୁ ତାକୁର ଶୁଅର୍କ ସାହେ-
ବଙ୍ଗ ରଚିତ ରୈଷଜ୍ୟବ୍ରତାକର ସ୍ପ୍ରକ ଏକ-
ଖଣ୍ଡ ଉତ୍ସବାର ପ୍ରାଣ ହୋଇଥିଲୁ । ଏ ସ୍ପ୍ରକ କାଣ୍ଡି
ତାକୁର ସାହେବ ଓଡ଼ିଶା ମେତକଳ
ସୁଲଭ ହୃଦୟମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର କମିତି
ରୁକ୍ଷଗୀ ପ୍ରତିମାନଙ୍କରୁ ସଂକଳନ କରିଥିଲାଗୁ
ଓ ଏହାକୁ ସାଧାରଣ ସନ୍ଦର୍ଭ କରିବାଲାଗି ବୌଣସି
ଯତ୍ତରେ ତ୍ରିତି କର ନାହାନ୍ତି । ଏଥରେ ରୁକ୍ଷଗୀ
ଶ୍ରେଷ୍ଠସବୁର ଗୁଣ ଓ ପ୍ରୟୋଗ ଇତ୍ୟାକି ବର୍ଣ୍ଣିତ
ହୋଇଥିଲା । ସୁମୁକ୍ତି କଟକ ନିରାନ୍ତ୍ରେ
ଉତ୍ତମ କାଗଜରେ ସୁନ୍ଦରଗୁପ୍ତ ଶପା ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏହାର ଗୁଣ ବିଷୟରେ ଆମ୍ବେମାନେ
ସମାଜୋତକା କରିବାକୁ ଅସମ ଓ ଆମ୍ବେମାନେ
ଏହିଦ୍ୱା ବହୁଧାରୁ ଯେ ତାକୁର ସାହେବଙ୍କ ଚି-
ତ୍ରିକାରେ ଏହୁାକର ଲୋକଙ୍କର ଯେମନ୍ତ ସନ୍ଦେ-
ଶ ଜାତ ହୋଇଥିଲା କହୁଣ୍ଣିରେ ସୁମୁକ୍ତ ରଜନ
ହୋଇଥିବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଶପା ଯଦ୍ୟପି କି

ଅସୁକ ବଜାଳା ପର ହୋଇଥିଲି ମାତ୍ର ତହିଁ-
ପାଇଁ ପାଠକମାନେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହେବେ ଜାହାଁ ।
କାରଣ ରଚଯିତା ସ୍ଵଧୂମ ଇଂରଜ ପୁଣି ତାଙ୍କା-
ଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଜଣେ ବଜାଳା ଓ ଜଣେ
ନେଟିବ ଗ୍ରୌଣ୍ଡିଟାନ ଅଟନ୍ତି । ଫଳଜଃ ତାକୁର
ସାହେବଙ୍କ ଯତ୍ନ ଓ ପରିଶ୍ରମରୁ ଆମ୍ବେମାନେ
ଏତେଗାନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଇଂରେଜ ପ୍ରଣା-
ଳାର ଶବ୍ଦାଶ୍ୱାସକ ଲାଭ କିମ୍ବା ପରମରାଗର
ବିଷୟ ଓ ଏଥିପାଇଁ ତାକୁର ସାହେବଙ୍କୁ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥାନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଅମେଗାଳେ ଅବଗତ ହୋଇଥାଏଁ ଯେ
ଶ୍ରୀପୁରୁ କନିଶ୍ଚର ସାହେବ ଅଜକାଳ ବାଲେଶ୍ଵର
ଗସ୍ତକୁ ଯାଦା କରିବେ । ଛିଲର କଲେକ୍ଟର
ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଗସ୍ତକୁ ଯାଉଥାଏନ୍ତି । ଏବର୍ଷ
ଗସ୍ତକୁ ବତ ଜଣିଯୁ ଦିନରେ ପଡ଼ିଲା ।

ବନ୍ଦକଳ୍ପ ମନ୍ତ୍ରରେ କେନ୍ଦ୍ରାପତାରେ ଦୋଳ
ଯାଦାର ଧୂମ ଦିଲ୍ଲି ଅସ୍ଵକ ଦେଶାଯାଏ । ସେ-
ଠାରେ ବାବୁ ଗ୍ରଥାଶ୍ଵାମ ଜରନ୍ତି ଓ ବାବୁ ମନ-
ଗୋବିନ୍ଦ ଜୀବନ୍ଦେବ ଏହି ଯାଦାରେ ପ୍ରାୟ
* । ତ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି କରନ୍ତି । ଗ୍ରେଷ-
ନାଇ ବାଣ ଓ ନାଚ ଅବିର ଜୀଜ୍ଵାଦିର ବନ୍ଦ
ଧୂମ ହୁଅଇ । ଏବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ଏବଂ ଜଣଙ୍ଗ
ଠାକୁର ପାଖରେ ପାଞ୍ଚ ମାତ୍ର ପଞ୍ଚା ଜାନ ହୋ-
ଇଥିଲା । ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଏ ଦୂହଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ରରେ ଜଦାଜଦ ଲାଗିଥିବାବୁ ଅଛାଇଣ
ଆଜେକଣ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି ହୁଅଇ । ଗ୍ରଥାଶ୍ଵାମ
ବାବୁଙ୍କେର ନାମ ଅଜ୍ଞପ୍ରକାରରେ ବାହାରିଅଛି
ଶମଗୋବିନ୍ଦ ବାବୁ ଉହଁପରି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ
ଭଲ ହୁଅନା ।

ଏକଳ୍ପାରେ ଏମାସରେ ଯେଉଁ ବିବାହ
ହେଲା ଅନ୍ୟ କୌଣସିବର୍ଷ ଏସମୟରେ ତାହା
ଦେଖା ନ ଥିଲା ଅବଧି ବିବାହର ଗୋଲମାଳ
ଘରି ଜାହିଁ ଓ ଏଥିପାଇଁ ଗୋତଙ୍କର ଅବର
ଭାଗ ହୋଇଥିଲା ଦୁଃଖ ଦାମ ଦେଲେଥିବା
ଗୋତ ନିଲିବାର ବଠିନି ।

ମହୀୟର ନିକଟ ଗତାଳୁର ଜଗଳରେ
ଦିଲ୍ଲିର ବାଉଁଗ ଧାନ ହୋଇଥାଏ ଓ ସହୃଦୟ
ଦୂର୍ବଳପାତ୍ର ପ୍ରକା ସେହି ଥାକ ଗାଇ ପ୍ରାଣ
ରକ୍ଷା କରୁଥାନ୍ତରୁ । ବାଉଁଗରେଥାନ ହେବାର
ସରଗୁଚର ଦେଖା ଯାଏ ଜାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦୂର୍ବଳ

ପଞ୍ଜିଲେ ପ୍ରାୟ ଧାନ ହୁଅଇ ଏଥର କାରଣ କି ?
ବର୍ଷା ଉତ୍ତା ହେଲେ ଏପର ହୁଅଇବି ?

ତାରତାକ ଯୋଗେ ସମ୍ମାଦ ଅସିଥାଇଁ ଯେ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ନଗରରେ ଅଗ୍ରନ୍ୟ ଜଳକଷ୍ଣ ହୋଇ-
ଅଛି ଓ ପିଇବା ପାଇଁ ଯୋଗାଇବା ସକାଗେ
ବତି ଭାବନା ଉପରୁତ୍ତ ହୋଇଥାଇଁ । କଥୁଳ
ହୁଅଇ ଯେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ କଳ ନ ଦେଇ ବେଳେ
କଳ ଧାନ କରିବାରେ ବ୍ୟବସାର ହେବ ।
ଗନ୍ଧୀମେଣ୍ଡ ଏଥର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥାନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦାଚମେଲରୁ ଜଣା ଗଲା ଯେ ସର
ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରେସଲ ନଷ୍ଟକର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ଅନୁଶେଷ କରିଥିଲୁ କି ସେମାନେ ପ୍ରାମ,
ବୁଲି ପୂର୍ବକର ଅବଶ୍ୟା ଅବଲୋକନ କରିବେ
ଏକ ଅନାହାରରେ ମୁଣ୍ଡ ଘିବାଳ ନ ଦେବେ

ଦିବାଙ୍କର ଜଙ୍ଗଲରେ ଗୋଟାଏ ହାତୁ
କଣେ ଛୁଲିବୁ ଶୁଣରେ ଧର ଅନେକଙ୍ଗ
ଅର୍ପିନ୍ତି ବୁଲାଇ ଯେତେବେଳେ କାଣିଲୁ ଯେ
ମନୁଷ୍ୟଟି ମରିଗଲୁ ତେତେବେଳେ ଗୋଟାଏ
ଗାତ୍ର ଖୋଲ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଲମ୍ବା କର ତହିଁ
ଦିଗରେ ଶୁଅଇ ଦେଇ ଉପରେ ଡାଳ ପାହ
ଯୋଡାଇ ଦେଇ ଚାଲି ଗଲା । ଭାଗ୍ୟକିମେ
ମନୁଷ୍ୟଟି କେବଳ ମୁହଁକାବସ୍ଥାରେ ଥିଲା ଆଉ
କଣେ ବାହୋଇ ଭାବାକୁ ଦେଖି ଗାତ୍ରରୁ
ବାହାର କର ହାତପାତାଳକୁ ପଠାଇ ଦେବାରେ
ସେ ପନ୍ଦର ଦିନ ମଞ୍ଚରେ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଗୁ
କଲା । ହାତଙ୍କ ଜାଗରେ ବି କବର ଦେବାର
ବିଦ୍ୟମ ଅଛି ଅଥବା ଏ ଗୁଣ ହାତଟି କାହିଁ
କିମ୍ବାଲ ।

ଲୋହ ରେଲିଷ୍ଟ୍ରେସନରେ ଦୁଇକଣ
ରେଲଗାଡ଼ର କ୍ଳବର ଗୋଟିଏ ଜୀଳଗାଡ଼ରେ
ବୋଲିଲାର ନିଆଁ ଜାଳ ଦେଇ ଗାଡ଼ର ଥାର
ବନ୍ଦ କରି ଶୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଜମାଦାର
ସବାଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୋଇ କି ପାଇବାରେ
ଗାଡ଼ ଥାର ଫିରାଇ ଦେଖିଲ ଯେ ଏକଜଣର
ମୂର୍ଖ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଅପର ଜଣ ମୁଠବର୍ତ୍ତ
ହୋଇଥାଏ । ଶେଷ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଜୀଷ୍ଠାଦି ଦେଇ
ବାରେ ଅଗ୍ରେସି ଲାଗୁ କଲା । କୋରିଲୁରୁ
ଏବର୍ଘକାର ବାର୍ଷି ବାହାରେ ଜାହା ପ୍ରବଳ ବିଷ
ଅଟଇ ଦେଇ ବାୟୁରେ ଏ ଲୋକର ମୃଦୁ
ହେଲା । ଦୋଇଲୁ ଜମା ଥିବା ପରେ ଥାର
ବନ୍ଦ କରି ଶୋଇବା ଆଚି ସାଂଘାତିକ କାର୍ଯ୍ୟ
ଥାଇ ।

ପ୍ରେରଣା

ଶ୍ରୀପୁରୁ ଉତ୍ତଳଧିକା ସମ୍ମାନକ ମହିଳାମୂଲ୍ୟ
ସମୀକ୍ଷାପତ୍ର ।

ମହାଶୟ ! ତେଣା ମଧ୍ୟରେ ଗଡ଼କାଳ
ସଜାମାନେ ଯେପରି କୃତବିଦ୍ୟ ଅଛିବୁ ଭାବା
କିଛି ଆପଣଙ୍କୁ ଅବିଭିତ କାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ତେଜାଭାଲର ମୃତ ମହାରତା ଯେ-
ପରି କୃତବିଦ୍ୟ ଓ ବିଦ୍ୟାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କଠାରେ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଥିଲେ ଏହି ହିନ୍ଦୀ ହିନ୍ଦୀ ଯେତେ

ସାହାର କରୁଥିଲେ ଜାହାସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ପ୍ରାୟ
ଓଡ଼ିଶାରୁ ଲୋପ ହୋଇଗଲା ହୋଇଲେ
ଅଛିଲୁ ହେବ କାହିଁ, ଏହା ଓଡ଼ିଶାର ଆଶ୍ରମ୍ୟ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ । କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ
ଆଲଚେରି ନିଜନ ରାହା ଯେପରି ବିଦ୍ୟାନ-
ବଶୀ ଓ ବିଦ୍ୟାକୁ ବିଦ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ସେମ୍ପା
ଦୋହରାତରି ଏହି ଘବ ଯେବେ ରାଜାରାହେ-
ବିଜର ଚିରକାଳ ଧର୍ଯ୍ୟମୁରେ ଓ ଦୃଷ୍ଟିବରେ
ରହ ପାରିବ ରେବେ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଣାମାର
ହିସ୍ତ ହେବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ।
ଦେଖ ଉକ୍ତ ଆଲଚେରି ନିଜନ ପାତା ସ୍ମୃତି
ସମ୍ମରି ବିଦ୍ୟାକରଣ, କାବ୍ୟ ଓ ନାଟକାଦରେ
ପରିଶ୍ରମ କର ସମ୍ମତିଶାରେ ଯଥାପାଞ୍ଚ ଜୀବନ
ଲଭ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି, ଆଉ ଆପଣା ସରରେ
କେନେକ ବ୍ରାହ୍ମିଷ୍ଟନାଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଥିଲେ
ବେବାନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନରେ ପରିଅଳ୍ପିତି ।
ଏପର ରାଜା ନିଜେ କହିଲୁ ରଙ୍ଗଜ ପରି ମନ୍ଦ
କର ରଙ୍ଗଜଶାରେ ବଥାଇଷା ନିଜାମି

ଏହି ଏକଜଣ ଉପରୁ ଦେଖିଲୁ କାହାର ଅନ୍ଧାରୀ ଶତରୁଗିରୁ ଛାଇ ଦେଖିଲୁ
ଶତରୁଗିରୁ ଉତ୍ତମବୁଧେ ହେବା ବିଷୟରେ ଚେତ୍ତିଲ
ଅଛିନ୍ତି । ଆଉ ମେଘ ପ୍ରଜାପାଳନ ବିଷୟରେ
କାଜା ଦିଲେ ଯହିଏବାଲ ହୋଇ ଏବା କରେଣ୍ଟ
ଏବା ଗୋଲାଇ ଅପେ ଉପରୁ ରହି ଥାଏ ।
ଶାଠାରୁ ଏ ଏହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାରମଳ ମନ୍ତ୍ର-
ଦମା ଲମ୍ବତି କରୁଥିବାର ମେହି ସ୍ଵର୍ଗ ନିବାସି
ମାନୁଷାରୁ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା । ବେବଳ ପୂର୍ବ
କାଳ ସମୟରେ ଯେଉଁମାନେ ୧୯୫୩
କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବିତରେ ସେମାନଙ୍କୁ କାଇପା
ବରିବାରୁ ସେମାନେ କାହାରୁପେ ବେଳାନି
ପ୍ରକାଶ ପଠାଇଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ । ବାସ୍ତବରେ
କାଜା ଅନ୍ତିମରେ ଯେତେବେଳେ ନୂତନ ନିଧିନ
ମହାଅଳ୍ପିନ୍ତି ଉତ୍ସବ ଉତ୍ତମ ଅମାର୍ଯ୍ୟନ ଥିବାରୁ

ଜୀବା କିଛି ରଲହୋଇପାରୁ ନାହିଁ, ଅଜଏବ
ସଜାବାହେବ ଆଗଣାର ସ୍ଥଳ୍ୟାତି ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିରଙ୍ଗୀ
ଭବିନ୍ କୃତକବିନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ ଦେ-
ଜନ ଦେଇ ଅଗଣା ନିକଟରେ ରଖାଇ ପ୍ରଚା-
ପାଳନ କଲେ ସବ୍ସାଧାରଣରେ ଅସାଧାରଣ
ମାନ୍ୟାଶ୍ଵଦ ହୋଇ ଉଠିବେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ଛଇ ।

三一九

ବିଜେନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ରମୁଖ

ବିଜ୍ଞାନ

ଆମ୍ବାନେ ଆପଣାର ଉଳିଲିପ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଭିମାନ ଗୋପହକ୍ଷ ବରବାରୁ ଉଛାବରୁ ଓ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯାହାକର ନେବାର
ଉଚ୍ଛା ହେବ ସମ୍ବନ୍ଧିମାନ ଦେଖି ଅମୂଳଙ୍କ
ନିକଟରେ ଉତ୍ତର କରନ୍ତି ।

ଯୋବଗ୍ରାମରେ ଥିବା ଆମ୍ବନାନଙ୍କାର୍ଯ୍ୟା-
କ୍ଷୟ କୋଠ, ଗୋଦାମ ଉଲ୍ଲବ୍ଧ ।

ମାରୁଗାନ୍ଧାରେ ଥିବା କୋଡ଼ି ଓ ଗୋଦାନ
ହତନଶୀରେ ଥିବା ଗୋଦାନ

‘ପ୍ରିଯାର୍ଥବ କଷକ’ ନାମର ବଜା ଅସୁ-
ଆର ଲୋକା

‘ଯମୁ’ ନାମର ଶେଷ ଅମ୍ବାର ନୋକା
ହେଠ ଜାଗିବୋକ

ଗୋଟାଏ ତମ୍ଭୁ. ଲୁହାର ସିନ୍ଧୁମାଳ, ଓ-
କତ୍ତିର୍ପା ମହାନ୍ତି

ମୁଦ୍ରଣ କରିଥିଲେ ଏହାରେ

ବ୍ୟାକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କମିଟୀ ।

NOTICE

Wanted a Third Teacher for the Bhadrak M. C. E. School, on a salary of Rs. 20 per mensem.

Natives of Orissa, who have passed the University Entrance Examination, will have the preference.

Applications to be sent in (not later than the 31st instant) to the President of the Bhadrak School committee.

The 5th March } TAILOKYANATH GHOSE
1877. } Hd. master. B. A.
Bhadrak M. C. E. S

ପ୍ରକାଶ ଏହି ଉତ୍ତରପାଇକା ସହରକଟକ ଦର୍ଶାବାକଳାର କଟକପ୍ରିୟିଂକମ୍ପାନିକ ସମାଜପୁରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ପାତ୍ର କିମ୍ବା ପାତ୍ରକାରୀ

ସାପ୍ରାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୧୬

୪୧୯ ଖ୍ୟା

ନୂତନ ନିରକ୍ଷିପଳ ଆଇଲ ଅର୍ଥାତ୍
ସଙ୍ଗ ୧୯୭୭ ମସିହା । ଆଇକର ଦ୍ୱାରା ଥୁଣ୍ଡୁ
ଆୟୁର ଜବମ ଭାଗ କରି ନିରକ୍ଷିପାଲିତିର
ଅନୁଶେଷ କିମେ ଖର୍ଷିମେଣ୍ଟ ବଜାଲ ଏଠାରେ
ପ୍ରବଳ ବରବାର ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଛନ୍ତି ।
ଆଇକର ଏ ଭାଗ ଲେଖିବ କିମ୍ବମାତ୍ର
ନିରକ୍ଷିପଳ ହାତ ପକ୍ଷରେ ଖର୍ଷି ସବୁ
ଏଠାରେ ଯେଉଁ ହାତ କର୍ମଣ ବୋଇଥିଲା
ତହିଁର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି କିମ୍ବମାତ୍ରାବେ ଚଳିବ
ଏହି ହେଠାରେ ଯେଉଁମାକେ ଦୁବ୍ୟ ବିକିଧ
କରିବେ ଯେମାକେ କମିଶିବଳାରୁ ପଢ଼ାନେ
କେ ଓ ଜାହାଙ୍କାରୁ ଏହି ଆଇନକିମେ
ଖଲଣା ଅଗ୍ରାହୀ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପୃଷ୍ଠାରେ ବେହି
ଦୋକାନ କଲେ ଦ୍ୱାରା ପୃଷ୍ଠାରୁ ହେବ ।

ବର ସଧ୍ୟାହରେ ଏ କଗରରେ ଡେଲିଭା-
ମେଲ ଭାବୁ ପ୍ରବଳ ଦୋଷତ୍ଥିଲ ଏ ସପ୍ରତିହରେ
ତହିଁ ପ୍ରତି କଷ୍ଟକରେ ଉଦ୍ଧା ଜଣା ଯାଏ ମାତ୍ର
ଜଥାକ ପ୍ରବଳ ରହିଥାଏ ତ ତହିଁ ପାଇସ୍ଲେକେ
ସମଜକ ଅଛନ୍ତି । ସାଥୀରେ ବିଶ୍ୱାସ ମନେ
ଗ୍ରାମଦେବତାଙ୍କ ଅରଜନା ଓ କଗରକାର୍ତ୍ତନ
ତତ୍ୟାଦି ପ୍ରାୟ ସବୁ ବଜାରରେ ଦିନେ
ହେଉଥାଏ ଓ ଏଥରେ ଅନ୍ୟ କିଛି ହେଉ ନ
ହେଉ ଲୋକଙ୍କର ମନ ଟିକିଏ ବନ୍ଦ ହେଉ-
ଅଛି ଏହି ଗ୍ରାମଦେବତାଙ୍କର ପଶ୍ଚାମାନଙ୍କର
ଦୁଇପରିଷା ଲାଭ ମଧ୍ୟ ହେଉଥାଏ ।

ପୁରୁଷ ସମ୍ବାଦ ପାଇଥାକୁ ଯେ ଯାହିମାକେ
ବାହାର ଅସିବାରେ ହୋଇରେ ରେଗ କିଛି
ଉଠା ତୋଇଥାକୁ କଥାଚ ଏକ ପାହିରେ
ଗୋଟିଏ, ଲୋକକୁ ଏ ରେଗ ଧରିବାର ବନ୍ଦ
କାହାକୁ ନାହାଣାହାନରେ, ମଧ୍ୟ ଏ
ରେଗର ଉପରୁବ ଲଗିଥାଇଲା ।

ଅମେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଯାଜିଷ୍ଠର
ସବୁ ଡିକିଛନ ଅମଳଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ତର
ଗଣ୍ଡିଏ ବେଳାନି ଦରଖାସ୍ତ ମେଳଞ୍ଜିରଥାହେବଙ୍କ
ଶ୍ରମରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ଦରଖାସ୍ତରାଗ ଅମଳଙ୍କର
ଆଜ୍ୟାଗୁର ଓ ଅପହରଣ ବିବରଣ ଲେଖି
ଦୋଷ ଦିପେଟି କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଦେଇ
ଅଛି କାରଣ ତାହା ବିବେଚନାରେ ଦିପେଟି-
କର ବଦ୍ୟ ଡ୍ରୁକୋମଳ ବ୍ୟକ୍ତହାର ହେଉ
ଭଦନ୍ତୁମୁକ୍ତ ଅମେମାନେ ମୁଁଦି ପାଇଅଛନ୍ତି ।
ଏକଥିମାତ୍ର କେତେବୁଦ୍ଧ ସତ୍ୟ ଅମେମାନେ
କହି ନ ପାରୁଁ ମାତ୍ର ଯାଜିଷ୍ଠର କଚିତରେ
ଗଣ୍ଗାଗୋଳ ବାରମ୍ବାର ଶୁଣିବାରେ ଥାଏ ।
ପରେ କେତେମୁକ୍ତିଏ ନଥ୍ ହଜବାରୁ ସିରପ୍ରା-
ଦୀର ମାତ୍ରେ ସ୍ଵପ୍ନେଶ୍ଵର ହୋଇଥିଲେ ଓ
ଅମଳଙ୍କ ନାମରେ ଦରଖାସ୍ତମାନ ପଡ଼ିବାରୁ
ତାହା ଭଦନ୍ତୁରେ ପ୍ରମାଣ ହେଲ ଓ ଜଣେ
ମୋହରର ଦରଖାସ୍ତ ଓ ଜଣେ କେନ୍ଦ୍ର-
ପତାକୁ ବଦଳ ହେଲ । ଏଥର ମଧ୍ୟ
କେତେକ ନଥ୍ ହଜିଥାଏ । ମେଳଞ୍ଜିର ସଂଘଃ

ଏବିଷୟ ସବୁର ତଦନ୍ତ କରୁଥିଲୁ ଫଳ
କଣ୍ଠାଯାଇ କାହିଁ ।

ବୋର୍ଡର ପ୍ରଥାକ ମେମ୍ବର ଗ୍ରାସ୍କୁ ସ୍ବୀ
ସାହେବ ଶୀଘ୍ର କର୍ମ ଉପାଗ କରିବେ ଏବଂ
ଦୃଷ୍ଟି ମେମ୍ବର ଗ୍ରାସ୍କୁ ମନୀ ସାହେବ ଛିମାସ
ଛୁଟି କେବେ । ଏମାନଙ୍କ କର୍ମରେ ଗ୍ରାସ୍କୁ
ବବଲାଗ୍ରୁ ଏବଂ ଗ୍ରାସ୍କୁ ରେବଜିମା ସାହେବମାନେ
ନିୟମ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ବିନ୍ଦୁ
ଡେଲିନ୍ୟୁସ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ବି ଏକଳଙ୍କ
କର୍ମରେ ବଜଳା ଗବଣ୍ଡିମେଣ୍ଟର ସେଫେଟିଭ
ରେବଜିମା ସାହେବ ନିୟମ ହେବାର କଥା
ଅଛି ଓ ଆର ବେଷ୍ଟ ବହନ୍ତି ବି ବବଲାଗ୍ରୁ
ସାହେବ ବୋର୍ଡର ସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ବି ରଖନ୍ତି
ଜାହା କେଲେ ରେବଜିମା ସାହେବକର ସମେ-
ଦୂରର ଅନେକ ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ଓ ଜାହା
ପଞ୍ଚିଲେ ଆମ୍ବେମାନେ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧରୀତ
ହେବୁ କାରଣ ଏକପଥରେ ସେ ବୋର୍ଡରେ
ଆର ତେଣାର ମନ୍ଦିଳ କରିବାକୁ ଅସ୍ବି
କ୍ଷମତା ପାଇବେ ଏବଂ ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ଡେଟିମାରେ
ଆର ଧାର୍ଯ୍ୟକାଳ ରହିବାରୁ କେବେ ଗୁରୁତ୍ବ
ଜାହାକର କୁପ୍ରସ୍ତାର ଜନ୍ମିଅଛି ଜାହା ଅଭି
ରହିବ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ରେବନ୍ଦୀ ସାହେବ ବୋର୍ଡକୁ
ଗଲେ ଶ୍ରୀମତୀ ମନ୍ଦିର ବିନ୍ଦୁପୂର ଏବଂ
ଶ୍ରୀମତୀ ଟ୍ରେନିଙ୍ ସାହେବ କିଞ୍ଚିତଭାବେ କଲେବୁରୁ

ଗର ଶକ୍ତିବାର ଅପଗ୍ନି କାଳରେ କଲିବା
ତାରେ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ବଜବାବେଳେଣ-
ପରି ହୋଇଥିଲା । ମହାମାତ୍ର ଲତ୍ତ ଲିଟ୍ଟିନ
ଏସବୁ ଶୁଭଗମନ କରିଥିଲେ ଏକ ଅନେକ
ଦେଶୀୟ ଓ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବାନ୍ଧ ବନ୍ଦିଙ୍କର
ସମାଜମ ହୋଇଥିଲା । ଗର ପରାଷ୍ଟାରେ ଉତ୍ତାର୍ଥ
ହୋଇଥିବା ଶିଥିମାନଙ୍କୁ ଉପାୟଦାନ ଇତ୍ୟାଦି
ହେଲ ଉତ୍ତାର୍ବୁ ଭାରତୀୟବଳର ସାହେବ
ପରାଷ୍ଟାର ଫଳାଫଳ ଏବଂ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର
କାର୍ଯ୍ୟର ବର୍ତ୍ତନା କଲେ ତହିଁରୁ ଜଣାଗଲା
ଯେ ଗର ବର୍ଷର ଫଳ ତହିଁ ଦ୍ୱାବର୍ଣ୍ଣପେଣ୍ଠା
ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲା । ପରିଶେଷରେ ମହାମାତ୍ର
କବ୍ରିର କେନରିଲ ସାହେବ ଗୋଡ଼ିଏ ଉତ୍ତାର୍ବ
ବକ୍ରତା କଲେ ଓ ତହିଁମୟରେ ଦେଶୀୟ
ଲୋକଙ୍କ ଜିଶାରେ ବେଳେ ବିଷୟର ଅନୁବ ଓ
ଶିଖିତ ଲୋକଙ୍କର ସଂଶାରରେ ବି ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରେସରେ ଉପଦେଶ ଗର୍ତ୍ତ ବଥା
କର ପରିଶେଷରେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଉଚ୍ଚ
ବର୍ମ ଦେବାରେ ବି ବାଧ୍ୟ ଅଛି ଓ ବେଳେ
କିମ୍ବମରେ ଏମାନେ ଉଚ୍ଚ କର୍ମ ପାଇ ଯାଇନ୍ତି
ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଗର୍ବିମେଣ୍ଟଙ୍କର ମତ
ସମସ୍ତକୁ ଜଣାଇଥିଲେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏମତି
ଶୁଣିବାକୁ ଅନେବଦିନରୁ ଆଶା କରିଥିଲୁ
ଏତେବେଳେ ଜାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା କିନ୍ତୁ ସୁଜର
ବିଷୟ ଅନ୍ତର । ଏ ସପ୍ତାହରେ ସ୍ଥାନାଶକ
ହେତୁ ବକ୍ରତାର ସାଥିଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କର
ଯାଇଲୁ ନାହିଁ ।

ଗତ ଫେବୃରୀ ମାର ତା ୨୫ ରଜରେ
ଦେଖାଇଥିବାକଣୀ ଯୋଗ ପଡ଼ିଥିବାରୁ ସବୁଜଳ
ବାହାଦୁର ବାସନ୍ତ ରଜରେ ସ୍ଥାନ କରିବାରୁ
ମାହସ କଲେ । ଉକ୍ତ ନିର୍ମାଣ ଶତମାନ ପାଥରଧୂ
ଏହି ଗାମରେ ପଢ଼ିଥିଲେ ମୁର୍ଦ୍ଦୟାଦୟ ପରି ନିର୍ମାଣ
ମାତ୍ରରେ ଅଛନ୍ତରେ ସ୍ଥାନକଲେ ବେ ସମୟରେ
ତାହାଙ୍କ ଗଧାରର ଚୌଥି ବର୍ଷର ପ୍ରତ୍ୟେ
ହୋଇ ନ ଥିଲା । ସ୍ଥାନ ଉତ୍ତାର କଲରେ ବ୍ୟା

ପୁଜା କରୁ ଦିନଶହ ତାହାଙ୍କର ଗନ୍ଧର ଅଚଳ
ହେଲା ଓ ଅକୁଣ୍ଡନ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର ଅଖୀନ
ବର୍ଷ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାଣ ବାହାର
ସାଇଅଛି । ନେଥିଲାର ରଜାଙ୍କ କିନ୍ତୁ
ତରୁଷାଂଶୁ ସମ୍ମାଦ ଗଲା ଏବଂ ତାହାଙ୍କର
ତିଥି ପ୍ରଥମ ଶଶୀ, କର ଓ ପୁର ଏ ସମ୍ମାଦ
ଶୁଣି ଯାହାମ୍ବାନକୁ ଅସିଲେ । ଗୃମାନେ ସମ୍ମ
ଦେବାର ଇହା ପ୍ରକାଶ କଲେ ସୁଧ ତହିଁ
କିନ୍ତୁ କହୁନା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଭାଇ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ
ଫେରିବାକୁ ଅନେକ ବେଳ୍ପା କଲେ ମାତ୍ର
ଗୃମାନେ ମାତ୍ରିଲେ ହାହିଁ ତନ୍ଦନକାଠ ହୁଏ
ବିଅ ଉତ୍ସାହ ଯଥାବିଧରେ ଅପ୍ରୋତ୍କର
ଦୋଷ ସଂଶୀର ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଅସିଲା ଓ ଗୃମାନେ
ନିଧରେ ସାନ କରି ପକା ବିଦ୍ୟମାନ ଘାର ବାସ୍ତଵ
ଓ ଶାଥୁମାନଙ୍କୁ ଗୋରୁ ଦୋହା ହାତ ଓ ସୁଲ୍ଲ
ଦାନ କଲେ । ତହିଁ ଉତ୍ସାହ ରଜ୍ୟର ଗାନ୍ଧି
କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ପକ୍ଷରେ କେତେବେଳେ
କଲେ । ବେଳେ କର୍ମରୂପଙ୍କୁ ପଦେନ୍ଦର ଓ
ବାହାରକୁ ଅପଣା କର୍ମରେ ବାହାନ ବରା
ଦେଲେ ଓ ଦିଅରକ୍ଷା କେତେବେଳେ ଶାଥୁରା
ଉପଦେଶ ଦେଲେ ପରିଗେଷ୍ଟରେ କେତେବେଳେ
ଦିନକୁ କାଶ ମୁକ୍ତ କଲେ । ଏହି ଅବସାନ
ରେ ତିତା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ସେମାନେ
ପ୍ରଦେଶଠାନ ଦର୍ଶକଙ୍କରେ ହୋଇରେ ପ୍ରବେଶ
ହେଲେ । ମୁଢିଦେହକୁ ତିତା ଉପରେ ତିତା
କର ଶୁଅର ଦିଅନ୍ତେ ବଜରଣୀ ମୁଣ୍ଡପଟକ
ବସି ଅପଣା ବୋଲିରେ ମୁଡିପାର ମସ୍ତକ
ପ୍ରାସକ କଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୂର ଶଶୀ ପୁରୁ
ତରଣ ଦେବା କରି ବିବିଲେ ଓ ଲୋକମାନେ
କାଷ ଓ ସୁରନ ପ୍ରଦେଶଠାନ ତାହାଙ୍କ ବରପାତରେ
ସଜାତି ଦେଲେ । ଗୃମାନେ ଯେମନ୍ତ ସଂଶୀ
ଭର ସବୁ କଥା ପ ଶୋଇ ଥାର ଏବଂ ଆନନ୍ଦେ
ଅପଣା ସମିର ମୁଗାରବଦକୁ ଗହିଁ ରହିଆଏ
ଏଥମଧ୍ୟରେ ପୁର ଅଗ୍ନିପ୍ରଥାନ କଲେ ଓ
ଉତ୍ସାହ କନମାନେ ଅଗ୍ନି କଲରେ ବସିଲେ
ଅକୁଣ୍ଡନ ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ଗେଷ ହୋଇଗଲା ।

ଭଣ୍ଡିତ୍ତନମିରର କଣେ ଘରପ୍ରେରବ ଲେଖ
ଅଛନ୍ତି କି ଦେବଳ ବଜାଗଣୀ ସମ୍ମ ହୋଇ
ଅଛିବୁ ଓ ପୂର୍ବ ଓ ଯାମାତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ତେବେହାରେ ଅନ୍ୟ ପୂର୍ବ ଗଣୀ ସମ୍ମ ଦେବାର
ଶାନ୍ତି ହେଲେ । ଧନ୍ୟ ସବୁଜର ବାହାହୁର ଅନ୍ୟ ଜାହାଙ୍କର ଗୁର୍ରମାନେ !!

ଗନ୍ଧପ୍ରାହରେ ଆମ୍ବେମାନେ ପାଠକର
ଜଣାଇଥିଲୁ ଯେ ଦେବାଳୀ ବାର୍ଷିକିଯୁ ପଞ୍ଚକି-
ରେ ଯେଉଁ ନୂତନ ଆଇନର ପାତ୍ରୁଲିଏ ବା-
ହାରିଅଛି କଲବାବାସିମାନେ ପକ୍ଷ ରେ ଖାତ୍ତେ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟରେ ଅବେଦନ ଦରି-
ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅବେଦନପଦର ପାଇଁ ନିମ୍ନେ
ପ୍ରବାଣିତ ହେଲା । ପଠକମାନେ ଉଚ୍ଚରୁ ହେ-
ଇଥେ ଯେ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ରୂପର ନିଯମ
ପ୍ରକଳଜ ବରିବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ପକ୍ଷ ପ୍ରସ୍ତାବ
ବରିଅଛନ୍ତି ଏହି ସେବା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ହେଲେ
ଦୋର ଅବଶ୍ୟ ହେବ ଏହି ଯେହେତୁ ଏ
ଅଇନ ସଂଧାରିତାଙ୍କୁ ଦିଗେଷ୍ଟରୁପେ ଝର୍ଣ୍ଣ
ବିରୁଦ୍ଧକୁ ଅଭିବକ୍ଷଣ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ
ବର୍ତ୍ତ କି ଓଡ଼ିଶାବାସିମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୟାନ୍ୟ
ବିବାହର କେବଳ ବାର୍ଷିକୁ ଅନୁକରଣ କର
ଏଠାରୁ ଜଣ୍ମେ ସାଧାରଣ ଅବେଦନ ପଢ଼
ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ ଯାହା ହେଲେ
ଅବଶ୍ୟ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଅଭିବ ଲୁବ ଜଣାଯିବ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାଲ ଚାହିଁ ହୋଇ ରହିବାର ହୁକ୍କାର
ଓଡ଼ିଶା ଜୀବମାନେ ଯେ ଯାହା ମହାରୁ ଗୋଟା
ହୋଇ ଚାଲିଲେ ମଜଳର ବାଟ ହେବା କଟିଲ
ଅଭିବ ଥରେ ସମସ୍ତେ ଏବଦିତ ହୋଇ
ଏଗବାର ଗୁରୁତବ ବିଷୟ ବବୁର ଚିନ୍ତା
କରନ୍ତି ।

ଅବେଦନପଥର ସାରମୟ

ଦେଉଥାନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଜିକ ମୟରେ
ଯେପଣ୍ଡ ପରିବର୍ତ୍ତ କଥାକ ହେଉଥିଲା, ଜାହାର
ଦେବତେଜୁଗ୍ରାମ ପରିବର୍ତ୍ତ ଅମଜାର ସ୍ଵକ ହେ-
ଇଥାହି । ଉହିରେ ଅବାଳକର କାର୍ଯ୍ୟଟାଙ୍ଗ
ଠକାର ନଳ୍କ, ଚଣରେ ଅର୍ଥ ବିଶ୍ୱସୀମ, କୃଷି
ଓ ବିତିକ୍ରାର୍ଥ * ମହାଜନା କାରକାର * ଏହି
ସବଳ ଦସ୍ତୁରେ ଉପସେଷ ବା ବ୍ୟାଧାର
ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

ଏହି ସମସ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତ କହୁଳ ହେଲେ ସୁଧ
ଗୁଣ ବନ୍ଦିରେ ସକଳ ଅଛନ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗ କରିବାକୁ
ହେବ । କିନ୍ତୁ ଦେଖିବାର ଅଇନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ଧାଶ
ଫଳ ଅନ୍ଧାଶ ହେବାରୁ ଗାହା ଲଙ୍ଘନ ଏକ
ଶୁଭବର୍ଷ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବଦ ହୋଇ
ଯାଉଅଛି । ବ୍ୟାଧ ଥମ୍ବଜେ ଅଛନ୍ତି ହେଲେ
ଜୀବନମାନକ ପଞ୍ଚରେ ମଧ୍ୟ ମହା ଅସୁରାଖ୍ୟ
ହେବ, ଯେଉଁ ମାନେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି କରୁନ ସେମାନ-
ଙ୍କର ବନ ପାଇବା ବଠିବ ହୋଇ ଉଠିବ ।
ଅଥବା ପ୍ରଦୟୋକର ହେଲେ ଗାହାରୁ ବ୍ୟାଧ

କଲେ ଚିକବ ନାହିଁ । ଏଣେ ଏଣେ ଆଦୟ
ପରିମାଣରେ ନିହାଜିତମାନଙ୍କର ଯେବୁପ କଞ୍ଚି
ହେବ ସେବୁପ ରଖି ଦେବା ବିଷୟର ମଧ୍ୟ
ପବନ୍ତି ଜୀବ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତନାର ଆଇବ ଅନୁପାରେ ମୋକଦମା
କାଣ୍ଡ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉଚ୍ଚି ପାଇଲେ ଜାହା କାଣ୍ଡ
କରିବାରେ ବିଲଙ୍ଗଶ ବନ୍ଧୁ ପାଥାନ୍ତିର । ରହିରେ
ପୁଣି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପରିବର୍ତ୍ତ ଘଟିଲେ ଦୁଷ୍ଟମୀ
କ୍ୟବିପାଣୀ, କୃଷକ ପ୍ରଭତ ଅନେକଙ୍କୁ ଅନେକ
ଆବଶ ସମ୍ଭାବିତ ଅସ୍ଵାରରୁ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ହେବାକୁ
ହେବ । ମୋକଦମାର ଚୂଳୁର ଦିନୀରୁ
ଅଦାଳତର ଫବେରାନୁପାରେ ଯଦି ସୁଧ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ; ଏକ ଅନ୍ୟକ ତ ଓ ଜ୍ଞା ବାପିକ
ସୁଧ ଯଦି ତହା ଜାଗର ଉତ୍ତାରୁ ଅଦାଳତଦ୍ୱାର
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ, ତମା ଅଦାଳତ ସୁଧ ରହିବ
କରନ୍ତି, ଏବଂ ୨୦ ଦର୍ଶର ଅସ୍ଵାରକାଳ ମଧ୍ୟରେ
ତୁମ୍ଭିନେ କର ଯଦି ଅସ୍ଵଳ ତଙ୍କା ପରିଶୋଧର
କ୍ୟବନ୍ତା ହେବ, ଯଦି ଗବର୍ନ୍ମନେଶ୍ୱର ଅଦେଶା-
ନୁପାରେ ସ୍ଥଳବିମେଶରେ ଦୁଃଖଭିତ କୋକ
ତେ କହୁଣ୍ଡ ନିଯନ୍ତ୍ର ହେବ, ଜାହା ହେଲେ 'ନେଶ
ଦେଶ' କାରିବାର ଏକାଦେଶକେ ମୋପ
ହୋଇଯିବ ।

କୁଳର ବିଧାନ ଗୁଡ଼କରେ ଜାତକ ପ୍ରତି
ଯେ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ହୋଇଥାଏ ତାହା
କେବଳନା ସିଦ୍ଧ ଓ ଉତ୍ତମ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏଥରେ ମହାତନମାନେ ଢାଣ ଦାନ ପକ୍ଷରେ
ସାହୁ ବରବେ ଲାହିଁ । ସୁରଖି ଦୂରୀ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାଳଙ୍କର ସତ ହେବ । ଯଦି ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ
କର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଉଚିତ
କୋଥ ହୁଏ, ତାହା ପଞ୍ଚଦୟ ବିଶେଷର
କ୍ଷତି କରିବା ମୁକ୍ତିପତି ନାହିଁ । ଯଦି ଏବୁଧ
ମହାନାନ୍ତ ଉତ୍ତମ ବୋଲି କିବେତିତ ହୁଏ ଯେ,
ହାତ ବିଶେଷରେ ପଞ୍ଚତି ବିଶେଷବିକ୍ରି ହେବା
ଅଗ୍ରକ ନାହିଁ, ବୁଝିଯାଇ ଘର ନାହିଁ କରିବା
ଜାଗତ ନାହିଁ, ତାହା ହେଲେ ପରିବାର ଅର୍ଥ
ବେ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାପାଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାଳଙ୍କର
ଜାଗାଧାରାନ କରିବାର୍ଥ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଦେବଦୀୟରେ ସରକାରୀ ବର୍ମନମାଳା
ଜୀର୍ଣ୍ଣ କେତେବେଳେ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।
ଜୀବନମାଳା ପ୍ରତି ଅରନ୍ଦବର୍ତ୍ତମାଳଙ୍କର ଏହା
ଗୋଟିଏ ହୃଦୟର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ
ଏହିଲେଖେ ଏହା ବିଦେଶଜୀବ କରିବା ଉଚିତ
ଯେ ବୃକ୍ଷବର୍ମନମାଳଙ୍କର ପ୍ରାୟ ବେଜନକୁ

ଏକମାତ୍ର ଆୟୁ । ଗାହା ଦୋକ ହେବା ବଢ଼ି
ହେଲେ ମହାଜନର ଝଙ୍କା ବିରୂପେ ଆଦ୍ୟ
ହୋଇଥାରେ ? ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ବିଶ୍ଵର ସିଦ୍ଧି
ହେଉ ନାହିଁ ତଥାପି ଯଦି ସରଜାର ବର୍ଷଗୁଡ଼ି-
ମାନଙ୍କର ଚଣ୍ଡରହଣ ନିଷିଦ୍ଧ ହୁଏ ଏହା ମଧ୍ୟ
ଦାରୁଣ ଅନ୍ୟାୟ ହେବ । ଏଥରେ ସମୟ
ବିଶେଷରେ ରଖ କରିବାକୁ ନ ପାଇଲେ ସି-
ମାନଙ୍କର କି କ୍ଷମ ହେବ ନାହିଁ ? ଏହା ମଧ୍ୟ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନୁହଇ ଯେ ଅମଲମାଳେ ପ୍ରୟୋଜନ
ସମୟରେ ରଖ କରିବାକୁ ନ ପାଇଲେ ଦୁଃଖ
ନାହିଁ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟାୟ ଉପାୟଗୁଡ଼ାର
ଝଙ୍କାର ପ୍ରୟୋଜନ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ନୁହିଛନ ଆଜି-
ନର ୨୦୫,୨୧୦,୨୨୭,୨୦୪,୨୨୦,୨୨୧,୨୧୧,
୨୧୩ ଓ ୨୨୪ ଥାର ପ୍ରତି ଉପରଲିଙ୍ଗ ମନୁବ୍ୟ
ଜୁଇ ।

ମୁଦ୍ରଣ ଏବଂ ଅଧିକ୍ସ୍ତ୍ର ଲଜ୍ଜାମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘ ଅଥବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବର୍ମନଶ୍ଵର କିମ୍ବା ବ-
ରେ ମେଲକତମା କର ପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ
ଉଚ୍ଚ ଅଧୀଳତରୁ କ୍ଷମତା କି ପାଇଲେ ତତ୍ତ୍ଵ-
ଜାଗ୍ରତା କର କି ପାରିବେ, ଅଧିକ୍ସ୍ତ୍ର କଗରୁପରି-
ମାଳକ ପ୍ରତି ଏହି ଅଧିକ୍ସ୍ତ୍ରାସ କିରଣଶବ୍ଦ ପୁଣ୍ୟ
ଜର ବିଷୟ ହେଉଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଘ କିମ୍ବେ ଦେଖାଯି କଗରୁପରିତମାଳକ
କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଗଠା କରନ୍ତି, ତେରେ
ବେଳେ ଯୋଦି କ୍ଷମତା ସେମାନେ ବନ୍ଦୁଦିନରୁ
ଦେଖବର ଧ୍ୟାନାଳ୍ପନ୍ନ, ଏବଂ ଯେଇ କ୍ଷମତାର
ଅପବ୍ୟବଦାର ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଘଟି ନାହିଁ ।
ସେମାନଙ୍କ ଦସ୍ତରୁ ସେଷମତା ବାହାର କର
ନେବା କିମ୍ବା ପୁର୍ବାଳ୍ୟର କିଷ୍ଟ ରହି ଅନ୍ୟ
କିଛିତ୍ ବିବେଚନା ଦେଉ ନାହିଁ । ନିମ୍ନ ଅ-
ଧୀଳକ ପ୍ରତି ସାଧ ରଣକର ଉତ୍ସମ କିମ୍ବା ସ
ଅଛି, ଅଥବା ସେମାନଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଅଧିକ୍ସ୍ତ୍ର
କରୁଥାଇନ୍ତି । ଏଥରେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘ
ଅଶ୍ୱଦିଧା ଓ କଷ୍ଟ ହେବ (୩୦୩, ୩୦୪ ଓ ୩୦୫
ଖାରାମାନ) ।

କିଲାର ଗଣେ ଧାରାରେ ଖାଜିକାକୁ ଦେ-
ଜଳିଆର ପ୍ରଳୋଭକ ଦେଖାଇବା ହୋଇଥାଏ
ଦେଖନାମକୁ ସବୁ ଥିଲା ତାଙ୍କ ଦେଉଳିଆ ଥ-
କାଳିକର ଆଶ୍ରାୟ କେବାକୁ ଉତ୍ସାହ ଦିଆନ୍ତି
ତହିଁରେ ଚଣ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଥିବା
ମୋହନୀୟ ପ୍ରତାରଣାର ଆଶ୍ରାୟ ଜେଇ ଥାରେ ।
ନିଜେ ସମ୍ମତି ହିସ୍ତାନ୍ତର କର ଅନାୟାସରେ
ଆପେ ନିଃସ୍ଵ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ଥାରେ ।

ଏଥରେ ଏ ଦେଶର ଜାଣ୍ମୟ ଜ୍ଞାନ୍ୟ ଧର୍ମରେ
ଆଜି କରିବା ହେବ । ”

ଏ ଅରୁଳରେ କିବସଧା ଅଥବା ଅନ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କ ଅଗ୍ରେ ସଂଖ୍ୟା ଜାରିବ କରିବାର ଯେଉଁ
ନିଯମ ହୋଇଥାଏ ତାହା ବିଷ୍ଵର ପରିବର୍ତ୍ତନ କର
ହେଲେ ଜାତର ମାନଙ୍କର ଭାବ ଅନ୍ୟ ହେବ
ଏକ ସରକାରିଙ୍କ ହିତ ସକାଗେ ଜାତକଙ୍କ
ସଂଖ୍ୟାର ପୂର୍ବ ମୂଲ୍ୟରୁ ବନ୍ଧୁତ କରିବା କମାଚ
ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସହର ଅଭିପ୍ରାୟ ହୋଇ ନ
ପାରେ ବିନ୍ଦୁ ୩୧୦ ଧାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁପର
ଅଛି ସେପରି ଭାବରେ ତାହାକୁ ବଜାରର
ମୂଲ୍ୟରୁ ନେଇଗ କରିବା ହେବ ।

ଅପିଲର ବିଦ୍ୟ ସମ୍ରକ୍ଷଣରେ ୨୭୯ ଧ୍ୟାନ
ଗୋଡ଼ିଟି ପ୍ରତିକଳ ଛିଥିମକୁ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତିତ
କରୁଥାଏ ଏବଂ ହାଇବୋର୍ଡର କ୍ଷମତାପଦ୍ଧତି
ତହିଁରେ ବାଧା ଦେଖା ହୋଇଥାଏ । ଯଦିୟି
ମତ ରେବ ଅବସ୍ଥାରେ ହାଇବୋର୍ଡରେ ଅପି-
ଲରେ ବିଛି ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ନାହିଁ ତେବେ
ଅପିଲ କରିବା କେବଳ ବୃଥା କଣ୍ଠ ଓ ଶମର
କଥା ହେବ ।

ପଳକଃ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଇନର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଲକ୍ଷ୍ୟଭଣ୍ଡ କରି ବରିବା ଉଚିତ ନୁହେ । ଆଇ-
ନଟି ଅଛି ସର୍ବଜଗ ଅଠଇ ଏବଂ ଦେଶର
ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହା ଝର୍ଣ୍ଣ କରି ରହିଥାଏ,
ଏବଂ ଏହା ଆଇନ ଦେଶର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ବିଦିତ ଆଛି । ଅତିଏବ ଏ ଆଇନର ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଗୁଡ଼ିକ ହଠାତ୍ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋ-
ଟିଏ ବିଶ୍ଵାସିତା ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ଏହା ନୟବଦ୍ଧ
ହେବାକୁ ଅନ୍ତର୍ମାନ ଅନେକ ସମୟ ଓ ବିବେଚନା
ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥାଏ କିମେଧିକା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏ ଆଇନ ବରସିଦେଶରେ ଡେଣ୍ଡା ଓ ରିଫ୍ରାଂ
ରୁଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଏପରି
ବମେଇ ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଗରି ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଶାୟ
ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ହେବ ଓ ଅନୁବାଦ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ ବମେ-
ଇରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵୀଳ ପଞ୍ଚଥିବାରୁ ହେଠା ଗର୍ବମେଣ୍ଟ
ଆଥବା ପ୍ରକାମାକେ ଏହାରେ ଆଇନଙ୍କୁ ପଣି
ଇହିର ଦୋଷ ଶୁଣି ବିବେଚନା କରିଥାରିବେ
ନାହିଁ ସୁଭଗ୍ରୂ ଥାବେଦିନ କାହିନାକେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଥିବାକୁ ବି ଏ ଆଇନ କାହିଁ ବରିବା ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୁଦ୍ରିତ ରହୁ ଏବଂ ଉପରେ ଯେସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅପରି ଲେଖା ଯାଇଥାଏ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵୀଳରେ ଆଇନର
ବିପ୍ରମାଦ ବିହିତରେ ପରିବର୍ତ୍ତିର ହେଉ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ବିନିଶନ୍ତ ସାହେବଙ୍କ ବାଲେଶ୍ଵର ଗୁମ୍ଫର
ସମ୍ମରି ଦକ ହେଲା । ଏଠାରେ ଥିଲେ ପ୍ରାଚୀ
ଅଗାମୀ ମାସରେ ଯିବେ ।

ଆମେହାଜେ ଏଥିମୁବେ ଯେପରିକାର କଥା-
ଗେଲର କଥା ଲେଖି ଥିଲୁଁ ତାହା ଅବସ୍ଥା
ଏ ନଗରରେ ବନ୍ଦ ହୋଇ ନାହିଁ କେବଳ
ପୂର୍ବାଂଶୁ ବିହିତ ଭଣ୍ଡା ଅଛି କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଗେଲ
ଦିନଦେଲେ ସତକ ତେ ଦାଣ୍ଡରେ ହେଉଥାଏ
ତାହା ଏକାବେଳକେ ବନ୍ଦ ହେଉ ନାହିଁ
କାହିଁ କି ? ଧୂଳିଶର ଏଥିରେ ଭଗପୂରୀ କି ?

ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଗଜ ଶକ୍ତିବାର ସଥରେ ଖେଳ
ଦୂରତ୍ବା ଗୋଟାଏ ଗୋରୁକୁ ସ୍ଵଭାବାଟିଲାରେ
ମାର ପକାଇ ତାହାର ବମ କାଟିନେଇ ଯାଇ-
ଥିଲ । ଯାହାର ଗୋରୁ ସେ ତାହାକୁ ଅପାଣା
ପିଣ୍ଡରେ ବାନ୍ଧ ରଖି ସ୍ଵପ୍ନ କରିଗୋଇ ଥିଲ ।
ତାହା ପାଖରୁ ଫିଙ୍ଗାଇ ନେଇ ଏ କର୍ମ କରିଅଛୁ ।
ନାଗରକ ସୁଲିଷର ସୁଜ୍ଯାତି ବହିଲେ ସରଇ
ନାହିଁ ।

ଫେରିବାହେବଳ ଗେଣ୍ଟ ମନ୍ଦମାର୍ଜ
ବୁଢାନ୍ତ ପୁଣେ ଲେଖିଥିଲୁ । ସେମୋକଦମାରେ
ଜଗେ ଅସାନିକୁ ଦୂରବର୍ଷ ଓ ଅଳ୍ୟ ଜଣାଇ
ଛାଅମାସ କଠିନ ଅରଣ୍ୟମ ସହିତ କରୁବାପର
ଦିନ ବୋଇଥିଲା ।

ଗୁର ମ୍ୟାବରେ ନଅଗତ ଶ୍ରୀଗୋକାଳର ଦୂର
ବିଦ୍ୟାଜୀବ ବିଦ୍ୟାହରେ ଭାଷାକୁ ଗତଠାରେ
ଦ ୧୦ ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ ଧୂମ୍ୟ ମ ଲାଗିଥିଲା ।
ଅମ୍ବେମାଜେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ସୁରତେ ବଜା ୩୦୦୦
ଲୋକ ଓ ଉଚ୍ଚିରୟାବଜା ୨୫୦୦ ଲୋକ
ଅଧିକାଁ ପୁଣିକୁ ସହିତ ପଠାଇ ଥିଲେ ଓ
ସେମାନେ ଦ ୧୦୦୫ ନ ରହିଲେ ଏପରି
ଅନ୍ତରାଳେ ଗତକାଳରୁ ଦେଖିବା ପାଇ ଅନେକ
ଲୋକ ଅସ୍ଥିଲେ ସରସବା ନଥୀଗତ ସଜା
ଏବଲକ୍ଷ ଲୋକର ଚର୍ଚା ଉଥିଲେ ଏକ
ଦ ୪ ନ ହିମାଗତ ମେସନ୍ତାର ନାଚ ଉତ୍ସବାଦି
ରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସନୋଷ କରିଥିଲେ ।

ଦିଲ୍ଲି ଦରମାରେ ବର୍ଷମାଜର ମହିମାଜାର-
ର ତେବେ କୋପ ସମନି ମଞ୍ଜୁର କୋରଥିଲା ।
ଯଶ୍ଚଳ ଯି ଅଧିକା ଧୂର ସହିତ କଳିବଜାନ୍ତି
ଅସିବାରେ ବର୍ଷମାଜର କେତେବୁଲିଥାହେବ ଉପ-
ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ମାନ ସହିତ ଜାହାଙ୍କୁ ନମର ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରଦେଶ ବଗୁରିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତର ତୋପ

ସଲମି ପ୍ରମଥର ଏହାଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା । ବର୍ଷ-
ମାନର ମହାବୀରା ଯେତେ ହେଲେ ଜଣେ
କତ୍ତ ଜନିଦାର ଏହାଙ୍କୁ ଏପ୍ରକାର ସମ୍ମାନ
ଦିଆଯିବାରେ କୁରାଜବର୍ଷର ପ୍ରକୃତ ବଜା ଓ
ସରଦାରମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ଅପଶାକୁ ଅପରା-
ଦିତ ଜ୍ଞାନ ବରାଥାଳୁ । ଫଳିତରବାରରେ
ଅସାଧୁପେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବିତରିତ ହେବାରୁ
ଗବଣ୍ମିଣେଶ୍ଵର ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରକାଶ କାହିଁ
ବେଳେ ନନ୍ଦସାଧର ବାରଣ ହେବାର ଦେଖା-
ଯାଏ ।

ଗଜାନଙ୍କ ଉପରେ ବିମଳ ହୋଇ ଥିବା
ନୂତନ ପୁଣ୍ୟରେ ଏବଂ ସପ୍ରାବରେ କୃତ୍ୟାନ୍ତରେ
ଆମୀୟ ହୋଇଥିଲ ପ୍ରଦ ସପ୍ରାବରେ ପ୍ରାୟ
ଏହିରୂପ ହେଉଥିଲା ।

ବଜାଳେରରେ କଲବନ୍ଧ ନିବାରଣ ଉଦ୍‌ଦେ-
ଶ୍ୟରେ ବେତେ ଗୁଡ଼ିଏ କୁଆ ଗୋଲା ହେଉ-
ଅଛି ।

ଚଳଇ ମାସ ତା ୪ ରିଗରେ ବାବୁ କେଣବ
ଚନ୍ଦ ସେହି ବଲିବଳା ଝାଉଛ ହଲରେ ଗୋଡ଼ିଏ
ଥିଲେ ବଂଧୀରୁ ବକ୍ତୁତା କରିଥିଲେ ତାହା ଶୁଣିବା
ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୨୦୦୦ ଲୋକ ସମବେଳ ହୋଇ
ଥିଲେ ଏବି ସ୍ଵଧୂ ଗଣ୍ଠେର କେନେଇଲୁ
ସାହେବ ଅପଣା ସହିରମଣୀ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥିଲେ । ବକ୍ତୁତା ଶୁଣି ଜହାଙ୍ଗର
ଅର୍ଥମୁ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ।

ଗର୍ବମାସ ଜା ୨୦ ଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିମ୍ବିତ
ଦୁଇକ୍ଷା ଧାହାୟ ସାହାରୀୟ ହେଲାବରୁ କଣା
ଯାଏ ଯେ ଉଚ୍ଚ ସମୟରେ ଜ ୧୪୮୦୯ ଶ
ଧାହାୟ କର୍ମରେ ଉଚ୍ଚକ ଥିଲେ ଏଥି ପୂର୍ବ
ସପ୍ରାତିରେ ଜ ୧୪୮୧୯ ଶ ଥିଲେ ସୁରଳ୍ପି
ଜ ୧୪୮୨୦ ଶ କୁଣି ହୋଇଥିଲା । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଧାହାୟର ବ୍ୟୟ ପୂର୍ବେ ୧୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ଅନୁମାନ ହୋଇଥିଲା ସମ୍ଭାବ ୧୨ ଲକ୍ଷ
ଅନୁମାନ ହୋଇଥିଲା । କେବଳୀ ଘେରିବ
ପାଠୁରୀର ଅକ୍ଷୟ ଅଛି ଓ ତିବି କିମ୍ବରେ
ଜ ୧୦୦ ଶ ଏକ ସପ୍ରାତିରେ ମରିଅଛି ।

ଗର୍ବ କାନ୍ଦୁଷ ମାସତା ୧୫ ଓ ୧୦ ଦିନରେ
ଚିଠିଶ୍ରୀରେ ବିଶ୍ୱ ଫୋଟ ହୋଇଥିଲା
ଏଥରେ କେତେଶବ୍ଦୀର ମନ୍ଦିର ଜାଗ ପଡ଼ିଥିଲା
କିନ୍ତୁ ଓ ସରମାଳ ଉଚ୍ଚ ଓ କାହାକି କଲାମଳା
ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରକାଶକ

ଅମ୍ବେମାନେ ଅପଣାର ଉଳିଲିପୁତ୍ର ସମ୍ମାନ ଜୋପଛନ୍ତି କରିବାର ଉଚ୍ଛବାବୁ ଏ ସମ୍ବଗାଧାରିଙ୍କୁ ପ୍ରଥିତା ଯାହାକୁର କେବାର ଉଚ୍ଛବା ହେବ ସମ୍ମାନ ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞପ୍ତରେ ଉଚ୍ଛବାବୁ କରନ୍ତି ।

ଯୋବର୍ତ୍ତାରେ ଥିବା ଅମୂଳାନଙ୍କାର୍ଯ୍ୟା-
ଜୟ କୋଠ, ଗୋହାନ ଉଚ୍ଛବାଦ ।

ମାରଖାବାଇରେ ଥିବା କୋଠ ଓ ଗୋଦାମ
ଦିଲନ୍ତିରେ ଥିବା ଗୋଦାମ

‘ପ୍ରାଇଭେଟ କଟକ’ ନାମର ବଜା ଅସୁ ଅର ହୋଇବା

‘ଯମୁ’ ନାମର ଶେଷ ଅଷ୍ଟାର କୋଣ
ପ୍ରେସ କାଲବୋଟ

ଗୋଟିଏ କମ୍ପୁସର୍ ଲୁହାର ସିନ୍ଦୁମାଳ, ଓ-
କଳଙ୍କାରୀ ଇତ୍ୟାଦି,
ଅପରିଚିତ ପରିଷାର ଦିଶାରେ ।

ପାତ୍ରବିରୁ ପରିକାମ ଉତ୍ସବ

କଟକ
ପ୍ରାନ୍ତର } ଉଚ୍ଚଦେଶ କଞ୍ଚାନା

NOTICE.

FOR SALE.

Quite new, materials for a small
Printing Establishment, consisting of
an Iron Printing Press (crown size),
inking table, roller mould, several
fonts of type (partly in pie), type
cases, case-frame and rack, galleys,
chases of sizes, metal and wood furniture,
side and foot sticks in lengths,
leads in lengths, brass rule, rule cutter,
quoins, &c. &c.

Apply (in person) to the Supt.
Orissa Mission Press, Cuttack.

କୁଳପାତ୍ର ।
ବାବୁ କୁତୁମାର ଦୋଷ ଅଲଗ୍ରୋ ଅଛିନ୍ତି ୫ ୨୫୯
ମହନ୍ତି ଚେତନାବ ଚରଣ ଦୀପ ବୋଧାନ୍ତ
ଦୟାଜ ବନ୍ଦୁଦୟା ୫ ୨୫୯
ମହନ୍ତି ହାସମୂଳ କାମ ପୁଣ୍ୟ ୫ ୧୦୯
ହେଉମାନୁର ନମିଲୟାଲୁ ସମ୍ମଲସୁର
ଅଛିନ୍ତି ୫ ୨୫୯

ପ୍ରକାଶ ଏହି ଦୃଢ଼ଳମଣିକା ସନ୍ତରକଟକ ନାଲ୍
ବାଜାର କଟକପ୍ରେଡ଼ିକମାର୍କ ପ୍ରଧାଳମୁଦ୍ରେ
୨୦୧୫ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲା ।

9/ct

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିବା

କୃତିଗ
ସ୍ତୋତ୍ର ଖବା

{ ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେୟ୍୯
ବର୍ଷନ୍ଦ୍ରମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟେୟ୍୯
ମଧ୍ୟସହ୍ୟାଜ ଡାକମାସୁଲ ଟେୟ୍୯୦

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହି ଥ-
ବନ୍ଧୁ ହେଲୁ ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣଗରରେ ଓଳଦିଆ
ଅବସ୍ଥା ହୋଇ ଦାହଁ କରି କଗରବା-
ଦିଲ୍ ପରି ଅଜ୍ୟନ୍ତ ପରିମ ଦେଖାଇଅଛି ।
ମେରେମାନେ ହେଠାରୁ ଫେର ଅସିଥରୁ
ଦେଖାବେ ଲକ୍ଷନ୍ତି କି ପ୍ରତିଦିନ ଲେବ ମରବା
ବଢ଼ ଯାହିଁ ଓ ଏମନ୍ତ ରୂପ ହୋଇଅଛି ଯେ
ସନ୍ଧ୍ୟାତତ୍ତ୍ଵରୁ ଅନ୍ୟଶ୍ଵାର ଦଥା ରେଣିକି ଥାଇ
କହିବାଗୁରେ ସୁଧା ଘୋବ ଯାତାଧୂର କରବା
ଅଛି ବିରଳ । ଶ୍ରବନ୍ତ ପାଠ ଓ କଗରକାର୍ତ୍ତନ
ଓ ଅକ୍ଷାଳ୍ୟ ଚୈଲା ବାର୍ତ୍ତମାନ ବିଦ୍ୱରହାକରେ
ଲାଗି ରହିଅଛି । ଗୋଦିନଦ୍ୱାଦୟାତିଥିରୁ ପୁରୁଷ
ଅକ୍ଷାଳ୍ୟ ପତିଅଛି ପ୍ରଥମେ ଉଚ୍ଚ ଯାତାରେ
ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଚନ୍ଦଳା ହେବାରୁ ୧୦' ଲେବ ଚନ୍ଦଳ-
ପତି ମରିବିଲେ ଉଚ୍ଚ ତତ୍ତ୍ଵରୁ ଓଳଦିଆ ଉପ-
ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଅଗ୍ରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଯାଦି କାମ କଲ
ଓ ଯାଦିମାନେ ପଳାଇ ଆପନ୍ତେ ବେଠି କି-
ବାସିଲୁ ଯେଉ ପଳାଇଅଛି । ଏବୁ ବିଜ
ଅନ୍ତରକ କଥା ଅଟଇ ।

ଏପର ସୁଶାର ବେତ୍ତିଷେସ୍ତି କରିଟି ଏକ କଟକର
ଶିଶ୍ଵ କରିଟିଲେ ର ବ୍ୟାଗ ବିବରଣ ଏକ ଜଣ
ଗରେହରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ମାତ୍ର ତହିଁରେ
ସାଧାରଣକର ଜାଣିବାଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରଥାନ ବିଧା
ବିଷ୍ଣୁ ନ ଥିବାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ତହିଁରୁ ବିଜ
ଉଦ୍ଧିତ ଦରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଦେଖି କାହିଁ
ଫଳଟଃ ଏହିପରି ବିଷ୍ଣୁମାନ ଗରେହରେ
ବାହାରିଲେ ସଂପାଧାରଣରେ ଏହା ଲେଖା
ହୋଇ ପାରେ ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ସଙ୍ଗାଦବ
ମହାଶୟକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ କି ସେ ବେବଳ
କରେନ୍ତର ଅଥବା ଅନ୍ୟ କର୍ମଗ୍ରହକ ପ୍ରେତଜ
ସମ୍ମାନିକଙ୍କୁ ଅବିକଳ ମୁଦ୍ରିତ ନ କରଇ
ପ୍ରଯୋଜନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ସଂପାଧାରଣକୁର
ଦେଖରେ ବୋଧଗ୍ରନ୍ୟ ହେବାରି ଅବାରରେ
ପରଣତ କର ପ୍ରକାଶ କରିଲୁ ତାହା ହେଲେ
ଗରେହର ଅବାର ଅଚ୍ୟତ୍ ରୂପେ ବୃଦ୍ଧି ହେବ
କାହିଁ ମିଆ ଯାହାର ଯାହା ଜାଣିବାରୁ ଲଜ୍ଜା
ବେ ଜାହା ଜାଣିବା ଜାଗରଣ ଲୋଗ ପାଇବ
ନାହିଁ । ବଞ୍ଚିମ ସମ୍ପର୍କୀୟ ନକ୍ଷାମାନ ଦେଖି
ଅମ୍ବେମାନକର ଏବକ ଉଦୟ ହୋଇଅଛି ଏକ
ସେସବୁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତୁ ଇଂରେଜ ଓ ଏକ ପ୍ରସ୍ତୁ
ଡେଇୟାରେ ଶ୍ରୀମା ହେବାର ମାତ୍ର କୌଣସି
ବାୟୁଦ୍ୱାରିତା ପ୍ରକାଶ ହେଉ କାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ତିଲର ଜନ୍ମ ମୁଢ଼ିର ବିବରଣ ଦାତବ୍ୟ ଚିହ୍ନ-
ସ୍ରାବିଲ୍ୟମାନଙ୍କରେ ସଂପାଧାରଣକୁ ଦିଅୟାର-
ଥୁବା ଯାହାଯେବ ବିବରଣୀତ ଗରେହରେ

ଲିପୁମିତରୁପେ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ବଜା ଉଚ୍ଚ
ହେବ ।

ଗର ଶୋଭନାଥଙ୍କ ଦଶା ଉପଲବ୍ଧରେ ସୁଖରେ
ଯେମନ୍ତ ଯାତ୍ରା ହୋଇଥିଲେ ଅଯୋଧ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟ ସେହିରୁଷ ହୋଇଥିଲା । ହନୁମେଣ୍ଡ୍ ଆଟକ
ଜଣେ ପଥପ୍ରେରବ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେଠା
ରେ ପ୍ରାୟ ଦଶଲକ୍ଷ ଲୋକ ଏକଦିନ ହୋଇ
ଥିଲେ । ରହମ ମେଷ ପ୍ରତିର ଘାଃ ଶ୍ଵା ସମସ୍ତରୁ
ସରଜୁ ନିରାକୁ ଯାଦି ବିବାର ଥାରମ୍ଭ ହେଲା ଓ
ଘାଁ ଶ୍ଵା ବେଳକୁ ଏମନ୍ତ ରତ୍ନ ହେଲ ଯେ
ଆଉ ବାଟ ନିକଳ କାହାଁ ଓ ସବୁ ଯାଦିଲୁବ
ଦେବ ମିଶି ଯେମନ୍ତ ଶୋଭାର ବୃଦ୍ଧତା ପିଣ୍ଡ
ହେଲା । ଏଥରେ ଯେପରକାର ଠେଲାଠେଲ
ହେଲା ତାହା ବହୁବାର ନୁହେ ଅନୁମାନକୁଥିଅଛି
ପ୍ରାୟ ନରଶଳ ଲୋକ ନତାଦଳା ହୋଇ ପ୍ରାଣ
ଦଶରତେ ମାତ୍ର ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଦାରୁଣ ଦୂର୍ଘଟନା ଏହି
ପଢ଼ିଥିଲ ଯେ ଜଣେ ଧନବାଜ୍ର ଜାଳନୁହଦାରର
ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଗୋଟିଏ ପିଲା ଏବଂ ଧାଳକ ମଧ୍ୟରେ
ଥିଲେ ଏବଂ ବଜାର ହାତୀ ସେ ପାଇବକୁ ମାତ୍ର
ଦଳଦେବାରେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ।
ମରବାବେଳର ଶିଳାର ଧୂକରେ ଶ୍ରୋଷାକର
ଭୁଲ ଫାଟି ଯାଉଥିଲା । ଓ ଯାହାଙ୍କର ଅଚ୍ଛାଯୁ
କୁଟୁମ୍ବ ଉତ୍ସାହ ମଗ୍ନିତନେ ଜାହାଙ୍ଗ କିଳାପ-
ସର ଗରିଆଜେ ଉତ୍ତକ ପଞ୍ଚଲ । ସୁଲବର
ଦନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ମନ ଦୋକଥିଲା ଓ

ଗରମାରରୁ ଓପ୍ପେ ଗବର୍ନ୍ମିନେଣ୍ଟ ଗଜେଠରେ
ଶ୍ଵାନାୟ କାହା ବିଷୟମାକ ପ୍ରକାଶ ଦେଖାଇ
ଅବଧି ହୋଇଥିଲା ଦେଖି ଆମେମାନେ
ଆନନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା । ଅଥ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର
ବାତିଳ୍ୟ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖାଗଲା
ତତ୍ତ୍ଵ କବ୍ରାନ୍ତିଷ୍ଠରୁ ଉପରୁ ଗଜେଠରୁ ପାଇଥିଲା

ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସୁରିସ କର୍ମଗୀଣ ଏଠାରେ ଗାନ୍ଧିରକ୍ଷଣ
କିମିତା ଲିଯୋଗ ହୋଇଥିଲେ । ଛଣେ ଇଂରେଜ
ଦଟନାସ୍ତଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାରୁ ପ୍ରାଣୀମୃଦ୍ଦାଳୀ
ନାହିଁ ଏବନସ୍ତ ଶୋଚନାଯୁ ବ୍ୟାପାରର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେଲେ ।

ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖାଥିଲା କୁ
ଶୁଳିକର ତେଷ୍ଠୀ ଓ ଅଗ୍ରିଷ୍ଟୀ ବନ୍ଦିଗଳର
ପୁଣେ ହୋଇରେ ସମସ୍ତଦିନ ଉପରୁପି ଥିଲେ
ମାତ୍ର ଏମନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପ୍ରଦେଶର ସମସ୍ତ ଶୁଳିକ ହୋଇଲୁ ଅଗ୍ରିଷ୍ଟିଲେ
ଦୂର୍ଧନ୍ତ ନିବାରଣ କରିପାରନ୍ତେ କାହିଁ । ଯାହା
ହେଉ ଗର୍ଭିନୀଙ୍କ ଉଦ୍‌ବିଗନ ଶେଷ
ହେଲେ ଶୁକ୍ଳାକାରୀ ଜଣା ପଢ଼ବ ।

ପ୍ରାୟ ଏକସୁଲ ଡେଶାର କମ୍ପୀୟୁର ପଦ
ଶ୍ରେଣୀ କରି ଶ୍ରୀପୁରୁ ରେବନ୍ଧସାହିବ ଗର୍ଜ
ଶୁଖବାର ଗୋଥଳ ସମୟରେ କଲିବତାକୁ ଯାଦା
ଦିଲେ । ଏଥୁପୁରୋ ସେ ବୋର୍ଡର ମେମ୍ବର
ପାଇଁ ସାହେବଙ୍କ କର୍ମରେ କିମ୍ବାକୁ ହେବେବୋଲ
ଜାରିତାକିମ୍ବାଗେ ସମ୍ମାଦ ପାଇ ଥିଲେ
ମାତ୍ର ଉଚ୍ଛପାଇଁ ଏତେ ଉଚିତର ହୋଇ ଯାଇ
ନ ଆମେ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ନୂଜିନ ବଜେଟର
ମର୍ମିନ୍ଦୁଶାରେ କେନାଲ ଓ ରୈଲ୍‌ବେନ୍‌ ସଙ୍କ-
ର୍ତ୍ତରେ ବଜାଦେଶରେ ଯେଉଁ ଖାତ୍ ବହିବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ ଅଛି ଓ ଯହିର ଭାବ ଡେଶାର
କେନାଲ ହେବୁରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ସହ-
ବାକୁ ହେବ ସେଥିର ପରମଣ ଓ ସୁଧିବଳ
ସେଇ କରିବା କାରଣ ମାନ୍ୟବର ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ
ଗବର୍ନ୍ଦର କାହେବ ଏହାଙ୍କ ଗାୟ୍ୟ କଲିବତାରେ
ଉପରୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଦ ଲେନ୍ଦରାରେ ଉଦୟନ-
ଧାରେ ଓ ଡେଶାର କମ୍ପୀୟୁର ସମ୍ବୂଧ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯାଇ ଅଛି । ବୋଥ କ୍ଷାର ଆରଥେ
ଫେର ଅମିତେ ନାହିଁ କାରଣ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ହକ୍କୁ
ସବୁ ବାକୁ କାହେବ କର୍ମ ଘର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସବର ସଦର କର ଆପଣା କରିବେ
ସେଇଯାଇକିମ୍ବା ଏଠାରେ ବାହାରକୁ ଗର୍ଭପ
ଧରୁ କାହାମ୍ଭି । ଯେବେ ବଜାଲାକୁ ଦେବୁ
ବମ୍ବଶର କିମ୍ବାକୁ ହୋଇ ଅସିବ ତେବେ
କାହାକୁ କଲିବତାରେ ଗୁର୍ଯ୍ୟ ଦେବେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ରେବିନ୍ଦ୍ରା ସାହେବ କ୍ରେଗାର୍ଲ
ଜ୍ୟୋତି କରିବାରେ ଏଠା ନିବାହିଲୁଗ ଅନ୍ଧରେ
ପାଖ ହୋଇ ଅଛି ବାରଣ ହେ ଶାମକ
ଫାର୍ମରେ ଅଗରମ ହେଲେହେ

ଧାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଏଠାରେ ରହିବାରୁ ଜାହାଜ
ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ମନତା କହିଥୁଲ ଓ ଯେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାରନ୍ତୁ ବା କି ପାରନ୍ତୁ ତେଣାର
ଛିତିନ୍ଦା ସଂକଳନ କରୁଥିଲେ ବିଗେଷତଃ ସା-
ଧାରଣ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ଏହାଙ୍କର ବିଗେଷ ଦ୍ୱାରା ଥିଲ
ଏବଂ ଉଚ୍ଛିତ ସାକ୍ଷିତରୁଗୁଡ଼ କଲେଜ ଓ ମେଡିକ୍‌ଲ
ମ୍ୟାଲ ଲାଇ୍‌ସାନ୍‌ଡ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ କାରି ବିଶ୍ୱାସ
ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଆଉ ଅନେକ ହିନ୍ଦିକାର୍ଯ୍ୟର
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଜାହାଜ ଯୋଗେ ଓଡ଼ିଶାରେ ବୋଲ
ଅଛି ପସ୍ତାବ ବାହୁଦ୍ୟ ଉପରେ ଯଥିପି ସେ
ସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖିବାରୁ ଶାନ୍ତ ହେଲୁଁ ମାତ୍ର
ସେ ସବୁ ଯଥା ସମୟରେ ଏ ପଦିକାରେ ବାହା-
ର ଅଛି ଓ ପାଠକମାଳେ ଅନାୟାସରେ ପୁରାଣ
କରି ପାରନ୍ତୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରା
ଏହି ଯେ ଗବ୍ରେନ୍‌ମେଣ୍ଡୁ ତେଣା ପ୍ରତି ଅନୁଷ୍ଠାନ
କରି କଣେ ବିଚକ୍ଷଣ ଓ ନିରାପେକ୍ଷ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ-
କ୍ଷମ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହାଙ୍କ ସଦିର ବିସ୍ତର କରି
ପଠାଇନ୍ତୁ ଯେ ଯେ ଶ୍ରାସକୁ ରେବନ୍‌ବା ସାହେ-
ବିକର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହିନ୍ଦିକାର୍ଯ୍ୟମାନ ଅଛିରେ
ଗର୍ଥକ ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ଚିଲିତ ମାସ ଜା ୧୫ ରିକରେ କଳିବଜାରେ
ସରଜନ ଶ୍ରୀ ପାହେବ ଘରଜବର୍ଷର ବ୍ୟକ-
ଶ୍ଵାଧକ ସବାରେ ଘରଜବର୍ଷର ବକେହ ଅର୍ଥାକ
ଅଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତର ହେବାବନାନ ବିଶ୍ଵିତ ଓ ଜହାନ
ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ଯାଏ ବକୁଳା ବସ୍ତରେ ।
ଜହାନ ସଂକ୍ଷେପ ଦିବରଣ କିମ୍ବୁ ପ୍ରକାଶିତ
ଦେଲା ଯଥା—

ପରେ ୧୮୭୫ । ୨୨ କିଟା ହେଉଥାବ—ଶତମାନ
କୁ ୧୯୧, ୧୯୨, ୧୮୭୫ ଲା ବ୍ୟବ୍ୟବୀ କୁ ୧୯୧, ୧୯୧,
୧୯୧, ୧୯୧ ଏଥି ମନ୍ଦରେ ଦୁଇମା ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାଣ
ଖାତିଏଲକ୍ଷ ଏବଂ ଅଧାରଣ ଉଗ୍ରନ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ
କୁ ୧୯୧, ୧୯୧, ୧୯୧ ଲା ଅଧାରଣ ବାର୍ଷିକ
ବ୍ୟବୀ ବ୍ୟବୀ ମନ୍ଦରୁ ଗ୍ରାନ୍ତବେଳେ ୧୯୧, ୧୯୧, ୧୯୧,
୧୯୧ ଲା କିନ୍ତୁ କେଇଥାରୁ ।

ବଳ ୪୮୭୧୯୯ କିଟ ଅନୁମାନ—ସତ୍ୟ
 ୫ ୫୬,୩୦,୬୭,୦୦୦ ଲା ବ୍ୟବ୍ୟବ ୫ ୨୭,୮୮,୦୦୦
 ୦୦୦ ଲା ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରାଧାରଣ କିମ୍ବା
 କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟବ୍ୟବ ୫,୮୦,୦୦,୦୦୦ ଲା । ଯାଥୀ
 ୫ ୮,୦୭,୮୩,୦୦୦ ଲା ଅଥବା ଅଗ୍ରାଧାରଣ
 କିମ୍ବାକାର୍ଯ୍ୟ ହିତା ୫ ୧୨,୮୦,୦୦୦ ଲା ।
 ପ୍ରତିଶର ଅନୁମାନର ବ୍ୟବ୍ୟବ କାହିଁ ନାହିଁ
 ୫ ୭,୬୦,୨୦,୦୦୦ ଲା । ଯିମ୍ବିର ହେସାକୁ

ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟୟ ପ୍ରତିବେଳେ କୁର୍ବା ହେବ
୫ ୨୨,୪୮,୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ।

ସଙ୍କ ୧୯୭୨୨୮ ବରେଟ ହିମାର । ଶାକପୁ
ତ୍ରୀ, ୧୫, ୨୨, ୦୦୦ଟିଲା ବ୍ୟେଟ୍ ୨୫, ୪୫, ୫, ୦୦୦
ଟା ଏଥି ନିଯରେ ଅଗଠାରଣ କିମିଟି କାର୍ଯ୍ୟର
ବ୍ୟେଟ୍ ୨୫, ୨୧, ୮୦, ୦୦୮ ଟା ଧର ଯାଇଅଛି ।
ବିଅଞ୍ଚ ୩ ୧୨୫, ୧୨, ୦୦୦ ଟା ଅଥବା ଅଗଠା-
ରାରଣ ନିମିଶରାର୍ଯ୍ୟ ଛାତା ୨ ୨୨, ୧୨ ୦୦୦ ଟା
ଏବର୍ତ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାତାଯେ ବ୍ୟେଟ୍ ଅଜଳାରିବ
୨ ୨୨, ୧୫, ୦୦୦ ଟା ହେବ ପ୍ରକଳନ ୨୨୧
ବର୍ଷରେ ମୋଟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟେଟ୍ ୨୫, ୫, ୦୦୮ ଟା
ହେବ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚାଳନାର ବ୍ୟେଟ୍
ଯାଇ ୨୫, ୮୦, ୦୦୮ ଟା ବହୁ ଅନ୍ତରୀ ।

ଏବର୍ଗ ସାତେ ଉଦ୍‌ଘାଟୀ ତଳା ନାମ ବୁଝିଲ
ହେବ ଏଥୁ ନିଷ୍ଠାରୁ ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମୁଖ୍ୟମିତ୍ର
ରେଲେବାଟ୍ କର୍ମୀଙ୍କ ସଜ୍ଜାପାଇଁ ସିରିଯୁ ମହାମରକା
ଦେବକେ ଓ ଅବଶ୍ୟକ ତଳା ଉଚ୍ଚବର୍ଷ ଓ
ଲଙ୍ଘନରେ ଗ୍ରାମ ବୁଝିଲ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
କୋଇଅଛି ।

ବୌଦ୍ଧ ତୁଳନା ସମ୍ପଦ ଖାଲୁ ଏବର୍ଷ କୁ
ସେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଉତ୍ତର ପଣ୍ଡିତ ଓ ବଜ୍ରପା-
ଦେଶର ଜବାନୀନେତ୍ରମାନେ ରେଳବାଟ ଏବଂ
କେନାଳ କର୍ମଶାଲରେ ବ୍ୟୁତ ହୋଇଥିବା ଟଙ୍କାର
ସ୍ଥଥ ଲବନାକୁ ଟ ୨,୫୦,୦୦୯ ଟା ସଂକଷିତ
ବରିବେ । ସତରାଂ ଏଥିରୀଲ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଖାଲୁ
ବସିବ ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ ବନ୍ଦପ୍ରଦେଶରେ ଟ ୨୭,୫୦-
୦୦୯ ଟା ଏବଂ ତୁଳର ପଣ୍ଡିତରେ ପାଞ୍ଚଶଶ
ଟକା ଉଠାଇବାକୁ ହେବ । କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଏ ତଙ୍କା
ଅଧିକ ଦେବ ଜହାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ ଅଛି କିମ୍ବା ନକଳ ପ୍ରକାର
ଖାଲୁ ନ ଦେଇ ପ୍ରକଳନ କାଳୁ କୃତିଦ୍ୱାରା ଏ ତଙ୍କା
ମୋଦିବାର କରିବ ।

ଭବସ୍ତରକୁ ତଥ ଶ୍ରୀ ସୁରା ଲୂଙ୍ଗର ମାସୁଳ
ଭିତ୍ତିକ ଏକ ଉଦୟର ମାସୁଳ ସମ୍ପଦରେ
ଯମାଜ ହେବ ଯାଏ ତୁମ୍ଭିକ ହେବୁ ଏକଷ କିନ୍ତୁ
ହେବ ଯାହୁ ତଳକ ବର୍ଷ ପେଣରେ କିନ୍ତୁ—
ଲରେ ୫ ୫,୫୦,୦୦,୦୦୦୧ କା ଚାକ୍ର ଭୁବନ
ହୋଇ ଯାଇଯାଇ ହୋଇଥାଏ ।

ବଜେଟର ସାବଧିଆ ଏହିପର ଅଞ୍ଚଳ କୁ
ଏହିଗୁଡ଼ ସଂବାଦ ଭାଇଭାବ ଯୋଗେ ଛାନ୍ତି-
କୁ ପ୍ରେସର ବୋଲିଥାଏ । ଏ ସର୍କାରରେ
ଯାହା କନ୍ତୁ ବ୍ୟାଙ୍ଗମୀ ସମ୍ପାଦକୁ ରହିଲା ଏଥେ
ମଧ୍ୟରେ ଡେଣ୍ଟିଶିଯା ବାଈମାନେ ନିଜକୁ ଖାଲି ପାଇଲା

ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥି ଓ କରୁଥ ଦେଲେ ବ'ଥି
ଲାହୁ ଉଠିର ଭବନା କରନ୍ତି ।

ଓ.ବାଣୀ ପୃଷ୍ଠା ୧

ଗଜ କାନ୍ଦିଲା ମାସରେ ବାଲେଶୁରେ
ତଳିପିତି ପ୍ରବ୍ୟମାଳ ସମୁଦ୍ରପାର ଆନନ୍ଦନ
ଓ ରୂପାଳ ହୋଇଥିଲ । ଯଥଃ—

ବୁଲା ସ୍କାର	₹ 99,999
ଆନଲୁଗା	₹ १୫,୮୮୯
ତୁଷଥାୟ ପ୍ରକ୍ରିୟ	₹ * 999
ଆରୁ	₹ ୨୫,୪୯୯
ମରଳ	₹ ୧୮,୪୯୯
ଜମାଙ୍କ	₹ ୫,୮୦୯
ଆନାନ୍ୟାନ୍ୟବିହ୍ୟ	₹ ୧୯,୫୦୦

二〇一九年八月

ବ୍ୟାଙ୍ଗିଳ	₹ ୫,୨୧,୩୨
ଆକ	₹ ୨୨,୩୮
ଦେଖାତ	₹ ୨,୨୯
ଆନ୍ୟାଜ୍ୟ ଉଦ୍‌ଯ	₹ ୨୧,୨୦୯

५४, ७४, ८८८

ଏହି ମାସରେ ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ୯ ଜଣ୍ଠ ଧୟା
କଲ କାହାକ ଓ ୨* ଜଣ୍ଠ ପାଲଟଣା କାହାକ
ଆସିଥିଲ ଏବଂ ୫ ଜଣ୍ଠ ଧୟାକଳ ଆଉ ୮* ଜଣ୍ଠ
ପାଲଟଣା କାହାକ ବାହାର ଯାଇଥିଲ ।

କୌଣସି ଦ୍ରୁବ୍ୟ ବିଦେଶକୁ ରପ୍ତାନ ହେ
ଗାର ପ୍ରକାଶ ଲାହିଁ ଯାହା ରପ୍ତାନ ହୋଇଥାଏ
ଦେବଳ ଭାବବର୍ଣ୍ଣୀୟ ବନ୍ଦରମାନଙ୍କୁ ଯାଇ
ଅଛି ।

ଏହି ମାସ ମଧ୍ୟରେ କଟକରୁ ଲଙ୍ଘା ଏବଂ
ମରଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ରକୁ ମ ୧୯,୭୪ ହିଲ ଲାଇଲ ମୂଳ୍ୟ
ଟ ୨୨,୨୭ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଶ୍ରାୟ ମ ୪୫୦ ହିଲ
ଅହିମ ମୂଳ୍ୟ ଟ ୫,୩୫୦ ଟଙ୍କା ରପ୍ତାନା ହୋଇଥିଲା
ଏହି ଏଥିରେ ଟ ୫,୫୬୭ ଟଙ୍କା କଷ୍ଟମ ମାସିଲ
ପାଇଁ ହୋଇଥିଲା ।

ଭାରତବର୍ଷର ରହୁ ସ୍ଥାନକୁ ବିଠକୁ ଏହି
ମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ୫,୩,୫୫,୫୯୭ ଲୋକ ଦ୍ୱାରା
ଉପାଳ ହୋଇଥିଲା ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ରାଜ
ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ କେବଳ ଗ୍ରେସ ଉପାଳ ହୋଇଥିଲା
ତତ୍ତ୍ଵ ମୁଣ୍ଡ ୫,୦୭,୨୦୦ ଲୋ ଅଟ୍ଟଇ ଏହି

କଲିକତାରୁ ତଳିଲିଖିତ ପ୍ରବ୍ୟମାନ ରିପ୍ରାଣ
ହୋଇଥିବ । ସଥା—

ଚମତ୍କା	ଟ ୨୨୩୬୯
ଲକ୍ଷ	ଟ ୧୪୬୬
ଦେଗୀ ଲୁଗା	ଟ ୫୨୧
ଭେଳକ ମଞ୍ଜ	ଟ ୧୦୮
ସିଂହ	ଟ ୧୨୦
ବାଠ	ଟ ୪୦୦
ନହମ	ଟ ୨୨୪
କୋତଳ	ଟ ୧୫୫

ଏ ମାସ ମଘରେ କଠକଳୁ କିଛି ଆମଦାନ
ହୋଇ ନାହିଁ ବାରଣ କେବଳ ବିପ୍ରୀ ଠଙ୍କାର
ଅଜା ଅସିଥିଲୁ ତେଣାହା ଗନ୍ଧଳ ମହାତ୍ମାଜୀନାକେ
ଚାରିଲ ନେବାପାଇଁ ଥଣ୍ଡି ଥିବାରୁ ତାହାକୁ
ପ୍ରତି ଅମଦାନ କିହା ଯାଇ ନ ଥାରେ ।

ଏ ମାଗରେ କଟକର ବନରକୁ ୧୯ ଶତ
ଧ୍ୟାନକଳ ଓ ୨ ଶତ ପାଇଠଣା ଜାହାଜ ଅଥ-
ଥୀଲ ଏବି ୧୯ ଶତ ଧ୍ୟାନକଳ ଓ ୧୦ ଶତ
ପାଇଠଣା ଜାହାଜ ବାହାର ଯାଇଥିଲା ।

ଅଭେଦ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏକ ମାସରେ
କଟକରୁ ପ୍ରାୟ ୫ ୩,୮୦,୦୦୦ ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱରରୁ
ପ୍ରାୟ ୨ ୩,୫୦,୦୦୦ ମୋଟ ୪ ୨୨୦୦୦ ଟଙ୍କାର

ମସି ରୂପାନୀ ହୋଇଥାଏଛି । ଧୂପରୁ ଯେବେ
ଏହି ପରିମାଣରେ ଯାଇଥାଏ ତେବେ ମୋଟ
ଡକ୍ଟରାରୁ ଏକମାସରେ ଦିଗଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଶର୍ଯ୍ୟ
ଯାଇଥାଏଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଡକ୍ଟରାରୁ ଦିଗଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ଆସିଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ଏଥି ନିଷ୍ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଦୂର ବି
ଅଗେଇ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବିଦେଶୀ ମହାଜନମାନ-
ଙ୍କର ଲକ୍ଷ ପତ୍ରଥିବ କଥାର ଅବଶ୍ୟ ଟଙ୍କା
କୃଷକ ଓ ଶ୍ରମଜୀବିଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହୋଇଥାଏ ।
ପ୍ରକାଶ ବିଷୟ ଯେ କଟକରେ ବେଳି ଡକ୍ଟର-
କାରୀ ଧନାତ୍ୟକ୍ୟକୁ ଏ କାଣିକ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ
ହେବାକୁ ମାତ୍ରମ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଜାହା କଲେ
ଏବା ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ କାଣିକ୍ୟପୂର୍ବ ଏ ପ୍ରଦେଶ-
ବିଷୟର ଅନେକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇ ଥାଇନା ।

ସାପାଦ୍ଵିକସଂବାଦ ।

ଆଜି କାଳ ଏଠାରେ ଦାଖଲ ଗାରଜର
ଗୁଣ ଧନ୍ୟାମ ଲାଗେଥିଲା ଏଥିଗାର ମଂସଲରୁ
ଅନେକ ଲୋକ ସମାବଶ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି ସେ-
ମାନ୍ୟ ମଝରେ ଅୟକାଂଶ ପ୍ରାଣିଙ୍କ ଅଣ୍ଟନ୍ତି ।
ବାହୁନ୍ଦରେକଳା ଫିଟା ଘର ପର କରେଣା

ଦଶ୍ୟାହି । ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ମେଳା । ହୋଇ
ବରେଣ୍ଯ ହତାଯାକ ବସିଥାନ୍ତି ବା ବୁଲୁଥାନ୍ତି
ଏବ ଛେକନ ବା ବିଦଳୀ ବେଳେ ମେମାନେ
ଥକା ଚପେଖାବାତ ଜଜ୍ୟାଦିଦ୍ୱାର୍ତ୍ତ ଯେପର
ବନ୍ଧୁକିର ହୋଇଥାନ୍ତି ବେହୁପର ଫାରମ ବାନ୍ଧୁ
ବେଳେ ସମ୍ମାନ ପାରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର
ଗ୍ରୁଗୋଲ ଓ ଧର୍ମଧର ଯୋଗେ ଆନ୍ଦେଶ
ଫାରମ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେଉଥାନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ
ତୁଳିଗର ଦାଙ୍ଗଲମାରିକ ଦିର୍ଘତାପ୍ରତି ପ୍ରତିଧିକ
ପଡ଼ିଥାନ୍ତି ।

ଏ ନଗର ତେଳଙ୍ଗାବଜାର ଖୁଣ୍ଡି ବୋଧ
ହୃଥାର ହିଙ୍ମ ହୋଇଗଲ । ପୁରୀ ଯେଉଁ
ଗଣ୍ଡାରକୁ ଧରି ପଠାଇଥିଲେ ଦୌରାରେ ଗର
ବୁଢ଼ବାର ସେ ଖଲୁସ ପାଇଅଛି ଜାହା ଉପରେ
ଅପରାଧ ପ୍ରମାଣ ହେଲା ନାହିଁ । ପୁରୀ ଆଉ
ବିହୁ ଦଶାଦିଶ୍ଚାର୍ତ୍ତ କରିବେ କି ? ଦୌରାର
କରିର ଠିକ୍ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ମେହେ ବନ୍ଦ
ଅଛନ୍ତି ।

ବେଳାତୀ ରେଗ ଏ ନଗରରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ସାହରେ ଦେଖେଗୁଡ଼ିଏ
ମୋକ ମର ପଢ଼ିଥିଲୁଣ୍ଡି, ଏକ ଗର ସାହି ପର
ଠାରୁଶା ଲଗାଇବା ଓ ନଗର କାର୍ତ୍ତଳ
ଜଣ୍ଯାକି ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଉଥିଲା ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ସେ ଗ୍ରାସୁତ ବାମସ୍
ସାହେବ କଲେକ୍ଟର ଯାଚପୁରରେ ବିଜ୍ଞା-
ମନ୍‌ଦୀ ହେବା ବେଳେ ସେଠାର ତେଣୁଠା
କଲେକ୍ଟର ଓ ଅନ୍ଧମାନେ ସାହେବଙ୍କ
ଅଭ୍ୟର୍ଥନାରେ ବୈଷନାର ଓ ଆଜିବାଜ
କରିଥିଲେ । ତେର ବୈଷନାର ଅଭ୍ୟାମାନ୍ୟ
ପ୍ରକାର ଓ ତନିଗୋଡ଼ି ବାଣଗଛ ହୋଇଥିଲ
ତଥାର ଏହା ଉଚ୍ଚଧୂଷକ ପ୍ରକାର ସଥେଷ୍ଟ
ହୋଇପାରେ । ଅନ୍ଧର୍ଥକ ଓ ଅଗାରଣ ବିଷ୍ୱ-
ରେ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରିବାର ଏବେ ଗୋଡ଼ିଏ
ଖାଇ ଶୋଭନା ।

ଅପରିପ୍ରେସ୍ କଲୀ ନାମକ ଶଣ୍ଡିଏ ଉତ୍ତଳ
ପୁଷ୍ପକ ଆମେମାନେ କୃତଜ୍ଞଗା ସହି ଉପହାର
ପାଇଥିବାର ଶାବାର କରୁଥିଲା । ଏଥରେ
ସାଧାରଣ ଦୂରୋଳର ପ୍ରଶନ୍ମାନ ଅଛି ଓ ବାବୁ
ଭୋଲାଜାଥ ଦେ ଓ ହରଣ୍ଟନ୍ତୁ ସରକାର ଏହାକୁ
ସଙ୍କଳନ ବିଚିଅଛନ୍ତି । ବାଲେଶ୍ଵର ବୈକୁଣ୍ଠ
ବାବୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞାଳୟରେ ଏହା ପ୍ରଥା ହୋଇଥାଏ ।
ଶିଖକ ଓ ପଶ୍ଚାର୍ଧାର୍ଥୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଉପ
ଯୋଗୀ ଅଟେ ।

ବେଳେକ ଦିନ ହେଲ ଲକ୍ଷାର ଜଗେ
ଶିଖୀସ୍ୟ ଏଠାରୁ ଅସିଥାଏ । ସେ ମହାଜନ
ଆପିଟ ବ୍ୟାଧିର ଚାଲେ ଏ ବଗରକୁ ଅସିଥାଏ
ଲକ୍ଷାର ବେଳେକ ଦୃଢାନ୍ତ ତାହାଠାରୁ ଆ-
ମେମାହେ ଥବଗଲ ହେଲୁ । ଏଠାର ଘୋର
ଦେମାହେ ଯେ ଆଧିକବ ତୁଗୋଳ ଲକ୍ଷାର
ଲକ୍ଷାର ଦୃଢାନ୍ତ ଅବଧିରୁ କରନ୍ତି ଏ ଲୋକର
ମଥାରୁ କିମ୍ବାସ କରିବେ କି ନା ?

ବିନାରସରେ ଥିବା ତାକୁର ଲିଙ୍ଗରସଙ୍ଗ
ସୁହ ଏ ବର୍ଷ ସଂମୁଦ୍ରରସା ଓ ପାହାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅଶ୍ଵମୋହାରୀଣ୍ଟ ହୋଇ ବୋଜେକ ସଂମୁଦ୍ର
ଶୁଣବୁଛି ପାଇଥାକୁଣ୍ଠ । ଅଚୁରୋତ୍ତରବିଲିଲେ
କଲେଜରେ ଅଖ୍ୟାତ ବର ଏଖାମୃତ ବୁଧ୍ୟତି
ଲଭ କରିଥାଇଗୁ ।

ଅମୃତାକଳର ଧରିଗଲାଗର ନାହା ଏବଚାନ
କୁବି ଥାବେବ ସିଦ୍ଧିଲୟବିଷ ଡାଗ କର
ଅଛିଛି । ଏଥକୁ ବନ୍ଦୁପ୍ରତିଅପ୍ତ ବୋଲନ୍ତି କି
କୁଳକ କରିବ ବେଳକ ସହିତ ସିଦ୍ଧିଲୟବିଷର
ପ୍ରେଜେମ କେବାହାଇ ଏ ବୌଗଳି ହୋଇ-
ଅଛି ମନ କରିବ ।

ମାତ୍ରାକ ପ୍ରଦେଶରେ ଏହା ଗୁଡ଼ିଳ ଫାନ୍ଦି
ମାର୍ଗ ପତି ଜାହିଁ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ, କଥା ଫାନ୍ଦିଲ
ମଧ୍ୟ ମାର୍ଗ ପଡ଼ିଥିଲା । ସତରାଂ ଅଛି କଷା ବିଲ
ଦିବସୁରେ ମାତ୍ରାକବାନିଙ୍କ ଉଷରେ ବିପଣି
ପଢ଼ିଥିଲା ।

ବିମେର ଗନ୍ଧେତର ସଙ୍ଗାଦକ ମାହିଲା
ଯାହେବ ବିମେର ଟାଇନବୋଲମର ସଙ୍ଗ-
ପର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସ ଥିବଲେବକୁ ଏପର
ବର୍ଷରେ ରତ୍ନବା ଉତ୍ସମ ବନ୍ଦୋବସ ଆଜା ।

ବେଶେନର ମହାମାଳ୍ୟ ଲବାକ ମହିମାତ୍ର
ବୀମାନାଳଙ୍ଗାଳ ଦୂରସ୍ଥ ଦେଖଇ ସୁନ୍ଦରେ
ଆଜାଳ ଆଜିଥିବା ବିଦ୍ଯୁତ୍ ପାହାୟୁଁ ଚିତ୍ରିତ
ଟ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥାକୁ
ଅବସ୍ଥା କବାଣ କୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ମୟୋଦ୍ୟର ବର୍ତ୍ତିକ ସାହାଯ୍ୟ ଜଳନବାରେ
ସେଠାର ଦେଖୁଣ୍ଡ ବହୁପୂର୍ବ ବକ୍ଷାଥୀରୁହଙ୍ଗାର
ଦିତ୍ୟମହାର୍ଦ୍ଧ ବର୍ଷାମାର ଗବର୍ନ୍ମ୍ଯନେଶ୍ଵର ଉଣ୍ଡିଯା
ଅଛଗଲ ଥୋଇ ଜାହାକର ଘରେବ ଧୂମବାତ
ସେହେଠେବା ଅବଶ୍ୟକ କିଛିବୁ କେବୁ
ସଠାଇଥିବାନ୍ତିରୁ । ଦେଶାୟନେକଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା
ବିଷୟରେ ଅବଶ୍ୟକ ଲାଗୁ ସାହେବଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ
ଦେଇଅଛି ।

କରୁଥି ସାହେବର ଶୁଣ କରି ଯେମନ୍ତ
ଚଟ୍ଟଗାମରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ତେମନ୍ତ
ସଂଗୋରରେ ସମ୍ମର ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବାର
ହଜୁପେଟୁ ଅଛି କଣାଯାଏ । ଏକଙ୍କଣରୁ
କରୁଥି ସାହେବ “ବେଳ ଦିନ ଦେଲେ
ମାତ୍ର ତାକୁର ସାହେବ ସେ କାହିଁ ଦୁଇ ଥିବା
ଓ ମାତ୍ର ସହି କି ପାଇବାର ପାଇଁ ଫର୍ଜ ଦେବାରୁ
ମାଛିଦେଖୁଣ୍ଡ ସାହେବ ଦେଇ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ତାହାକୁ
ଦୁଇବର୍ଷ କାନ୍ଦାପର ଦିନ ଦେଲେ ଓ ତାହା
ଧୀଅକୁ “ବେଳ ଦିନ ଦେଲେ । କରୁଥି
ସାହେବଙ୍କ ଉଥରେ ଜବଣ୍ଠିମେଣ୍ଟର ଏତେ
ଶୈଖ କାହିଁ କି ?

ଶାକ ଛିଲ୍ଲର ଉଣେ ପତା ବାବୁ ପଥାମଗ-
କର ଗୋଧୁଳୁ ପଢିଛ ସାହାୟ୍ୟ ଛିମିତ ଏକ
ଜଣ ପୁନିଷଫ୍ଟଟି ଦାନ ବହିଆଇଛନ୍ତି । ଏଥର
ବାର୍ଷିକ ଛାର ୫୮୦୦ ଟଙ୍କା ଅଠଇ । ଏ
ଦାନଟି ଚିରଧୀନୀ ଅଛେ ।

ପ୍ରେରଣା

ମାନ୍ୟବର ଶାସକୁ ଉତ୍ତଳଦ୍ୱାରା ପଞ୍ଚାବକ
ମହାରାଜୀ ସମୀପେଷ୍ଟ ।

ଅଗ୍ର ଅବଶେଷ ଅଛିନ୍ତି ସେ ମନ୍ଦିରର ତଳା
ମାପରେ ଅଗ୍ରର ପଲାଟକର ସାର୍କିଳ ମେଳକ
ତାଙ୍କର ପାର୍କର ସାହେବ ଏହି ସମ୍ମରେ
ମୋଟିଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖି ପ୍ରବନ୍ଧ ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ
ଗନ୍ଧାରମ ଲେଉଥା ବେଗର ପ୍ରବୃତ୍ତ ଜୀବନ
ଏବଂ ପାୟୁ ମାତ୍ର ମାତ୍ର ହେବ ଏଇମରରେ
ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧାରେ ଉଚ୍ଚ ସେବର ଚକ୍ରଧ୍ୟା ହୋଇ
ଅସ୍ଥାନ୍ତି । ଏହାର ଫଳାଫଳ ବିଷୟ ଅମ୍ବେ
ବହୁ ମ ଆର୍ଦ୍ଦ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହା
ବିବେଳେ ପଣ୍ଡାଶା କର ଦେଖି ହାତୁ ଦିନ୍ମା ଅମ୍ବେ
ସମ୍ବରେ ମଧ୍ୟ ଜାହା କେବେ ପଣ୍ଡାଶିବ ହୋଇ
ହାହିଁ । ତେବେ ପରମାର ମୁଖରେ ଏକାମର୍ଦ୍ଦାର
ଶୁଣି ହୋଇ ଅଛୁ ଯେ କନ୍ଦରଧିମ ପ୍ରୟୋଗ-
ଭାବ ଦେହୁ ଅଣ୍ଣାର ଲାଭ କର ଅଛନ୍ତି ।
ତାଙ୍କର ପାର୍କର ସାହେବ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଏହି
ମତ ପ୍ରବନ୍ଧ ଉପରେ ପ୍ରକ୍ଷେ ସେ ମୋଟିଏମାତ୍ର
ବେଗା ଭଲ ବହୁଥିଲେ ତଥବରସ ଜାହାକ
ପଢିବାରେ ବିଶେଷ ଚନ୍ଦ୍ରିତ ହୋଇ ଅଛି ।
ସୂଚିଷ୍ଣ ଜାହାକ ଉପରେ ପ୍ରବନ୍ଧାର ସମ୍ବନ୍ଧ-
ନାର୍ଥ ସେ ଅଭିବୋଧିତ ସେବା ଭଲ ହେବାର
ପ୍ରମାଣ ପ୍ରବନ୍ଧକ କରି ହାହାନ୍ତି ।

ବଲ ଉପାର୍ଜନେଶ୍ୱର ମାର୍କିଙ୍ ହେବଳକ
ଅଦେଶାନୁଶରେ ବଲବଜା ମେତକଲ ହାତୁ-
କାଳରେ ତାତୁର୍ ଯାକବୋଜେଲ ଥାହେବ
ପାଞ୍ଚେଟି ଓଲଇଠାରେଗୀବୁ କଳକଥୁମୁଢ଼ାର
ଚିତ୍ରା କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଭେଦକ
ଧର୍ମ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ତାତୁର ମେତଖୋଜେଲ
ଉପୋର୍ କରନ୍ତି ଯେ କଳକଥୁମରେ ଓଲଇଠା
ବେଶ୍ୟ ପରାର୍ଥ କିଛି କାହିଁ, ଭେବେ ଏହା-
ହୃଦୟ ଘରରରେ ବିଷୟରିମାଣେ ଉପରିକା ଉପା-
ଦଳ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ୍ କୃତିମ ଉପାୟରେ
ନିଯ୍ୟ — ଯଥା ପରିଶ ଅବା ରେଗୀର କରୁଃ
ପାର୍ଦ୍ଦରେ ବିଅଁ କ୍ଳାନଦେବାରେ—ଉତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ
କିମ୍ବ ହୋଇ ଥାରେ ।

ଗନ୍ଧ ଜ୍ଞାନରେ ଯେଉଁ ବାକୁ ବା ଜ୍ଞାନ
ବିର୍ଜଳ ଦୂର ପାହାକୁ ସଲଘାର ତାପ୍ତାଇଛି ବା
ସଲଘାରପ ଏଷିତ ବିଦ୍ଵତ୍ତି । ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା
ଅନୁଶେଷକ୍ୟ, ଏହା ଅନ୍ତାମନ୍ତ୍ର ବାସୁପରି ଥିଲା
ବିବାପତି । ଏହା ବିଷାକ୍ତ ଏବଂ କିମ୍ବୁଷତ୍ତାଗ୍ର
ବସ୍ତ୍ରକ ହେଲେ ଅଛି କଷ୍ଟକର ବୋଧ ଦୂର ।
ଅଭାବ କ ଏତାଦୁର ପଦାର୍ଥ ଯେବେ ଜ୍ଞାନ
ବୋଲ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେଉ ତେବେ ଅଗ୍ରମ୍ଭିତ
ବୃଦ୍ଧ ସେବନରେ ତଥାଗ୍ର ଅନ୍ତର
ଅପହାରର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହ କି ? ଏହାକା-
ରଣ ବମ୍ବରଃ କେଷକୁର, ଲଙ୍ଘନମ୍ବାଳ ସମ୍ମା-
ଦିତ ଜାଗ ରଜ ମାର୍ତ୍ତ ପରିକାରେ ଲେଖନ୍ତି
ଯେ ଉଦ୍‌ଦେଶରେ ଏହି ଜ୍ଞାନପର ପୁନଃ
ବିଦ୍ୱତାର କଣ୍ଠରେ ଘୋବମାତ୍ର ଯେପରି
ସରକ୍ଷିତ ଓ ପାଦଧାନ ହୁଅଛି । ମହା ।

১৭৯

6

1096

ବୈଷଣିକ୍ୟରଭାବର ସୁପ୍ରତି ବିନ୍ଦୁଧାରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅଛି । ଏଥରେ ମନୋବିଜ୍ଞାନ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆଶ୍ରଯ
ସମସ୍ତର ସର୍ବଗ୍ର ଓ ମୁହଁ ଉତ୍ସବାଳଙ୍ଗରେ ବନ୍ଧୁତା
ବିବାଦାଳଙ୍କ ଏବଂ ମନୋବିଜ୍ଞାନ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକରେ ଆଶ୍ରୟ
ସମସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟାୟକାନ୍ତମେ ଜୀବିକା ଦୀର୍ଘ ଯାଇ-
ଅଛି ଏପରି ଅକ୍ଷର ଚିତ୍ରରେ ପଞ୍ଚଶିଲ ସ୍ଵର୍ଗପଥ
କେତେବେଳେ ଅଛି । ମୂଳ୍ୟ ଟ ୨୫ । କଟକ ଦେଇରଳ
ବାବନାଳାଳ ଦୀର୍ଘ ଦୁଃଖକାଳ ଦୀର୍ଘ କିଳାଟରେ
ପଢ଼ିବିଲେ ଦେଇବ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଏହି ଉଚ୍ଛବିଗୀତକା ସବୁରାଖିଟକ ଦବ-
ସବଜାଇ କଟକପ୍ରେସିଂକାନିକ୍ଷେ ଯଥାଳୟରେ
ସମ୍ପଦ ଓ ପ୍ରସରଣ ହେଲେ ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୭୮

୧୯୫୮

ଅଜ୍ଞକାଳ ଏନ୍ଦରରେ ନିରଗହିପଲ ଠାକୁସ
ବନୋବସ୍ତୁ ଲାଗିଥାଏ । ସକାଳ ହେବାମାଧବେ
ସରକାଶ କର୍ମଚାରିକମାନେ ଲୋକଙ୍କପ୍ରାରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଥାଇଛୁ ଓ ଏହାଙ୍କ ଦେଖିଲା-
ମାତ୍ରକେ ଦେହର ବଳ ଶୁଣି ଯାଉଥାଏ ।
ବନୋବସ୍ତୁର କର କାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଗୟ
ଦିପୋଣୀ କଲେକରିଛୁ ଅର୍ତ୍ତର ହୋଇଥାଏ ।
ଲୋକେ ଏହାଙ୍କ ବନୋବସ୍ତୁର ଠାଣ କହିଥ-
ଛନ୍ତି ଓ ଜହଂରେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ କାରଣ
କମିଶ ଥାଦ୍ୟରୁ ଅଥ୍ୱବ ଜନହତକାର ଠଙ୍କା
ଆଦୟ ରହିବାର ସ୍ଥିର କର ବନୋବସ୍ତୁ କା-
ରୀରମ୍ଭ ରହିଥାଇଛୁ ଅଥ୍ୱବ ଜମା ନ ଉପରେ
ଉଛୁ ଠଙ୍କା ହସ୍ତଗତ ହେବ ନାହିଁ ସ୍ଵର୍ଗମୁହୁରତ
ବନୋବସ୍ତୁ ଠାଣ ହେଲା । ଯାହା ହେଉ ସୁଖର
କଷ୍ମୟ ଏହିବ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର ଠାଏନବା ପାହେବ
ପ୍ରଜାପାତକ ନୁହନ୍ତି ଯାହା ଉପରେ ଅଭିନ୍ଦନ
ଠାରୁ କଷ୍ମୟବ ଅପଳରେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ସୁଖ-
ଗୁର ପାଇବ ।

ଆମେମାନେ ଯାଦୀ କହିଥିଲୁଁ ଜାହାଇ ପ୍ର-
ଭ୍ୟସ ହେଲା ଓ ତହିଁରେ ଆମୂଳଙ୍କର ବାଞ୍ଚ
ପୂଣ୍ଡ ହେଲା । ଗତ ମଧ୍ୟଲବାର ଶ୍ରୀମୁଖ ଗମ୍ଭୀର
ଶାହେବ ଓଡ଼ିଶାର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୟ ଏକ ଶ୍ରୀମୁଖ ପାଦ-
କୁଳା ଶାହେବ କଟକର କଲେକ୍ଷଣ କରିବ ଗଲି
ନେଲେ । ଏମାନେ ସମ୍ମାନ ଉକ୍ତ ପଦମାନଙ୍କରେ
ଏକଟିଠ ନିଷ୍ଠକୁ ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର କେ-

ତେବେଳ ସକାଗେ ଭାବା କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ
ଗଜେଟ ଅସିଲେ ସବିଶେଷ ଜଣାଧିବ ମାତ୍ର
କଣ୍ଠୟ ବୋଧ ହୃଥର ଯେ ଗ୍ରାସ୍ତୁ ରେବନସା
ସାହେବ ଫେର ନ ଆସିଲେ ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଅନ୍ୟଥା ହେବାର କୌଣସି ହେଉ ଲାଗୁଁ ।
ଗ୍ରାସ୍ତୁ ବାମ୍ବୁ ସାହେବ ଗଜ ସାତବର୍ଷରୁ ବା-
ଲେଖ୍ନର ଓ କଟକରେ ଛିଲାର ରାର ଦିବ୍ଯାକ
ବରଥାଇଛନ୍ତି ଓ ଏଠା ମେଲବଜୀଠାରେ ବିଶେଷ
ପରିଚିତ । ଗ୍ରାସ୍ତୁ ଝାନିବା ସାହେବ ମଧ୍ୟ
ଅନେକ ଦିନ ଏ ଛିଲାରେ ଅଶିଖୁରୀ ଓ କାହା-
ଶୁଭାନ୍ତରେ ରହି ଏ ଛିଲାର ଅବଶ୍ୟାରୁ ଉତ୍ତର-
ନ୍ତରୁପେ ଅବଗତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ବିଶେଷ
ରୂପଗେଣନ ରେବନ୍ଦୁ ସ୍ଵପ୍ନରୁଣ୍ଣେଶ୍ଵର କରମରେ
ଆଇଁ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଅବଶ୍ୟା ପ୍ରଭ୍ୟଷ ଦେଖିଅଛନ୍ତି
ଓ ଭାବାଙ୍କଠାରେ ଅଧ୍ୟବଦୟା ରହିଥିବାର ଜଣା
ଯାଇଥାଇ । ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଭାବ୍ୟକାନ୍ତ ବେଳବା-
କୁ ହେବ ଯେ ଭାବାଙ୍କର ବେଦନା ଯେ ବୁଝି-
ପାରନ୍ତ ଏକା ଲୋକ ଭାବାଙ୍କର ଅବ୍ୟବହିତ
ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି ।

ଗତ ଫେବୃଆରୀ ମାସ ଜା ୧୫ ରତ୍ନରେ
ହୋଇଥିବା ପୁଣି ବସାଦର କମିଟିର ଅସବେ-
ଗନ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣ ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ଡିଲ୍‌ପ୍ଲା
ଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଇଁ କହିଁରେ ଦେ-
ଖାଗଳ ଯେ ଉତ୍ତର ନଗର ପାଇୟାଇଷବ ନଗର
ପରିଷାର କରିବା ବିଷୟରେ ଯଥୋତ୍ତମ ମନୋ-

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
୭ୱାର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୨୯୯
ମଧ୍ୟସଲାହୀଙ୍କ ଡାକିମାସୁଲ ୩୫୫

କହି ତେଣୁ ହେଲେ ଭଲ ହେବ ନଚେତ୍ତ
କମିଟି ଯେତେ ସଦ୍ଗୁରୁ କରନ୍ତି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସୁଧା ନଗରରେ ଲୋଭତା ଗେଗ ଦିନଜ ହୋଇ
ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୋଠରେ କହି କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ । ଗତ ଜାନୁ
ସ୍ଥାରମାବ ଶେଷରେ ବସାଏର ଟାଙ୍କେ ତହକ
ଲାଗେ ଜୈରଶବ୍ଦାର ଝକା କାଙ୍କ ରହିଥିଲା ।

ଦାଗଳ ଜାରିକ ପୀଇ କିଲାର ଲୋକମନ୍‌କେ
ଯେମନ୍ତ ହରବରରେ ପଞ୍ଚଅଛନ୍ତି କହୁଲେ
ସରବ ନାହିଁ ପ୍ରତିଧିନ ଯେତେଣେକ କଲେ-
କ୍ଷଟ୍ଟଣରେ କମା ହେଉ ଅଛନ୍ତି କହୁର ସଂଖ୍ୟା
ନାହିଁ । କେବଳ ଦରଖାସ୍ତ ପାରମ ତିନି ଗରୁ
ହିତାର ଘେର ଯାଏ ଅଛନ୍ତି ତେବେଷ୍ଵା
ପିଙ୍ଗପିଠି ବନ ନାହିଁ । ଗର ହୀଠାଃ୩ ନାତାରୁ
ଏପ୍ରକାର ଗୋଲମାଳ ଅରମ୍ଭ ହେଲଣି ଏକ
ଆଗାମୀମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିପର ରହିବ
ଏତେଣେକ ତୁମ୍ହାରେ ବାବାର କାହାର ଏହି ଯେ
ଆଇନରେ ପଞ୍ଚ ଗମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲକ୍ଷଣକୁଣ୍ଡି
ରେକ୍ଷ୍ସ୍ସୁଧରୁ ମୁକ୍ତ ଦେବାର ବିଧାନ ଥିଲେହେବେଂ
ସ୍ଥାନଧୂ ବାହିମାନେ ତହିଁ କରୁଣରେ ଗବ-
ମେଶକୁ ଜାରିରାଲେ ଓ ଆସେ ବାହାଦୁର
ହେବା ସକାଗେ ଯେ ଦିଶା ପ୍ରକାଳୁ ଅନେକ
କ୍ଲେଗ ଓ ଜହଞ୍ଜରେ ପଢାଇଲେ ତାହା
ମନ ହୋଲ ଥରେ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । ଫର
ଏହି ହେଲ ଯେ ଯାହାର ବିଦ୍ୟା ଲକ୍ଷଣକ
ଜମି ଅଛି ସେ ସ୍ଥାନ ଦରଖାସ୍ତ ଦେବାରୁ ବନ୍ଦର
କଚେଣକୁ ଆଦେବାରୁ ବାପ ହେଲ । ପୁଣି
ବେବଳ ଗଣ୍ଠେ ଦରଖାସ୍ତ ପକାଇଦେଲେ ହେବ
ନାହିଁ ଜମିରନମ୍ବର ଉତ୍ତରାଧିକ ଚନ୍ଦର
ଦେବାରୁ ହେବ । ଅନେକଣେକ ପାଖରେ
ମେଘରୁ ଚକର ନାହିଁ ଓ ପଦର ମବାପିତାଜାନ୍ତା
ବ୍ୟବରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସିତାରେ ତାହା ମିଳିବ
ନାହିଁ ସୂତ୍ରବୁଂ ସବ୍ରତିଜନରେ ଦରଖାସ୍ତ
ଦେବାର ବିଦ୍ୟ ଥିଲେହେବେଂ ଯେଉଁମାନେ ହୋ-
ରେ ଦରଖାସ୍ତ ଦିଅନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ମସପ୍ରେ ନ ହେବ କିନ୍ତୁରେ ଅସୁକାଂଶରେକ
ଦେଇ ମୁକ୍ତାମକୁ ଆଦେବାରୁ ବାପ ହେଲେ
ବନ୍ଦର ମୁକ୍ତାର ଅସିବିମାସକେ କର୍ମ ହେଲ
ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅସୁକ ଲକ୍ଷଣକ
ତୁମ୍ହି ଅଛି ମୁକ୍ତାର ବାରଯତ୍ତାର କିନ୍ତୁବାଦ
ଲିଗାଇ ସହଜରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବାହାରକର ହେଲ
ଗରିବ ଲକ୍ଷଣକିମାରର ଦିଶ କିଏ ଶାରିବ ?

ପ୍ରଦିନ ଯେମନ୍ତ ଧାରକ ଶାରକ ଦରଖାସ୍ତ
ପଢ଼ୁଥାଏ ତେମନ୍ତ ସମ୍ବାଦ ଓ ନକଳ କେବା-
ହାଲ ଦରଖାସ୍ତ ପଢ଼ୁଥାଏ ସିରସ୍ତ ଦାରତାରୁ
ସାମାନ୍ୟ ମୋହରର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତରାଳାନେ
ନିୟମିତ କର୍ମରେ ଅବକାଶ ପାର ନ ଥିଲେ
ଆଜିବାଲ ଅଛରକୁ ବାର୍ଷ୍ୟ ପଡ଼ିଲ ବୋଲି
ସେମାନେ ଚର୍ବିକ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ଓ
ଠିକ୍ ସିରସ୍ତ ଦାର ବିମା ଠିକା ମହାପଞ୍ଜ ବିସ୍ତର
ଦରବା ଅଗ୍ରମ୍ବ । ଅମଲ ବିଧିପାରେ ଏଥରେ
ବା ଲୋକଙ୍କର ଅସକ୍ରମ ସୁଯୋଗ ଦିବେବକୁ ହା-
ବିମ କେବଳ ଅଧିକା ମିଶଲର ଅଭିରତ୍ୟାରିତାନ
ଦିବାରଣ ନିମିତ୍ତ ଏକ ତେଣୁଟିକୁ ଦେଖେ
ଲୋକୀଏ ପରିଗନ୍ଧା ବାର୍ଷ୍ୟରେ ଅଛରକୁ ମାତ୍ର
ଜହାଂରେ ସିରସ୍ତାର କ୍ଲେଶ ଦେଇ ଦିବାରଣ
ହେଲା ? ଫଳତଃ ଯେତେ ସଜ୍ଜିଲ ହେଉ ସମସ୍ତ
ଲୋକଙ୍କଦାରଙ୍କୁ ଏକ ସମୟରେ ଦରଖାସ୍ତ
ଦେବାର୍ଥୀର ବାଧ ଦରବାରେ ଚାହୁଁର ଲୋକଙ୍କ-
ଦାରକର ବଢ଼ି କ୍ଲେଶ ହୋଇ ଅଛି ଏକ
ସେମାନେ ଏତେ ଉତ୍ସର୍ଜନରେ ପଢ଼ୁ ଅଛନ୍ତି
କି ଏକଜଣର ଲୋକହକର ମୂଲ୍ୟ ଜେତେ ହେବ
ନାହିଁ । ଲୋକଙ୍କୁ ସବୁ ବିଷୟରେ ସୁଯୋଗ
ଦେବା ହାବିମଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଧିକ ଜାହା ହେ-
ଲେ ଅଗ୍ରଧର ଦେବା ଅବମୃତ ହୁଅର ଓ
ଯେ ପରିମାଣରେ ଅସୁର୍ଯ୍ୟା ଓ କ୍ଲେଶ ବଢ଼ଇ
ସେ ପରିମାଣରେ ସେମାନେ ବାଧ ହୋଇ
ଅଜ୍ଞାନର ଅଧାର ହୁଅନ୍ତି । ଅଭିଏକ
ଯେତୁ ନିୟମରେ ବାର୍ଷ୍ୟ ଚଲାଇଲେ ଲୋକ
ମାନେ ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତା କରିବେ ସମ୍ବାଦ
ପାଇବାରୁ ବା ଦରଖାସ୍ତ ଦେବାରୁ ସମର୍ଥ ହେବେ
ଓ ଅମଲଙ୍କର ଅବକାଶକୁ ଜାହାଂ ପଢ଼ିବହିବେ
ନାହିଁ ଜାହା ଦରବାର ଉଚିତ । ଅମ୍ଭେମାନେ
ଏଥମିତି ପ୍ରସାଦ କରୁଁ କି କେବଳ ପଞ୍ଜାଖ-
ମାଧ୍ୟମ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂର ଲୋକଙ୍କଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧି ନିଆବ
ମଧ୍ୟରେ ରେକ୍ଟରୁ ସକାଶେ ବାଧ । ଏ ନିଆବ
ଉତ୍ତାରୁ ତତ୍ତ୍ଵମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପରିମାଣ ଏକ
ଜହାଂର ତତ୍ତ୍ଵମାତ୍ରର ପାଞ୍ଚମାଣ କି ଦରଖାସ୍ତ
ଓ ପରିଗେଷ୍ଟରେ ଆଉ ତତ୍ତ୍ଵମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ
ଏକମାଣର ଅନ୍ତର୍ଦୂର କ୍ଲେଶ ଦେବାରାର
ନିୟମ ହେବ ଓ ଏକମାଣର ଉତ୍ତା ଏକବେ-
ଳକେ ଶ୍ରୀ ଦୟାମାତ୍ର ଦରବାର ଜେତେ ଅକ୍ଷ
କୁମିର ରେକ୍ଟରୁ ସକାଶେ ଯେତେ ଜର୍ଜା ଓ
କ୍ଲେଶ ହେବ ଜାହା ସମାଜାଲରେ ଲୋକଙ୍କ-
ଦାରଙ୍କୁ ବାଧବ । କଲେକ୍ଟରସାହିବ ଏ ବିଷ-

ସୁରେ ଗୀତ ଦିଲ୍ଲି ବ୍ୟବସ୍ଥା କର ଧୂଜାମାନଙ୍କ
କ୍ଲେଗ ଦୂର କରନ୍ତୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଏହି
ପ୍ରାର୍ଥନା ।

କୁଳନ ପ୍ରଦେଶୀୟ କର

ମାନ୍ୟବର ସବୁ ଶ୍ରୀଚ ସାହେବ ବିଜେତା
ବକ୍ତ୍ଵାରେ ଏହିପୂର୍ବ କହିଅଛନ୍ତି କି ଓଡ଼ିଶା ଓ
ମେଦିନୀଷ୍ଠର ନାଳ କିମ୍ବାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସନ୍ଧାନ୍-
୨୨ ମାର୍ଗମାଧ ଘେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଝାଁ,୪୮,୨୦,
୩୫୦ଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହୋଇଥାଏ ଏକ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ଏତେହିର ହୋଇଥାଏ ଯେ ଗର କେବେଳ
ବର୍ଷରୁ କେଇରେ ମନ୍ଦାରବା ସକାଣେ ଅନେକ
କଳ ପ୍ରାୟ ହେଉଥାଏ । ସନ୍ଧାନ୍-୨୨୨୨ ପାଇଁ
ରେ ଏବମସ୍ତ ଲାଲରୁ ୪୯,୨୫,୫୩୦ଙ୍କା ଅଧି
ହୋଇଥିଲା ମାଧ ବର୍ମ ଲାଲବାରେ ୪୫,୧୮,
୦୭୦ଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା । ଅଭିଏବ କିମ୍ବାଣ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିବା ଠକ୍କାର ସୁଧ ସହିତ ଏ
ନାଳରେ ନିଃ ୩୧,୨୧,୨୨୦ କା ଏବର୍ବ
କ୍ଷର ହୋଇଥାଏ ଏକ ସନ୍ଧାନ୍-୨୨ ମାର୍ଗ ମାଧ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହ କ୍ଷର ଝାଁ,୨୨,୨୧,୩୧୦ କା
ହୋଇଥାଏ । ଏଥିକୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅଭିଯୋଗେ
କିମ୍ବାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥାଏ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୩୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେବ
ଏହି କେବଳ କହୁକାକୁ ସାହାରୀ ନୁହନ୍ତି ଯେ
ବିର୍ଭମାଳ ପର ଅବସ୍ଥା ଉହିଲେ କୌଣସି
କାଳରେ ଏ ନାଳରୁ ଏତେ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ
ପରିମାଣରେ ଉପସ୍ଥିତ ଆଧି ହେବ । ଏହିପର
ସୋଜନାଳରେ ଏବହୋଟା ଅଠବଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ହୋଇଥାଏ ମାଧ ଅନେକ ବର୍ଷ ଯାଏ ଏନାଳର
ଆୟରୁ ସୁଧ ମୁଣ୍ଡ ଉଠିବ ଏମନ୍ତ ବମ୍ବାକାଳା
ନାହିଁ ।

ଅଗ୍ରିନ୍ଦ ଉଣା ହେଲେ କଳଦେଶରେ
ଅଠବେତି ଟଙ୍କା ବେଳ ରେଳବାଟ ଜାଲ
ଜିଜ୍ଞାସରେ ଜାର୍ତ୍ତ ଶୋଇଥାଏ ଓ ଏଥରେ
ଗତବର୍ଷ ଏବା ଚୋଡ଼ିବକଷ ଛୁଟ ପତ୍ରଥାର
ରୂପ ଅବସ୍ଥା ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀ ରହିବ
ଅଠର ଅଥତ ଏବନ୍ତରୀ କର୍ମ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀ ପ୍ରଯୋଗ
ଜଳୟ ଏବା ବଜଦେଇ ପକ୍ଷରେ ଫଳ ପ୍ରଦାନ
ଅଠର । ବିଲାହାର ଜଳକୁର ଏଥର ଏବା
ଉପାଧ୍ୟ ଥିଲା ମାତ୍ର ସନ୍ତୋଷରେ ପାଞ୍ଚାବ
ପ୍ରଦେଶର ହାଳ ସବାରେ ଭାବୁ ପ୍ରତାବ ହେ-
ବାରେ ବିଲକ୍ଷ ସେହେତୁଣ୍ଣ ଭାବାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
ବଲେ । ସେଥର ଟାଙ୍କ ନେବା ନ୍ୟାୟ ସଜଳ

ଅଟ୍ଟଇ ମାତ୍ର ଜାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାତ ହୋଇ
ପାରନ୍ତା କାହିଁ ସୁତମ୍ବ ଜାହା ନ ହେବାରେ
ଆମେ ଦୁଃଖିତ ଗାହି ।

ଆମ୍ବେ ଏହିକଥା କହିଅଛୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଶୟମରେ କେବଳ ଶୃଷ୍ଟିମାନେ ଉଚ୍ଛାପଦିକ
ଯାହା ଦେଉଥିଲୁ ରେଣୁକ ସାକ୍ଷାତକୁଣ୍ଡି
ଜାଳରୁ ଆୟୁ ଦେଉଥାଇ । ମାତ୍ର ଏ ଶୃଷ୍ଟିମାନ
ତୁମାକି ଓ ଅଧ୍ୟୋକ୍ତିକ ଅଧିକ । ଭାବିତବର୍ଷ-
ରେ ସମୟ, ରେ ମରୁତ ପଢ଼ିବାର ଦେଖା
ଯାଉଥିଲୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜାଳ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଅଭିନ୍ଦ
ଆବଶ୍ୟକ । ଶୃଷ୍ଟିମାନେ ସାଧାରଣ ବର୍ଷରେ
ଜଳ କେଉଁଥି ବା ନ କେଉଁନ୍ତି ଏକ ଜାଳରୁ
ଆୟୁ ଦେଉ ବା ନ ହେଉ ଏ ଆବଶ୍ୟକତା
ପଞ୍ଚୁଣ୍ଡିଗୁଣେ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଅଛି । ଦେଖ
ତେଣାରେ ଅନେକ ଠଙ୍କା ଜାଳରେ ପଦ୍ମ
ହୋଇଥାଏ ଓ ତହିଁରେ ଏହି ଫଳ ହୋଇ
ଅଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଦେଶ ପୂର୍ବକୁ ରକ୍ଷା ପାଇ-
ଅଛି । ମାତ୍ର ସାଧାରଣ ସମୟରେ ଲୋକେ ଜଳ
କେଉ ହାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଜଳ
ଭଣ୍ଟାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି ଆବଶ୍ୟକ ବେଳେ ଅଣ୍ଣେ-
ଶରେ ପାଇବେ । ନାଲଦ୍ୱାରା ଦେଶଟି ଦୂର୍ବଳରୁ
ରକ୍ଷା ପାଇଲା ମାତ୍ର ତହିଁରୁ ଗାନ୍ଧାତ ଆୟୁ
ଦେଉ ନାହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତହିଁର ବନ୍ଦ୍ୟ ଭାବ
ଯାହାକର ଉପକାର ହେଲା ତାହାକ ଉପରେ
ନ ପଢ଼ି ଭାବିବର୍ଷର ସମୟ ଟାକ୍ସଦାତାଙ୍କ
ଉପରେ ପଡ଼ିଲା । ଏଥକୁ ଆମ୍ବେ ପରି କରୁଥାଇ
କ ଜାଳଦ୍ୱାରା ଯାହାକର ଉପକାର ଦେଉ-
ଥାଏ ସେମାନେ କାହିଁକି ତହିଁପାଇ କିଛି ନ
ଦେବେ ? ତିଲ ଓ ନଗରର ଲୋକମାନେ
ସତକ ସ୍ତଳ ତିବ୍ୟାଳୟ ଉତ୍ସାହ ସକାଗେ କର
ଦେଇଥିଲୁ ତେବେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଳ
ମତ୍ତାଇବାର ସ୍ଥାଯୀ ସଜାଗେ କାହିଁକି
କିଛି ନ ଦେବେ ? ଅଛି ଲୋକେ
ଅପଣା ସାର୍ଥ ବିବେଚନାରେ ଯାହା କହିବେ
ତହିଁ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଳ
ନିର୍ମାଣ କରିବା କମା ନ କରିବା ଓ କୋଟି,
ଲୋକକୁ ଦୁର୍ଗମର ଦାରୁଳ କଳିଲା ଉଦ୍ଧାର
କରିବା କମା ନ କରିବାର କଥା ମାନୀପା କର
ନ ପାରୁ । ଅଭେଦ ଅମୂର ପ୍ରଦାନ ଏହି କି
ଯେଉଁ ପ୍ରଦେଶର ଉପକାର ସକାଗେ ଉକ୍ତ
କ୍ରମମାନ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଏ ସେହି ପ୍ରଦେଶ
ଉପରେ ତହିଁର ବନ୍ଦ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ହେବ ।
ଏହୁ ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା ଗଜକାଷ

ବ୍ୟୁତ ହେଉଥାଇ ତାହା ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ
ଉପରେ ପଞ୍ଚବିକେ ସେମାନଙ୍କର ଦୀପ୍ତ ସେମାନଙ୍କ
ସହବାକୁ ନେଲେ ସେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚିତ
ବ୍ୟୁତରେ ଚଲାଇବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତି
ହେବ । ନୂତନ ଟାକୁ ନ ବିଶ୍ଵାସିଲେ ଏ ପ୍ରସାବ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ ହେବ ନାହିଁ ଏବି ସେ
ଟାକୁ ଯେ କେବଳ ରୂପିମାନେ ଦେବେ ଏମନ୍ତ
ନୁହେ କାରଣ ନାଲ୍ମୁହା ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟବର୍ତ୍ତୀ
ରୂପିମାନଙ୍କର ଅଧିକ ଲାଭ ଅଛି ସର୍ବ ମାତ୍ର
ଯେଉଁମାନେ ଗୁଣ ନୁହୁନ୍ତି ତାହାଙ୍କର ମଝ
ଉପକାର ହେଉଥାଇ । ନାଲଦୃଶ୍ୟ ପୁରୀଷ ଜିବା-
ଇଣ ନ ହେଲେ ସେମାନେ ଆଜାହାର ଦୂରେ
ସୁବେ ଏବି ନାଲ ପାଖ ଭୁମେଶ୍ଵର ଯୋରୁ ଶପ୍ତ
ମରୁନ୍ତ ବର୍ଷ ନିଳବ ତାହା ସତକ ହାଲ ଓ
ରେନ ବାଟରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ଯାଇ ପାରିବ
ପୁରଗମ୍ଭ ନାଲ ନିକଟରେ ଜ ଥିବା ଲେକଙ୍କର
ମଝ ଜାବନ ରକ୍ଷା ହେବ । ଭୁମ୍ୟଧିକାରଙ୍କର
ଲାଭ ଅଧିକ ଓ ଯାର୍ଥା ବିବେଚନା କଲେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଏ ସମସ୍ତ ହିତକାର୍ଯ୍ୟ
ସକାଗେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଦେବେ ଓ ଅପର ସା-
ଆରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମଝ ଉପକାର ଥିବାରୁ ସେ-
ମାନେ ଆକୁ ଟଙ୍କା ଦେବେ କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥ ଉକ୍ତ
ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସଂଗୁଣ୍ଠରୁପେ ନିର୍ମିତ
ହୋଇ ନାହିଁ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଘେଷ ହେବାକୁ ଅ-
ନେବକରି ଲାଗିବ ଏ କାରଣ ଉକ୍ତ ନିର୍ମିତ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତଳିତ ହୋଇ ନ ପାରେ ଅଗ୍ରବଦ
ସବ୍ୟାଧାରଣଙ୍କଠାରୁ କିଛି କର ନେବା ନିତ ନୀ
ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହି ପ୍ରକାରେ ସର ଶୁଣି ସାହେବ ନୂତନ
ପ୍ରଦେଶୀୟ ବର ବିଷାକ୍ତାର ପ୍ରସାଦ ସମ୍ମନରେ
ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଇ ଚଳଇ ବର୍ଷ ବଜାଲ'ରୁ ସାତେ
ବରେଇଣ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଉତ୍ତରପଥିମରୁ
ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କର ଆଦୀୟ କରିବାକୁ କହି-
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶ୍ଵାସାୟ ଗବଣ୍ଣିମେଣ୍ଣମାନେ
ଉଠିରେ ସମ୍ମର ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଉତ୍ତରପଥିମ
ରେ ଲାଇସନ୍ସ ମାକ୍ସ କି ସଙ୍ଗ ୫୭୭ ମସି-
ଦାରେ ଯାହା ସମସ୍ତ ଭାରତବର୍ଷ ସକାଗେ
ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ ଚନ୍ଦାକ୍ସ ନାମ ଧାରଣ କରି-
ଥିଲା ଆଦୀୟ ହେବ ଏବଂ ବଜାଲାରେ ବି
ଆଗାରେ ଏ ମାକ୍ସ ଦସିବ ଭାବୁଁ ର ବିଶ୍ଵର
ହେଉଥାଇ । ସର ଶୁଣି ସାହେବ କହୁଲେ ବି
ନୂତନ ଟାଙ୍କା ନ ବସାଇ କୌଣସି ପ୍ରଚଳିତ ଟାଙ୍କାର
ଦର ବୁଝି କଲେ ତଳ ହେବ ଫଳତଃ ଯେଷ-

କାରରେ ହେଉ ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ଖାଲ୍ପି ଦେବାରୁ
ହେବ । ଏବା କର୍ତ୍ତା ଓ ଏଥରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଁ
କାର ଆଜ ଉପ୍ରୟୁ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶା ନାଲର
ବ୍ୟୁଧ ଏକା ଓଡ଼ିଶା ଉପରେ ପଞ୍ଚଥାନ୍ତା ମାତ୍ର
ଓଡ଼ିଶା ନିରାନ୍ତ ଦୂଃଖ ଦେଗ ବୋଲି ଜେତେ
ଦୟରୁ ବଞ୍ଚି ଗଲ ଯାହା ହେଉ ଜାଳ ଯେ
ଓଡ଼ିଶାର ବାଲ ଅଟଇ ଏଥରେ ଆଉ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକୀସଂବାଦ ।

କଦମ୍ବରସ୍ତଳ ପାଣ୍ଡିର ଜମାଦାର କେବେ
ଗୁଡ଼ିଏ କୁଆଖେଳାତିକୁ ଧରି ଦଣ୍ଡ ଦିଆଇଥିଲୁ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଣ୍ଡିରୁ ଏପରି ଗୁରୁନ ଅସୁରିଲେ
ଏ ଖେଳଟି ଏକାବେଳକେ ରହିଛ ହୁଅନ୍ତା
ମାତ୍ର ସବୁ ପୁଲିଯକର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଏକାବାଟରେ
ପଡ଼ଇ କାହାଁ ।

ଲୁହ ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଯଥାର୍ଥ ଦିବେଚନା କଲେ
ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଡା ଜାହଙ୍କିତାରୁ ଏ ସମସ୍ତ ହିତକାର୍ଯ୍ୟ
ସଙ୍କଳଣ ଆସୁଥିବ ଠକା ଦେବେ ଓ ଅପର ସା-
ଆରଣ ବ୍ୟକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ଉପକାର ଥିବାରୁ ସେ-
ମାନେ ଅଛୁ ଠକା ଦେବେ ବିନ୍ଦୁ ଅବସ୍ଥ ଉକ୍ତ
ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ କର୍ମଶିଳ୍ପ
ହୋଇ ନାହିଁ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ବେଷ୍ଟ ଦେବାକୁ ଅ-
ନେକବର୍ଷ ଲୁଗିବ ଏ କାରଣ ଉକ୍ତ କିମ୍ବା
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତିକଳିତ ହୋଇ ନ ପାରେ ଅତିବନ
ସମ୍ବାଧାରଣକାରୁ କହି କର ନେବା ବିତନ୍ତ
ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଅଛି ।

ପୁଣ୍ୟରେ ଅକ୍ଷୁ ଲୋଭିତା ରୋଗ ଶେଷ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଏକମାସରୁ ଅଧିକ ହେବ ଏହା
ବର୍ତ୍ତମାନ ରହୁଥିଲା । କଟକରେ ଏ ରୋଗ ପୂର୍ବ-
ଠାରୁ ଅନେକ ଉଣା ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ସେବୁପ
ଗ୍ରିହୀ ହେଉଥିଲା ଏଥରେ ଏ ରୋଗ ବନ୍ଦ
ହେବାର ପ୍ରତ୍ୟେ ହେଉ ନାହିଁ ।

ନୟେବୁବାଦ କେଲଣାରେ ଜଣେ କରିଥି
ଆମା ବହୁଗାରେ ଗୋଟାଏ କୁଠାର ପିଲୁଳା
ଶୁଅ ର ଦେଇ ଏମନ୍ତ ଭୌଗଲକମେ ପଳାଇ
ଗଲ ଯେ ପହଞ୍ଚବାଲମାନେ ଜାଣ ପାଇଲେ
ନାହିଁ । ପେଡୁଳାଟିକୁ ଦେଖି ସେମାନେ କରିଥା
ଶୋଇଥିବାର ଜାଣି ସକାଳ ପ୍ରସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର
ତତ୍ତ୍ଵ ବଳେ ନାହିଁ । ସକାଳେ ତାହାଙ୍କର ତୁମ
ଉଣିଲ ମାତ୍ର କରିଥା କାହିଁ ? ସେ ଆଉ ଥସ
ପରି ନାହିଁ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲିଟିନ ସାହେବ ଆଜିକାରୁ କଲିପତାରୁ
ନିଜିତାଳକୁ ଯାତା କରିବେ ଓ ସେଠାରେ
ବିଶିଥନ ଅବସ୍ଥା କର ସିମଳକୁ ସିବେ ।

ବାବୁ ଶ୍ୟାମ ଲଳ ମଞ୍ଚିକ ତାକୁର କେବେ
କୁହ ପିତାବାବୁଗୁରୁ ଦେହର ଚର୍ମ ମଧ୍ୟରେ
ଜୀଷ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ କଥାର ଗୋଟିଏ ଓଲଇଠା କୁ
ଗୋଟିଏ ଧନୁଷ୍ଠଙ୍କାର ବାଜ ରେଣିକୁ ଥାରେଗ୍ୟ
କରିଅଛନ୍ତି । ସେ କହନ୍ତି କି ପ୍ରସବ କରିବାର
ଏକପ୍ରାତି ମଧ୍ୟରେ ଧନୁଷ୍ଠଙ୍କାର ବାଜ ଉଦୟ
ହେଲେ ରେଣ ବାଦାତ ଭଲ ହୁଆର ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଦିନ ଉତ୍ତାରୁ ରେଣ ଜାତ ହେଲେ ଓ
ଜନ୍ମଶାର୍କ ଉତ୍ତମ ଶିଦ୍ଧ୍ୟା ହେଲେ ରେଣ ରଲ
ହେବାର ବିଶ୍ୱର ସମାବନା ଅଛି ।

ନିର୍ମାଣର କଳ ମନରେ ସାହେବ ପୁଲିସ୍ର
ଛନ୍ଦେବୁର ଜେନରଲ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋ-
ଇଥିବାରୁ । ମନରେ ସାହେବ ଗଲକଲେବ
ଅଧିକାରୀ ଓ ପୁଲିସ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲଭୂଷେ ନିବାହ
କରିବେ ଏମନ୍ତ ଆଶା ହେଉଥାଏ ।

କଲିକତାରେ ଦି ୧୫ ନ ଡିଲେ ବୁଝି
ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଉହିଁ ସଙ୍ଗେ ବଡ଼ ହମଳା
ପଡ଼ିଥିଲା ।

୧ । ସୁଲବସମାଗରୁ ଜୀବ ହେଲୁ ଲେଖ
-ଲିଙ୍ଗକୁ ବ୍ୟବହାର ଅଛି ଅମିକୁ ଓ କୋନଳ
ଅପର । ଏହାର ସେ ଚିବାମୟୁର କେତୋଟି
ତୁପୁ ବିଭାଗୀ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ନାଶମାନଙ୍କ
ହରୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗାତ୍ମକ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ୫୦-
ରେ କେହି ଜାହାଙ୍କ ମିଠାର ଜାଇବାକୁ ଦେ-
ବାରେ ସେ ଦେଖୁଥିଲୁ ବିହୁ ଗାର ବନ୍ଦାଜକ
ବିଷାକ୍ତ ଯେତ ଯାଇଥିଲେ । ପ୍ରଥାନ ସଜ୍ଜିତୁ
ଶମାନଙ୍କର ବିକମାନେ ଯଦି ଏହିତୁମେ ନାଶ-
ମାନଙ୍କ ମଞ୍ଜରେ ନିରାକୁ ଜାହା ହେଲେ କିମ୍ବା
ଜାତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାତାବ ବିଦ୍ରି ହେବ ।

୨। ଅଲିପୁର ଜଳକ କୋର୍ଟର ଜଣେ
ଦୂରନୀ ବାବୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଥିଲା ବର୍ଷର ହୁଆ
ଆମୁହଜ୍ଞୀ କରିଥିଲା । ଯିତା ଏ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି
ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଶୋକାର୍ତ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ ସୁନ୍ଦରାଜ ବଜା
ଜାହା ଛୁଲିବାକୁ ଦେଖି କଲେ । ସେ ନିଶ୍ଚି
ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ହୁଅଟିର ମୃତ୍ୟୁ ଜାହାର
ଲାଲ ମଝରେ ପକାଇ ଦେବାରୁ ପୁରୁଷ ଜାହାର
ଥର କେଇ ଯାଉଥିଲା ଏତେ ଶୈତାନି ଆଜୁ
ହଜ୍ଞୀ କଲା ଏବଂ ଜାହା ଶୋକରେ ଯିତା ସମ୍ବାଦ
ପାଇ କଲେ ଏ ଦିଉଠି ବସୁଧୀ କଥା ଅଚାର ।

୩ । ମହାଗଣୀ ଭରତେଶ୍ୱର ନାମରେ ଦିଲ୍

ସୁର ବ୍ରାହ୍ମଣତଙ୍କାର କମିଦାର ଗ୍ରୀସୁକୁ ବାବୁ
ନିବାନଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରୂପ ଚୌଥୁଷ ଆଜି ଇକ୍ବୁଶ ନିଶ୍ଚ
ଉପରେ ସୁଲ୍ଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବୋଲିଏ
ହଜାର ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରି ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ସେ
ସେଥିରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେମ୍ବରୁ ପଗଂସା ପାଇ
ଅଛନ୍ତି ।

୧ । ଏହିକେମନଗେକେଟରୁ ଥବଗଲାହେ-
ଲୁ ଯେ ପଞ୍ଚାବର ପ୍ରତ୍ୟେ ସୀମାପ୍ରେଦଶ ପଞ୍ଚା-
ବରୁ ପୃଥିବୀ କର ତାଙ୍କ କଣେ ପଥାନ କମିଶ-
ନରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଶୋଠିଏ ସ୍ଵରତ୍ନ ଗୁରୁତ୍ବରୂପେ
ପରାମରି କରିବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥାରୁ ।
ଏହି ଲୁହପ୍ରେଲ ମାହେବ ସେହି ପ୍ରଦେଶର
ପଥାନ କମିଶନର ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

୨ । ଗତ ଜନିବାର ବିଷ୍ଣୁବିଦ୍ୟାଳୟର ସ-
ଭ୍ୟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସବ୍ର ହୋଇଥିଲା ।
ଭର୍ତ୍ତରେ ଶ୍ରୀର ହୋଇଥାଏ ସେ ସ୍ଥାନେକମାନେ
ପ୍ରବେଶିବା ଓ ଫାନ୍ଦୁଆର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପରିଷ୍କାର ଦେବାକୁ
ସମ୍ମନ ହେବେ ।

୩ । ପୋମପକାଶ କହନ୍ତି, ଷ୍ଟେଚ୍‌ରେଲ-
ଓପେର ପୋଣ୍ଡାଟୁର ବାବୁ ନବାଚନ୍ଦ୍ର ରଥ
ପିତୃ ମାତୃ ସ୍ଥାନ ଅନାଥ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଜିମନ୍ତ୍ରେ
ଆପାରେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପନ କରି-
ଅଛନ୍ତି ସେ କିଛିକଣ୍ଡରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହାର
ଓ ସୁରକ୍ଷା ଦେବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ନାନାନ
ବାବୁଙ୍କ ଏଥିପୀର ଅନୁଧିକରଣ ଦହିତ ଥଳ୍ୟକାନ
ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏଁ ।

୪ । ମାନ୍ଦୁକ ଶାରତୋର୍ଚ୍ଛ କିମ୍ବନ ହରା-
କରୁ ଯେ ବିବାହହୁତ ସ୍ଥାବୁ ଯଦି ବେହୁ କୁ-
ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ଗୁହରୁ ବାହୀରକର ଏକ ଅଧି-
ଲଜରେ ଯକି ଏକ ସମ୍ମନରେ ମନ୍ଦିରମା ହୁଏ
ଜାହା ହେଲେ ଜାହା ଆର ବାହା ପ୍ରଦବାର
ଅଭିନନ୍ଦରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ପାଇବ ରାତ୍ରି ।

* । ବୋମ୍ବାର ଲକେଟ ବଦନ୍ତ ସାର ମାଥବ
ଶର୍ତ୍ତର ସୁମାନରେ ବରେଦାର ଶୂନ୍ୟ ଧଳା
ଗର ଅର୍ଦ୍ଦରେ ପରିପୁଣ୍ଡି ଦେବାର ଉପକଳ୍ପନ
ହୋଇଥାଏ । ଏଥିନାମରେ ଏକକୋଡ଼ି ଠଙ୍କା
ଜମା ହୋଇଥାଇ ମନୀ ସେହି ଠଙ୍କା ନିଷ୍ଠରୁ
୨* ଲିଖ ଠଙ୍କା ଠ ଶ୍ଵେତରେ ଲବନ୍ତମେ
ଶକ୍ତି ଧାର ଦେବାପୀର ବାସନା କରୁଥାଇନ୍ତି
ଅବରିଷ୍ଟ ଠଙ୍କାଗ୍ରମ ବରେଦା ରକ୍ତର ପୂର୍ବ
ବାସି ଓ ରେଲଟେମ୍ୟୁ ପ୍ରଦର୍ଶ ସାଧାର ଶହିତ
ବର କାର୍ଯ୍ୟର ଉଚ୍ଚତ କରିବା ଅରିପ୍ରାୟ ପ୍ର-
କାଗ କରିଥାଇନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ଵରରୁ ଏବ ବ୍ୟକ୍ତି ଦକ୍ଷପ୍ରଥମଙ୍କ
ଲେଖାଥବନ୍ତି ହି ଉଚ୍ଚବର ମେତାଶେଷ କରେ-
ରର ହେବାବମାଳ ଅଶ୍ଵବନ୍ତେ ରଖା ଯାଇ-
ଖୁବାରୁ କେତେଲୋକ ଦୂର ତର ଥର ଢାକୁ
ଦେବାକୁ ବାଧ ହେବାଥବନ୍ତ ଓ ଏଥର ଦିନ
ପ୍ରଣ୍ଣବାର ହୋଇଗାହିଁ । ଏବା ରତ୍ନା ମୋଧ୍ୟ-
ରୁ ବାଜ୍ଞାଦାରଙ୍କଠାରୁ ଥର ଏକ ଅଣା ଢାକୁ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକା ସକାରେ ପିଲ୍ଲାଦା ପ୍ରେତ
ହେଉଥିଲା ଓ ତହୁଁରେ ଏବା ବାଜ୍ଞାଦାର
ଏକଠଙ୍କା ଲେଖାଏ ମିଥ୍ୟାଦି ଦେଉଥାଇଗୁ
ତେଣାବୀମାନେ ଏତେ ଅର୍ପାଗ୍ରହ ପହି ରହ
ଦିନ କହୁ ନାହାନ୍ତି କହ ଆଶ୍ରମ୍ୟର ବିଷୟ
ଅକ୍ଷର ।

ହନ୍ତେଟୁ ଅଟ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି କି କହା ମହା-
ବଜା ସଂକଳନରେ ଦେବୀଙ୍କ ମମାଦିଗତମାଳଙ୍କ-
ରେ ବାହାରିଥିବା ସମ୍ମତ ପ୍ରସ୍ତାବର ସ୍ଥଳ ଅନୁ-
ବାଦମାନ ଲେଖି ଲିଖିବ ଯାହେବ ଜଳନ ବିର-
ଅଛନ୍ତି । ସେ ଅନ୍ତମାଳ ବରନ୍ତି କି ଜଳଶୁଦ୍ଧ
ଅକ୍ଷ ଅବିଷ୍ଵବାରୁ ଏମର ହୋଇଥାଏ କାରଣ
କାରଣଟାଙ୍କୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହାଶ୍ରମ ବାର୍ଯ୍ୟକା-
ମା ପାଇ ମନ୍ଦିର ଜାତ ହୋଇଥାଏ ।

ବିଜ୍ଞାନ

ବଳଶିତ ପୁଷ୍ଟକମାନ ନରକ ଏହିପ୍ରସ୍ତୁ
ମୁଦ୍ରା ହୋଇ କଟକ ପ୍ରିୟେ କଲ୍ପନାକୁ ଯଥା-
ଲମ୍ବରେ ଏବ ବାରୁ ସାରକାନାଆ ଠକବରଦୀ
ନିକଟରେ ବିଜୟ ହେଉଅଛି ।

ବୁଦ୍ଧାଂ ୧ ମ ଶର ଟ । ୧୫
ଶ୍ରେଷ୍ଠମାଳା ଟ

५८४

ବାରୁ ଦରେକୁ ମିନ୍ତି କଳଜା ବଜାୟେ ଟ ୧୯
ମହିନୀ ବାଲମୁଖଦାସ କରୁ କଟକ „ ଟ ୨୮
ପାତ୍ରୀ ଭ୍ରଷ୍ଟ ଘରେବ „ ଅଗ୍ରମ ଟ ୨୯
ଶ୍ରୀ ବଜା କରେ ନର୍ଦ୍ଦିନ୍ଦ୍ର ବଜାୟେ ଟ ୨୯
ଶ୍ରୀ ବଜା କରେ ଆଠଙ୍ଗତ „ ଟ ୨୯
ଶ୍ରୀ ଚୌଥିଶ ରମ୍ଭନାଥସାହୁ ରାଜଦାପାତ୍ର „ ଟ ୨୯
ବାରୁ ରମ୍ପଣ୍ଡିତ ବିଂହ ଲଟକ „ ଟ ୨୯
ଶ୍ରୀ ବଜା କରେ ଗାଲଦେଇ „ ଟ ୨୯
ଶ୍ରୀ କଲ୍ପନାରାୟଣ ରମ୍ୟ ଚୌଥିଶ „ ଟ ୨୯
ବାରୁ ଦରମୋହନ ମିନ୍ତି କଟକ ଅଗ୍ରମ ଟ ୨୯

ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏହ ଉଚ୍ଛଳପାପିଜୀ ସହରକଟକ ଦରମୋହନ କଟକପ୍ରଦୀଳକାନିଙ୍କ ସହାଲପୁରେ
ମୁହଁର ପ୍ରକ୍ରିୟା ହେଲା ।

ପାତ୍ର ମହିଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରେସ ଲିମାଟେଡ

ତା ୨ ରଖ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ମୁଣ୍ଡିବିତ କରିବାର ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟଦେଲେବର୍ଧକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟରେ ପାଇବାର ଜାକମାସରେ ଟେଙ୍କା

ଅତ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାକ୍ରେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୨୮
ମଧ୍ୟସଲାହୀର ଡାକମାସୁଲ ୩୧୫୦

ବଜ୍ରଲା ବ୍ୟବଶ୍ୱାପକ ସତ୍ରର ଗତ ଶନିବା-
ର ଅଧିବେଶନରେ ଶାୟକ୍ରମ ରେନଲେଡ଼ ସା-
ହେବ ପ୍ରଦେଶୀୟ କାର୍ଯ୍ୟର କର ଏକ ଶାୟକ୍ରମ
ରେବନ୍ସା ସାହେବ ବଳାହାର ଜଳକର ବିଷ-
ୟକ ଆଇନମାନଙ୍କର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ସତ୍ରରେ
ଉପସ୍ଥିତ କରିବାରୀ ଅନୁମତି ପାଇଅଛନ୍ତି ।
ପାଣ୍ଡୁଲିପି ବାହାରଲେ କି ନିୟମରେ କରିମାନ
ଆଦ୍ୟ ହେବ କହିଁର ସକଶେଷ ଜଣା ପଡ଼ିବ
ପ୍ରଦେଶୀୟ କରଟ ସେତୁଷେସିପର ଜମିଦାରଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଆଦ୍ୟ କରିବାର କଳ୍ପନା ହୋଇଅଛି
ବୋଲି ଶୁଣାଯାଏ ।

ଏଥୁପୂର୍ବ ଅମେରିକାନେ ଲେଖିଥିଲୁ କି ସେ
ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଏହେଶରେ ପ୍ରାୟ ହଥର ବାହା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ନାଲା ମହିମାର ଶର୍ତ୍ତ ସକାଶେ
ଏହଠାରୁ କ୍ଷୟ କରିବେ ଓ ଲଙ୍ଘଣ୍ଡ ପ୍ରଦତ୍ତ
କିବେଶରୁ ଅଜୀବରେ ନାହିଁ ଏବୁପ ମନସ୍ତ
କରିଥାନ୍ତି । ସମ୍ମର ଜାଗଳ ସେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ
ବଜାଲ ଏଥିରୀର ଶୋଷିଏ ସର୍ବ ବସାରଥାନ୍ତି
ସେମାନେ ଛଳିଗିତ ବିଷୟ ସହିର ତଦନ୍ତ
କର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କୁ ରଖୋଟିକରିବେ । ସଥା-

୧ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷକ ଅଧୀନ ନାନା ମହିଳାଙ୍କରେ ସେଇମସ୍ତ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଲେଖା ହୁଅଇ ବହିମାରେ କିବି ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଏପ୍ରକାଶର ଅଛି କି ଯାହା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ ଇରାଗ୍ରେହକୁ ନ ଅଶାର ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଶିଳ୍ପ କୌଣସିବାର ପାଇ ପାରିବେ ତେବେବୁ ପ୍ରାୟ କରିବାର ଉଚିତ ।

୨ । ଇରୁଶେଷପୁ ସେ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଣା-
ଇବାକୁ ହେବ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ୨ ଦ୍ରବ୍ୟ
ସେକେଟର ଅବଶ୍ୟକତଙ୍କରୀ ଓ କେଉଁ ଦ୍ରବ୍ୟ
ସ୍ଥାନୀୟ ବିନୋବସ୍ତୁ'ର ଅଣାଇବାକୁ ହେବ ।

କ । ଶ୍ରୀନାୟତ୍ତ ବଦ୍ରୋବସ୍ତୁତାରୀ ଇତିଶୈପରୁ
ଦୃବ୍ୟ ଅଣାଇବା ପଞ୍ଚରେ କି କି ନିଯମ ଓ ସୀମା
ଏଇ କରିବାର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ।

ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଞ୍ଚକର
ଛଜା ଶିଥୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ ହେବ ଓ
ତହିଁରେ ଶ୍ରାନ୍ତବର୍ଷର ଅନେକ ଉନ୍ନତି ହେ-
ବାର ସମ୍ବନ୍ଧାନୀ ଥାଇ ।

ଗର ଶନିବାର ସକାଳବେଳେ ଏ ନଗରର
ଜେନରଲ ଦ୍ୱାସାଗାଲ ଗୁଡ଼ରେ କଟକ ମେ-
ତବଳ ସ୍କୁଲର ବାର୍ଷିକ ପାରିଥୋଷିକ ବିଭଗ
ଉପଲବ୍ଧରେ ସତ୍ର ହୋଇଥିଲା ତିବ୍ୟା ବିଦ୍ୟା-
ଲୟାକ୍ ଗର ବର୍ଷ ଏଠାରେ ଫିଟିଅଛି ଓ ଏହି
ସାହୁଙ୍କ ଏହାର ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ ସତ୍ର ଅଟଇ ।
ବିଦ୍ୟାଲୟର ସ୍ଵପରିଶ୍ରଣେ ତାକୁର ସାହେବ
ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆମଦଣ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
କେବଳ ଜ ଧାରଣ ଇଂରାଜ ଓ ଜ ୧୦୧୫ ଶା
ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଉପରେ ହୋଇଥିଲେ ଏହା
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟଇ କାରଣ ଏଥିରୁ ଜଣା-
ଯାଏ ଯେ ଅବ୍ୟାହ ଏଠାର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ
ଏପକାର ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବପ୍ରତି ଯଥାଯୋ-
ଗ୍ୟ ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଯଥୋ-

ଚିତ୍ ଆସ୍ତା କରୁଥିଲେ ତହିର ଫଳାଫଳ
ପ୍ରତିଧ୍ୟ କରିବାକୁ ଅବଶ୍ୟ ବ୍ୟଗ୍ର ହୋଇ
ସଜ୍ଜାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତେ ।

ଅମୃମାନଙ୍କ ନୂତନ କମିଶନର ଗ୍ରାସୁଲ୍
ବିମ୍ସ ସାହେବ ଏ ନୂତନ ସଭାର ସଭାପତି
ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟାରଥ କଲେ । ଡାକ୍ତର ସାହେବ
ଅଛି ସୁନ୍ଦରରୂପେ ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠ—
କଲେ ଓ ଉହିରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସମ୍ମୁଦ୍ରି
ଅବସ୍ଥା ବନ୍ଧୁତା ହୋଇଥିଲା । ଡକ୍ଟର ବିଜ୍ଞାପନାରୁ
ଜଣାଗଲା ସେ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟଟି ସନ ୧୯୭୭
ଫେବୃଆରୀ ମାସରେ ପିଛିଲ । ଏଥରେ ପରିବା
ପାଇଁ ଜ ୨୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଉହିମଙ୍ଗରୁ
ଜ ୫ ଟଙ୍କା ଅଯୋଗ୍ୟ ଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କି ପ୍ରା-
ର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲା । ଅବଶିଷ୍ଟ କ ୨୧ ଟଙ୍କା
ମଧ୍ୟରୁ ଉଲଙ୍ଘିତରୂପେ କ ୧୦ ଟଙ୍କା ଦୂରଭୋଗୀ
ଶୁଦ୍ଧତଃ ମନୋମାତ ହେଲେ ଯଥା,—

ବନ୍ଦକ ଜିଲ୍ଲାରୁ	ଜୀ ୧୦ ଟଙ୍କା
ବାଲେଷ୍ଟର „	ଜୀ ୩ ଟଙ୍କା
ପୁଣ୍ଡ „	ଜୀ ୪ ଟଙ୍କା
ଗତଜୀବ ମଧ୍ୟରୁ	ଜୀ ୨ ଟଙ୍କା
ସମ୍ମଲପୁରରୁ	ଜୀ ୧ ଟଙ୍କା

ଏପର ଜ ୨୭ ଶ ଶୁତ୍ର ଦେଇନ ନ ଦେଇ
ପତିବାକୁ ଇହା କରିବାରେ ଘାସାଙ୍କୁ ସୁନ୍ଧା
ନିଆଗଲ ଏହିପରି ଜ ୨୭ ଶ ଶୁତ୍ର ଦେଇ
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ଶ୍ଵାପନ ପୂର୍ବେ ସେ ଶୁତ୍ର ମିଳିବା ପଥରେ ସ-

ସନ୍ଦେହ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଏକାବେଳକେ
ଅମୂଳକ ହୋଇଗଲା । ପୁଣି ସୁଖରବିଷୟ ଯେ
ବେଳ କ ୨ ଶ ଛାତ୍ର ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ମୁଲ
ବିଦ୍ୟାଗାର କରି ଗଲେ ଓ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ୫୮
ଜଣ ବୃଦ୍ଧଗ୍ରୋଟି କ ୧୩ ଶ ଅଟ୍ଟିବିନାଲ
ଛାତ୍ର ବିଦ୍ୟାକୟରେ ଉତ୍ତରିଲେ । ରହି ବିଲାର
ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମୁଲ ହତାରେ ଦର
ଭୟାର ଦେଇ ଓ ତହୁଁରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନନ୍ଦଶା
ବାଳକ ବସା କରି ଉତ୍ତରିଲୁକି ।

ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ଜଣାଯାଏ
ସେ ଶିକ୍ଷକମାନେ ସେପେରୁ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା
ଦେବାର ଭାବ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେ ତାହା
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଯହୁ ଓ ପରିଶ୍ରମ ସହିତ ଶିଖାଇଥାଇଲୁ
ଓ ବାଳକମାନେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷାପରିଷରେ କୌଣସି
ପ୍ରକାର ତୁଟି କରି କାହାରୁ । ଏକ ବିଷୟର
ଶିକ୍ଷକ ଶାଖାକ ଉପଦେଶ (ଲେକ୍ଚର)
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ଧର୍ମା-
ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ବ୍ୟୁତିର ପରିଚୟ ନେଇ-
ଅଛନ୍ତି । କେବଳ ଜ ଟ ଶ ଶୁଦ୍ଧ ଶିକ୍ଷାରେ
ତୁଟି କରିଥିବାର ଉପରେ ହୋଇଅଛି ନରୁବା
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧ ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା କରିଥାଇଲୁ
ସେ ବଜାଳାର କୌଣସି ଚିକିତ୍ସା ବିଦ୍ୟାଲୟର
ଶୁଦ୍ଧ ସମକଷ ହୋଇ ପାରିବେ ।
ଚିକିତ୍ସା ବିଭାଗର ଦିପୋଠୀ ସରଜନ ଜେନ-
ରିଲ ଏ ନଗରର ପଲଟକର ଜ୍ଞାନୀର ପାର୍କର
ସାହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୂର ଏକ ଜଣ
ଚିକିତ୍ସା ପଣ୍ଡିତ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ଦର୍ଶନ ଓ
ଶୁଦ୍ଧକୁ ଧର୍ମଶା କରି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଦେଶଜନକ
ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଇଲୁ ଓ କହିରୁ ଜଣାଯାଏ
ସେ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଫଳ ହୋଇ
ଅଛି ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଏମନ୍ତ ଆଗର ସହିତ
ଶିକ୍ଷା କରୁଥାଇଲୁ କି ମୁରଦାର କୁରବାପରିଷରେ
ଏଦେଶୀ ଜୋକର ଆଭ୍ୟନ୍ତ କୁସ଼ାର ସ୍ଥ-
ଲେହେଁ ବିଦ୍ୟାର ଅନ୍ୟରେ ଶୁଦ୍ଧମାନେ
ହୃଦ୍ୟକିରିବେ ମୁରଦାର ତର ମନୁଷ୍ୟ ଦେବ
ବିବରଣ୍ୟମାନ ଶିକ୍ଷା କରିଥାଇଲୁ ।

ନୁହନ ବିଦ୍ୟାକୟର ଏତାତ୍ମର ସୂଚନର ଫଳ
ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ଦେବାର ଦେବ ଅମ୍ବୋମାନେ
ଅଭ୍ୟାସ ଆଳଦିଯ ଦୋଷଥିରୁ ଏକ ଏଥ୍ ପାଇଁ
ଶ୍ରୀପୁଜା ଡାକୁର କ୍ଲିନ୍କେର୍ଡ ସାହେବଙ୍କ ଅପାଞ୍ଜ୍ୟ
ଧର୍ମବାଦି କେଉଁଥିରୁ କାରଣ ସେ ବେଳନ
ଡରିଗାର ହିମ ସକାଶେ ଶାଶ୍ଵତ ଶବଦରୀ
ସାହେବ କମିଶନରଙ୍କୁ ମନାର ତାହାକୁ ସାହା-

ଯେବେ ଗଦ୍ଦମେଘ ମଞ୍ଜୁର ଅଶାର ଅପେ
ବିନା ଚେତନରେ ପରଶ୍ରମ କରି ଓ ଅପଶା
ଅଧୀକସ୍ତ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କୁ ମୟ ସେହିକୃଷ୍ଣ ପରଶ୍ରମ
କରିବାକୁ ପ୍ରକାର କରିବାର ଏ ପ୍ରକାର
ଶୁଦ୍ଧ ଫଳ ପ୍ରଦୟମ ହେଲା ।

ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠ ହେଲା ଉତ୍ତରକୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପଢି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିମୟ ମାଦେବ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ
ପାରିଶୋବିକ ବିଜରଣ କଲେ ଓ ଏଠାରେ
ଲେଖିବାର ଉଚିତ କି ଏ ନଗରବାସି ସମ୍ମାନ-
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପାରିଶୋବିକ ନମିତ୍ ଦେଖାନ୍ତାରୁ
ଟ ୧୭୮ ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ ଏହା ସୁଖର ବିଷୟ
ଆଗ୍ରହ ।

ପରିଶେଷରେ ସମ୍ବନ୍ଧମହାଶୟ ଗୋଡ଼ିଏ
ସୁତ୍ର ବକ୍ତୁତାହାର ବିଦ୍ୟାଲୟର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି
ସନ୍ଦେଖ ପ୍ରକାଶକର ଓ ଜାନ୍ମରସାହେବଙ୍କ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ବିଦ୍ୟାଲୟର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀଙ୍କ
ବିଷୟରେ କହିଲେ ସେ ଚିହ୍ନା ଅଛିବରୁ
ଓଡ଼ିଶାରେ ବିସ୍ତର ପ୍ରାଣୀ ନଷ୍ଟ ହେଉଥିଲାନ୍ତି ।
ଏଠାଙ୍କେକେ ଚିହ୍ନା କାହାକୁ କହନ୍ତି ଜାଣାନ୍ତି
ନାହିଁ ପାଞ୍ଜା ହେଲେ ମନ୍ତ୍ର ସନ୍ତ ଉଦ୍‌ବାଦ
ନାନାପ୍ରକାର ମିଥ୍ୟାଧର୍ମମଳକ ଉପାୟହାର
ଅର୍ଥଗ୍ୟ ଲାଇ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଓ
ତତ୍ତ୍ଵାଙ୍ଗ ଜୀବନ ଦସ୍ତରବସ୍ତି । କଲର ମାତ୍ର-
ପ୍ରେଟସର୍ବ ସେ ଦେଖିଅଛିନ୍ତି ସେ ଏକା
ପେଟ୍ରବିଦ୍ୟାରେ ଅମୃତରୀଣ କରିବାର
ସମାନ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ପୁଲିସ୍ତୁ ଅର କର୍ମ-
ପୂର୍ବକ ଚିହ୍ନାପ୍ରାଳୀ ଏଠାରେ ପ୍ରତିନିଧି
ସ୍ଥଳେ ଏପରି ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ଏ ଅଦ୍ସ୍ଵା ଅଛି
ଶୋତମାୟ ଓ ଏଥର ପ୍ରକାର କେବଳ ଏହି
ବିଦ୍ୟାଲୟରୀଙ୍କ ହେବାର ଅଛି । ସେହେବେ-
କେ ଶୁଭମାନେ ଶିଖିବ ହୋଇ ମଧ୍ୟସଲରେ
ଚିହ୍ନାବ୍ୟବସାୟ କରିବେ ରେଳେବେଳେ
ଦେଖଇ ଏ ଦୂରବିଦ୍ୟା ଲୋପ ହୋଇଯିବ ।
ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ମେରେ ଶୁଭ ବାହାରକେ ବର୍ତ୍ତି-
ମେଲ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୂଳଙ୍କ ଦେବା ଅସମ୍ଭବ ଓଡ଼ି-
ଶାରେ ଏ ରେ ଶୂନ୍ୟ ଲୋଜା ନେଇନାହାନ୍ତି
କି ହେବନାହିଁ ଶିଖମାନେ ସ୍ଥାଧୀନ ବ୍ୟବସାୟ-
ହାର ପ୍ରକାଳନ ହେବେ ଓ କୋଳରେ
ଉପକାର କରିବେ ଏହି ଆଶାରେ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ
ଶିଖା ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । ଏହି ଜୀବର କେତେକ
କଥା କହି ସମ୍ବନ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଦ କଲେ ଓ
ସର୍ବ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ପରିଶେଷରେ ନାହିଁବ୍ୟ ଏହି
ସେ ଆସିଲୁ ବିମସଷାଦେବ ମେଲ୍ ହେବେ ଏହି

ସୁଲେଖକ ତାହାଙ୍କ ବିକ୍ରିତା ଛଦ୍ମେସ ହୋଇ ନ
ଥିଲା ।

ବାଲଖାରଜ

ଅମେରାନେ ଗର ଦୁଇସପାହରେ ଦାଖଲ-
ଭାଜର ଧନ୍ୟାମ ଓ ଲୋକଙ୍କର କଣ୍ଠ ବିଷୟ
ବିଶେଷ ଲେଖିଥିଏଁ ପାଠକମାନେ ଅବଗତ
ହାଇଥିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଟେଲିଭି ସାହେବଙ୍କ
ଯୁ ଓ ସହଗୁରୁଯୋଗେ ଲୋକଙ୍କର କେତେକ
ଜୀବାରଣ ହୋଇଥିଲା ଭାବା ନିମ୍ନ ପାଠ-
ମାନଙ୍କୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଥାନନ୍ଦହିତ ଜଣାଇଥିଏଁ ।

ମହାପିତ୍ରଜ୍ଞାନାରୁ ଜେନରଲ ନମ୍ର ପାଇ-
ବାରେ ଲୋକଙ୍କର ବିଶେଷ ବନ୍ଧୁ ଓ ଖର୍ଚ୍ଛ
ପତ୍ରଥିଲୁ ଓ ଏଥିରୀର ଲୋକେ ଅଠ୍ ଦନ
ଏଠାରେ ପତ ରହୁଥିଲେ । ସୁଣି କେବେଳ
ଉମେଦାନ୍ତ୍ୟର ଓ ମୋହାରଙ୍କ ମୋହରର ବା
କବେରର ଫାନରୁ ଲେଖିବମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ
ଏବିଷୟରେ ବିଜ ଠକୁ ଥିଲେ । ଦାଖନ-
ଜ୍ଞାନରଙ୍ଗୀର ମୋହରରୁ ଏପରି ଲୋକେ
ଆସିଥିଲୁ କି ଯେବେମନେ କେବେଠେ
କବେଶ ଦେଖି ନ ଥିଲେ । ସେମାନେ
କବେରରେ ବାହାର ଦେହରେ ଥଳାଲୁ-
ଗା ଓ ବାନରେ କଲମ ଦେଖିଲେ
ଥାରୁ ମୋହାର ବା ମୋହରର ରୁହି
ଜନରଳ ନମ୍ର ମାଗନ୍ତି । ସେ ଗୁରୁଥିଶା ଅଠ-
ଅଶା ନେଇ ମହାପିତ୍ରଜ୍ଞାନା ଆତ୍ମ ରହ ଥିବି
ଗୋଟିଏ ନିଅଦା ନମ୍ର ଲେଖି ସେମାନଙ୍କୁ
ଦିଏ । ଏହୁପ୍ରକାରରେ କେବେଳ ଲୋକ
ପ୍ରକାଶର ହୋଇଗଲେ । ଯେବେମନେ ସମାବ
ପାଇବାର ବିଧମର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ସେମାନେ
ମଧ୍ୟ ଅଧିକା ଶର୍କା ଓ ଦରଦରରେ ପତିଲେ ।
ଏବିଷୟମାନ ଶ୍ରୀ ଟ୍ରେନିଂ ସାହେବଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି
ଗୋତରରେ ପତିବାରୁ ସେ ଦରଖାସ୍ତରେ
ଜନରଳନମ୍ର ଦେବାର ସ୍ଥବିତ କର ଏହି
ଶିଥିମ କଲେ କି ଦରଖାସ୍ତକାରମାନେ ନମ୍ର
ଘର ଖାଲ ରଖି ଦରଖାସ୍ତ ଦେବେ । ମହାପିତ୍ର
କରପିଯାହୁ ଦେଲ ଦେଲେ ନମ୍ର ଲେଖି
ଦେବା । ମଳଦମାର ପ୍ରମାଣ ଦେବାରୁ ଯେବେ-
ଦେଲେ ଦରଖାସ୍ତକାରମାନେ ଆସିବେ ତେ-
ତେବେଲେ ସରଖାସ୍ତ ଦିବ ଗୁରୁଥିଶା ସେମା-
ନକାରୀ ଉପର କର ନିଆଯିବ । ଏ ଜିଏ
ଦାଖନ ନ ଦେଲେ ମଳଦମା ଠଳିବ ନାହିଁ ।
କବେରର ବାହାରେ ସେବେବେଲେ ଟ୍ରେନିଂ

ସାହେବ ସ୍ଵପ୍ନ ଏ ଅଞ୍ଚଳୀ ସମାଗତ ଲୋକଙ୍କ
ଦୁଖାର ଦେଲେ ତେତେବେଳେ ଲୋକଙ୍କର
ଆନନ୍ଦଧୂନ ଉଛିଲିବ ହେଲୁ, ଦରିବୋଲର
ବାଜା ନ ରହିଲା ଓ ସମସ୍ତେ ସାହେବଙ୍କୁ ଘେରି
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । ଏଥରେ ଏମନ୍ତ ଶଙ୍କା
ହୋଇପାରେ କି ସବ୍ୟଧି ମତାପିକ କାହାର
ଦରଖାସ୍ତ୍ର ଜମି ତାହିର କର ନ ପାରେ
ରେବେ ଦରଖାସ୍ତ୍ରକାରିକୁ ଭଲବ କରିବାକୁ
ହେଲେ ଯିଆଦା ଯିବ ଓ ତାକୁ ଏକଟଙ୍କା ମିଆଦି
ଦେଖ ପଢ଼ିବ । ତାହା ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ କଷ୍ଟ
ବା କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚରୁ ରଖା ପାଇ ପଛକୁ ଟ ୧ ଟା
ତଣ୍ଡରେ ପଢ଼ିବେ ମାତ୍ର ରହସ୍ୟ ହେଉଥାଇ କି
ଏଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ଉତ୍ସମ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବେ ଲୋକମାନେ ଖରାରେ
କଷ୍ଟ ପରିଥିବାରୁ ସହେବ ସେମାନଙ୍କ
ପାଇ ରହିଛି ଠିଆ କରିଥାଇଛନ୍ତି । ଦର-
ଧୀର ଦେବା ସମୟର ଭଜ ଓ
ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବା ସମୟର ଭଜ ଓ
ଗୋଲ ନିବାରଣ ପାଇ କରେଶ୍ବୀ ପିଣ୍ଡରେ
ତାକଚିଠି ବାକୁପର ଦିଯୁଣ୍ଠି ବଜ ବାକ୍ସି
ରହଥାଇ ଦରଖାସ୍ତ୍ରକାରିମାନେ ସେଥରେ
ଦରଖାସ୍ତ୍ର ଏକାଳ ଦେଉଥାଇଛନ୍ତି । ସାହେବ
ଆହୁର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୁଖାର ଦେଇଥାଇଛନ୍ତି
ଯେ ଦରଖାସ୍ତ୍ରଲେଖାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଆହାଏ ଦୁଇଅଶା
ରନ ଆହ କିଛି କାହାରକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ।
ଏଥରୁ ଟେନିଶ ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରଜାବର୍ଗ ପ୍ରତି
ଅପାର ଦଯା ସହାନୁଭୂତି ଓ ଅବରର ଉତ୍ସମ
ପରିଚୟ ମିଳି ଥାଏ ଏଥିପାଇ ଥାମେ ତାଙ୍କର
ପ୍ରଶଂସା ନ କରି ଯାଏ ରହ ନ ପାରୁ । ଫରମ୍‌
ବାର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବର ମାତ୍ର ଗୋଲ ନାହିଁ ।

ବଲିକବା ହୁଏବିଦ୍ୟାଳସୂର ଉପାଧ ଦା
ସ୍ଵରେ ମହାମାନ୍ୟ ଗବହୀରଜେନରଲ

ସାହେବଙ୍କ ବକ୍ତ୍ତା ।
ଅମ୍ବୋମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚି ସହିତ ଏ
ବକ୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଠ କରିଥିଲୁ ଏଥିରେ ବିସ୍ତର
ଧାରକଥା ଅଛି ଏବଂ ଲର୍ଡଲିଟନ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ସରକାରୀ ସହିତ ଭାବିତବର୍ଷର ଶିଳ୍ପ ବିଷୟରେ
ଆପଣୀ ମନର ଭାବମାନ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ।
ବକ୍ତ୍ତାଙ୍କ ଏମନ୍ତ ପ୍ରାଚିକର ଯେ ଉତ୍ତର ଅବିକଳ
ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶ କରି ପାଇଲେ ପାଠକଙ୍କର
ବଜ ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଥାନକୁ ମାତ୍ର ସ୍ଥାନାଭବକୁ ଉତ୍ତର
ମାନ୍ତ୍ର ଉତ୍ତରବାକୁ ବାଧ ହୋଇ ଉତ୍ତର ସାରମନ୍ମ
ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ।

ବକ୍ତୃତାରେ ତିନୋଟି କଥାର ବିଶେଷ
ବଣ୍ଣିନା ହୋଇଥାଏ । ଯଥା—ଶିଖପ୍ରଗାଳୀ
କର୍ତ୍ତୁପ ହେବାର ଉଚିତ, ଶିକ୍ଷିତ ଲେବକ୍ଷର
କର୍ତ୍ତୁବ୍ୟ କି ଏବଂ ଗବଣ୍ଣମେଷ ଦେଶୀୟ ଲୋ-
କଙ୍କ ଉଚିକର୍ମମାନ କି ନିୟମରେ ଦେଇଥାରନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମ ବିଷୟରେ ଲାଟ ସାହେବ କହିଅଛନ୍ତି
କି ଶିଖା ଦେବାର ଅର୍ଥ ଚରିତ୍ର ସଗଠନ
କରିବା । ସହିରେ ବାଲକମାନେ ଦୁଃଖ୍ୟଭକ୍ତି
ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବେ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ହେଲେ
ଯେ ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବାଙ୍କୁ ସାଧନ
କରିବାକୁ ହେବ ସେହି ସମସ୍ତ ଭାବାଙ୍କୁ ପିଲା-
ଦିନେ ଶିଖାବାର ଉଚିତ । ଦେଶ କାଳ ପାତ୍ର
ବିବେଚନାରେ ଶିଖାର ନିୟମ ସ୍ଥିର କରିବା
ଉଚିତ ମୋହଲେ ବ୍ୟାଥରେ ଅର୍ଥ ଓ ବଳ
ନିଷ୍ଠ ହୋଇ ଯିବ । ଭାବେଶ୍ୟକୁ ହୋଇ
କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସେ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଭାବା ଏହି ଯେ ଜଣେ
ସାଧୁ ଏକଦିନ ସନ୍ଧାୟମୟରେ ଏକ ଗୁହସ୍ଵର
ଘରେ ଅତିଥି ହେଲେ । ସେ ଥରେ ତିନୋଟି
ଭାଇ ଏକାନ୍ତରେ ଥିଲେ ସେମାନେ ଅତିଦୁଃଖୀ
ଏହି ପୈତୃକ ଅଳ୍ପଭୂତି ତଥି ଧର୍ତ୍ତ ପାଲନ୍ତି ।
ଆପଣା ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ସାଧୁକୁ ସେବା କରି
ରେ କରିବାରୁ ସାଧୁ ଭୂଷା ହୋଇ ସକାନେ
ଶିଖା ବେଳେ ଏହି ବର ଦେଇ ଗଲେ କି
“ତୁମେମାନେ ସେହିଁ କର୍ମ କରିବ ଉହିଁରେ
ଧୂମ୍ର ଉଚିତ ଲାହ କରିବ ।” ବଡ଼ଭାଇର ମନ
ଘରେ ଲାଗୁ ନ ଥିଲା ସେ ଦେଶ ପ୍ରମଗ କରି
ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ କଲା । ମଧ୍ୟମ ଭାଇ ଆପଣା
ଘର ସମ୍ବାଲ ରହିବା ଇହା ରଖୁଥିବାରୁ ସେ

ରୁଷ ବସ୍ତୁ କରିବାରେ ମନ୍ତ୍ର ଚଲିଲା ଓ ଯାହାକୁ
ଲାଗୁ କୌଣସି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନ ନ
ଥିଲା ସେ ଘରେ ବସି କେବଳ ମାତ୍ର ଧରିବା
ରେ ମତ୍ତୁ ହେଲା । କିଛିଦିନ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ଏକତ୍ର ହେଲେ । ବଡ଼ଭାଇ ବାଣିଜ୍ୟପାଦ
ବଡ଼ ଧନବାନ୍ ହେଲେ ମଧ୍ୟମ ଭାଇ ଜଣେ
ବଡ଼ ଜନେଦାର ହେଲେ ଓ ସାନଭାଇ ଜଣେ
ଭାଇ ନିଷ୍ଠା ମାତ୍ରିଧରୀ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ତହିଁଚେ
କି ଲାଗୁ ? ଏଦେଶାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଗୁଣ
ବାନ୍ କରିବାକୁ ଆମେମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା
ମାତ୍ର ସବଧାନ ହେବାର ଦୃଢ଼ିତ ଯେମନ୍ତ ଏ
ସେମାନେ ସାହୁତ୍ୟ ଓ ବିଜ୍ଞାନର ମାତ୍ରିଧରୀ
ହେବେ । ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦୟନ୍ତବିଜ୍ଞାନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦର୍ଶକ ଶିଖାଇବା ଭାବିତ ।

ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ କହିଲେ କି ଶିଖିର
ନୋକମାନେ କେବଳ ଗୁରୁର କରିବା ଶିଷ୍ଟାର
ଶୈସଫଳ ମନେ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଏକ
ଦାତରେ ଏମ, ଏ, ଉପାଧ ଦେନ ଥନ୍ତି
ଦାତରେ ଗୁରୁଶାପୀର ଦାତା କରନ୍ତି ଓ ଗୁରୁଶା
ନ ପାଇଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ସେଇଁ ଭାଷା ତାହାଙ୍କୁ
ଶିଖାଇଥିଲା ସେହି ଭାଷା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବିବୁ-
ଦିରେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି । ଦେଶୀୟ ସମାଦରପ-
ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଏଥର ବିଶେଷ ପରିଚୟ ମିଳଇ
ଏ ସକାଶେ ସେ ଉପାଧପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେ
ଏହିରୂପ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ସେ ହେ
ଯୁବକଗଣ ! ଭୁମେମାନେ ଏବେ ଶିଖି-
ଥିଲୁ ଏଥି ପାଇଁ ଭୁମୁକ୍ତି ହଲ କହୁ
ମାତ୍ର ଭୁମେମାନେ କେବଳ ଗୁରୁର ଦରିଷ୍ଟା
ନ କର ବିଜ୍ଞାନ ଧାରାତ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ବା ବାଣିଜ୍ୟ
ଜ୍ଞାନରେ ବୃକ୍ଷିଷତ୍ତିକୁ ନିଯୋଗ କର ଅପଣା
ଉପରେ ନିର୍ଭର କର । ସେ ଯାହା ନୋହେ
ବିଧାତା ତାହା ଦିଅନ୍ତି । ସମ୍ବାଦ ଅଛି ପ୍ରଶନ୍ତ ଓ
ଅବଧ ଜୀବକା ନିବାହର ଏବେ ଉପାୟ ରହି-
ଅଛି ସେ କେହି ଚେଷ୍ଟା କଲେ ନିଷ୍ଠଳ ହେବ
ନାହିଁ । ସ୍ଵାଧୀନ ବ୍ୟବସାୟ ଅବଲମ୍ବନ କର
ତାହା ହେଲେ ସଦେଶୀୟଙ୍କଠାରେ ବିଶାଖ-
ଭାଜନ ଏବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କଠାରେ ଅଦରର
ପାତ୍ର ହେବ ଆମ୍ବେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ କହୁଅଛୁ
ସେ ଆସୁନିର୍ଦ୍ଦରର ଭାବ ଏ ଦେଶରେ ଅଧିକ୍ୟ
ବିରଳ କେବଳ ବିମେଇବାସିମାନେ ବାଣିଜ୍ୟ
ବ୍ୟବସାୟବ୍ୟବ ଅପଣା ସୁଖସମ୍ଭବ ବୃଦ୍ଧି କର-
ଅଛନ୍ତି । କଲାଚର ବଡ଼' ଶିଖିତବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ସ୍ଵାଧୀନ ବ୍ୟବସାୟରେ ଅନୂରକ୍ତ କ୍ଷାରି ଏଠା
ଶିଖିବଙ୍କ ମନରେ ସେ ଭବ ଉଦୟ
ହେଉ ନାହିଁ ।

ଦେଶୀୟଲେକଙ୍କ ଉତ୍ତରପଦ ଦେବାବିଷୟ-
ରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଯାହା ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛି
ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବାରେ ସମସ୍ତେ ଦୋଷାବେ-
ପ କରି ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଦେଶୀୟ
ଲେକଙ୍କ ୧୯୯୩ରେ ମାନସ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ
ତେବେ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ଵିଧାହେତୁ ତାହା ଏବେ-
କାଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । ତାକୁ ଅସ୍ଵି-
ଧାତି ଏହି ସେ ସେବେବଳେ ଦେଶୀୟ
ଲେକଙ୍କ ଉତ୍ତରପଦ ଦେବାର ଅଙ୍ଗୀକାର
ହେଲା ତେବେବଳେ ଉଠାନଙ୍କ ଚିହ୍ନର
କର୍ମଗୁରୁଙ୍କର କରି କରିବାର ମାନସ ନ ଥିଲା
ତାକୁ ଉଠାନଙ୍କର୍ମଗୁରୁଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅନେକ

ବର୍ତ୍ତିଥିଲୁ ଓ ସେମାନେ ଆଶାନୁଗ୍ରହ ଉପଦେଶ ପାଇନାହାନ୍ତିବୋଲି ବିରକ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ପଞ୍ଚାନ୍ତରେ କେବଳ ଜଣ୍ମହିତି ହେଲେ କେହି ଏ ପଦର ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଭାରତବର୍ଷର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଅଛି ଯେ ଅନେକବୁଦ୍ଧିଏ କର୍ମ ଅବଶ୍ୟ ଇଂରାଜଙ୍କ ବସ୍ତରେ ରହିବ ସେମସ୍ତ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ନ ପାରେ ଏବଂ ଭାରତବର୍ଷର ସହପଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଏକପ୍ରକାର ନୁହେ । କେଉଁଠାର ଲୋକ ଅଧିକ ବଳବାନ୍ ଓ ସାହସୀ ଏବଂ ଅପର କେଉଁ ପ୍ଲାନେର ଲୋକ ଦୂରି ବିଦ୍ୟାରେ ଭିନ୍ନତି । ବିଜ୍ଞାନମାନେ ଲେଖାପତ୍ରରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିମାଙ୍କ ଉପରେ କଢ଼ିବ ଦେବା ବଜ ବିଷଦର କଥା । ଏପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥା ହେବାରୁ ପ୍ରଥମେ ରାଜ୍ୟକୁ ନିଷପଦ ରଜୀବାର ଭିତର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇ କାଳ ପାତ୍ର ଓ କ୍ଷିଣୀସୀଲୋକ ଦୂରି କମେ ଉପରଦ ଦେବାକୁ ହେବ । ଅଛଏବ ଏ ବିଷୟର ମିମାଂସା ନିମିତ୍ତ କର୍ଯ୍ୟର ଶୈଖି ବିଭାଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ ଯେଉଁ କର୍ମ ସକାଧେ ଦେଶୀୟମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ କର୍ମସବୁ ଇଂରାଜଙ୍କ ହାତରେ ରହିବ ଏସମସ୍ତ ପୁଅକରି କମେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ପଦ ଦୂରି ଦିଆଯିବ । ଏରୁଧ ନିୟମ ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରିର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଏହାକୁ କର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାତ କରିବାକାରଣ ଲଟିଯାଦେବ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୂରାସ୍ତ ହେବେ । ଯେବେ ଲର୍ଜ ଲିଟନ ଏ କଥାକୁ ରାଯ୍ୟରେ ପରିଣାତ କରନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ତାହାକର କଥାଏବୁ ସାର୍ଥକ ହେବ ଓ ଦେଶୀୟଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଧଳ୍ୟବାଦ ଦେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଆମୁମାନଙ୍କର ନୂଭବ କମିଶନର ସାହେବ
ଅଦ୍ୟ ସୁଧାକୁ ଯାତ୍ରା କରିବେ । ଶୁଣ୍ୟାଏ ଯେ
ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କମିଶନରଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଏକମାସ
ନ ରହି ଥାଏ ଦଶବିନରେ ଫେର ଅସିବେ ।
ଗୋବିନ୍ଦହାଦଶ ପବରେ ସେଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ
ମର୍ମ ପଡ଼ିଥିବାର ଅବସ୍ଥା ସବୁ ବିଦନ୍ତ କରିବ
କାହାଙ୍କର ବିଶେଷ କର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଶଶୀଯାଏ

କଲିକଳା ମେଉକଳ କଲେଜର ପଶ୍ଚାତ
ଫଳ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏହିରେ ଦେଖିଲୁ
ଯେ କଟକ ସୁଲବ ପବ୍ଲିକ ବାହୁ ଘାୟାମାର-

ରଣ ଦୋଷ ପ୍ରଥମ ଏଲ, ଏମ, ଏସ ପଶୁକାରେ
ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇଅଛନ୍ତି । ତେଣା ପଞ୍ଚରେ ଏହା
ଗୁରୁତ୍ୱମାତ୍ର ଅଟଇ ।

ଓଡ଼ିଆ ଗତକାଳର ଅଣିଷ୍ଟମୁଦ୍ରଣରେ ଶ୍ରୀ
ବାବୁ ଦରେକୁଣ୍ଡ ଦାସ ଗନ୍ଧ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆପଣା କର୍ମରେ ରହିବେ ବୋଲି ଗତବର୍ଷ
ଗବ୍ରୀମେଘ ମଞ୍ଚର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନାନୁସାରେ ଆଉ ଗୁରୁମାସ ରହିବା କାରଣ
ଶାୟକୁ ସାମସ୍ତ ସାହେବ କମିଶନର ରିପୋର୍ଟ
ଛବିବାର ଶାଖାଯାଏ ।

ଶର ସ୍ଥାବରୁ ଦୂର ଭିନଥର ହଣ୍ଡି ଓ
ଆକାଶ ମେଘାଛିଲ ହୋଇଥିବାରୁ ବାୟୁ ଶୀତଳ
ଅଛି ଓ ଗ୍ରାମ ଅଭିନ୍ଦ ଉଜ୍ଜା ହୋଇଥାଇ ।

ବାରକମୀସୁର ବଣ୍ଟ ସାହେବ ଛଠୀ ନେଇ
ଦିଲାତକୁ ଯାଉଥିଲା । ଏହିମାସରେ ସେ ଯାତ୍ରା
କରିବେ ।

ଶାସ୍ତ୍ର ରେବନ୍ଧା ଓ ଦେଲା ସାହେବମା-
ନେ ବଜ୍ଳା ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର ସହିୟ ହେ-
ବାର କଥା ଅଛି ।

କଟକର ପୁଷ୍ପ ଜଳ ଶ୍ରୀପତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମନ ସାହେବ
ପାଠନାର ଜଳ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏ ସ୍ଵାନନ୍ଦ
ପାଇବାରୁ ଭାବାକର ବାସନା ଥିଲା ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ରିଆଟକ୍ଲୁ ଜଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ଲେଖି
ଥିଲୁ କି ଲୟାନ୍ଡ୍ରୋଫିଟରେ ଗୋଟିଏ ଗଛ ହାତୁ
ଯେ ବାହାର ପଢ଼ିମାନ ହିନ୍ଦିକା ଅନ୍ତରରେ
ବାହାର ସେବେ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଇବେ ଠିକ ହିନ୍ଦ
କାର ଗୁପକୁ ଧାରଣ କରୁଥାଏ । ପରିଶେଷରେ
ଗୋଟିଏ, ପଢ଼ି ଗୋଟିଏ, ହିନ୍ଦିକାର ପୃଷ୍ଠାକୁହି
ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ବାହାର ଯାଏ । ଏ ଗା
ଥିଲେ କିମ୍ବା ହୁଅଇ ଓ ଏକବୂନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟ ହୁ
ଜାଇ ହେବାର ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ଅରେ
ଲେକି ଏ ଆସ୍ତର୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖିଅଛନ୍ତି
ତହିଁର ତତ୍ତ୍ଵ କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡ ପାର ନାହାନ୍ତି । ବିଶ୍ୱା
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ସକାଶେ ଏ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଟିଏ ତମହା
ଅନୁସନ୍ଧାନର ବିଷୟ ଅଟଳ ।

ବନାରସ କଲେଜର ଜଣେ ଦେଖିଯୁ
ଅଧ୍ୟାପକ ଜଣେ ଶ୍ରୀକୁ ଏକ ଗୃହିତୀ ମାର୍ଗବାଚୁ
ଶ୍ରୀକୁ ବହୁମାତ୍ର ଭାବୁ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ଫେରଇ
ଡେଲି ଏଥରେ ଦୁଇକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ବିଳାଟ ସ୍ଵର୍ଗ
ଦେଲି ବନ୍ଦ ବିଏ କିଶୋର ଭାବୁ ନିର୍ମୟ କରିବ
ଧୂମ କଲେଜର ପ୍ରିନ୍ସିପିଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷ୍ଵକ୍ରମ
ମାନେ ଅବି ଭାଙ୍ଗି ଦେଲେ । ଶ୍ରୀକୁ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ
ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଲର୍ତ୍ତ ଲିଟକ ସାହେବ ଥାପଣା
ସର୍ବପୁ ଦେଶୀୟ ସହ୍ୟକର ବିଶେଷ ଖାରର
କରିଅଛନ୍ତି । ଧୂଙ୍ଗେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକମାର ଲିଂଗକ
ସହ୍ୟମାନେ କେବଳ ଜଳଶିଥୀ ପାରୁଥିଲେ ଏ
ମହାଶୀଘ୍ର ଏଥର ଏମନ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁ ବିଲେ
ଯେ ଯେତେବେଳେ ଲିଂଗକ ସହ୍ୟମାନେ
ଜଳଶିଥୀ କର ବସିଲେ ତେତେବେଳେ ଦେଶୀ
ୟ ସହ୍ୟକ ସକାଶେ ଦେଶୀୟ ସାହ୍ୟନୂସାରେ
ମିଶ୍ରାନ୍ ଏକ୍ ଥାଳରେ ସଜ୍ଜାତ ତାହାଙ୍କ ସି-
ମୁଖରେ ରଖା ଗଲା । ଦେଶୀୟ ସହ୍ୟମାନେ
ଏଥରେ ବିଶେଷ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହେଲେ ।

ଭର୍ତ୍ତାଙ୍ଗାଜାର ହିତକାଣ ସମ୍ବନ୍ଧର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ମାନ୍ୟବର ଗନ୍ଧିର ଜେନରଲ ସାହେବ
ଅଧ୍ୟନ୍ତର ସମ୍ମନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ଚହୁଁର ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ପଦ
କିମ୍ବା ଏକ ଟଙ୍କା ସାଥେ ଚିନ୍ତାପାତ୍ର ।

ବାରୁ ଗିରାଟନ୍ତେ ଘୋଷ କଲିକଥା ଛେଟ
ଅଦାଳତର କଣେ ଜଜଙ୍କ ପଦରେ ନିସ୍ତର
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସବୁଧାରଖଣ୍ଡ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲୁ ଯେ
କମିଶନରଙ୍ଗରେ ହଜା ମଧ୍ୟରେ ଗଡ଼କାରପୁଲୀଷ
କତେରରେ କେଇଛଙ୍ଗଲବାବୁଦ ଓ ଘୋଷାର
ଶୁକମାନ ବକ୍ଷୟ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସୂତ ଅଛି । ବାବୁଦ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଉଣ୍ଡ ଓ ଘୋଷା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଉଣ୍ଡ
ସକାଶେ ଯେଉଁମାନେ ଯେତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ
ତାହା ନେବାକୁ ଝାହବେ ସେମାନଙ୍କର ଆ-
ବେଦନ ଆମ୍ବେ ଅପ୍ରେଳମାସ ତା ୧୯ ରୁକ୍ଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିରିବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦୁକର ଖାଲ
ବାବୁଦ ୨୦୦ ପରିଶ୍ରବୁ ଅଧିକ ଓ ଘୋଷା
୩୦୦ ପାଉଣ୍ଡରୁ ଅଧିକ ବକ୍ଷୟ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସୂତ
ଅଛି । ଏପ୍ରକାରେ ବକ୍ଷୟ ହୋଇ ପାଇ ତା ୧୦
ରିଖ ଅପ୍ରେଲ ପ୍ରାରମ୍ଭକାଳେ ଯେ ବାକା ଥିବ
ତାହା ସରକାରୀ ନିଲମ୍ବାର ହାତ୍ର ତାରଖ
ଦୂରସ୍ଥରେ ସମଦ୍ୟ ବକ୍ଷୟ ଦେବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଜନମାନ ମଧ୍ୟ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ବକ୍ଷୟ ଦେବ ।
ଓ ସେ ବାବୁଦ ଅଭୟବାଳ ଓ କୌଣସି
ଚକକୁ ଡଢାଇବା ଓରେ ଭର୍ମ ସକାଶେ
ଦେଇଯେ ହିମ୍ବକ ଅଛି ।

Cuttack } By order
 5-4-77 } DAVID J. POOLE,
           Dist. Supdt. of Police,
           GURJATS POLICE.

ପ୍ରକଳ୍ପ ଏହି ଉତ୍ତଳପଥିକା ସହଚରକଟକ ଦର-
ଘବଜାନ କଟକପ୍ରିୟେତ୍ତିକଞ୍ଚାକିଙ୍କ ଯଥାଳସୂରେ
ନ ଦିଲ ଗ୍ରେଗ୍ରାମ ଦେଇ ।

ଭାରତ ମୁଦ୍ରଣ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜାନ୍ମନ୍ତିର

ପ୍ରମେଲ ଜ୍ୟୋତିଶ

ତା ୧୯ ରଖ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ ୧୯୭୭ ମସିହା । ମୁ । ବୈଶାଖ ଦିନ ସନ୍ ୨୫୮୮ ସାଲ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମ୍ପଲ୍ୟ ଟେଲିକର୍ମକୁଟ୍ଟି
ବର୍ଷାକ୍ଲେମ୍ପଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟ୍ଟି
ମଧ୍ୟବଳଧିର ଡାକମାସିଲ ଟେଲିକର୍ମକୁଟ୍ଟି

ଉତ୍ତରଦିର୍ଘରୁ ଜଣାଗଲୁ ଯେ ଦାଖଲଖା-
ରଜର ଅବସ୍ଥା କଟକରେ ଯେମନ୍ତ ସେଠାରେ
ମୟ ଚେମନ୍ତ ଅଟଇ ବରଂ ସେଠା ଲେକେ
ଅଧିକ କ୍ଲେଶରେ ପଡ଼ିଥିଲା । କାରଣ ବେ-
ଠାରେ ଦୈବ ଓ ପ୍ରାଣୀ ହାକିମ ଉତ୍ସୁକ ସେମା-
ନକର ପ୍ରତିକୁ ହୋଇଥିଲା, ଓଲାଇଟାରେଗ
କ୍ଲେଶ ଥିବାରୁ ମୋଦ୍ସଲାରୁ ପ୍ରାଣ ଉପରେ
ଲେକେ ଅସିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଏମାପ ଶେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଥ୍ୟାଦ ଥିଲେହେଁ ଆଗାମୀ କଲେ-
କ୍ଟର ସାହେବ ଘୋଷଣା ଦେଲେଣି ଯେ
କ୍ଲେଶ ଗତ ହେଲା ଉତ୍ସୁକ ଅଇନମତେ ଜର-
ମାନା କରିବେ ! ଯେବେ ଏକଥା ସବ୍ୟ ତୁଆର
ମାନା ନରମାନ ସାହେବଙ୍କ ହୃଦୟ ବଜ
ରେବେ ନରମାନ ସାହେବଙ୍କ ହୃଦୟ ବଜ
କଟିନ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଜାଙ୍କ ସଖ
କୁଝରେ ଭାବାଙ୍କର କିଛିମାତ୍ର ସହାନୁ ତୁଳି
କୁଝରେ ଭାବା ଥିଲେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ମିଥ୍ୟାଦ ବଢା-
ନାହିଁ ଭାବା ଥିଲେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ମିଥ୍ୟାଦ ବଢା-
ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅମ୍ବମାନଙ୍କ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ପରି
ପରିଜାଳର କଣ୍ଠ ଯଥାଧାରୀ ନବାରଣ କରିବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରିଲେ ।

ଗରସପାଦର କଲିବତା ଗଜେଟରେ ହାଲ
ମଙ୍କ ପରିଚର୍ଚନ ଅଜ୍ଞାମାନ ବାହାର ଥିଲା ।
ତହିଁରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବୋର୍ଡର ମେମର
ସାକ୍ଷ ସାହେବଙ୍କ କର୍ମରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ସୁକ
ସାହେବ ନିଯନ୍ତ୍ରି ହେଲେ ଓ ଦେ ବିଲାତରୁ
ଅସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀମତୀ ରେବନ୍ଧୁଷାସାହେବ

ଉତ୍କୁ କର୍ମରେ ଏକଟଂ ରହିଲେ । ରେବନ୍ଧୁଷା
ସାହେବ ଯାବହ ଉତ୍କୁ କର୍ମରେ ରହିଲେ
ତାବର ଶ୍ରୀମତୀ ବିମ୍ବ ସାହେବ ଓଡ଼ିଶାର କମି-
ଶ୍ଵର ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଟାଇନବ ସାହେବ କଟକର
କଲେକ୍ଟର ନିଯନ୍ତ୍ରି ହେଲେ । ବୋର୍ଡର ଅନ୍ୟ
ମେମର ଶ୍ରୀମତୀ ମନୀଷାହେବ ହୁଟୀ ନେବାରୁ
ଶ୍ରୀମତୀ ବକଳଣ ସାହେବ ତାହାଙ୍କ କର୍ମରେ
ନିଯନ୍ତ୍ରି ହେଲେ । ପାଟନାର କମିଶ୍ଵର କେଇ
ସାହେବ ଗବର୍ଣ୍ମମେମଙ୍କ ବଜାଲର ସେହେଟଙ୍କ
ହେଲେ ଓ ମଲେନସାହେବ ପାଟନାର କମିଶ୍ଵର
ହେଲେ । ମାତ୍ର ମଲେନସାହେବ ବିଲାତରୁ
ଫେର ଅସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଙ୍ଗଲ୍ସ ସାହେବ
ଉତ୍କୁ କର୍ମରେ ଏକଟଂ ରହିଲେ ପଶାହ ଏ
ମହାଶୟ ଭାଗଲପରର କମିଶ୍ଵର ହେବେ ;
ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ସୁକ ସାହେବଙ୍କ ହୁଟୀ
ଆର ଗୁର ପାଞ୍ଚମାତ୍ର ଥିଲୁ ଓ କଥାର
ତୁଆର ଯେ ସେ ଫେର ଅସିଲେ ରବନ-
ସାହେବ ହୁଟୀନେଇ ବିଲାତକୁ ଯିବେ
ଧୂରଂ ଓଡ଼ିଶା ସକାଶେ ଯେ ବନୋବସ୍ତ
ହୋଇ ଥିଲା ଭାବା ଅଜ୍ଞାକାଳ ସକାଶେ ନୁହଇ
ଫଳରଃ ବଜା ସଖର କଷ୍ଟପୁ ଯେ ଲେପ୍ଟନେଶ୍ଵର
ଗବର୍ଣ୍ମରତାରୁ କଟକର କଲେକ୍ଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କେବଳ ଓଡ଼ିଶା ହାକିମମାନେ ନିଯନ୍ତ୍ରି ହୋଇ
ଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ପରିଶରେ ଏହା ଗୋରିବର
ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ଦେବାନୀ ଅଦାଲତର ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେ
ସନ୍ ୧୯୭୭ ମସିହାର ୧୦ ଅଇନ ନାମଧେ-
ସୃରେ ଗତମାଟରେ ବିଧିବକ୍ଷ ହୋଇ ଥିଲା ।
ଆଗାମୀ ଅକ୍ଟୋବର ମାସରୁ ପ୍ରତିକର ଦେବକ ।
ଏ ଅଇନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଅବେଦନ-
ପତ୍ରମାନ ଗବର୍ଣ୍ମମେମଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା
ତହିଁର ଅପର୍ତ୍ତିମାନ ବଜା ଲାଗିଲା ନାହିଁ ତେବେ
ଦୁଇ ଏକ କଥା ଯଥା ସ୍ଥାର ଦର ଓ ୨୦୦
ବର୍ଷରୁ ଅଧିକକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ଆଦାୟ
ଦେବାର ନିଯମ ଇତ୍ୟାଦି ସଂଶୋଧନ ହୋଇ
ଥିଲା ଏକ ଯୋଦିମାନ ଦେବାର ନିଯମ ସଂ-
ତ୍ରରେ ଆଇନବାର ପ୍ରତିକର ନ ହୋଇ ପ୍ରାଣୀ
ଗବର୍ଣ୍ମମେମଙ୍କ ଶ୍ଵେତାଧନ ରହିଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍
ସେବେବେଳେ ସେଇ ପ୍ରଦେଶରେ ଉତ୍କୁ ବିଧ
ପ୍ରତିକର ଦେବର ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରାଣୀ ଗବର୍ଣ୍ମ-
ମେମଙ୍କ ଦେବେ ତେବେ ବଜାର ସେଠାରେ
ଭାବା ପ୍ରତିକର ହେବ । ଏ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ
କଥା କିନ୍ତୁ ଅଇନରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଦୋଷ
ଯାହା ଲକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲା ଭାବା ସଂଶୋଧନ
ଦେବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଅଇନକୁ ଅନନ୍ତର ହୋଇ
ଥିଲା ଓ ଉତ୍ସୁକ ମହାରାଜୀକ୍ରମେନନ
ଠାକୁର ଏବଂ ଲିର୍ଜନଥିକଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଧନ୍ୟ-
ବାଦ ଦେଉଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଲିର୍ଜନ ମହାଶୟ
ଉତ୍କୁ ସଂଶୋଧନର ପ୍ରାଣୀ କଲେ ଓ ଶେଷ
ଲକ୍ଷିତ ମହାଶୟଙ୍କ ମତରେ ଭାବା ସମ୍ବନ୍ଧି
ହେଲା । ଉତ୍କୁ ବିଷୟ ଏହି ଯେ ସରକାରୀ

ମଙ୍କଦମାମାନ ପ୍ରଥମ ଅନ୍ଧାଳିତରେ ଗୁହ୍ନାର ନ
ହୋଇ କେବଳ ଜଳସାହେବଙ୍କ ଅନ୍ଧାଳିତରେ
ଗୁହ୍ନାର ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୋର ସ୍ଥଳ ଏଥିରେ
ସେମନ୍ତ ଦେଶୀୟ ବିଶ୍ଵରକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନ୍ଧାମାନ
ଚେମନ୍ତ ସରକାରୀ ମେଲକମ୍ପାତ୍ରର ପନ୍ଥପାତ୍ରରୁ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଆଉ
ରହିଲା ନାହିଁ । ବିଶ୍ଵରକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନୂତନ ଅଇନ
ଜାଣ୍ଯ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ମୁନ୍ଦରି ଓ ସବର୍ଜିନେଟ
ଜଳମାନେ ସରକାରୀ ମୋକଦମାସବୁ ଗ୍ରହଣ ଓ
ବିଶ୍ଵର କରି ଘାରବେ ।

ବଙ୍ଗାଳା ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସତ୍ରର ଗତ ଶନିବାର
ଅଧିବେଶନରେ ମାନ୍ୟବର ରେନେଲ୍‌କ୍ଷେତ୍ରରେ
ପ୍ରଦେଶୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଗେ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି-
ବାର ଆଇନର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଅଗତ କରିଥିଲେ
କେବଳ ଘେଉସେବକୁ ଦୃଢ଼ି କର ମେହୁ ଦୃଢ଼ି
ଟଙ୍କାକୁ ନୂନକାନ କର ସବୁପ ଗଣ୍ୟ କରିବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥାଏ । ଭାବା ହେଲେ କେବଳ
ଜମିଦାର ଓ ଗୁଣିକ ତୃପତିରେ ଏ କରଣ ବସିଲ
ଅପର ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରଜାମାନେ ନିଷିନ୍ଦା ରହିଲେ ।
ମାନ୍ୟବର ବାରୁ କୃତଦାସ ପାଲ ଏ ଆଇନ
ପ୍ରତି ଅପରି କର ଲବଣ୍ୟକର ଦୃଢ଼ି କରିବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ତହଁରେ ଲେଣ୍ଟନଷ୍ଟ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ସମ୍ମନ ଦେଲେ ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ୟ କୋଣୀ
ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ନ ହେବାରୁ ଉଚ୍ଚ ପାଣ୍ଡୁଲିପି
ମୁଖ୍ୟର ଦୋଷ ବିଗ୍ରହ ନିମିତ୍ତ ବିଶେଷ ଜମିଟଙ୍କ
ଦସ୍ତରେ ଅର୍ପିବ ହୋଇଥାଏ ।

ବଲାକୁର ଜଳକର ଆଇନର ପାଣ୍ଡିଲିପି
ଅବୟ ସର୍ବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ ସତରା^०
କ ପରିମାଣରେ ଏ କର ଶୁଣୁଟ ହେବ ବୋଲି
ଯାଇ ନ ପାରେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମଦିନ ସର୍ବରେ
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରେବନୀସା ଧାଦେବ ସେଚୁପ ବ୍ୟକ୍ତ
ବର୍ତ୍ତମାନ କିନ୍ତୁ ଗୋଧ ହୃଥକ ଜଳକରର
ଭାବ ଟାଣ ହେବ । ଧାଦେବ ପ୍ରଥମିତି ସର୍ବରେ
କହିଲେ କ ବଙ୍ଗାଳରେ ଯେଉଁ ୨୭ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଛଣ୍ଡୀୟା ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ ନେବାକୁ ଥାଙ୍କା
ଦେଇଅଛନ୍ତି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ୨୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
କେବଳ ନାଲ ଓ ଉପକାରୀୟକାର୍ଯ୍ୟ ବାଚକର
ଅଟଇ ଏଥରୁ କେବଳ ଟ ୪,୫୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା
ବର୍ତ୍ତମାନର ସେହାଧାନ ଜଳକର ଦେବା
ନିୟମରେ ଥାବାୟ ଦେବାର ଥନମାନ ହୋଇ
ଅଛି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେହି ନାଲମାନ ଅଛି ତହିଁକୁ
ପ୍ରାୟ ଘାଇଲକ୍ଷ ମାଣ କରିରେ ଜଳ ମନ୍ତ୍ରାୟାର

ପାରେ ଓ ନାଳର ସମସ୍ତ କର୍ମ ଘେଷ ହେଲେ
ଆଗାମୀ ପାଞ୍ଚବର୍ଷକୁ ଏଗାରଳିଷରୁ ଅଧିକ ତୁମ୍ଭିକୁ
ଜାଲ ଜଳ ଦିଆ ଯାଇ ପାରିବ ବିନ୍ଦୁ ଲୋକେ
ଇହା ପୂର୍ବକ ଅଧ୍ୟଲୁହୁମି ସକାଶେ ପଢ଼ା ନେଉ
ଅଛନ୍ତି ସୁଲବୁ ବଳାହାର ଜଳକର ନ ବସା
ଇଲେ ନାଳର ବ୍ୟୁତି କବାଚ ନିଷାନ୍ତ ହୋଇ
ନ ପାରିବ କାରଣ ସେମାନେ ଜଳ ନେଉନ୍ତି
ବା ନ ନେଉନ୍ତି ଗବର୍ନ୍ମିମେଝବର ଖଣ୍ଡା ବେ-
ବାର ବନ୍ଦ ନାହିଁ । ଆଉ ଏପରି କର ବପା-
ଇଲେ ଲୋକଙ୍କର କଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ
ନାଳ ଜଳହାର ତୁମିର ଏବେ ତନୁତ୍ସାଧନ
ହେବ ସେ କର ସେବେ ନିଆ ଯାଇ ତୁମିର
ଉଷ୍ଣ ତହିଁର ଅଧିକ ହେବ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ରେବନନ୍ଦା ସାହେବଙ୍କ କଥାରୁ
ଅନୁମାନ ହେଉଥିଲୁ ଯେ ଜଳକର ମାଣ ପ୍ରତି
ଦୂରଟଖାରୁ ଡିଗା ହେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏହା
ହେଲେ ଗୁଣିମାନେ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରବେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଶାନ୍ତିକମଣିଷୀ ।

ତଳଇମାସ ତା ୯ ରଖିରେ ଏ ନଗରପ୍ରଦୀ
ଟାହନକମିଶର ସରା ହୋଇଥିଲ ଜହାଁରେ ଯେ
ସମୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲ ତହାଁର ବିବରଣର ଏକ-
ଶତ ପ୍ରତିଲିପି ଅମେମାନେ ପାଇଥିବାରୁ ଝାୟକୁ
ଏକଟିଙ୍କ ମାଳିଷ୍ଟ୍ରୋଟ ଟାନିବା ସାହେବଙ୍କ ଧନକ-
ବାଦ ଦେଉଥିଛି । କାରଣ ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ
ପୂର୍ବର ଅବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଛି ଏବଂ
ବର୍ତ୍ତମାନ ମାଳିଷ୍ଟ୍ରୋଟଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଯେ କମିଶର
କାର୍ଯ୍ୟ ସବସାଧାରଣ ଅବଶ୍ୟ ହେଉନ୍ତି ଏଥିରୁ
ନିଷ୍ଠପୃଷ୍ଠା ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହେଉଥିଛି ଯେ ସବ୍ବ-
ସାଧାରଣଙ୍କର ମନୀମର ଶୁଣିବା ତାହାଙ୍କର
ଇଚ୍ଛା ! ବାସ୍ତବରେ ଅମେମାନେ ଶୁଣିଥିଛି ଯେ
ଏଥର କମିଶରେ ଥିଲେକି ସବ୍ବ ନିର୍ଭୟାରେ
ଆପଣା ମନୀମର ପ୍ରକାଶ କର ପାଇଥିଲେ ଓ
ପୂର୍ବପର କାଷ୍ଟପିରୁଳା ପାପୁ ବସି ସବସିବକ
ପ୍ରସାଦରେ ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାର ନ ଥିଲେ । ଏ ସମସ୍ତ
ଶୁଭଲକ୍ଷଣ ଅଛି ଓ ଏଥିରେ ଟାର୍କ୍ସଫାଇଲର
ମଙ୍କଳ ହେବ ଏମନ୍ତ ଆଶା ହେଉଥିଛି ।

ଏସବୁରେ ଛଳିବିଳ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ହୋଇ
ଅଛି ଯଥା—

୧। ପୁଲସଙ୍କରୀ ଅଧିକା ଟ ୪୨୭୯୩ ମାତ୍ର
ଚଳଦର୍ଶ ଧାଇ ଲଞ୍ଛମିଟ ହୋଇଥିଲୁ ବାହାଲ
ରହିଲା ମାତ୍ର ଏକବିତ ଟଙ୍କାରେ କଣେ ମେ

କେଟେବୁ ନ ରହି ଚାହିଁର ଅଧେ ବେଳନରେ
ଜଣେ ବେଳରସୀଆର ରଖିବାକୁ ହେବ ।

* । ଶ୍ରୀମତୀ ଟେନିବା ସାହେବ ଟାଉନକ-
ମିଛର ସର୍ବପରି ଓ ଶ୍ରୀମତୀ ହାଶ୍ମଲ ସାହେବ
ଲେଖଣମହିମେ ସହଜାଣ୍ଯ ସର୍ବପରି ହେଲେ ।

କ । ମିଥିନେଷିପିଲ ଆଇନର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ
କି ଯାହା ଅଳ୍ପଦିନ ହେଲ ଗବଣ୍ଟୀମେଝ ହାଟ
ସଜ୍ଜେ ପ୍ରତିକରି ହେବ ବୋଲି ଦୋଷଶା
ଦେଇଅଛିନ୍ତି ଟାଇନକମିଟା ଉଦ୍ଦନସାର ବର୍ତ୍ତ
କରିବକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କି ଥିବାରୁ ସଙ୍କୁଳ ଏହିନୟମ
ହେଲା କି ଉନିକରିବାର ମରୁ ଉତ୍ସାହ ଆଇ-
ନର ୩୦୩ ଧାରା ଲିଖିତ ଦ୍ୱାବ୍ୟମାନ ବିନା
ଶଳଶାରେ ହାଟରେ ବିନୟ ହୋଇପାରିବ ଓ
ଏପରି ବିନେଇ କେହି ସତ୍ତକ ପାଖରେ ଦ୍ୱାବ୍ୟ
ବିନ୍ଦୁ କଲେ ପୁଲାସ ଆଇନାନୂୟାରେ କାହାରୁ
ନାହିଁ କରିବାର ହେବ ।

୪। ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସର ଶା ୧୦ ରଖିରେ
ଟାରୁନକମିଟର ନିଯମିତ ସର୍ବ ଦେବ ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରା
ଦିନ ରହିବାର ବି ପଢ଼ ପଡ଼ିଲେ ବରେଷ୍ଣ
ପିଲ୍ଲା ଦିନ ସର୍ବ ଦେବ ।

ଭାବରୁ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସୁନର ହୋଇ
ଅଛି ଶ୍ରୀମତ୍ତ ରେବନନ୍ଦା ସାହେବ ଯାହା ଦେଉ
ଯିବାବେଳେ ଯେ ସେହେଠିଲା ନିୟମକୁ ବିଷୟ-
ରେ ଅଧିକ କରି ଟାଇକପଣ୍ଡର ଉପବାର
କରି ଗଲେ ଏହା କଢ଼ି ଶୁଖର କଥା ଅଟଇ ।
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହ ଯେ
ଟାଇନାକମିଟୀ କରୁଥିଲ ପରିମଳ କରି ନଗରର
ବିଭାଗ ଦୂରବସ୍ଥାକୁ ମୋତଳ କରିବୁ ଓ
ରାହୀ କରିବା ପୂର୍ବ ଲୋକଙ୍କାମୁ ଅଧିକ ଟାକ
ଉଷ୍ଣ କରିବାରୁ ଆନ୍ଦୁ ରହିବୁ ।

ଶାକଳ ଓ ଆଗାମୀ ବନୋବସ୍ତୁ ।

ସକ ୧୮୭୭ ମସିହା ରା ୧୫ ଶତ କୁଳଇ-
ରେ ବଙ୍ଗଲା ଗବର୍ଣ୍�ମେଷକ ଅନ୍ତର୍ମମେ ତୋ-
ଶର କଟିଷ୍ଠନର ଏକଖଣ୍ଡ ବିଜ୍ଞପନ ଜାରି
କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ କହିର
ପ୍ରଥମ ଦଫରେ ଲେଖାଥିଲା କି ଦିବିଷନ୍ତରାଜୁ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ନାଲକଳ ବ୍ୟବହାର କରୁ-
ଥିବା ଦୁଇ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଷତ୍ତର ଦୂର୍ଯ୍ୟ ଜାନ ହେବ
ଏବଂ ଦିନ ପାରେ ଅତ୍ର ଲେଖାଥିଲା ଯେ
ନାଲକଳହୀ ସାଧନ ବା ଗୋଟିଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦୁଇର ଯେଉଁରେ ସାଧନ ଦେବ ଓ ଅଧିକା
ନୟର ଚାହିଁ ପାଇନିବିତ କରିବାକି

ପୁରେ ଗବଣ୍ଟିମେଘ ଉଚ୍ଚ ତୁମି ଉପରେ ଅଥକା
ବାଜୁଷ୍ଠ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଏଥକୁ ଉଚ୍ଚ
ବିଜ୍ଞାପନର ସମୟଠାରୁ ଡେଶାର ବିଶେଷରେ
ନାଲକର ଅବସ୍ଥା ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ-
ଅଛି । ଉଗେଶନ କମ୍ଳାଙ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ଯାଇଥିଲୁ ଓ
ସେମୟରେ ମାଣସକ ଟ ୫୫ କା । ଜଳକର
ଦାଙ୍ଗ ହେଉଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଭାବା ଅନେକ
ଭାଗ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ
ଏତାଦୃତ ଉତ୍ସାହ ଦିଆଗଲେ ସୁନ୍ଦା ସେମାନେ
ଅଥକ ପରିମାଣରେ ନାଲକଳର ଫଳ ନାହିଁ
କରିବାକୁ ଚଢ଼ିବ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି କାରଣ
ଏହେବେଳେ ସୁନ୍ଦା ପ୍ରଭ୍ୟମ ଦେଖାଯ ରଥିଲୁ କି
ଯେତେ ତୁମିରେ ନାଲକଳ ମତିପାରେ ଉଚ୍ଚିର
ଅଭ୍ୟଳ ଅଂଶ ତୁମି ସକାଶେ ପଞ୍ଚା ନିଯ୍ୟ ଯାଇ-
ଅଛି । ଅଭେବ ସବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜୀବାର ଦିଆ-
ଯାଉଥିଲା କି କୁରାତବର୍ଷ ନମିତ୍ ସେହେଠିରେ
ଅବଶ୍ୱିତ ଉପର ଲିଖିଲ ସନ ୧୯୭୮ମସିହାର
ଘୋଷଣାପତ୍ରବାର ଦୟାପାରଥିବା ଅଥକାରର
କଥା କବେତନା କର ଏହି ସ୍ଥିର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି
କି ଅଥକାଠି ଲୋକ ଉଚ୍ଚ ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁସା-
ରେ ନାଲକଳ ନେଇ ନ ସୁନ୍ଦାକୁ ଗବଣ୍ଟିମେଘ
ସେଇଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ କାହା
ଆରୁ ରୟା କରିବାକୁ ବାଧ ହେବେ ନାହିଁ ।
ସୁତରଂ ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚମାସ
ତା ୩୬ ରିକ୍ର ଉତ୍ତରାବୁ ସନ ୧୯୭୭ ମସିହାର
ବିଜ୍ଞାପନ ରହିଲ ହେବ କେବଳ ଯେଉଁମାନେ
ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା ଅପ୍ରେଲମାସ ତା ୧ ରିକ୍ର-
ଠାରୁ ଯେତେମୟ ତୁମି ସକାଶେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜଳ
ଗୁମ୍ଭାର ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଅବିଜ୍ଞାନଗୁପେ ସନ
୧୯୭୭ ମସିହାର ଦିନୋବସ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁମ୍ଭାର
ହେଉଥିବ ସେହି ପରି ସନ ୧୯୭୭ ମସିହାର
ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରବଳ ରହିବ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅନୁଯାୟୀ
ଉପରଲିଖିତ ମର୍ମରେ ଖଣ୍ଡିଏ ବିଜ୍ଞାପନ
ଶ୍ରୀମତୀ ସବନ୍ଦୀ ସାହେବଙ୍କ ଦୟାଖଣରେ
ବାହାର ଥିଲୁ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ
କଳ୍ପ ଇଚ୍ଛାକମେ ସବସାଧରଣଙ୍କ ଗୋତ୍ରଶର୍ମେ
ପ୍ରକାଶ କଲୁ । ନାଲ ସବାଗେ ଉତ୍ତରାବାସିଙ୍କ
କ୍ଷେତ୍ରକାର ବରବରରେ ପଢିବାକୁ ହେବ
ଇହିର କଳନା ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ଏଣେ
ନାଲ ରଖିବା ପାଇଁ କର ଦେବାକୁ ହେବ
ତେଣେ ନାଲକଳରେ କିଛି ଲାଭ ହେଲେ
ତହିଁପାଇଁ ଅଥବା କାହିଁ ଦେବାକୁ ହେବ ।
ସରଗୁଣ କୌଣସି ଆଜେ ପ୍ରକାର ଉବାର

ନାହିଁ । ପ୍ରଜା କେବଳ କର ଦେବା ପୀଛ
ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ! ମାତ୍ର ଆମ୍ବେମାନେ ବୋଧ
କରୁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏତେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହେବେ
ନାହିଁ ନାଲ ସକାଶେ ଭୂମିର ଅଧିକ ଉତ୍କଷ୍ଟ
ସାଧନ ହୋଇଥିଲେ ଅଧିକା ଲାଭରୁ ଅଗ୍ରେ
ଜଳକର ମନ୍ଦ୍ରା ଯିବ ତହିଁ ଉତ୍ତରରୁ ଯାହା ଲାଭ
ରହିବ ତହିଁର କୌଣସି ଅଠଶ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ସାଜସ୍ଵରୂପ ଧର ନେବେ ବିଜ୍ଞାପନର ଭାବ
ଏହୁପର ଅନୁମାନ ହେଉଥାଇ । ଉଥାର ବୁଝି
ବର କଠିନ ଯେ ସଦ୍ୟି ଲୋକେ ଆପଣା
ହାତରୁ ସବୁ ଟକା ଦେଇ ନାଲକୁ ଉତ୍ତିଲେ
ତେବେ ତଢାର ତାହାଙ୍କର ଯାହା ଲାଭ ହେଲା
ତହିଁର ଭାଗ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ କି ସକାଶେ ନେ-
ବେ ? ଯେବେ ଏ ସ୍କଲି ଠିକ ହୃଥିର ତେବେ
କୌଣସି ପ୍ରଜା ଥାପଣା ଭୂମିର ଉତ୍କଷ୍ଟ ସାଧନ
କଲେ ଜମିଦାର ତାହା ଉପରେ କହି ଖଜଣା
ବଜାଇବା ଅନ୍ୟାୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ଦାଖଲ ଖାରଜର ବ୍ୟସ୍ତ ।

ଶ୍ରୀକୃତ ଟେନବ ସାହେବଙ୍କ ସୁବିଗ୍ରହନ୍ତାର
ଦାଖଲ ଖାରଜ ପ୍ରାର୍ଥିକ ବୃଥାକଷ୍ଟ ନିବାରଣର
ସଥାବହିତ ଉପାୟ ଦେଲା କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚରୁ ରକ୍ଷା
ପାଇବାର କିଛିହଁ ଉପାୟ ନାହିଁ । ଆଇନରେ
ଇନ୍ଦ୍ରକାଳ ରସମ ଉନ ଅନ୍ୟ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚର କଥା
ନାହିଁକିନ୍ତୁ ବୋର୍ଡ ବିଧ କଲେ ଯେ ଦରଖାସ୍ତରେ
ଆଠାର ବୋର୍ଡଫିର ଲଗିବ ଏ ବିଧ ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ ବୋଧ ହେଉଅଛି ତଥାର
ସେତିକରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସରଳେ କିଛିହଁ ନ ବାଧନ୍ତା
ବୋର୍ଡ କଲକତାରେ ବସି ଆଠା ଖର୍ଚ୍ଚର
ଆଜିକୁ ଅଛି କୋହଳ ମନେ କରୁଥିବ କିନ୍ତୁ
ଜଳରେ ଲୋକଙ୍କ ତହିଁର ଦଶଗୁଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ପଢ଼-
ଅଛି । ଯଥା; ନମ୍ର ଫାର ଟ୦। ଅଣା ଦରଖାସ୍ତ
ଲେଖାଇ ଟ୦୦୭ ଅଣାରୁ ଟେ ଅଣା କୋର୍ଡଫିର
ଟ୦୦୪ ଅଣା ବିସାଖର ଓ ଗୁହାଖର୍ଚ୍ଚ ଟୋୟ ଅଣା
ଏରୁପ ଟୋୟ ଏକରି ନ ମୁକ୍ତିଅବ ଉତ୍ସବାଦ
ନାୟାମ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟୋୟ ଅଣା ଏରୁପ
ଟୋୟ— କିନ୍ତୁ ସେହି ମକଦମାରେ ମୁକ୍ତା-
ହେମୀ ଥିବ ସେଥିରେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ
ହେବ ଓ କୌଣସି ମକଦମାରେ ଟୋୟ କାରୁ
ମଧ୍ୟ କମ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇପାରେ । ଅଭିବ ହାର
ହାର ପ୍ରତି ମକଦମାରେ ଟୋୟକାରୁ କୌ-
ଣସିରୁପେ କମଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାର ସମ୍ଭବ ନୁହେ ।
ବନୋବସ୍ତ ସମୟରେ ଲକ୍ଷସଜନମି ଓ ଜମି-

ଦାସର ସଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୪୦୦୦ ଥିଲ ବିଭଗ
ଓ ବିକ୍ଷୟନାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବୁର ସଖ୍ୟା ଦୂର
ତିନିଶ୍ଚାଣ ଅଧିକ ହୋଇଥିବ । ଦାସନାରରେ
ଦୂରଶ୍ଚାଣ ଧରିଲେ ଅଣୀବଜାର ହେଉଥିଛି ଓ
ପ୍ରତି ମକବମାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୫୫ କା ହେଲେ
୮୦୦୦କୁ ମୋଟରେ ଲୋକଙ୍କର ଚାଲିଛନ୍ତିଙ୍କା
ଖର୍ଚ୍ଚ ପଡ଼ିବ ଓ ଲୋକେ ସେବେଦିନ ମାମଳ-
ରେ ବନ ରହିବେ ତାହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର
ଲ୍ଯାନ୍ଡିଟଙ୍କର ଉପାୟ ମାର ପଢିପାରେ କାରଣ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ୧୦ ଶ ସଦ୍ୟବ୍ୟକ୍ତାପାଦ୍ୟ
ଏହିପ୍ରକାରରେ ଦୁଃଖିଲୋକମାନଙ୍କର ସର୍ବସ୍ଵର୍ଗା
ପାଇଲନ୍ତଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ବା ନଷ୍ଟ ହେବ ଲୁହମନ୍ତ-
ରେ ସରକାରଙ୍କର କେତେକଗୋଟା ରେଳ-
ଶ୍ଵାସ ଠିକହୋଇ ଲେଖାଯିବ ଓ ସରକାରଙ୍କୁ
ତଳେପିଧୀସ ଓ କୋର୍ଟଧୀସ ଟିକଲ ବିକ୍ଷୟ
ଯୋଗେ ୫୦ କ ୭୦ ବଜାର ଟଙ୍କା ମିଳିବ ।
ବିଜଳା ଧନୀଦେଶ ଥେଠାରେ ମା ୫୦ ଶତ
ଉଜା ଲକ୍ଷରଙ୍ଗାସବୁ ଖାରଜ ପାଇଥାନ୍ତି । ତେଣା
ଦରଦ୍ରୁଦେଶ ଥିବାପ୍ରତ୍ୟେ ସ୍ଥାନାୟ କର୍ମଚାରୀ-
ମାନେ ସେ ବିଧ ଏଠାରେ ଖଟାଇଲେ ନାହିଁ
ବଜ ଆଧୁନ୍ୟ ଓ ଦୁଃଖର ବିଷୟ । ଅମୂଳନଙ୍କ
ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ସବ ମାୟଣରୁ କମୀ
ଲକ୍ଷରଙ୍ଗକରୁଛି ଓ ଟ ୧୦୦ଙ୍କାରୁ କମୀ ସଦରଜମାର
ଜମିଦାରାପ୍ରତି ଦାଖଲଖାରଙ୍କର ଆରନ ସ୍ଥାନାୟ
ଦ୍ୱାକମାନେ ଖଟାଇ ନ ଥାନ୍ତେ ଭେବେ
ଦୁଃଖିଲୋକେ ଏତେ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ଦୁଆନ୍ତେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଯାଇନାହିଁ ଅଜପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ
ଆଠ ଦରଶକାର ଦରଖାସ୍ତ ପଢିଥିବ ଏବେ
ମଧ୍ୟ ଉପରଲଭିତ ଜମି ଓ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଖାରଜ
ଦେଲେ ବାଜାଲୋକଙ୍କର ଅନେକ ଉପକାର
ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ଏଣ୍, ଏଣ୍, ହାଶୁଲାଷାଦେବ ପୁରୁଷ
ବଦଳୀଗୋଲ କଟକର ଜୀଏମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ନିଯୁକ୍ତ ସୋଇଅଛନ୍ତି, ଓ ଗତ ଶୁଭ୍ରବାର ଗ୍ରୟାନ୍ଟ
କେଇଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ ବିମସ୍ ସାହେବଙ୍କ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟି ସମ-
ଧର ଶେଷ ପ୍ରଥାନ କାର୍ଯ୍ୟ ବଳରମ୍ଭର
ରାଜାଙ୍କ ଭାଇ ଓ କେତେଜଣ ଗୁରୁତବକୁ ଛମାସ
ଲେଖିଏ କଥାଦ ଦେବା ହୋଇଥିଲା । ଏମା-
ନଙ୍କର ଉପରେ ମଧୁପୂର ରାଜାଙ୍କ ପର୍ବତୀ

ନାଲ୍ବ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଏମାନେ ସରବଦ
ବିନ୍ଦର ଚିତ୍ତ ଶ୍ଵାନାକୁରିବ ବା ଲୋପ କରିଥିଲେ
ଯାହାହେଉ ଜଳୟାହେବଙ୍ଗଠାରେ ଅଧିଳ
ହେବାରେ ସେମାନେ ଖଳସ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ଗର ବାରଣୀୟାତ୍ମାରେ ଏବର୍ଷ ଜାଜପୁର-
ରେ-୧୦୧୫ହଳାର ଯାତ୍ରୀ ହୋଇଥିଲେ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷପରି ଯାତ୍ରା ଲାଗି ରହିଥିଲା ।
କୌଣସି ଦୂର୍ବଲତା ସହିନାହିଁ ।

କାଜପୁରର ଦିଗ୍ବ୍ୟାଦାର ପ୍ରତିକ୍ଷଳ ନାମ-
ରେ ସେଇଁ ବଦନ ମା ଦରଖାସ୍ତମାନ ପତଥଲ
ସୁଥିଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଆସୁଛୁ ଦିଗ୍ବ୍ୟାଦେବ ସେ-
ଠାରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାରେ ସେଷବୁ ଅମୁ-
ଳକ ଜଣାଗଲ ସୁଚରାଂ ସିରପ୍ରାଦାର ପ୍ରତିକ୍ଷଳ
ରଖା ପାଇଲେ କେବଳ ଦୁଇଜଣ ମୋହରର
ବଦଳି ହେବାର ଅଞ୍ଜି ହୋଇଅଛି ।

ବାରୁ ପଙ୍କାରମୋହନ ସେନାପତି ତେଜ୍ଜୀ-
ନାଳର ଥିଲୁଖମାନେଜର ନିୟମକ୍ରୂ ହୋଇଥି-
ବାର ଶୁଣାଯାଏ । ଏ ମହାଶୟୁ କେତେକ ମାସ
ଦେଲେ ତୋମେଜା ରାଜକୀୟ ଦେବାନ ହୋଇ
ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚବି-
ଜାର ଟଙ୍କା ପାରିଦୋଷିକ ପାଉଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ
ମାସକୁ ଏକଶତ ଟଙ୍କା ଲେଖୀଏ ଦେଇନ ପାର
ଅଛନ୍ତି । ଏମନ୍ୟ ମନିବକୁ ଶୁଦ୍ଧବାର କାରଣକି ?

ବାହୁ କାଳୀକୁମାର ଗାଙ୍ଗୁଳ କଟକ ନଗରର
ବେରସିଥର ବମ୍ବର ବରଜୁଷ୍ଟ ଦୋଇ ତେଜ୍ଜା-
ନାଲର ଓ ବେରସିଥର ନିଷ୍ଠକୁ ଦୋଇ ଅଛନ୍ତି ।
ତେଜ୍ଜାନାଲ ଯେମନ୍ତ ଭାଗ କିମ୍ବା କହିରେ
ଜଣେ ପରାମ୍ଭୋଭାବୀ ବେରସିଥର ଅଥବା ଅଣି-
ଶୁଣୁ ଇଞ୍ଜିନୀୟରର ଦରକାର ଥିଲା । ଗାଙ୍ଗୁଳ
ମହାଶୟ ନିଷ୍ଠକୁ ଦେବାରୁ ଅନ୍ନମାଳ ଦୁଆର
ଧେତାରେ ସମାଗ୍ରେ ଗୋଟିଏ ହାଟ ନିର୍ମିତ
ହିବ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟକୁ ଅବଶଳ ଦେଲୁ ସେ
ଦୂରମ ଅଛି ଅଫେନ ନାମରେ ଏକଜଣ ତିକ-
ଏକ କନ୍ଧୁପ୍ରେଟ୍ ନୋପଳକୁ କରିବାକୁ ଥାବି
ନାନାଦି ଘେଗର ଚିକାହା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅଛନ୍ତି । ବଡ଼ୀ ଉଚ୍ଛିତରେଣମାନ ଆଗେବା
କରିବେ ବୋଲି କହୁଅଛନ୍ତି । ସେହିମାନେ
ଉତ୍ତନାନ ଚିକାହାର ପକ୍ଷପାତ୍ର ସେମାନେ ଏହା-
କୁ ତତ୍ତ୍ଵ କରନ୍ତି ।

ଦାରବୋର୍ଡର ଲକ ମାନ୍ୟବର ମାର୍କିବ
ସାର୍ଟେବ କଲିକଟା କିଶ୍କିଦ୍ୟାଳୁମୁର ବାଇସ
ଗନସଲର ସଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ଆସାମର ତିଥ କମିଶନରଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା
ସକାଗେ ଗୋହାଟ ମିଦ୍ଦିନୀପିଲା ଫଣ୍ଡରୁ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟାପ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ ଏକଜଣ ଆପଣି କରି-
ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏପର ଆପଣି କିଏ ଶୁଣିବ ଏଣିକି
ବତ୍ତା ଦାକମମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଭି ଥିଲାପ୍ରୟୁଷ
ଦେଇଲାଣି ।

ଭରତବର୍ଷୀୟ ଚିକିତ୍ସାବିଭାଗର କର୍ମସକାଶେ
ତଳଲିଖିତ ଭରତବର୍ଷୀୟ ଲେକମାନେ ବିଲ-
ଭରେ ଅସାଧ୍ୟ ଦେଇ ଉତ୍ତରୀ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ସଥା— ବିମେଇ ନିବାସୀ କେ, ଆର, ଜୀବ-
କାର ଏବ ଏଚ, ଡି, ମାସୋମା ଓ ବଙ୍ଗଲା
ନିବାସୀ ଡି, ବୋଷ, ଏନ୍ ଗୁଟ୍ଟର୍ଭ୍ୟା ଏବ ବ,
ଏଲ, ଦିତ ।

ତେଲିନୀପୂସ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି କି ମୌଳିକ ଅବ-
ଦୁଲ ଲିଙ୍ଗଜ୍ଞାନ ବାହାଦୁର ଆପଣା ଜ୍ୟୋତି-
ଷ୍ଠୁତକୁ ଚିନ୍ମା ଲାଭ ନମିତ ଉଠିଲାଗୁକୁ ପଠାଉ-
ଅଛନ୍ତି । ବାରଷ୍ଣ୍ଣର କର୍ମ ସକାଶେ ଯୋଗ୍ୟ
କର ଅଣିବା ଏବାକ୍ଷର ଭବେଦ୍ଧ ଅଛି ।

ବିଜ୍ଞାନ ।

ସବ୍ୟାଧାରଣକୁ ଜଣାଇ ଦିଅଯାଉଥିଲୁ ଯେ
କମିଶନ୍‌ରୁକ୍ତିରେ ହାତ ମଧ୍ୟରେ ଗଡ଼ିକାରପୁଲୀସ
କରେଇରେ କେତେବୁଲିବ ବୁଦ ଓ ସୀରାର
ଶୁଳମାନ ବନ୍ଦଯୁ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ବାବୁଦ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଇଁ ଓ ସୀରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଇଁ
ସକାଶେ ଯେଉଁମାନେ ଯେବେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ
ଭାବା ନେବାକୁ ରୁହିବେ ସେମାନଙ୍କର ଆ-
ବେଦନ ଅମ୍ବେ ଅପ୍ରେଲମାସ ଭା ୧୪ ରୁହି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣିବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦିକର ଖଲ
ବାବୁଦ ୨୦୦ ପାଇଁରୁ ଅଧିକ ଓ ସୀରା
୧୦୦ ପାଇଁରୁ ଅଧିକ ବନ୍ଦଯୁ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅଛି । ଏପରିବାରେ ବନ୍ଦଯୁ ହୋଇ ଯାଇ ଭାବ

ଶିଖ ଅଟ୍ରେଲ ପ୍ରାଣବାଳକୁ ସେ ବାଜ୍ଞା ଥିବ
ଗାହା ସରବାରୀ ନିମ୍ନମହାରୀ ହେଲା ରାଶିଙ୍କ
ଦୂରପ୍ରକର ସମୟେ ବନ୍ଧୁ ଦେବ ଓ ଅନ୍ୟବାଳ୍ୟ
କନିସମାନ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ସଙ୍ଗେ ବିକ୍ରି ଦେବ ।
ଓ ସେ ବାବୁଦ ଆଜସବାଜା ଓ କୌଣସି
ଚକକୁ ଉଡ଼ାଇବା ଓଗେର କର୍ମ ସତଃଗେ
ଉତ୍ତମପରିଷି ସମସନ ଥାଇ ।

Cuttack } By order
5-4-77 } DAVID J. POOLE,
Dist. Supdt. of Police,
GURJATS POLICE.

ବାହୁ ମହେଶଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦେଶ୍ୱାରୀ ଅତ୍ରଙ୍କ
ଦରଦାସ ଉଚ୍ଚବା ଅପଶା ଗୋଲ ବାରେଶା

ଓঁগেৱ অমলমানক দৰমাহা টক্কা দাখিল
ন কৰিবাৰু তাক্কহাসি পোখৰান হৈলঘঁ
বা ছলৰপঞ্চল মুভাবক ম ১৭৭৫ তক
লবণ যাহাক বৰ্তমান গোল ঘৰকত
হৃষাবঅনুষ্ঠানে গোল বৰবলুই ন ।
মূৰ দারে মহাযুদ অছু ষে সমগ্ৰ লবণকু
লবণ বিধানৰ বৃজায় পৃষ্ঠা লেখিব দশপ।
মৰ্মনূঘারে ক্ষোক কৰিয়া রাখিল ও হল্ক
লবণ পুরামুকাম শয়নকু কিলঙ্কুৰ ষ হৈবিজ্ঞ
সদৰ কচেৰাঠাৰে জন্মমহাৰ কৰিয়
হৈবা বকাশ চকৰ মাস তা ১৩ রুখ ধাৰ্য্য
হোৱাইল আৰু এক যেৰ্তমানকৰ উক্ত
লবণ ক্ষয় কৰিবাৰ মাক্ষণ্মাদ ষেমানে
ভক্ত নিষ্পুরি ভাইজে নিষ্পুরি প্রানৰে
ভূপুরি হোৱ নিলাম তাবিবে; যেৰ্ত্তি বক্তী
ষব্দাখ্যক মূল্য তাবিবে তাহাকৰ তাক
গ্রাহ্য হৈব ও ভক্ত মহাযুদ লবণকু যে
যেতে নেবাৰ মানষ কৰিবে তাকু যেহ
পৰমাণৰে বিথাপাই পাৰিব। এ লবণ
ষৰকাঙ্গ মাহাবুল ছড়া অৰুল মূল্যৰে
ভীমীৰ।

ଶ୍ରୀ କିଳେ ଅପେକ୍ଷା ସଂଖ୍ୟା ୧୮୨୨ ପ୍ରତିଶା ।

କୋର ହୋଇଥିବା ଲବଣ୍ୟ ଉପସିନ୍ଦର ।	
ସନ୍ଧି ୧୮୭୩ । ୨୫ ମସିହା ପୋଖ୍ରାନୀ ବାବତ୍ତ	ମ ୧୪୯୯୯ ଦିନ
ସନ୍ଧି ୧୮୭୪ । ୨୬ ମସିହା	
ପୋଖ୍ରାନୀ ବାବତ୍ତ	ମ ୨୨ ଦିନ
ସନ୍ଧି ୧୮୭୫ । ୨୭ ମସିହା	
ପୋଖ୍ରାନୀ ବାବତ୍ତ	ମ ୧୭୯୫ ଦିନ

ମୋଡ ର୍ୟୁସନ୍ ଦଶ
JOSEPH ARMSTRONG, C. S.
Collector

ମୂଲ୍ୟପ୍ରତି ।	
ବାହୁ ଜଗବନ୍ଧୁଶୋଷ	ବଟକ ବବସ୍ଥା ୩୭୯
” ନିମାଇଚରଣନେତ୍ରବି	” ” ୩୮୯
” ସାଙ୍କଳଶୋଭରଶୋଷ	” ” ୩୯୯
” ବାଜେନ୍ଦ୍ରମିଶ୍ର	” ” ୩୯୯
ତୋଷିଙ୍ଗ ବିଷନାଥପାଷ	” ” ୩୯୯
” ବାହୁ ଚରଣମହାପାତ୍ର	” ” ୩୯୯

ଶ୍ରୀମତୀ ଏହି ଉତ୍ତରପାଇକା ସନ୍ଦରଳଟକ ଦର-
ଘବଜାର କଟକପ୍ରିନ୍ଟିଂକାମାନଙ୍କ ସହାଯ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମରଚି ହେଲା ।

ପାତ୍ର ମହିଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୧୬

ପ୍ରଦେଶୀୟ କର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆଜନର
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଗର ସପ୍ରାବର କଳକାଳା ଗଜେଠରେ
ବାହାର ଥିଲା । ତାହା ଠିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ
ଆଜନ ପ୍ରାୟ ଅଟର ପ୍ରକଳରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ
ଆଜନର କେତେ ନିୟମରୁ ଅବଲମ୍ବନ କର
ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉପରେ ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ଆଜି ଦୁଇ
ପରିଷାର ଅନ୍ୟକ କର ଆଦାୟ କରିବାର
ବିଧାନ ହୋଇଥିଲା । ସୁତରାଂ ଏ ଆଜନର
ଫଳ ଏହି ଯେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଯେଉଁ ଜିନିରେ
ଯେତେ ଦରରେ ଆଦାୟ ଦେଇଥିଲା ତହିଁ
ଉପରେ ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ଆଜି ଦୁଇପରିଷାର
କର ତହିଁ ର ଜିନି ହେବାକ ରତ୍ନବାକୁ ହେବ
ଓ ତାହାର ନାମ ପ୍ରଦେଶୀୟକର ହେବ ମାତ୍ର
ଲେଖମାନେ ଟଙ୍କାରେ ଚାଲିପରିଷାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନେ ଏକାବେଳକେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ନିୟମରେ
ଦାଖଲ କରିବେ । ଗତବର୍ଷର ଗବଣ୍ଡିମେଣ୍ଟ
ବିଜ୍ଞାପନାକୁ ଜଣାପାଇ ଯେ ବୈଜ୍ଞାନିକାଙ୍କ
ଭିରଙ୍ଗଳକୁ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ଦେବାର ଅଶା ଥିଲା
ସୁତରାଂ ପ୍ରଦେଶୀୟ କରିବାର ବୈଜ୍ଞାନିକାଙ୍କ
ଅର୍ଥାତ୍ ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ଦେବ ଓ
ଯେବେ ଏହିବାଟି ଗବଣ୍ଡିମେନ୍ଡଟ୍ରିଟ୍ୟୁକ୍
ପ୍ରଥ୍ୟେଜମ୍ବୁ ଟଙ୍କା ଉଠିଲା ତେବେ ବଳାହାର
ଜଳକର ନେବା ଧୀର ବଙ୍ଗଲାଗବଣ୍ଡିମେଣ୍ଟ
ଏତେ ବ୍ୟକ୍ତି କାହିଁକି ଆଜି ଜଳକର ଆଦାୟ
ଦେବା ପ୍ରକଳରେ ପ୍ରଦେଶୀୟକର ମୁଖ୍ୟ ହେବ
କି ନାହିଁ ଆଜନରେ ତାହା କିମ୍ବା ପତ୍ର

ନାହିଁ ସେବେ ଦୁଇକର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ
ଆଦୟ ହେବ ତେବେ ଶେଷା ପ୍ରକାଳ ଦୂଃଖ
କହିଲେ ସରବ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ୟ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ କମିଶ୍ନର ସାହେବ ପୁରୁଷ
ଭଦାରକ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୋଷ କରି ଏ ନଗରରେ
ପହୁଞ୍ଚିବାର କଥାଅଛି । ପୁରୁଷରେ ଭଦାରକର
ଫଳ କି ହେଲୁ ନିଷ୍ଠୁ କିଛି ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।
କମିଶ୍ନର ସାହେବ ସେଠାରେ ଖରମତ ଉଚ୍ଚ-
ଲୟ କର ଧୂଲିସର ତିଷ୍ଠୁ କୁ ସ୍ଵପରିଷ୍ଠେଶ୍ରେଣ୍ୟ
ଓ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ ପ୍ରଭୃତି କେତେକ ଜଣ
କର୍ମଗ୍ରହ ଦେଖିମାନିଷ୍ଠୁଟ, ମହାରଜା ଦିବ୍ୟ-
ସିଂହ ଦେବ ଏବଂ କେତେକଙ୍ଗ ମନ୍ଦରର
କର୍ମଗ୍ରହର ଜୋବାନବନୀ ନେଇଥାଇନ୍ତି ।
ଯୋବାନବନୀ ନେଇସାର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ ଅର୍ମଣ୍ଡୁ
ସାହେବ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କର କରଣିୟତ୍ତ ମଧ୍ୟ
ନେଇ ଅଛନ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ର ସେସବୁ ଅପଣା ରିପୋର୍ଟ
ସହି ଗବର୍ଣ୍ମେଷ୍ଟଙ୍କୁ ପଠାଇବେ । ଶୁଣାଯାଏ
ସେ ମହାରଜା ଯାତ୍ରିକର ଭଜ ଦେଖି ଆପେ
ସମ୍ମାନ ପାଇବେ ନାହିଁ ଜାଣି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ସାହେବଙ୍କୁ ସିଂହବାଦ ପଠାଇବାର କହିଅଛନ୍ତି
ଓ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ମେଲିଷ ସାହେବ ମନ୍ଦର ଦ୍ୱାରେ
ଦୋଢା ତଢି ଛାତା ହୋଇ ଯାତ୍ରିଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ
କରୁଥିବାର ବନୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲେ । ସିଂହ-
ଦ୍ୱାର କିଏ ପିଟାର ଦେଲୁ ଜୋବାନବନୀ
ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗାନେ ଝକ୍ଯରୂପେ କହି

ପାର ନାହାନ୍ତି । ଆମେମାନେ ଏଠାରେ
କେବେକ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଶୃଣିଅଛୁଁ ସେ
ଉତ୍ତ ସମୟରେ ପଣ୍ଡାମାନେ ଯାତ୍ରିଙ୍କି ଦର୍ଶନ
କରଇ ପାର ନାହାନ୍ତି ଓ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମଗୁରୁମାନେ
ପଣ୍ଡା ହୋଇ ନାନା କୌଣସିରେ ଯାତ୍ରିଙ୍କୁ
ଦର୍ଶନ କରଇ ସୁଲେ ଓ ଦସିଶା କେଇଥିଲେ
କି ନାହିଁ ତାହା ପାଠକମାନେ ଅନୁମାନ
କରି ପାରିବେ । ଆମେମାନେ ଆଖୁ କରୁଁ ସେ
ଜୋବାନବନୀରେ ଏସବୁ କଥା ଉଣାଅଧିକରେ
ବାହାରଥିବ ମାତ୍ର କେବେଗୁଡ଼ିଏ ଉତ୍ତରଲୋକ-
ଯାତ୍ରିଙ୍କର ଜୋବାନବନୀ ହୋଇଥିଲେ ଆହୁର
ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ଦାଖଲଖାରଜ ଦରଖାସ୍ତରେ ଜେନରଲ
କମର କେବାର ଟେନିବାସାହେବ ଛଠାଇ
ଦେବାରୁ କଚେଶର ବାହାସ୍ତ୍ରର ଲେଖକମାନେ
ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ ମୋଟଧଳ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ-
ମାନଙ୍କୁ ଠକ ନ ପାର ଦରଖାସ୍ତରୁ କୋର୍ଟଫିସ୍
ବାହାର କର ନେଉଥିଲେ । ଅମଲମାନେ
ବାକସ ଫିଟାଇ ଦେଖିଲେ ସେ କେବେକ
ଦରଖାସ୍ତରେ କୋର୍ଟଫିସ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଟିକଲି
ଲଗିଥିବାର ପିଛାଥିଲା । ଏହାପରି ଦୂରଦିନ
ଦେଖାଯିବାରୁ ଟେନିବାସାହେବ ବାକସ ନିକ-
ଟରେ ଦୂରକଣ ଜଗୁଆଲୀ ଗଣିବେଳେ
ସେମାନେ ଦରଖାସ୍ତରେ ଟିକଲି ଲଗିଥିବାର
ଦେଖିଲୁ ଭାବରୁ ଦରଖାସ୍ତ ବାକସ ମଧ୍ୟରେ

Digitized by srujanika@gmail.com

ପଡ଼ୁଥିବ କଗେରର ଖଣ୍ଡମାନେ ୦କ କରୁଛି
ନେବାର ଉପାୟରେ ସେପର ତୁଳି କରୁନାହାନ୍ତି
ସେପର ଟେନିମ୍ବାହେବ ଲୋକଙ୍କୁ ଅପହରଣକୁ
ରକ୍ଷା କରିବାର ଉପାୟରେ ତୁଳି କରୁନାହାନ୍ତି ।
ବାହ୍ୟର ଲେଖକମାନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପର
ମାତ୍ର ଓ ପୃତିର ଉପାୟ ନ ଛାତିବେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେମାନଙ୍କର ବାହ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ଯିବ ନାହିଁ ।
“ କାବର ଧଇଲେ କି ମାଠୀ ଧାଇବ ” ।

ବୋର୍ଡ ଗୋଟିଏ ସରକୁଳର ଜାଗା କରି
ଆଇନ୍ତି ଯେ ଉଜମାଲି କମିବାଣ୍ଣ କିମ୍ବା କିଷର
ତୁମିର ଅଂଶିମାନେ ସେ ସମ୍ମତି ପକ୍ଷରେ ଦାଖ-
ଲଖାରଙ୍କର ପୃଥକ୍ ଦରଖାସ୍ତ କରିବେ କିନ୍ତୁ
ସେପରି ଦରଖାସ୍ତକୁ ଏକତ୍ର କରି ଏକନମ୍ବର
ମୋକଦମ୍ବା ସ୍ଵରୂପ ଫାରସଲ କରିବାକୁ ହେବ ।
ଯେବେ ଏକନମ୍ବର ମୋକଦମ୍ବା ହେଲା ତେବେ
ପ୍ରତି ଅଂଶିତାରୁ ପୃଥକ୍ ଦରଖାସ୍ତ ନେବାର
କି ପ୍ରଯୋଜନ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ସେପରି
ଏକ ଦରଖାସ୍ତ କରି ବହିରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୃଦ୍ଧତା
ଲେଖୁଥାଇଁ ଏଥରେ କି ଅସୁରିଧା ହେଉଥାଇଁ?
ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ କିଛି ଅସୁରିଧା କା
ଆଇ ବରଂ ସୁରିଧା ଅଛି । କେବଳ ସରକୁ-
ରକର ଅଧିକ ଲାଭ ‘ହେଉ ନାହିଁ’ । ଅଥବା
ଜୀବ ଆଶାରେ ବୋର୍ଡ ଏପରି କିଥ କରିଥାଇଁ
ବି ? ଏପରି ଦେଲେ ଲୈକେ ଅତିଶ୍ୟୁଦ୍ଧିତ୍ବ
ହେବେ ଓ ଅମ୍ବମାନେ ସେ କୌକବର ପାଇ
ଲକ୍ଷଟଳା ଦାଖିଲଖାରଙ୍କରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାର
ଅନୁମାନ କରିଥିଲୁଁ ତହିଁରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ । ଅନେକ
ବଳିବିବ ।

କଳକର୍ତ୍ତା ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରିଥିଲୁଁ ସେ ଶ୍ରମକୁ
ରିବନ୍ୟାସାବେବଳ୍କ ପଦୋନ୍ତରେ ଓଡ଼ିଶାର
ମଙ୍ଗଳ ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ମଙ୍ଗଳ ହେବାର
ଚେଣ୍ଟିକଥାରୁ ଏମହାଶୟ କଲିକଳାରେ ପଡ଼ୁଛି
ଏମନ୍ତ ଶୋଷିବ କାର୍ଯ୍ୟ ଘେନ ବସିଥିଲୁଁ ସେ
ତହିଁରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦୁଃଖର ଧୀମା ରହିବ ନାହିଁ
ସେ ଓଡ଼ିଶାରେ ପଦାର୍ଥଶ କଲାମାନ୍ଦିକେ ସେମନ୍ତ
ଲୋକଙ୍କ କନାଇଥିଲେ ଏହାରୁ ଧୀଗକରିମଧ
ସେହିକୁଷ କନାଇବାକୁ ବସିଥିଲୁଁ । ଜଳକର
ପ୍ରସ୍ତାବଟି ଦାହାକର ନୁହଇ ଓ ଲେଧୁନିଶାଶନ-
ଶ୍ରୀରଙ୍ଗଠାରୁ ବାହାରଅଛି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ସେ ଓଡ଼ି-
ଶ୍ରୀପାଇଁ ଲଗିନ୍ତେ ନା ସବୁରେ କେବେଗୁଡ଼ିଏ
ତ୍ରୁମାହିକ କଥା କହି ସହିଁରେ ଓଡ଼ିଶାର ପରା-

କି ଉପରେ ଅଧିକ କର ଭାର ପଡ଼ିବ ରହିଲେ
ଦସାହ ଦେଲେ ! ତେଣାରେ ସେ ଏକସ୍ଵଗ
କଟାଇ ଥିଲୁ ଏହି ନାଳଖୋଲା ଅରମଠାରୁ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତେଣାର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଅବିଅଛିଲୁ
ଯୁତବଂ ଭାବାଙ୍କ କଥାରୁ ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରାମାଣିକ-
ବୋଲି ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧକ ସଙ୍ଗର
ସହ୍ୟମାନେ ଗ୍ରହଣ କରି ଥିଲୁ ମାତ୍ର ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଅଭିନ୍ନ ଘୃଣିତ ହୋଇ କହୁଥିଲୁ ଯେ
ଭାବାଙ୍କ କଥାରେ ଅମୂଳନକୁ ମନ ମାନୁକାହିଁ
ସେ କହିଥିଲୁ କ ଅନ୍ୟ ଜମି ଅପେକ୍ଷା ନାଳ-
କଳ ମତୀ ହେବା ଜମିରେ ମାଣପ୍ରତି ଅଧିକା
ଟଙ୍କା / ଜାତ ହୁଅଇ ମାତ୍ର କେଉଁଠାରେ ବିପରୀ
ପଶ୍ଚାକରି ସେ ଭାବା ଦେଖିଥିଲୁ ଏଠା
ନିବାରୀ ପ୍ରାୟ କେହି କାଣନ୍ତିନାହିଁ । ଏପରି
ଲାଭ ଯେବେ ନାଳକଳରେ ଥିଲ ଭାବ
ଏଠାରେ ସବ୍ସାଧାରଣକୁ ନ ଜଣାଇ ସାହେ-
ବପ୍ରଶଂସିତ କେବଳ କର ବସାଇବା ସକାଶେ
ମନରେ ରଜିଷ୍ଟଲେ ଏଥରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଦରାଶ ହୋଇଥିଲୁ । ଥାର ସେ କହିଥିଲୁ କ
ଯେଉଁଦିଗରେ ନାଳ ଯାଇଥିଲୁ ସେଠା ପ୍ରଜାମା-
ନେ ଅପଣା ପରବାରକୁ ଅଳକ୍ଷାଗତ ହେଇ-
ଅଛି ଓ ସକ୍ଷେଷ ସକାଶେ ସେଠାର ତୁମ
ନିଜମ ହେଉ ଲାଗି । ତାତକାନ୍ଦେ ଯେବେ
ଏତେ ଉପକାର ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ଏତେ-
ଦିନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧ୍ୱାନର ପ୍ରକାମାନେ ନାଳ
ଖୋଲାଇବାସକାଶେ ସ୍ରାମ୍ୟ ହାତମଙ୍କ ପୁନଃ,
ଆବେଦନକରି ବ୍ୟପ୍ତ କରିଥାନ୍ତେ ଓ ସେପ୍ରଳେ
ଟକିଏ ବତିଷାଣି ନେବାସକାଶେ ବନ୍ଦରେ ଧୂଳ
କରିବା ସକାଶେ ବାରମାର ଦରଖାୟ ବିକୁ-
ଅଛି ସେପ୍ରଳେ କ ଏକାଦୃଶ ଉପକାର ପାଇ-
ବାବିଷ୍ପନ୍ତରେ ତୁମ ହୋଇ ରହନ୍ତେ । ଏଥିରୁ
ଅମୁମାନଙ୍କର ବିଶାଶ ହେଉଥିଲୁ ସେ ରେବ-
ନସାଧାହେବକ୍ଷ କଥା ପ୍ରାମାଣିକ ନୂହର ଓ ସେ
କୁ ବସାଇବାକୁ ଅଭିନ୍ନ ବ୍ୟପ୍ତ ହୋଇ ଯାହା
ମନକୁ ଅବିଅଛି ତାହା କହିଥିଲୁ । ସେ ଏଠା
ରେ ଥିଲକେଲେ ନାଳକଳର ଉପଯୋଗିତା
ଦେଖାଇବା ସକାଶେ କେବେଥର ତେଜ୍ଜ୍ଞ
କରିଥିଲେ ମାତ୍ର କେବେହେଁ ସଫଳ ହୋଇ
ଯାହାନ୍ତି । କୁହକାର୍ଯ୍ୟ କ ହେତାର ଧୋପ
ପାଇବା କୁହକାର ଉପରେ ଧକାଇ ଦେଇଥ-
ିଲୁ କୁହକାରେ ଯେବେ ପ୍ରକାର ଏତା-
ଗି ମୂର୍ଖତା ତେବେ ଭାବାଙ୍କ ମନରେ ବେ-
କିପକା ବିପକାରରେ ପ୍ରବ୍ୟବନ ହେଲେ ?

ମାନ୍ୟବର ବାରୁ କୃତଦୟପାଳ ଜଳକର ଦିଲୁ-
ଦିରେ ସେଷରୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି ଗାହା ଅନେ
କାଂଶରେ ସଥାର୍ଥ ଅଟଇ ଏବଂ ସଦ୍ଧି କି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଟାକୁ ନେବାରୁ ଦୁଇକଳ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତିବୋଲି ତହିଁରେ କର୍ଣ୍ଣପାଠ କଲେ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ତେଣାବିମାନେ ଅବଶ୍ୟ ତାହାଙ୍କ
କଥାରୁ ସ୍ଵର୍ଗପାଠ ଜାନ କରିବେ । ନାଲଦାର
ସେବରୁ ଉପକାର ହୋଇ ନାହିଁ ଏକଥା ଅମେ
ମାନେ କହି ନାହିଁ ଉପକାର ନ ଥିଲେ ଜଣେ-
ସବା ପ୍ରକା କରୁଲିପୁହ କରନ୍ତାନାହିଁ ମାତ୍ର
ଉପକାର ହେବା ସେମନ୍ତ ସବ୍ୟ କାହାରୀ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଅପ୍ରୟେଜନ ଓ କେବେକ ଜମିର ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ
ହେବାମଧ ତତ୍ତ୍ଵ ସବ୍ୟ ଅଟଇ । ପୁଣି ସର୍ବ
ଜମିର ସମାନ ଉପକାର ନାହିଁ । ବରିପାଣି ଓ
ପତ୍ର ମାତବା ବନ ହେବାରୁ ଅନେକ ଜମିର
ବଳ ଭଣା ହୋଇଥାଏ ଓ ଅନେକପ୍ରକାର ଶର୍ଯ୍ୟ
ଦଳ ହେଉ ନାହିଁ । ସତରାଂ ଏସମୟ ସବ ମିରା
ଦେଲେ ନିଟ ଉପକାର କରିଯାଇରେ ହେବ
ବାହା ଲୁହାଯାଇ ନ ପାରେ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ
ପ୍ରକରଣ ଦୂରଟକାଳେଖୀଏ କର
ଦେବେ । ଅଥବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ କହିଥିଲୁନ୍ତି ସେ
ନାଲର ସବଜର୍ଣ୍ଣ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଚାପାରୁ ନା-
ଟି କେବଳ ଯାମାନି ଟାକୁ ନିଆଯାଉଥାର ।
ଦେବକଣସାଧାହେବକ ମରରେ ମାଣରେ ୩୦୦/
୫୦ ଦିନ ଥିବାଅବସ୍ଥାରେ ସେବେ ପାନାନ୍ୟ ଟାକୁ
ପୁଷ୍ପ ଦୂରଟକା ନେବେ ତେବେ ଉଚିତ କର
ନେଲେ ବୋଧହୃଥର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ କିନଟକା ବା
ନାହିଁରୁ ଅଧିକ ନିଅନ୍ତେ । ଯାହାହେଉ ଅମେ-
ନେ ଏଠା ଜମିକାର ଓ ପ୍ରକାଳୁ ଏସମୟ
ଅଥ କଣାର ଅନୁଶ୍ରୟ କରୁଥାଏ ସେ ସର୍ବ
ଶର୍ଯ୍ୟ ଶୁଣ ଶୀଘ୍ର ଏ ଆଜନପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ
ଦରନ୍ତୁ ଅର ଦୂରସ୍ଥ୍ୟାବ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ଅଇନଟ
ଧରଦି ହେବ ଓ ତେବେବେଳେ ସେବେ
ଶ୍ରୀ କଳ୍ପିଲେ କେହି ଶୁଣିବ ନାହିଁ । ଅମ୍ବୁ-
ନେ ଜାଣୁ ସେ ଲାଟବନୀ ଦାଖଲାଇନ
ରଜ୍ୟସେସ ଓ ପକୁଥିର ସେବ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମିଦାରମାନେ ନିରାନ୍ତ ବିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
ସହିତାରୁ ଏ କାଣ୍ଡଟ ଅବ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରଥାନ
ହାଇଥାଏ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଜଳକର ନେବାରୁ
କର ଅଛନ୍ତି ଅବଶ୍ୟ କିମ୍ବ ନେବେ ମାତ୍ର
କରେ କର ହେଲେ ଶ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ବଜ
ଥିବ ନାହିଁ ଅଥବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖକ କଥା
ହେବ ତହିଁର ବିଶ୍ୱର ସବାପ୍ରେ ଜମିଦାରଙ୍କୁ

କୁରକାର ଉଚିତ କାରଣ ସବୁ ଦାସ୍ତାନ୍ତିକ
ଉପରେ ପଡ଼ୁଥିଲା ।

ଲକ୍ଷକର ଆଇନର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ।

କଙ୍ଗଳା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟର ଗତ ଶନିବାରର
ଅଧିବେଶନରେ ଶାସ୍ତ୍ର ରେବନ୍ସା ସାହେବ
ଉପରିଲିଖି ପାଠ ପାଠ କରି ସଜ୍ଜା
ଜଣାଇଲେ ସେ ସନ୍ ୧୯୭୭ ସାଲର କନ୍ସର୍
ଫାଲରେ ଜଳକରର ଯେଉଁ ନିୟମମାନ ହୋ-
ଇଥିଲା ତାହା ସେହାକାର ପରିଚାରର ଥିଲା ଓ
ପଞ୍ଚାହାର ସେହାକାର କର ଆଦ୍ୟ ନିଷ୍ଠଳ
ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ସାଲର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଜଳ-
ପ୍ରଣାଳୀ ରକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ମରୁତ ସମୟରେ
ବଜ୍ରଷ ମମା ଦେବାହାର ୪୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ମରିଗ୍ରେ ହୋଇଥିଲା ଓ ପରିଲର ତୁଟିରେ
ପ୍ରକାକର ପ୍ରାୟ ତନିକୋଟି ଟଙ୍କା ନାହିଁ ହୋ-
ଇଥିଲା ତଥାତ ଗୃମାନେ ପୁରୁଣାହାତିକୁ
ଝକ୍ତି ନାହାନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କର କୁଷ୍ଣାର ଏବଂ
ଜାତ ଧର୍ମରୁ ଶା କାମଳ ସାହେବଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନି
ଆଦର୍ଶ ମେତ୍ର ଧଳପଦ ହେଲା ନାହିଁ । ତେ-
ଶାର ଅଳ୍ପାନରେ ଜଳପ୍ରଣାଳୀ ସମୂର୍ତ୍ତିରୁପେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥିଲା
ସେ ସେ ଶ୍ଵାନର ପ୍ରକାମାନେ ଅଧିକ ଘର୍ଯ୍ୟାଳ
ଅଳକାରମାନ କରିଥିଲା ଏବଂ କେତେବଳି
ହେଲା ସେଠାରେ ବାଜା ବଜ୍ରଷ ସକାଶେ
ନିଲମ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବର ବୁନିର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି-
ବର୍ଷ ବଢ଼ିଥିଲା । ମେଦିନୀପୁର ଓ ବେହାରର
କଥା ସେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ମାତ୍ର ତେଣା ପରିବେ
ସେ ମତ ଦେବାକ ଘୋଗ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଅବଶ୍ୟ
ସବୁ ପ୍ରାକାର କରିବେ । ଯେଉଁ ଦରରେ
କର୍ତ୍ତମାନ ଟଙ୍କା ଆଦ୍ୟ ହେବ ତାହା କର
ନେବଲ ବାସ୍ତବରେ ଯେତ ରକ୍ଷାର ଏକପ୍ରକାର
କିମା ଅଛି । ପ୍ରକା ମାଣସକ ଟ' କେ
ଲେଖାଏ କର ଦେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧେଷ୍ଟ
ମାଣସକ ଟ ୩୦/ ଅଧିକା ପରିଲ ପାଇବେ ଏବଂ
ଜନିବାରକର ଏଥରେ ସେ ଲାଭ ହେଉଥିଲା
ତତ୍ତ୍ଵରେ ସେମାନେ ଅନାୟାସରେ ଏ କଟ
ଆଦ୍ୟ କର ଦେବାର ଭାବ ନେବେ ।

ମାନ୍ୟବର ବାରୁ କୃତ୍ତବ୍ୟାସ ପାଇ ଏଥିରୁ
ଅପରି କରି କହିଲେ ଯେ ଏ କରି ବସାଇବା-
ରେ ଶୁଦ୍ଧୀଗ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ନ୍ୟାୟକୁ ଜଳା-
ଙ୍ଗଳି କିଥି ହେଉଥିଲା । ପ୍ରଜାମାନେ ଜଳ
ନେଉନ୍ତି ବା ନ ନେଉନ୍ତି ଭାବାକ୍ତିତୁ କରି

ନିର୍ମାଣ ଏକଥା ସ୍ଥାପିନ ବ୍ୟବସାୟର ବସି-
ଦୂର ଅଟଇ । ଓଡ଼ିଶାର ସମସ୍ତ ଭୂମିରେ ଜଳ
ଲୋଡ଼ା ହୁଅର ନାହିଁ କେଉଁ କମିଶ ଉପକାର
ଓ କେଉଁ ଜମିର ଅପକାର ମଧ୍ୟ ହୁଅର । ଅତି-
ଏବ ତାହାଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଛାପୁଷ୍ଟକ ଜଳ
ନେବାର ନିସ୍ତମନ ହୁଇ । ପୁଣେ ଏହି ବଳା-
ହାର ପ୍ରଣାଳୀକ ବିନାରର ସେକେଟର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
ନର୍ଥଲେ ଓ ତହିଁର ଦେଖିମାନ ଆସକୁ
ବାବନ୍ଦୀ ସାହେବଙ୍କର ସମସ୍ତ ସ୍ଥଳିକୁ
ଖଣ୍ଡନ କରୁଥିଲା । ସେବେ ନାଲଜଳରେ
ଲୋକଙ୍କ ଉପକାର ଦେଉ ଥାନ୍ତା ତେବେ
ସେମାନେ ତାହା ନେବାକୁ ତୁଟି କରନ୍ତେ ନାହିଁ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଜାମାନେ
ଆପଣା ଲାଭ ପରି ଅନ ନାହାନ୍ତି ଏଥରେ
କାହିଁକି ଦେବେ । ରେବନ୍ଧୀଶ୍ଵାରାହେବ ଯେଉଁ
ନୀତିର କଥା କହି ଥାଇନ୍ତି ତହିଁକ
ବଳାହ୍ୟ ଏହି ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ଜମିଦାରର ଭୁଲ୍ୟ ଶୁଭରାହ୍ୟ ଏ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ
ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଏକପ୍ରକାର ବାଧ ଅଟନ୍ତି
ବିଶେଷରଙ୍ଗ ସେ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଏପରି ହୋଇଥିଲା
କ ଯେତେବେଳେ ଜଳ ଲୋଡ଼ା ତେବେବେ-
ଲେ ଜଳ ମିଳଇ ନାହିଁ । ମେଦିନୀଘରର ନାଲ
ଏ ବିଷୟରେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇ ଥିଲା ତେବେ
ସୋନାନାଳର ଅବସ୍ଥା ଭଲ ଅଟେ ମାତ୍ର ସବୁ-
ଠାର ମାଟ୍ଟ ସମାନ ନୁହଇ । ହୃଦୟର ଜଣେ
ଜମିଦାରଠାରୁ ସେ ଶୁଣି ଅଇନ୍ତି କ ଓଲବାତି
ଯୁ ନାଲହାର ଭାବୀ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ୧୩ ଟା ମୌଜା
ନିଷ୍ଠା ହୋଇ ଥିଲା । ପ୍ରଧାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଟାକ୍ତ
ହାର ଟଙ୍କା ଠାରବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥି
ବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସର୍ବ କଟିନ ଅବସ୍ଥାରେ
ପଢି ଅଇନ୍ତି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ସେ ବିବେଚନା କରନ୍ତି
ସେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମପଥରେ
ଗୁଲିବାର ଉଚିତ ଓ ସେକେଟର ଅବଶ୍ୟକ
ସେଇଁମାର ନିଷ୍ଠା କରି ଅଇନ୍ତି ତହିଁରୁ ବାହୁଦିନ
ଯିବା ତୁରିବ ନହଇ ।

ମାନ୍ୟବର ଜି, ସି, ପାଇଁ ରେବନ୍ଧୁଷାଧାହେ-
ବକ୍ତ କଥା ଉପରେ ନିର୍ଭର କର କୃଷ୍ଣଦାସ
ବାହୁଙ୍କ ଅପତ୍ତିର ପ୍ରତିବାଦ କଲେ ଓ ମାନ୍ୟ-
ବର ବେଳେ ସାହେବ କହିଲେ ସେ ମେଦିନୀ-
ପୁରରେ ବର୍ଷା ଉଣା ହେଲେ କଷାରକମୀ
ଆଣିକି ଶୁଣିଯାଇ ନାଲକଳି ଉଣା ଦୁଇଥିର ମାତ୍ର
ଏକାବେଳକେ ଶୁଣିଯାଏ ନାହିଁ ଓ ଓଡ଼ିଶା
ଓ ମୋହନାଳରେ ସେପରି ସଠର ନାହିଁ ।

ସର୍ବପତି ମାନ୍ୟବର ଇତ୍ତନସାହେବ ଲେଖି
ନେଇ ଗବ୍ରୀର କହିଲେ ଯେ କୃଷ୍ଣଦାସବାବୁଙ୍କ
ଦୁଇବାରେ ତୁମଥାରୁ ଜଳପ୍ରଣାଳୀ କମୀଶକାର୍ଯ୍ୟରେ
ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିବା ଟକାର ସମସ୍ତ ସୁଧାପ୍ରଜାଳାଙ୍କଠାରୁ
ଆଦାୟ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉ ନାହିଁ ଏବଂ
ଓଡ଼ିଶା ଚିରସ୍ଥାଯୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇ ନ ଥିଲେ
ହେଁ ଗବ୍ରୀମେଘ ସେଠାର କମିବାର ନୁହନ୍ତି
ମହାଜନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଏବଂ ସାଧାରଣଲୋକ-
ମାନେ ଥାପଣା ଜଳ, ଅଳୁଥ ଏବଂ ଘୁଲିସର
ଖର୍ଚ୍ଛା ଦେଉ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଗୃମିମାନେ ଏକବା
ସହ୍ୟଭାର ଭନ୍ଦିହାସି ସମାଜଙ୍ଗତ ପାଇସିବା
ପ୍ରଭୁଷେ ଟାକ୍ସ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ।

ଏହିପ୍ରକାର ତରକ ବିଜନ ଭାଷାରୁ ପାଣ୍ଡିଟିଙ୍କ
ବିଶେଷ କମିଟୀ ଦସ୍ତରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ
ଭାଷାର୍ଥ କରିବା ସକାଳେ ଅର୍ଥିତ ହେଲା ।

ଆଜନର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଗଜେଠରେ
ବାହାର ନାହିଁ ସୁରକ୍ଷା ତହିଁରେ କି ନିୟମ-
ମାନ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଆମେମାନେ କହି ନ
ପାରୁ ଉପରଳିଖିତ ଉଚ୍ଚ ବିତରକରୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ମାଣସତ ହୁଇଥିବା କର ବିଧିବ ଓ ଜମି-
ଦାରମାନେ ତାହା ବିଜ୍ଞାନିର୍ଦ୍ଦାରେ ଆଦାୟ
କରିଦେବେ ଓ ବୋଧ ହୁଅର ଲାଟବନିରେ
ବାଜାଦାର ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଜମିଦାରୀ
ନିଲ୍ଲମ୍ବ ହେବ । ବାହାଲି ଜମିର କର ସୁନ୍ଦର
ଏମାନେ ଆଦାୟ କରିଦେବାର ସମ୍ମବନା
ହେଉଥିଲା । ଯାହା ହେଉ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ବାହାରବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେମାନଙ୍କର କୌଣସିକଥା କଲ୍ପନା
କରିବା ଅନିର୍ଭକ ଥିଲା । ଆମାରୀ ସପ୍ରାଦରେ
ସବୁ ଜଣା ପଢିବ ।

ସାପୁତ୍ରିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଟେଲିଗ୍ରାମ ସାହେବ କଲିକଟା ରେ-
ଜନ୍ମାର ଜେନରଲିଙ୍କ ଅଫିସର ପ୍ରଥମ ଇନ-
ଡ୍ରେକ୍‌ର ପଦରେ ନିୟମିତ ହୋଇଥାଇଲୁ ମାତ୍ର
ଅନ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଟକର ଏକଟିଠେ କଲେ-
କୃର ପଦରେ ନିୟମିତ ଥିବେ । ଇନ୍ଦ୍ରେକୁମା
ପଦର ଦେଇନ ଏକହଜାର ଟଙ୍କା ଅଟଇ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ କଲେକ୍ଟର ଟେନିମ୍ବା ସାହେବ
ଗତସ୍ଥାଦରେ କେନ୍ଦ୍ରୀପତ୍ର ଅଞ୍ଚଳକୁ ଗ୍ରହ
ସକାଶେ ଯାଇଥିଲେ । ଏ ଗ୍ରହର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ
ଜ୍ଞାପତି ନାହିଁ ।

ଗନ୍ଧ ଶୁଣୁବାର ସକାଳବେଳେ ଏ ନଗର
ବୈଲଙ୍ଘାବଜାରରେ ଜଣେ ମୂଳ ଶଙ୍କାର ଖାର
ପାହିଛଣ ମନୁଷ୍ୟ ଦେବତରେ ତମ କାହିବାରାଥୟ
ଭୁବି ଦେଇଲା । ଏକଜଣ ଭଲ୍ଲଣାହୁ ମରଗଲା,
ଏକଜଣ ମରଣାପଦ ହୋଇଥିଲା ଓ ଆଉ
ତିନିଜଣ ବହୁବାର ଆଶାଅଛି ।

ଗଡ଼ିଜାଇର ଅଣିଖୁଣ୍ଣ ସ୍ଵପରଦେଶ୍ମେଷ ବାବୁ
ହରେକୁଷ ଦାସ ଗଡ଼ିଜାଇମାନ ଗସ୍ତ କର
ସଙ୍ଗୁଳ ଏ ନଗରକୁ ଫେର ଥାବିଅଲାଇ ।

ଏଠା ଶେଷଥାଳର ଗୋଟିଏ ମୋହରଣ
କର୍ମ ଖାଲି ହେବାରୁ ଜଣେ ବଜର୍ଜାଳର
ମୋହର ତହିଁ ସନ୍ଧାଣେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ନିୟମିତ
ହେଲେ ମାତ୍ର ଦୂର ତିନିଦିନ କର୍ମ କରି ଛସ୍ତା
ଦେଲେ । ଲୋକେ ଏଥିର ପ୍ରକୃତ କାରଣ ନ
ଜାଣି କାନା ଅର୍ଥ କରୁଥିଲାନ୍ତି ଓ ଉହିଁର ଫଳ
ଅନ୍ଧାଳର ପକ୍ଷରେ ସେମନ୍ତ ଶୁଭ ବେମନ୍ତ ଅଶୁଭ
ଅଟଳ ।

ଡେଲିନ୍ସ୍‌ସ ଅବଶତ ହୋଇଅଛନ୍ତି କି
ଟକାସର / ମହାରାଣୀ ଥପଣା ପ୍ରକାଳ ଶିକ୍ଷାନିମେତ୍ର
ଗୋଟିଏ ଇଂରାଜୀରୁ ପ୍ଲାପନ କରିବା କାରଣ
ଚିରଥଦିନାର ଟକା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ଜାଣିଲୁଁ ସେ ପ୍ରକାଥ ଗଡ଼ିର
ସିନ୍ଧୀ ଅଧିକା ଧୀରୁ ସଙ୍ଗେ ସେଇ ଛଂକ୍ଳାଣ୍ଟକୁ
ସିବାର ପ୍ରିଯ କରିଥିଲୁଣ୍ଠି ଓ ସେଠାରେ ବାହି-
ଧୂରର ଯୋଗିଦିବା ସକାଶେ ବିଷାଳିତ କରି-
ବାକି ମାନସ ରଖିଲା ।

ଶ୍ରୀମାର ସେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗବତ୍ତମେଣର
ଦେବନୁ ସେହିକେବା ଭାବରେ ସମସ୍ତବନ୍ଦର
ଦେଖିବା ଓ କେଉଁ ବନ୍ଦରରେ କି କି ଥିଲୁବ
ଥିଲୁ ଭାବା ସ୍ଥିର କରିବା ସଜ୍ଜାଶେ ଶୀଘ୍ର କଲି-
କଥାର ଯାତ୍ରା କରିବେ ।

ବମେରଗଜେଟ ଲେଖନ୍ତି ବି ବରେଦାରେ
୧୦୬ ଶୋଟା ସଂସ୍କର ଓ ଭାଷା ବିଭାଗୀୟ ଅଛି
ଓ ଚହିଁରେ ୧୦୦୦ ବାଲକ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତି
ଓ ଏଥରେ ସୁରକ୍ଷାର୍ଥକ ସରକାରର ଏକ-
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟାପ୍କ ତୁଥିରା ଏଥର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ପ୍ରାପନ ହୋଇଥାଏ
ଏହାହାର ଏମଜୀବିକର ଅନେକ ଭାବର
ହେବ ।

ସୁରକ୍ଷନଗରର ଗବ୍ରୀମେଳ୍ଲ ହେବାରର
ଜ୍ଞାନ ଦିଗନକାର ଟଙ୍କା ଅବସ୍ଥାର କରି ଅନ-
ଦେଶ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ ପୁଲାସ ତାହାଙ୍କୁ ଧର-
ିବାର ତେଣ୍ଟାରେ ଅଛନ୍ତି । ଏରେ କର,

ସର୍ବକାଶ ଅଜଣାଖାନାରେ ଗେଣ୍ଟ ହେଉଥିଲି
ବଜ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ବ୍ୟାପାର ।

ବାରୁ ଗୋଲନାଥ ଦାସ ଏକଳିକ୍ୟୁଡ଼ିଟିବ ଇ-
ଜ୍ଞମାୟର ସେକି ପୁଣେ କଟକରେ ସ୍ଥଳେ ସମ୍ମୁଚ୍ଛ
ଧୂବଶ୍ଵରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଧୂବଶ୍ଵାରୁ ଗୋହାଟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋହାଟ ସତ୍ତକ ଦୁଇଲୁଷ ଟଙ୍କାରେ
ଆର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମରେ ସେତେ ଇଷ୍ଟମିଟ ହୋଇଥିଲା
ତହିଁରୁ ସବୁଶାଲଷ ଟଙ୍କା ଡାଳାରେ ନିର୍ମିଶ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ ଜାଣିବେ ସେ
ଦେଶୀୟ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଯେମନ୍ତ ଅଧିକ ଟଙ୍କାର
କର୍ମ ଉତ୍ତମବୁଧେ କରିବାରାଣ୍ଟି ରେମନ୍ତ ଏହାଙ୍କ
ହାତରେ ଇଂରାଜିକାରୁ ଅନ୍ତ ବ୍ୟୟତରେ କା-
ର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ହୁଅଥି ।

କଥୁର ହୁଅଇ ସେ ଚକିତମାସ ଭାଙ୍ଗିଲୁ
ଜାହାଜରେ ବିପ୍ରେଇର ଶବ୍ଦରେ ସରଦିଲପ
ଡ଼ିହାଇସ କର୍ମ ଡିଆଗନର ସ୍ଵଦେଶକୁ ଯିବେ
ଏବ ସେହି ଦିନ ସବୁ ବିର୍ଗ୍ରୀ ଟେଷ୍ଟିଲ ଦିନ
କାର୍ଯ୍ୟର ଭାର ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦୂର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଠ ସମ୍ମଳିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଟେଷ୍ଟିଲସାହେବ
ବିଭ ବିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ସୁରକ୍ଷା ଏହାକୁ ବିଲିକ-
ତା ଅଧିବା ହେଲା ନାହିଁ ।

ମସ୍ତକରରେ ଗୋଟିଏ ହୃଦୟର ଡକାଇଲେ
ହୋଇଥାଏ । ଡକାଇଲମାନେ ଘରେ ପଣି ହୁ-
ମାନଙ୍କୁ ଅଧିମାନ କରି ଓ ଜଣେ ପୁରସ୍କୁ
ପୋଡ଼ିଥିଲା ଦୂରବଜ୍ରାର ଟଙ୍କାର ଅଳକାର
ଓ ନଗବ ସେନ ପଲାଇଲେ । ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୬୭ ଶ ଗୋଟିଏ ଜଙ୍ଗଳ ନିକଟରେ
ଧରାଯାଇ ହାଜରରେ ଥିଲେ ଓ ଚାରିଜଣ କଳା-
ଖୁବିଲ ଓ ଜଣେ କାର୍ତ୍ତିର ପଦରୀ ଦେଉଥିବା
ପ୍ରଥିଷ୍ଠା କେନ୍ଦ୍ରପରିର ପକ୍ଷା ପ୍ରଭକୁ କଣା କର
କ ୫ ଶ ଡକାଇବ ପଲାଇଗଲେ ।

ଦିଗାପତ୍ରାର କମିଦାର ସଙ୍କା ପ୍ରମଥନାଥ
ସୟମାହାତୁର ବଜଳା ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସାହୁ
ଜଣେ ସହ୍ୟ ପଦରେ ନିଷ୍ଠା ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏ ମହାସ୍ୟ ଜଣେ ପ୍ରାଚୀନ ଦଶୀରବ ଏବଂ
ବିଦେଶରା ଓ ସାଧାରଣ ହତ ସକାରେ ଶ୍ୟାମ
ଲିଲା ଅଛନ୍ତି ।

ହିନ୍ଦୁଷ୍ଟାନୀ ଅଟ ଶୁଣିଆଇଲୁ ଯେ କେନସପ୍ତ-
ଡାର ଧୂଳ ତାଳମ ଭାଇର ସାହେବ ବାରସ-
କର ଜୟଏଥ ମାକିଷ୍ଟେଟ ହୋଇ ଏଗନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ-
କରୁଥାଇଲୁ ଯେ ଘୋଟ ଲୋବେ ତାହାକୁ
କରୁତ ସାହେବଙ୍କ ସର କରିଅଛନ୍ତି ।

ଟାକ୍ର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର ଲେବକୁ ସନ୍ମୋଷ
କରିବା ବଡ଼ ବ୍ରିଟିନ ମାତ୍ର ବାଲେଖର ସମାଜ-
ବାହିକାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ ସୋରେ
ଟାଉଳ ଟାକ୍ରର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି
ଦେଉଥିବ ଭାଇଁରେ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି
ଅର୍ଥାତ୍ ସୁବ୍ରତର ପୂର୍ବକ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଉଥ-
ି । ସେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟାୟ ଦେଉଥିବ ଭାଇଁର
ପଥାର୍ଥ ପ୍ରଜକାର ଅଧିକରେ ପ୍ରାୟ ଦେଉଥିବ ।

ଗର ଉତ୍କଳଦର୍ଶଣରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟରସ-
ହିତ ପାଠକଙ୍କୁ ଯେ ବାଲେଘର ନଗରରେ
ଓଲାଦୂତା ବେଶ ବଡ଼ ପ୍ରବଳ ଦୋହାରାହୁ ଏବଂ
ଏମନ୍ତ ଜାମ୍ବୁରୁଷେ ଅନ୍ଧମଣି କରୁଥାହୁ ଯେ କାଳ
ଦର୍ଶା ମଧ୍ୟରେ ମୁରୁଗଟନା ହେଉଥାହୁ । କେ-
କେବୁଦ୍ଧିଏ ଗବହୀମେଣ୍ଟ କର୍ମଚାରୀ ଓ ରତ୍ନଲୋକ
ଏ ବୈଶାଖରେ ମରାପତି ଥାଇଛି ଏବଂ ନଗର
ବସିବାର ଏମନ୍ତ ଦୟୁ ଦୋହାରାହୁ ଯେ ସନ୍ଧ୍ୟା
ଦିନରୁ ହାଟ ବଜାର କରିବାକୁ କେହି ସାହସ
ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ନଗରର ଅବସ୍ଥା ଏବୁ
ଅଥବା ମୁଖ୍ୟ ଦାତାମନ୍ଦର ଏ ପରିଶେଷ କିନ୍ତୁ
ସବୁ ନାହିଁ ଏହା ଶୁଣି ଆମେମାନେ ଅହୁର
ହୁଣିବ ହେଲୁ ।

NOTICE.

FOR SALE.

THE ORISSA TRIBUTARY STATES; their present condition, and how to improve it.

Price one Rupee.

To be had at the Cuttack Printing Company's Press Depository.

ବିଷୟାଳୀ

ଏହକୁଣ୍ଡ ସବ୍ ସାଧାରଣକୁ ଜୀବ ବସ୍ତୁପାଇ
ଅଛି ସେ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ତେଣା ମେତକେଳ ସ୍ଵରୂପେ
ଉଥିଗୋଡ଼ ଦୂରି ଜୀବିତକୁ ଏବଂ ଏତର୍ଭିନ୍ନ ପରି-
ମିଶ ସଂଖ୍ୟକ ଅବେଳନକ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରଦୟଗ୍ରହଣ
ଯିବେ । ତମ୍ଭଲିତ ସାମରଚ ବ୍ୟକ୍ତିକ ନିଜ-
ଟରେ ଅବେଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ଅବେ-
ଦନକାରିମାନେ ୮୨୨ ମସିହା ରା ୧୫ ରୁଷ
ମେ କଟକପୁ ତୋପା ମେତକେଳ ସ୍ଵରୂପେ
ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବେ ।

W. D. STEWART,
Supdt. O. M. School.

ମୁଣ୍ଡିଲ୍ ଏହା ଦକ୍ଷଳଗପିକା ସନ୍ଦରକଟକ ଦର-
ଗାବଜାର କଟକପ୍ରଦିତିଙ୍କଟାନିଛି ସନ୍ଦାଳପୁରେ
ମୁଣ୍ଡିଲ୍ ଏହାରିବ ହେଲା ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମନେଁ ପତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ବ ୧୮
ସ ୧୭ ଜ୍ୟ.

ବାର୍ଷିକ ମାହେ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମୁଦ୍ରଣ ମହିଦା । ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମିତି ଏବଂ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକାର ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମିତି ଏବଂ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକାର ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମିତି ଏବଂ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟିଟୀ
ମଧ୍ୟସଲପ୍ରାଚୀର ଜାକମାସୁଲ ଟ ୧୫୦

ଜଳକରର ନୃତ୍ୟ ଶାଲ ଗଢ଼ ସପ୍ତାହର
ବଳକତା ଗଣେଟରେ ଚାହାର ଅଛି ।
ଭାର୍ତ୍ତାର ହେତୁବାଦରେ ଲେଖାଥାର ଯେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାରଣ୍ଟିଯୁ ବଜଳା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଉପ-
ରେ ନାଲବାବର ନୋକ୍ଷାନୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର
ଭାର ପକାଇବାରୁ ବଳାହାର ନିୟମରେ ଜଳ-
କରିବାର ନିଆୟିବ ଓ ଆଇନରେ କରି ଅଦ୍ୟ
କରିବାର ଏହିପୂର୍ବ ବ୍ୟକ୍ଷଣ୍ଟା ହୋଇଥାଏ କରିବାର
ଏବଂ ନାଲ ଅଥବା ଭାର୍ତ୍ତାର ଏବଂ ଅଂଶରୁ
ଯେତେ ଭୂମିକୁ ଜଳ ଦିଆ ଯାଇପାରେ ନାଲ
ଉଲାହାର ଉତ୍ତିନୟର ଭାର୍ତ୍ତାର ଏବଂ ନକ୍ଷା
ପ୍ରସ୍ତର କରିବେ ଓ ନାଲ ବନ୍ଦହାରୀ ଯେତେ
ଭୂମି ରକ୍ଷା ପାଇଥାଏ ତାହା ପୃଥକ୍ କରି
ଦେଖାଇବେ । ଏ ନକ୍ଷା କଲେକ୍ଟରରେ-
କରିବାର ଅଧିକାରୀ ନକ୍ଷା ଲିଖିବ
କଳ ନିକଟକୁ ଅସିଲାରୁ ନକ୍ଷା ଲିଖିବ
ଭୂମିଶକ୍ତିରେ କରି ଅଦ୍ୟ ହେବ ବୋଲି
କଲେକ୍ଟରରେ ଦେବେ ଯୋଗଣା ଦେବେ ।
ଯେତେ ଭୂମିକୁ ଜଳ ଯାଇ ପାଇବ ଭାର୍ତ୍ତାର
ରେ ମାଣପ୍ରତି ଦୂରଟକ୍କା ଓ ଯେତେ ଭୂମି
କେବଳ ବନ୍ଦହାର ରକ୍ଷା ପାଇଥିବ ଭାର୍ତ୍ତାର
ମାଣପ୍ରତି ଅଂଶା କରି ବସିବ । ଜମିଦାର-
ମାନେ ଏ କରି ପ୍ରଜାକଳାରୁ ଅଦ୍ୟ କରି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘରେ ବଜଳା ଦେବା ନିୟମରେ
ଦାଖଲ କରିବେ ଓ ଲାଖରଙ୍କ ଭୂମିର କରି ମଧ୍ୟ
ଜମିଦାରମାନେ ଅଦ୍ୟ କରି ଦେବେ । ରହ-
ତକଳାରୁ ଖଜଣା ଅଦ୍ୟ କରିବାର ଯେଉଁ

ନିୟମ ପ୍ରତିକଳା ଅଛି ସେହି ନିୟମାନୁଷ୍ଠାରେ
ଜଳକର ମଧ୍ୟ ଆଦାୟ ହେବ । ମେତକୁ ଜଳ
ନେବାସକାଶେ ପାଣିମାହାର ପ୍ରଜାମାନେ ଆପଣା
ମେତମଧ୍ୟରେ ବା ପାଖରେ ଅପଣା ବ୍ୟୟରେ
କାଟି ନେବେ ଓ ଯେବେ ସେମାନେ କାଟି ନ
ନେବେ ଓ ଭାର୍ତ୍ତାରେ ଅନ୍ୟ ରହିବଙ୍କ ଜଳ
ନେବାର କଷ୍ଟ ହେବ ତେବେ ନାଲ କର୍ମଗୁଣ
ତାହା କଟାଇ ଦେଇ ଭାର୍ତ୍ତାର ଖର୍ଚ୍ଚ ସମସ୍ତ ପ୍ରଜା-
କଳାରୁ ଅଦ୍ୟ କରି ନେବେ । ପାଣିମାହାର
କାଟି ଦେବାହାର ଜଳ ବୋହ ଯାଇ ଯେବେ
ନୋକ୍ଷାନ ହେବ ଓ ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ଷକ
କରିଥିବ ସେ ଧର ନ ପଡ଼ିବ ତେବେ ନାଲ
କର୍ମଗୁଣ ଉକ୍ତ ପାଣିମାହାର ଯାହାଙ୍କ ବିଲଦେଇ
ଯାଇଥିବ ସେ ସମସ୍ତକୁ ଦାୟୀ କରି ତାହାଙ୍କ-
ଠାରୁ ସରପୂରଣ ନେବେ ।

ଏହିପୂର୍ବ ଦେଖାଯାଏ ସେ ପ୍ରଜାମାନେ
କେବଳ ଜଳକର ଦେବେ ଏମନ୍ତ ନୁହେ
ମାହାର କାଟି ଜଳ ନେବେ ଓ ମାହାର
ପଦର ଦେବେ ଓ ଜମିଦାରମାନେ ଆପଣା
ରହିବଙ୍କ ଖଜଣା ଅଦ୍ୟ କରିବେ ଓ ଭାର୍ତ୍ତାର
ଉପରେ ଲାଖରଙ୍କ ଦାଖଲାରଙ୍କର ଜମି ମାପ କରି
ସେମାନକଳାରୁ ଉଚିତ କରି ଅଦ୍ୟ କରିବେ
ଓ ନିରୂପିତ ଦନରେ ସରବାରରେ କରି
ଦାଖଲ ନ କଲେ ତାହାଙ୍କର ଜମିଦାରୀ ନିଲମ୍ବ
ହୋଇ ପାଇବ । ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଜାକର ସେ

ଆଇନହାର କେବେ ସୁକିଧା ହେବ ପାଠକ-
ମାନେ ଏଥରୁ ଅନୁମାନ କରନ୍ତୁ ।

✓ ତେଣାର ବଣିଜ୍ୟ ।

ଗତ ଫେବ୍ରୁଏସମାବସ ବାବର କଷ୍ଟମ ବିଭା-
ଗର ଭାଲିକାମାନଙ୍କରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଉକ୍ତ
ମାସରେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ତଳିଶିତ ପ୍ରକାର
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସଥା—

ଖ ୫୩ ଶ୍ରୀ କାହାଜ ଏ ବନ୍ଦରକୁ ଅସିଥିଲ
ଏବଂ ଖ ୫୪ ଶ୍ରୀ କାହାଜ ବନ୍ଦରରୁ ବାହାର
ସାଇଥିଲା । ଏଥମଧ୍ୟରେ ବିଦେଶକୁ ଦୂରଖ୍ୟ
ଜାହାଜ ଓ ଅନ୍ୟଧରୁ ଭାରତବର୍ଷୀଯ ବନ୍ଦର-
ମାନଙ୍କୁ ଯାଇଥିଲା ।

ବାଲେଶ୍ୱରକୁ ଏହି ମାସରେ ମୋଟ
ଟ ୧୦୨୦୨୫ଟାର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଆମଦାନୀ ହୋଇ
ଥିଲା । ଭାର୍ତ୍ତାରୁ ମଧ୍ୟରେ ତଳିଶିତ ଦ୍ରୁତି
ପ୍ରଧାନ । ସଥା—

କପାସୁରା ଓ ଲୁଗା ଟ ୧୦୧୬୮

ଆଖା ଟ ୫୪୫୩୯

ଧାରୁ ଟ ୮୭୫୫୭

ଗରମମସଳ ଟ ୧୩୩୩

ଆନବୁଧା ଟ ୨୬୭୦୦

ଏହି ମାସରେ ମୋଟ ଟ ୧୨୨୦୨୧୯ଟାର
ଦ୍ରୁବ୍ୟ ରପ୍ରାନୀ ହୋଇଥିଲା ଭାର୍ତ୍ତାରୁ
ମଧ୍ୟରେ କରିଥିଲା । ଏଥରେ କରିଥିଲା
ତଳିଶିତ ଦ୍ରୁବ୍ୟମାନ ପ୍ରଧାନ ଅଟଇ । ସଥା—

ଗରୁଳ ଟ ୨୨୭୮୮୭

ଆନ	ଟ ୩୫୮୫
ହୋଟ	ଟ ୧୦୭୭
ରୂପା	ଟ ୨୬୯୯

ଏଥର ପୂର୍ବମାସହିତ ରୁଳନା କରି ଦେଖା
ସାଏ ସେ ସେ ମାସରେ ଯେତେ କାରବାର
ହୋଇଥିଲ ତହିଁ ର ଦ୍ଵିତୀୟ କାରବାର ଏ
ମାସରେ ହୋଇଅଛି ।

କଟକ ବନରରେ ଏହି ଫେବୁଏଶାମାସରେ
ତଳିଖିରଗୁପ ବାଣିଜ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍
ଏମାସରେ ଟି ଟଙ୍କା ୧୦୦୦ ଟାର ଦ୍ରବ୍ୟ ଆମ
ଦାମ ହୋଇଥିଲା ତହିଁମଧ୍ୟରେ ତଳ ଲିଖିବ
ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରଥାନା । ସଥାଃ—

ସୁଲା ଓ ଲୁଗା	ଟ ୧୩୭୨୭୫
ମହିର	ଟ ୫୨୦୦
ରେସମଥାନ	ଟ ୫୦୦୦
ମସଲ୍ଲ	ଟ ୪୦୦୦
ଆରୁ	ଟ ୨୪୦୦
ଅଞ୍ଚା	ଟ ୨୦୦୦

ରପ୍ତାନୀ ଦ୍ରୁବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ମୋଟରେ
ଟ ୧୯୪୫୭/୧୯୮୫ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ପାଞ୍ଚହଜାର
ଟଙ୍କାର ମାଲ କଲିକଟାକୁ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ସବୁ
ମାନ୍ୟାଜକୁ ଯାଇଥିଲା । ରପ୍ତାନୀ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
ଶିଥ୍ୟ ପ୍ରଧାନ । ସଥା—

ଗୁଡ଼ିଳ	ଟ ୧୮୨୭୦
ଗହମ	ଟ ୧୫୭୭
ଅନ୍ଧାନ୍ୟ ଶର୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାୟ	ଟ ୧୦୦୦
କଟକ ବନ୍ଦରକୁ ଏମାସ ମୟରେ ଖ ୧୫	
ଜାହାଜ ଅସିଥିଲା ଓ ଖ ୧୪ ଟ୍ର ଜାହାଜ ବୋଝାଇ ଦେଇ ବାହାର ଯାଇଥିଲା ।	

ପୂର୍ବ ମାସର ଭାଲିକା ସଙ୍ଗେ ଦୁଲନା କର
ଦେଖିଲେ ଏମାସର କାରିବାର କିଛି ଉଣା
ଦୋଇଅଛୁ ତଥାପି ପ୍ରାୟ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର
କୃତ୍ତଳ ଏକ ମାସରେ ବାହାର ଯିବା ସାମାଜିକ
କଥା ନୁହିଲା । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଦୁର୍ଦୀଶ ଦେବ ଏହା
ଦୋଇଅଛୁ ଏବଂ ଏଥିରେ ଗୁଣିକର ଅଧିକା
ଲାହ ହୋଇଥିଲେଦେହେ କଣିକିଆମାନେ ଏକ-
ପ୍ରକାର ଦୁର୍ଦୀଶର କଷ୍ଟ ହୋଗ କରୁଥିଲାଗନ୍ତି
ବୋଲିବାକୁ ହେବ କାରଣ ମୋଟଗୃହଳ
ସେଇକୁ ପାଞ୍ଚପରିଷା ହୋଇଥାଏ ।

ତେଣାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ।

ଓଡ଼ିଆର ଭନ୍ଦକ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବୋନେ
ଗତସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଶାପୁଣ୍ଡ ବେଳନଧା ସାହେବଙ୍କ

ବିକୁଳାର ଏକଥିଂଗ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ
ବାସ୍ତବରେ ସେ ଯାହା କହିଅଛନ୍ତି କି ତେଣାର
ପ୍ରକାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ପୂର୍ବଠାରୁ ଅନେକ ଦିନ ହୋ-
ଇଥିଲୁ ଯଥା ସେମାନେ କଂସା ବାସନ ଓ ଅଳ୍ପ
କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଜମିଦାରଙ୍କ
ଭିନ୍ନତି ହେବାରୁ କେତେବର୍ଷ ଦେଇ ଲାଟିବ
ନିରେ ଜମିଦାଶ ନିଲାମ ଦେଉ ନାହିଁ ଏହା
ନିଆମନ୍ତରର ମାତ୍ର ବଡ଼ ଦୃଷ୍ଟିର ବିଷୟ ଯେ
ସେ ଏତେକାଳ ତେଣାରେ ରହୁ ଏ ଭିନ୍ନତିର
ପ୍ରକୃତ କାରଣ ଦୁଇ ନ ପାଇ ନାଲକଳିବାର
ଯାହା ଦୋଷଥିବାର ଅକାଇରରେ କହି
ଦେଲେ । ସେବେ ଚଣ୍ଡାମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନତି
ନାଲକଳ ହେବୁ ନ ହୋଇ ନାଲକାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା
ଦୋଷଥିବାର କହିଥାନ୍ତେ ଭେବେ ତାହାଙ୍କର
କଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ଦେଉ ଅନେକ ପରମାଣୁରେ
ସବ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା କାରଣ ନାଲକଳିବାର
ମେରିର ବିଶେଷ ଉପକାର ହେବ କି ନାହିଁ
ଅବ୍ୟ ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ନାଲ ଯୋଗେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ଗ୍ରାହିର ହୋଇଥିଲୁ । ନାଲ
ନିର୍ମିଶ ହେବା ପୂର୍ବେ ଏ ନଗରରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କ
ନିର୍ବାନ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କରିବା ଥିଲା ନାଲ ଯୋଗୁ
ତାହା ଦଶଧରୀ ହେଲା ଓ ଅବ୍ୟ ତାଦି
ଥିଲୁ । ନାଲରେ ଏତେ ମୂଲ୍ୟା ଲାଗିଲେ
ସେ ଦେଶର ମୂଲ୍ୟା ନିଅଞ୍ଚ ହେବାର
ଦସିଶରୁ ମୂଲ୍ୟା ଆମକାନା ହେଲା ଏଥିଲେ

ଏ ପ୍ରଦେଶର ଚଣ୍ଡାମାନେ ମୂଳିଆ କହି
କରନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ନାଲ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଳି
ଛଗି ଉଦ୍‌ବାଗ ଅପଣା ଖର୍ତ୍ତ ଚନ୍ଦାଇବାରୁ ସମ୍ମତ
ହେଲେ ଏହିପରି ଗୁଣ ସଙ୍ଗେ ମୂଳ ଛଗିବା
କର୍ମ ଗୁଲିବାରୁ ଭାବାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅନେକ
ହଲ ହୋଇ ଗଲା । ନାଲ ନିର୍ମିଣରେ ସାମାନ୍ୟ
ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ କି ମୂଳିଆ କି
ବରେଇ କମାର ଶଳ ମଜୁର ଇନ୍ଦ୍ରଧି ଶିଳ୍ପକାର
କି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନେ ପ୍ରତିରୁ
ପରମଣରେ ମୂଳ ପାଇଲେ ଓ ଏଷବୁ ବ୍ୟକ୍ତ
ସାୟୁ ଲାହକର ଦେବାର ଦେଖି ଅନେକ
ଲୋକ ଘାହା ଶିଖି କଲେ । ସୁରତ୍ରାଂ ଦେଖା
ଯାଏ ଯେ ନାଲକାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମିଣ ହେବାରେ
ଅନେକ ଟଙ୍କା ଏ କିମ୍ବରେ ବ୍ୟୟ ଦେବାରୁ
ଉଦ୍‌ବାଗ ଏଠା ଲୋକଙ୍କର ବିଶେଷ ଉପକାର
ହୋଇଥିଥା । ଏପରି ନାଲଯୋଗେ ବାଣିଜ୍ୟର
ଅଧିକ ବିପ୍ରାର ହେଲା । ବଜାରର ବନ୍ଦର ଉତ୍ତର
ଧୂପ୍ରାରୁ ଥିଲୁ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର କଟକ ନଗରଠାର

ଜଳପଥ ନ ଥିବାରୁ ବାଣିଜ୍ୟର ସୁବିଧା ହୋଇ
କି ଥିଲା । ଏକା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପତା ନାଲ ସକାଶେ-
ସେ କେତେ ଉପକାର ହୋଇଅଛି ଓ କେତେ
ବାଣିଜ୍ୟ ବରିଅଛି ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ
ବାସ୍ତବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଣିଜ୍ୟର ଯେତେ
ଆଗୁଡ଼ି ହୋଇଅଛି ତହଁର ମୂଳକାରଣ ଏହି
ନାଲ ଅଟଇ । ଏ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଥାନ ବାଣିଜ୍ୟ
ଶବ୍ଦ ଅଟଇ ତେବେବାର ଗୃଷ୍ମିକର
ସାମାଜିକ ଲାଭ ହୋଇଅଛି ଅଛଏବ ଆମ୍ବେମାନେ
ସ୍ଥିକାର କରୁଁ ସେ ନାଲହାରୁ ତେଣା ପ୍ରଜାଙ୍କର
ଅନେକ ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇଅଛି ଓ ତହଁରେ ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନାନାପ୍ରକାର ଅୟୁ ବରିଅଛି
ମାତ୍ର ନାଲ ଜଳହାରୀ ପ୍ରସର ରଖା ବା ଅଖକା
ପ୍ରସର ଲାଭହାରୀ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇଅଛି
ଏମନ୍ତ ବୋଲିବା ନିର୍ଭାବୁ ହୁମାରଙ୍କ ଅଟଇ
ଏବ ରେବିନସାମାନ୍ୟେ ଏତେ ବାର୍ଷିକାଳ
ତେଣାରେ ରହ ଗାହା ଜାଣି ନ ପାରିଲେ
ବତ ଆର୍ଦ୍ଦୀର କଥା ଅଟଇ ସେ ସ୍ଵଧ୍ୟ କହ-
ଅଛନ୍ତି କି ତେଣାର ଏକ ଅଂଶରେ କେବଳ
ନାଲ ନିର୍ମିଣ କର୍ମ ଶେଷ ହୋଇଅଛି ଏବଂ
ଜଳକର ଅୟୁ ଅଖକ ନ ହେବାରୁ ଜଣାଯାଏ
ସେ ଉଚ୍ଚ ଅଂଶର ପ୍ରଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଖକ
ପରିମାଣରେ ଜଳ ନେଇ ନାହାନ୍ତି ତେବେ
ବିପର ନାଲ ଜଳହାରୀ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦେଶ
ହେଲା ? ନାଲଜଳରେ ଉପକାର ଅଛି କି
ନାହିଁ ସେ କଥା ସୁଅବ୍ଦ ଅଟଇ ମାତ୍ର ନାଲଜଳ
ବ୍ୟବହାରର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଥିକାର
ନରବାରୁ ହେବ ସେ ଏଥିରେ ସାଧାରଣଗ୍ରହେ
ପ୍ରଜାଙ୍କର ଉପକାର ହୋଇ ନାହିଁ ।

ତେଣାର ଦିଶେଷରେ କଟକଜଳର ପ୍ରକାଶ
ଭନ୍ଦି ହେବଳ ବାଣିଜ୍ୟହାର ହୋଇଥାଏ ।
ପୂର୍ବେ ତେଣାର ଯହିବିଷ୍ଟ ବାଣିଜ୍ୟ ବାଲେଶର
ଓ ସୁଖରେ ହେଉଥିଲା କମାଦରବାଟେ ମାନ
ଆମଦାନ ଓ ରପ୍ତାନାର ପୁଦିଥା ନ ଥିବାରୁ
କଟକଜଳର ବାଣିଜ୍ୟ ବହିମାତ୍ର ନ ଥିଲା
କହିଲେ ଅଜ୍ଞାନୀ ହେବ ନାହିଁ । ସନ ୧୯୭୦
ମଧ୍ୟାବେ ଜଳବିଦୀ ମହାଜଳ ଗୁଡ଼ିର୍ଦ୍ଦ
ସେବାର ଏଠାରେ କାରବାର ଥରମୁ ଭଲେ
ସେହି ସମୟରୁ ବାଣିଜ୍ୟର ସୁତ୍ରଧାର ହେଲା
ମାତ୍ର ସତକ ଉତ୍ସାହ କିଛି ନ ଥିବାରୁ ଅଜି
ସାମାଜିକରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଢ଼ିଥିଲା । ତହିଁରାଗୁରୁ
କେନ୍ତୁପାତ୍ରା ଓ ଭାଲଦଶ୍ରା ସତକମାନ ଦେଲା
ଓ ସନ ୧୯୭୭ଦିର୍ଘ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ବାଣିଜ୍ୟ

ଦୁକ୍ତି ହେଲା । ଦୁର୍ବିଷ୍ଵରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସକ-
ର କାର୍ଯ୍ୟ ସେମନ୍ତ ବନ ହେଲା ତେମନ୍ତ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ଓଡ଼ିଶାପ୍ରତି ଶୁଦ୍ଧଦୂଷ୍ଟ ପଢ଼ିଲ
ସେହି ସମୟଠାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବାରିଜ୍ୟ ବିପ୍ଳା-
ର ଉଦ୍‌ଦେଶରେ ନାନାପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟମାନ
କରିବାରୁ ଓ ଧୂଆକଳ ଜ୍ଞାନାଳ ଯିବା ଥସିବାର
ବନୋବସ୍ତୁ କର ଦେବାରୁ ଓଡ଼ିଶାର ଉଦ୍ଦିଦ
ହୋଇଅଛି ।

ପ୍ରଦେଶୀୟ ଏବଂ ଜଳକର ।

ଗତସ୍ଥାନ ଶୁକବାର କଳିକଥାରେ ଭାର-
ତବର୍ଷୀୟ ସାହର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ୍ ଅଧିବେଶନ
ହୋଇ ଉଚ୍ଛିତ ଉଲଳିତ ବିଷୟମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା । ସଥା—

୯ ॥ ଆୟ ବ୍ୟୁଷ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଗବଣ୍ଠିମେଘ
ନୃତ୍ୟ ଯେଉଁ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଅଛନ୍ତି
ତହିଁର ଧଳ ଏପରି ହୋଇଅଛି ସେ ବଙ୍ଗଲାଭ
ବଜ୍ରବୁ ଭାବତବର୍ଷୀୟ ଗବଣ୍ଠିମେଘର ସମସ୍ତ
ବ୍ୟୁଷରୁ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ଟଙ୍କା ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ହେଉଥିଲେହେଁ
ବଙ୍ଗଲାଭ ନୂତନ କରଦାହ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଅଛି ଏଥିରେ
ମନ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

୨ । ପଦେଶୀୟ କର କେବଳ ତୁମି ଉପ-
ରେ ବସିବାରୁ ଚିରପ୍ଲାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ନିୟମ-
କୁ ଲାଗନ କରୁଥାଲୁ ଏବ ସାଧାରଣ ହିତକର୍ଯ୍ୟ
ସକାରେ ତାହା ଗୁରୁତ ହେବାରୁ ପ୍ଲାନୀୟ କର
ପର ହେଉ ନାହିଁ ଓ ସେତେସେ ସେଇଁ ନ୍ୟାୟ-
ରେ ଗୁରୁତ ହେଉଥାଲୁ ତହିଁର ବିପଲକ ଅଟଇ
ଏବ ଏକଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ତାହା ଆଦା-
ୟ ହେଉଥିବାରୁ ଏହା ଅନ୍ୟାୟ ଏବ ଏଥର
କିର ଅନ୍ୟାନ ହୋଇଥାଲୁ ।

କୁରୁ ଯତ୍ନା—
୩ ॥ ଜଳ ସେଚନକାର୍ଯ୍ୟ ସଙ୍କାଶେ ବଳା—
ଜୀବ କର ନେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାରତବର୍ଷର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ଲାନେଟ ଜଳ ସେଚନମଧ୍ୟରେ ନିଯମ
ଏବଂ ପଞ୍ଜାବ ନାଲମଧ୍ୟରେ ଗବଣ୍ଟୀମେଘଙ୍କର
ସନ ୧୯୭୫ ସାଲର ଦିନ୍ଦର ସହି ଅଧ୍ୟନ୍ତର
ଆନ୍ଦୋଳିକ୍ୟ ଥିଲା । ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରୟୋକ୍ଷନ
ଯୋଗାଇବାର ସାଧାରଣ ନିୟମରେ ଚାଲାଇ-
ବାର ଉତ୍ତର ଓ ଏପରି ଟାକ୍ତର ଭାର ସମାନ-
ରୂପେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ କାରଣ ସବୁ ଦୂରି ଜାଲଜଳ-
ଦ୍ୱାରା ସମାନରୂପ ଲାଭ ପାଇବ ନାହିଁ ଓ ପରି-
ମାନଙ୍କୁ ସକାଳ ଓ ଅକାଳରେ ସମାନରୂପ କର
ଦେବାକୁ ପଢ଼ିବ ।

୪ ॥ ଛପରଲିଖିତ ମର୍ମରେ ଦ୍ଵାରା କରିବାଯୁ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗବଣ୍ଣିମେଘ ବଙ୍ଗାଳକୁ ଆବେଦ-
ନମାନ ପଠାଯିବ ।

* ॥ ଗବଣ୍ଣିମେଳୁ ବଙ୍ଗାଳକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବ
ଯେ ବ୍ୟବଶ୍ୱାପକ ସତ୍ତରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ
ପଥରୁ ଛାଲାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଭାବାଙ୍କ ସତ୍ତ
ରକ୍ଷା ପକ୍ଷରେ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ରକ୍ଷ କରିବାକୁ ଅନୁମତି
ମିଳିବ ।

ଅଭୟକ ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ସେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ କିନ୍ତୁ କରିବେ
କି ନାହିଁ ଉଛୁଣ୍ଣର ଅପେକ୍ଷା ନ ରଖି କରିବାର
ସଜ୍ଜଧାମାର ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବିର
ଦୂରକର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗବଣ୍ଣମେଘରେ ଦରଖାସ୍ତ
କରିବାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କଲେଖି ଏବଂ ବୋଧନ୍ତୁଥିଲେ
ଏ ସରକ ଦରଖାସ୍ତ ପଠାଇଥିବେ । ବଙ୍ଗଳା
ଗବଣ୍ଣମେଘରେ କିନ୍ତୁ ଫଳ ହେବ ଏମନ୍ତ ଆଶା
ହେଉ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଇଣ୍ଡିଆ ଓ ଇଂଲଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଚେଷ୍ଟା କର ଦେଖିବାର ଉଚିତ ଏଥିରେ
ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଯାହା ଥାରି ଓ ପରିଶେଷରେ
ସଜ୍ଜଦଣ୍ଟକୁ ଗୁରୁ କାହାର ଏହିପରି ମନେ
କରି ଟାକ୍ସ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଏ ସତ୍ରର ସତ୍ରପଳ ବାବୁ ଦିଗନ୍ଧର ମିତ୍ର
ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ଗୋଟିଏ ସୂନ୍ଦର ବକ୍ତ୍ଵା
କରି ସତ୍ର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଆମ୍ବେମାନେ
ପାଠକଙ୍କ ଜାଣିବା କାରଣ ତହିଁର କେବେକ
ଅଂଶ ଏଠାରେ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ କଲୁଁ । ସଥା;—

ସେ କହିଲେ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଉଣ୍ଡିଆଙ୍କ
ଅଜ୍ଞା ଦେବାରୁ ଲେଧୁନଷ୍ଠ ବଙ୍ଗାଳ ଅଗର୍ବାୟା
ଏପରି ଟାକ୍ତିମାନ ବସାଇବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲୁଛି
କୋହିଲେ ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ତନ ସାହେବ ସେମନ୍ତ
ବଙ୍ଗଲାର ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ସେ କଦାଚ ଏପରି
ଟାକ୍ତି ବସାଇବାକୁ ପ୍ରତ୍ଯେ ହୃଥକେ ନାହିଁ ।
ଚିରପ୍ଲାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତକୁ ଅନ୍ଧମଣ କରିବା
ସକାଗେ ରୈତଶେଷ କର ବଙ୍ଗଲାରେ ଗର
ଛୁଅବର୍ଷ ତଳେ ବର୍ଷିଥିଲା ମାତ୍ର ତେବେବେଳେ
ଯେଉଁ ତଳ୍କ ବିରକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ କରଇ କଥା କରୁଥି ମୀମାଂସା
ଦେବାର କୁହା ଯିବ ତାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ ।
ଜଳକର ସମ୍ରକ୍ତରେ ଉଚ୍ଚ କରଇ ପ୍ରସ୍ତାବକାଶ
ଏ କର ବସାଇବାର ଦିଯୋଗ ହେଉ ଦର୍ଶାଇ
ଅଛିନ୍ତି । ଯଥା—ପ୍ରଥମ ନାଳ ଜଳଦାର ହୁ-
ର୍ବିନ୍ଦ ନିବାରଣ ଦେଇ ଦେଶର ଭାବୁ ଉପକାର
ଦେବ ଓ ଦୁନ୍ତାପୁ ନାଳ ଜଳଦାର ସମାନରୂପେ

ଅୟକଣ ଫସଲ ହେବ । ପ୍ରଥମ ହେତୁ ସମ୍ମନରେ ସେ କହି ପାରନ୍ତି ସେ କୌଣସି ବର୍ଷରେ ଏକାବେଳକେ ଦୁଷ୍ଟି ବନ୍ଦ ହୁଆଇ ନାହିଁ ଓ ସମ୍ମୂହିରୁପେ ଫସଲ ମାର ପଡ଼ିବା ପ୍ରାୟ ଦେଖା ଯାଏ ନାହିଁ କାରଣ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମନବର୍ଷରେ ସୁବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ବୃଦ୍ଧିରୁ ଶର୍କର ସକାଶେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ନୁହଇ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାର ଅଧିକା ଉପରେ ଦ୍ୱାରା ତାହା ପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପାରେ । ବୃଦ୍ଧି ତୁମିଶ୍ଵର ଦୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କି ଯହିଁରେ ସବାତରେ ସମ୍ମୂହିରୁପେ ଫସଲ ମର ପଡ଼ଇ ଏମନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଘଟନା ହୁଆଇ ନାହିଁ । ଏକଶର ବର୍ଷରେ ଏକଥର ସୁକା ଏପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଡ଼ିବା କଠିନ ଓ ଏପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଡ଼ଇଲେ ସୁକାନାଦ୍ଵାରା କହିଁର ପ୍ରଜକାର ହୋଇପାରେ ଓ କହିଁରେ * । ୨ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ଦେବାର ଦେଖାଯାଇଥାଇସ୍ତାନୀ ସେ ବବେଚନା କରନ୍ତି ସେ ନାଲକାର୍ଯ୍ୟ କୌଣସି ଏକଜିଲ୍ଲାରେ ଦେବାର ଭିତର ନୁହଇ ଓ ସବୁ ଜମିରେ ଜଳ ଯୋଗାଇବା ସକାଶେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେବ । ଏପରି ଶୁଣେ ବରଂ ରାଜଭଣ୍ଡାରରେ ଏକଶର ବର୍ଷରେ ଥରେ କାହିଁ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିବାର ଭଲ ଏବୁ ଟାକ୍କାଦ୍ଵାରା ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରିବା ଭିତର ନୁହଇ । ଖାନକ୍ଷେତ୍ର ସକାଶେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜଳ ଯୋଗାଇବା ଏକପ୍ରକାର ଅସୁବ ଅଟଇ । ମହାନଦୀଙ୍କଳ ବର୍ଷାଙ୍କଳ ସାହାଯ୍ୟରେ ସୁବା କଟକର ସବୁ ବିଲକୁ ଜଳ ଯୋଗାଇ ପାରି ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥାଇଁ ଓ ମେଦିନୀ-ପୁରରେ ମଧ୍ୟ ଟିକ ଏହିରୁପେ ପାଇଥାଇଁ । ଦ୍ୱାରା ହେଉରେ ସେ କହିଥାଇନ୍ତି କି ନାଲଙ୍କଳ ମତ୍ତା ଜମିରେ ସମାନଗୁଣ୍ଠେ ଅଧିକା ଫସଲ ହେବ ଏମନ୍ତ ସେ ଶୀଳାର କରିପାରନ୍ତି ମାତ୍ର ବର୍ଷାଙ୍କଳ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଫସଲ ହୁଆଇ ନାଲଙ୍କଳ ମତ୍ତା-ପିବା ଜମିରେ କହିଁରୁ ଅଧିକ ଫସଲ ହେବା ପକ୍ଷରେ ଭାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ଅଛି । ପ୍ରକାମାନେ ଯଥାର୍ଥ କହିଥାଇନ୍ତି କି ଯଦିଯି କର ଦେଲେ ଦ୍ୱାରାହାରିପରିମାଣରେ ଫସଲ ନ ମିଳିବ ତେବେ କର ଦେବାଦ୍ୱାରା କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ଯଦିଯି ନାଲଙ୍କଳ ଯୋଗେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଫସଲ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଦୁଇଥାଲ ପ୍ରକାମାନେ ପାଇପ ରନ୍ତେ ଭାବା ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହୁଆନ୍ତା ମାତ୍ର ଭାବା ହେଲେ ପାର ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଭାବାଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଏପରି ହେଲେ

ଇଥି ଯେ ନାଲକାର୍ଯ୍ୟ କଦାଚ ବଜାରେ
ସଫଳ ହେବ ନାହିଁ ଏକ ସେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରନ୍ତି
କି ଏବଷ୍ୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ଶ୍ରୋଟ
କରିବା କାରଣ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ନିୟମ ହେଲେ ତଳ ହେବ ।

ବାରୁ ଦିଗମର ମିଥି ସେହି ମତ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲୁଣି ଏହାନର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କର
ମତ ଠିକ ଏହିପ୍ରାୟ ଅଟଇ ଓ ଏବେଳିନ ସେ-
ହାପ୍ରାୟକ ଜଳକର ନିୟମରେ ଆଶାନ୍ତରୂପ
ଫଳ ନ ହେବାରୁ ଛାଇ ମତଟ ଅଧିକ ଦୁଇ
ହୋଇଥିଲା । କେବଳ ସ୍ଥାନୀୟ ହାକମମାନେ
ଏଥର ଅନ୍ୟଥା କହୁଥିଲୁଣି ସତରାଂ ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନେକଦିନରୁ ଏହି ବିଶ୍ୱର କରୁ
ଥିଲୁଁ ଯେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କଷିଷନ ସେବେ
ଗବହୀମେଘ ନିୟମିତ କର ସମ୍ପର୍କ ଅବସ୍ଥା ଉଦ୍ଦର୍ଜ
ପୂର୍ବକ ଛାଇର ଫଳ ସନ୍ଦସାଧ୍ୟାରିଣଙ୍କୁ ଜଣାନେ
ତାହା ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବାଲ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେତେ ଅପରି ହେଉଥିଲା ତାହା
କହାଚ ହୁଅନା ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକୀସଂବାଦ

ଆମେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବ-
ଗତ ହେଲୁଁ ସେ ବାହୁ ସାଧାରଣମନରେକୁ
ଗତ ଶନିବାର ଲହ ସଂସାରରୁ ବଦାୟୁ ପ୍ରଦଶ
କଲେ । ଏ ମହାରାୟୁ ଶୈଶାର ଜଣେ ବିଜ୍ଞାନ
ଲୋକ ଥିଲେ ଛଂଶକ ହାକିମଙ୍କଠାରେ ବିଶେ-
ଷରୁପେ ପରିଚିତ ଓ ସମ୍ମାନିତ ହେଉଥିଲେ
ଏବଂ ଦେବତା ବୈଷ୍ଣବ ସେବା ଓ ନୈଷଗିକ
ଦାନ କରିବାରେ ଏହାକର ନାମ ବହୁତ୍ସର୍ବ
ଯାଏ ବାହୁଥିଲ ମୁହୂ ପୂର୍ବ ଦୂର ଉନିମାରବୁ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପାର୍ଶ୍ଵର ହୋଇ ଘରେ ରହ ଥିଲେ
ଓ ଏହାକର ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରାୟ ୨୦ ଡର୍ଚ ହୋଇ
ଥିଲା । ହାକିମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଭଲ ମନ
କଥା କହିବାର ଭାବାକର ବଡ଼ ସାହସ ଥିଲା
ସେପର ସାହସୀ ଲୋକ ଆଭଜଣେ ସମ୍ମାନ
ଶୈଶାରେ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ସେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର
ଜୁହନ କମିଶନର ସାହେବ ଦଶପଞ୍ଚାର ରଜାକୁ
ଏହିବର୍ଷ ସକାଗେ ସଳିପଦିରୁ ରହିବ କର-
ବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ରଜା ଅସି କଟ-
ବରେ ରହ ଅପଣା ଏଦର ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକ
ଶିଖା କରିବେ ଓ ବିଶେଷ ଲୋକଙ୍କ କମିଶନ

ହାର ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ହେବ ।
ଏରୂପ ହେବାର ହେତୁ ଏହି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଶକ୍ତି ଗାଦରେ ବସିଲା ଦିନରୁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରକାଳ
ଉପରେ ଅଧ୍ୟାଗ୍ରର ହେଉଥିଲା ଓ ଶାସ୍ତ୍ର
ରେବନ୍ଧୀ ସାହେବ ସେସବୁ ନିବାରଣର
ଯେଉଁ ଶୁଣିଲା ବାଜି ଦେଇଥିଲେ ଉଦୟୋଗ
ରେ ଶକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ । ବାସ୍ତଵରେ
ଶକ୍ତି ବିବୁଦ୍ଧରେ ସେସମୟ କଥା ଶୁଣାଯାଏ
ତଦୃଷ୍ଟିରେ ଶାସ୍ତ୍ର, ଗମୟ, ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
ଉଦୟ ହୋଇଥିଲା ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଶକ୍ତି
ଥରେ ନ ଚେତିଲେ ସୁମାରଙ୍କୁ ଅସିବେ ନାହିଁ
ଏବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରକ୍ତ ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ଦେଖି ଧାବଧାନ ହୋଇ ଗୁଲିବେ । ମଧ୍ୟ
ଗୋଟିଏ କଥାରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ
ହେଉଥିଲା । ଶକ୍ତି ପ୍ରତି ଯେ ଅଞ୍ଚ ହେଲା
ତାହା ଛଲ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିରୋଧର
କି ହେଲା ? ଶକ୍ତିଙ୍କ ରଜାବିରୁଦ୍ଧର ବ୍ରତିର
ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଦରବାରରେ ଶାସ୍ତ୍ର ରେବନ୍ଧୀ
ସାହେବ ରଖି ଛଲ କରି ନ ଥିଲେ ଓ ଦେ
କର୍ମଗୁଣ ବିବୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ କଥା ଶୁଣା-
ଯାଏ । ଶକ୍ତିଙ୍କ କଟକକୁ ଅଣି ଏମନ୍ତ ଲୋ
କକୁ କିମ୍ବାରେ ରଖିଲେ ଶକ୍ତିଙ୍କର ଦୁଃଖ
ଦୁଃଖ ହେବ ଅଥବା କିମ୍ବାର ବାହ୍ୟରୂପ ମଙ୍ଗଳ
ଦେବ ନାହିଁ ।

ମାନ୍ୟବର ଲେଷ୍ଟନ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଅଗାମ
ମାସ ତା ୭ ରଖିବେ ଦାର୍ଜିଲିଂକୁ ଯାତ୍ରା କର-
ବେ । ଗବର୍ଣ୍ଣରଜେନରଲ ସାହେବ ଏଥୁ
ପୂର୍ବରୁ ଯାଇଥାଇଲା । ସତରା ୧ ବିନିକତା ବର୍ତ୍ତ
ମାନ ଶାନ୍ୟ ପଡ଼ିଥାଇ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଜେନରେ ଅଗି, ଲାଗେ ପ୍ରାୟ
ଶୁଦ୍ଧହାତୀର ଟବାର ସମ୍ମତି ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା
କେଉଁଠାରୁ ଅଗି, ବାହାରିଲ ନଷ୍ଟପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଣା
ସାଇ ନାହିଁ । କମାରର ଭଣିରୁ ନିଆଁ ଉଚ୍ଛବ
ସାଇ ଏପରି ହେବାର ଶଶା ଯାଏ ।

କଲିବାର ବାଜି ଅବଦୁଲବାସ୍ତ୍ର ନର ଯାଇ
ଅହଣ୍ଡି କଲିବାରେ ଏ ମହାୟୁ ଅଭିଭାବ
ଭାଷାରେ ଅଧିକ୍ୟ ଥିଲେ ଦେଖାୟୁ ଓ ରହ
ବୈଧିକ୍ୟକଠାରେ ସମାନରୂପ ମ.ନ୍ୟ ହୋଇ
ଥିଲେ ।

ଜୟୟବର ମହାସଙ୍ଗ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ତାର ଗରିଲେ ଟିକା ନତିଶୀଳ କେନ୍ଦ୍ର
ଆପଣା ସଙ୍କଳରେ ଲବଣ୍ୟଟାକୁ ଉଠାଇ ଦେବ
ପାଇ ସମ୍ମନ ହୋଇଥାଏନି ।

ତାକୁର ଘୋରେନ୍ଦ୍ରମୋହନ ଠାକୁର ରହି
ରେପର ସଙ୍ଗୀତ ସମାଜରେ କମଣଃ ଅଧିକ
ସମ୍ମାନ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ସମ୍ମାନ ସୁରତ୍ତ ନଗର
ସଙ୍ଗୀତ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଜଣେ ସହ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ ସେ
ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ଶିଖା ବିରାଗର ଜାଇରେବକ ସଟ୍ଟିଫଳ ସା-
ଦେବ ଅଳ୍ପ ଦିନ ହେଲୁ ମୂରିଦିବାଦ ବ୍ରତ୍ୟ-
ରକୁ ଯାଇ ସେଠା କଲେଜର ସାହାୟ୍ୟ ନିମିତ୍ତ
ଦେବା ସତ୍ରର କରିବା କାରଣ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗ
କରିଥିଲେ ଓ ତହିଁରେ ବିଷ୍ଵରଳେକ ସମବେତ
ଦେବାରୁ ଭାବାକର ଅଶା ଧ୍ୱନି ଦେବାର
ଧ୍ୱନି ସମ୍ବାଦନା ଅଛି ।

ବଜଳା ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଙ୍ଗର ଗତ ଅଧିକେ-
ସନରେ ନାବାଲଗୀ ସମ୍ପର୍କୀୟ ନୂତନ ଆଇନ
ବିଧବନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଶିଳକୋଳା ପେନ୍‌ବୁଲିଉନ୍

ଶିଳ୍ପୀଙ୍କା ନାମକ ଏକପ୍ରଦାର ଦୂଷର ପ୍ଲଟର ଏତ୍ତଥ୍ୟ
ପ୍ରତ୍ୟ ହୋଇ ଉଚ୍ଚବନ୍ଧିତ ଦୂଷର ପ୍ଲଟର ସବାଙ୍ଗେ
ସବକାରୁ ଅଛି ମୁଖ୍ୟରେ ଦିଆ ପାଇଥାରୁ କେବଳ ମୁଖ୍ୟ-
ଦର ଗୀତାମାନଙ୍କ କଣ୍ଠରେକେ ଏହା ଶାମାନି କୁର ବେ-
ଗରେ ଦୂରକାନ୍ଦକ ବ୍ୟବହାର କବନ୍ଦାର ହୋଇପାରେ ।
ଏହା ବନ୍ଦବତା ନିକଟର ହାରକ୍ତା ମୁକାନ୍ତ ବ୍ୟବହାର
କଣ ଏବଂ ବନ୍ଦିର ସମ୍ପଦକ୍ଷେତ୍ରରେତୋଟିରେ ବିଦ୍ୟାରେ ।

୭ । ପା । ସକ୍ଷମାନରଙ୍ଗ ପଥରେ ପ୍ରଦେଶ ପାଇବା
ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦବନ୍ଧୀ ଅଧ୍ୟେତ ଜୀବନ ମନ୍ଦିର । ୮ । ପା ।
୯ । ପାଇବା ସେ ୧୦ ର ବକ୍ଷମମୟରେ ହେଲେ ମେଲେ

ସରବାର କମଳିମାନେ ପାତର୍କ ସତର୍କ	୩
ହେଲେ	୪ ୯୫
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ପଞ୍ଚମ ଶତାବ୍ଦୀ	୫ ୧୩

G. TOYNBEE
Collector

ଏହିଦ୍ୱାଶ ସବୁ ସାଧାରଣକୁ ଜୀବ କରସାର
ଅଛୁ ସେ ଅନ୍ତରୁ ତେଣା ମେତିକେଲୁ ସୁଲଭେ
ଛାଥଗୋଡ଼ ନୁହି ଖାଲିଅଛୁ ଏହି ଏହିଜିନି ପଢ଼ି
ଦେଇ ସଂଖ୍ୟକ ଅବେଳନକ ଶୁଣି ପ୍ରହର କରସା
ଯିବେ । ଚିଠ୍ଠିକର ସାଙ୍ଗରତ ବିଦ୍ରୋହ ନିବା-
ଟରେ ଅବେଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ଅବେ-
ଲନକାରମାନେ ୮୨୨ ମସିହା ତା ୫୫ ରକ୍ଷଣ
ମେ କଟକରୁ ତେଣା ମେତିକେଲୁ ସୁଲଭେ
ପରମିର ହେବେ ।

W. D. STEWART,
Supdt. O. M. School

ପ୍ରତି ଏହି ଉତ୍ତରାଳସିକା ସହରକଟକ ଦଲଧାନୀରୁ କଥକ
ଚିକିତ୍ସାକାରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହି ଓ ଶ୍ରୀ ପରିଷର ହେଁ ।

କୁଳ ଧ୍ୟୋନ୍ତର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪ ୧୨ ଶତ

୪ ୧୩ ଶତ

ତା ୫ ରଷ୍ଟ ମାହେ ମର ସନ ଧ୍ୟୋନ୍ତର ମସିହା । ମୁଁ ଦେଖାଇ ବିଷ ଗୁଣ ସନ ଧ୍ୟୋନ୍ତର ସାଲ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲ୍ଲାହୀର ତାକମାସର ଟେଙ୍କା

କଟକ ମିଶ୍ରନିଧିପାଳିତ ମଧ୍ୟରେ ଶାତ ଘୋଡ଼ା ଉଚ୍ଛବି ଉପରେ ଉଚ୍ଛବି ଉଚ୍ଛବି ରାତରେ
ଗତ ଅପ୍ରେଲମସ ତା ୧ ରଷ୍ଟାରୁ କର
ଆଦୟ କରିବାକୁ ଗବ୍ରିମେଷ ବଜାଳ ମଞ୍ଜୁ
କରି ରହିର ଗୋପଣାପତ୍ର କଲିବା ଗଜେ-
ଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏନ୍ତି । ଯଥା;—
ଦୁଇଘୋଡ଼ାର ଗୁରୁଚକ୍ର ଗାତ୍ର ବାର୍ଷିକ ଟ ୫୯
ଏକଘୋଡ଼ା ବା ଦୁଇଟକୁ ଏକନ „ ଟ ୨୯
ଦୁଇଚକ୍ର ଗାତ୍ର „ ଟ ୫୯
ଘୋଡ଼ା „ ଟ ୪୯
ତଟୁ ଖର୍ତ୍ତର ଓ ଗଧ „ ଟ ୧୫
ହାତ „ ଟ ୪୯
ଉଠ „ ଟ ୪୯
ଶର୍ତ୍ତ „ ଟ ୪୯
୨୭ ରାତ ବା ରହି କୁ ଉଚ୍ଛବି କଟକ ଟାକ୍ସ
ଘୋଡ଼ା ଦୁଇ ଦେବ ଏବଂ ୪୮ ରାତରୁ ଡଣା
ପଣ୍ଡାକୁ ମୁକ୍ତ ପାଇବ ।

ବମେଲର ଦୁଇକୁ ଯେତେ କଟୋର ହେ-
ଇପାରେ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଶର୍ତ୍ତର ମୂଲ୍ୟ
ଉଚ୍ଛବି ଉଚ୍ଛବି ହେଲେହେଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଛବି ହେଲେହେଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।
ଏଣେ କିଛି ବର୍ଷା ଦେବାରୁ ଲେବକର ମନ
ଦମ୍ପ ଦୋଇଥାଏ । ଏବଂ ଜଳର ଅରାବ ଅନେକ
ଦମ୍ପ ଦୋଇଥାଏ । କେବଳତାହେଲ ରହି-
ଥିଲେହେଁ ଦୂର ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଅର ଦୁଇଗର
ଅର ଦୂର ହେଲେ ତାହା ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ।

ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନିଷ୍ଠିତବା ଲେବକର
ଅବସ୍ଥା ଦଲ ଦେଖାଯାଏ ଓ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ହେଲେହେଁ ସରକାରୀ କର୍ମକାରିକାନେ ପରି-
ଶ୍ରମରେ ତୁଟ୍ଟ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ମଧ୍ୟ
ଦଲ ବର୍ଷା ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥାର ପରିବା-
ର୍ଦନ ହୋଇ ନାହିଁ । ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକ
ସମ୍ବନ୍ଧା ଦୃଢ଼ ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସାହାଯ୍ୟ କମର୍ଶରେ
ସାହାଯ୍ୟ କମର୍ଶରେ ଲେବକ ଲାଗିଥାଏନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତ
ଅତ୍ୟନ୍ତେଲେଷ ଲେବକ ସଦାବର୍ତ୍ତରେ ଶାରୀରିକରେ

କର ଶର୍ତ୍ତ ବଢ଼ି ବାଧୁଥାଏ ଓ ତାହାକୁ ବାଧ
କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ଅଟଇ । ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ
କ ଏପକରେ କିଛିମାତ୍ର ବିଶ୍ଵର କରିବେ ନାହିଁ ?
ଆଜନ କଲାବେଳେ ମା ୫୦ ଟଙ୍କା ଶତ ଦେବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ଏବେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରହି
ପାଇମାଣ ଅଥବା ଏକମାଣ ଶତ ଦେଇନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଆନନ୍ଦପରିଷଦ ହେଲୁ
ଯେ ତୁମ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନୂଆ ଦାଖଲଖା-
ରକ ଅଇନ ଅନ୍ୟାୟରେ ଦରଖାସ୍ତ ଦେବାର
ମିଥ୍ୟଦ ଗଭମାସ ତା ୩୦ ରକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲ
ମାତ୍ର ବୋର୍ଡ ଅବ ରେବନ୍ ରହି ମିଥ୍ୟଦ ଆଶମା
ଅଗସ୍ତ୍ୟମାସ ତା ୩୧ ରକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବତାର
ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ବୋଧ ହୁଅର କିମ୍ବା ଦାବିମଙ୍କ
ପ୍ରସ୍ତୁତମରେ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ନିଷ୍ଠମ କରିଥାଏନ୍ତି ।
ଯାହା ହେଉ ଏଥରେ ଲେବକର ଅନେକ
ମାନ୍ସିକ କଷ୍ଟ ନିବାରଣ ହେଲୁ ଓ ଏଷମୟ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତେ ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ
କରିବାକୁ ସମ୍ମ ହେବେ ଏମନ୍ତ ଅଶା ହେଉ-
ଅଛି । ମାତ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଗିରକ ତୁମେ ଯେହିମା-
ନେ ରୋଗ କରୁଥାଏନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତି ଦେ-
ବାର ଆଜ୍ଞା ଏହି ସଲେଖ ହୋଇଥାଏ ବିଶ୍ଵ
ରହିମ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏମାନଙ୍କ ଦାଖଲଖାର-

ଅନେକ ସନ୍ଧି ଓ ସର୍ବ ହେଲୁ ମାତ୍ର ରୁଷିଯୁ
ଓ ଭୁବନ ଯୁଦ୍ଧ ନିବାରଣ ହେଲୁ ନାହିଁ ଓ
ସମସ୍ତାଧାରଣ ଯାହା କରୁଥିଲେ କ ପରି-
ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ତାହାର ସହିତ । ସେଇ-
ପିଟର୍ବର୍ଗରୁ ଅସିଥିବା ଗତ ମାସ ତା ୨୯ରିଶର
ତାରତାକ ସବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ରୁଷିଯୁର
ସମ୍ବ୍ରତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ସେ
ବୋଲନ୍ତି କ ବୋଷନ୍ତା ବଲଗେରଥୀ ଓ ହ-
ର୍ଜଗୋବିନାର ଗ୍ରୀଷ୍ମାୟନ ପ୍ରଜାକ ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟା-
ଶୁର ନିବାରଣ ସକାଶେ ସେମସ୍ତ ଭୁବାୟ ଓ
ବେଶ୍ଵା କଲେ ତାହା ସଫଳ ହେଲୁ ନାହିଁ ।
ସେ ନିଷ୍ଠ ଶାନ୍ତ ପଞ୍ଚରେ ବାହନା ରଖିଲେ ଓ
ଇରାବେଶ ସମ୍ପ୍ର ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମନୋକାର-
ରେ ଯେଉଁ ସନ୍ଧିପତି ଲେଖାପତି ହେଲୁ ଅଥ-
କାଳୀ ପାଟ୍ଟି ରହିରେ ସମ୍ମର ହେଲେ ନାହିଁ ।
ଶାନ୍ତାବେଶ ଭୁବାୟ ଗାନ୍ଧାରାନଙ୍କର ଗମ
ଭାଗିବାକୁ ନ ପାଇବାରୁ ସେ ବାଧ ହୋଇ ଅ-
ଧିଧାରଣ କରୁଥାଏନ୍ତା । ଏବଂ ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ଅଣି-

ବାଦ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ସେ ତୁରକ୍ଷର ସୀମାକୁ
ସୈନ୍ୟ ପ୍ରେରଣର ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଅଛି ।

ଏହିରୁପେ ସୁବ ଘୋଷଣା ହେଲ ଓ ସଙ୍ଗେ
ସଙ୍ଗେ ସେନା ପ୍ରେଇବ ହେଲେ ତୁରିଥିବ ମହି
ଇଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ସମସ୍ତ ବକାଳ ନିକଟକୁ ଲେଖି
ପଠାଇଲେ ଯେ ବୁଦ୍‌ଧୀର ଏପର ଅତିରଣ
ଅଭିନ୍ଦନ ହେବୁ ବିମ୍ବନ ଅଟଇ ଏବଂ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ
ସଙ୍ଗେ ସମର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ । ଗତ
ମାସ ତା ୨୭ ରାତରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ମାତ୍ର
ଏବନ ବୁଦ୍‌ଧୀର ଦେନା ଜ ୮୦୦ ଣ ଦସର
ପଞ୍ଚଶତ ହେଲେ । ତହିଁ ଉତ୍ତରରୁ ଯେ ସମସ୍ତ
ସବାଦ ଅସୁଥିଲୁ ତହିଁରୁ ଦେଖିଯାଏ ଯେ
ତୁରିଥିମାନେ ଅବଧ କୁମ୍ଭୀ ବୈନିଯକୁ ଅପାଣା
ଧୀମାନ ଅନ୍ତରରେ ରଖିଥିରନ୍ତି ଓ ଏକଥା ତୁ-
ରିଥ ପରରେ ଅଭିନ୍ଦନ ପ୍ରଶାନ୍ତମୟ ଅଟଇ ।
ବାସ୍ତବରେ ତୁରିଥିବ କିଛି ବଳ ନ ଥିଲେ
କାହିଁକି ସଥାର୍ଥ ବାରପରି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ
ପ୍ରଦତ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ । ତେବେ ବୁଦ୍‌ଧୀର ଯେତେ
ସେନାରୁ ତହିଁକ ତୁରିଥ ସର ନନ୍ଦିର ଓ ସେ-
ଥିର ତୁରିଥ ବରୁଷରେ ବୁଝି ହେଲେ ପଣ୍ଡାତକୁ
ତି ଧନ୍ତବ ଦୋଇଯାଇ ନ ପାରେ ଅନ୍ତମାନ
ହୁଅର ପରିଶେଷରେ ତୁରିଥ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାରିବେ
ନାହିଁ କାରଣ ବୁଦ୍‌ଧୀର ସିନ୍ଧ ଅସୀମ ବୋ-
ଇଲେ ଅନ୍ତରୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ଶବ୍ଦମାସ ବା ୨୮ ରଖିରେ କଟକ ଟାଇଲ୍
କରିଛିର ଯେଉଁ ସବୁ ହୋଇଥିଲା ତହିଁର
କାର୍ଯ୍ୟବଳର ଏକଖଣ୍ଡ ପ୍ରତିନିଧି ଶ୍ରୀମତୀ
ଏକଟଂ ମାକିଷ୍ମେଠଳୀରୁ ପ୍ରାସ୍ତ ହେବାର
କୁଳଙ୍କରା ସହି ସୀକାର କରୁଥିଲୁ ଉଚ୍ଚ
ସବୁରେ ଉଲଲାଖିର ବିଷୟମାନ ପୁର ହୋଇ
ଥିଲା ।

୧ । ମରୁକିଷିପଲ ଇନ୍ଦ୍ରବାର ନାସାଟଥବୁ
ଆସ ତହିଁଲ ରଖିବାର ଫଳ ସହି ଇନ୍ଦ୍ରବ
ଦେବାର ଫଳ ତୁଳନା କରିବାରେ ଦେଖା—
ଗଲୁ ସେ ଇନ୍ଦ୍ରବାର ବାର୍ଷିକ ଟ ୨୭୮୮ଟଙ୍କା
ବାରହାର ଅୟୁ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଆସଇବି—
ଲାରେ କେବଳ ଟ ୨୯୫୦୯ ଟଙ୍କା ବାରହାର
ବାର୍ଷିକ ଅୟୁ ହେଲା ସତରାଂ ଇନ୍ଦ୍ରବାର ପ୍ରାପ୍ତ
ଟ ୧୪୦୦ ଟଙ୍କା ଅଧିକ ନିଲିଥିଲା । ଏଥିରେ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲା ସେ ପାଠସବୁ ଅଗାମୀ ଜୀବନମାତ୍ର
ତା ୧ ରିଖରେ ନିଲମ୍ବାର ଇନ୍ଦ୍ରବ ଦିଅନ୍ତିରି
ଓ ପାଠସବୁକୁମାର କର୍ମଶିଳମାନେ ବର୍ଣ୍ଣାପ୍ରତି
ଦେବେ ।

୨। ଉପରଳିଶିତ ବନୋବସ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ
କେତେବେଳେ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଓ ବେତନର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉ ମାତ୍ର ମୋଟଖରୀ ଯାହା
ପରେ ଥିଲ ଜବାଇ ପ୍ରିଯ ରହିଲ ।

କମିଟୀ ବିଶ୍ୱରକଲେ ସେ ପାଠର ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ
ଧାରଣ ସୁନ୍ଦର କରିବ ଏବଂ ନଗରର ସତର
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରଣ ଓ ଉଚ୍ଚନ୍ତି
ଓ ବୈଜ୍ୟିକର କରିବ ।

୩। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଇଁ ଟାକ୍କ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଦେଉଥିଲୁ ଉହଁ ବରୁଷରେ ଅପାଳ ଶୁଣିବାର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲି ।

୪ । ଗାଉ ଘୋଡ଼ା ସଗଡ଼ ଉତ୍ସାହ ଦୂପ-
ରେ ଟାକ୍ସ ବସାଇବାର ନିୟମ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ
ମଞ୍ଜୁର କରିଥିବାରୁ ପ୍ରିଯ ହେଲା ଯେ ବିଧମନ
ତହିଁର ଘୋଷଣା ଦିଆ ଯିବ ଓ ଆଗାମ
ଅକ୍ଷୋବରମାସ ତା ୧ ରିଖରୁ ରକ୍ତ ଟାକ୍ସ
ମାନ ଜାଣୁ ହେବ ।

ଅପୀଲ ଶୁଣିବା ବିଷୟରେ କି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ
ହୋଇଥାଏ ଏ କାର୍ଯ୍ୟବଳୀରୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ
ପାଇ ନ ସ୍ଥବାରୁ ପାଠକମାଳରୁ ଉଚ୍ଚର ମର
ତତ୍ତ୍ଵ ସଂଖ୍ୟାତ ଦେଇ ନ ପାଇଲୁ । ଗଗରବାସି
କୁ ତାହା ଜାଣିବାର ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରଫେଲନ
ଏପଛେ ଜଣାଯାଇ ପାରେ ।

କଳକାର

ଗତ ସ୍ପାଦରେ ଅମ୍ବୋନେ ପ୍ରସ୍ତରିକ
ଜଳର ଅଲାନର ସାଧାରଣ ରାବ ପ୍ରକାଶ
କର ତାହା କଣେକିମିଟୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅର୍ଥରେ
ଦେବାର କହିଥିଲୁ । ସମ୍ମର ଜଣାଗଲୁ ହେ
ରେବନୀଷା ସାହେବ ଆଲାନଟିକ ଯେମନିକି
ସହଜ ମନେ କରିଥିଲେ ତାହା ହେଲା ନାହିଁ
ସୁତ୍ରାଂ ଏତେ କଠିନ ବିଷୟ ଦ ୧୫ ମିନି
ମଧ୍ୟରେ ବିରୁଦ୍ଧ ଦେବାର ଦୂର୍ବାଧ ଦେବାର
ବିଶେଷ କମିଟୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛ ଦ ୧୫ ମିନି
ରହିବାର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ବ୍ୟବ୍ସା
ସ୍ଥାପକ ସଙ୍ଗ କହିଲେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା
ଅଭିଭବ ଏ ଅଲାନଟ ଶୀଘ୍ର ବିଧବବ ଦେବାର
ଯେ ଦୟା ଦୂଲ ତାହା ନବାଚତ ହେଲା କିମି
ଦାର ଓ ପ୍ରାମାନେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶୁଣି ଅନନ୍ତ
ଦେବେ ବାରଣ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚା ଦରେ
ଗର୍ବମେଞ୍ଚକୁ ଏ ଥାଇନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ
ଦନ କରିବା ସକାରେ ସଥେଷ୍ଟ୍ର ସମୟ ପାର
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅବଶ୍ୟକ ଏଠା କମିବାର ଓ ପ୍ରତିକା

ପେପ୍ରକାର ନିଷିଦ୍ଧ ଦେଖା ସାହାରୁ କହିଲେ
ବୋଥ ହୁଅଇ ସେ ଏ ଆଇନରେ କ ବିଧାଳଙ୍କ
ମାନ ହେଉଥିଲା କି ହାର ମନରେ ତାହା
ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ । ବାସୁବରେ ସେଇଁଠାରେ
ନ ଜାଗିବାରେ ସୁଖ ଅଛି ସେଠାରେ ଜାଗିବା
ମୂର୍ଖଙ୍କ ଅଟର । ମାତ୍ର ଏ ଅବସ୍ଥାଟ ସେପରି
ନୁହଇ । ଆଜି ନ କଣିଲେ ସୁଖ ହେଉଥିଲା
ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଆଇନଟ ଜାଗ ହେଲେ ଦୋର
ଦୁଃଖ ପଡ଼ିବ ଓ ସେ ଦୁଃଖ ବପ୍ରକାର ଅଟଇ
ସବ୍ୟଧାରଣକୁ କହିର କାହାର ପରିଚୟ ଦେଇ
ଅଛି । ସଥା—

ପ୍ରଥମ କର ବନୋବସ୍ତୁ । ଏଥୁ ପକ୍ଷରେ
ନୟମ ହୋଇଥାଏ ଯେ କୌଣସି ଏକ ନାଲରୁ
ଯେତେ ଦୂରିକୁ ଜଳ ମାତ୍ର ପାରେ ଓ ନାଲ
ସଙ୍ଖ୍ୟାୟ ବନ୍ଧାଶ ଯେତେ ଦୂରି ଧୋଇରୁ
ରକ୍ଷା ହୋଇପାରେ ନାଲ ବର୍ମଗ୍ରୀଷ ସେ ସମସ୍ତ
ଦୂରି ଅଣ୍ଟେ ନବିଶା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ଓ ନାଲ
ଇଲାବା ଇଞ୍ଜିନ୍ୟୁର ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଦେବେ ସେ
ଉଚ୍ଚ ଦୂରିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜଳ ଯୋଗାଇବାର ସମସ୍ତ
ଆୟୋଜନ ସଙ୍ଖ୍ୟା ହୋଇଥାଏ । କଲେକ୍ଟର
ପାହେବ ଏହି ନବିଶାରୁ ଉଚ୍ଚ ଇଲାବାର
ଜମିଦାର ଓ ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁଦାତାଙ୍କ ଭାଲିବା
ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଧି ନ ମଧ୍ୟରେ
ଅପଣାଁ ମହାଲ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦୂରି ବନ୍ଧୁଦାତାଙ୍କର
ଭାଲିବା ନେବେ । ଉଚ୍ଚ ଭାଲିବା-
ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦରଲକାରର ନାମ ଦୂରିର
ପରମାଣ ଓ କରର ଶାତ୍ର ଲେଖାଯବ ।
କଲେକ୍ଟର ବିଷ୍ଟ ନାଲ ବର୍ମଗ୍ରୀଷ ଏ ଭାଲିବାରୁ
ପ୍ରକାଶ କର ଦୋଷଗାଁ ଦେବେ ସେ ଦୂରିଶକ୍ତିକାଶ
ଓ ପ୍ରକାମାନେ ଆପଣାଁ ଯୋର ଚିହ୍ନ ଦେବା-
କାରଣ ଭାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଧିକେ ଓ ଅନ୍ୟ
ପ୍ରକାରରେ ଭାବା ଠିକ କରିବା ପଥରେ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ଭାଲିବା ଠିକ ହେଲେ
ସେ ଯେହିଁ ଗ୍ରାମର ଧୋରେ ପ୍ରଗରିତ ହେବେ
ଓ ହରିକୁର ଘାନେର ଏଥର ଏକପ୍ରସ୍ତୁତ
ନିକଳ ଜମିଦାର ଓ ବନ୍ଧୁଦାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ
ପଠାଇ ଦେଲେ ସେମାନେ ଏହାର ଅଛି
ଭାବୁ ଜିଜ କର କର ଅଦ୍ୟ କରିବେ ।

ଦୂର ପରିମାଣରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେ-
ଲେ କେନେ ପ୍ରକାଶ ଅସୁରିଆ ବା ଅଭାଗିର
ହୋଲିଧାରେ ଧାରକମାନେ ଥରେ ଘଟ୍ଟ ପ୍ରତି
ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି । ଯଥା;—

୧। ଯେଉଁ ହୁମିରେ କଳ ମାତ୍ର ପାବେ

ଏଥକୁ ମାହାର କାଟ ଦେଲେ ଜଳ ଆପେ
ବହି ଯାଉ ବା ସେଣା ଇତ୍ୟାଦିରେ ଉପରକୁ
କୁହାର ନିଅ ତହିଁରେ ପ୍ରସେଦ ନାହିଁ । କୌ-
ଣ୍ଡରୂପେ ଜଳ ମାତି ଧାରିଲେ କରଇ ଦାୟ
ପଡ଼ିବ ।

୨ । ନାଳ ଇତିନିର୍ମଳ ସାଟିକଳି ଥକା-
ଟ୍ୟ ଅଟଇ । ତହିଁ ଉପରେ କୌଣସି ଅପିଲ ବା
ପ୍ରଗକାର ନାହିଁ । ସେ ମାପ କର ଯାହା ଲେ-
ଖିବେ ତାହାକୁ ଅତ୍ୱାନ୍ତ ଜୀନ କରିବାକୁ ହେବ ।
ଆଥର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେଖା ଯାଇଥାରୁ ଯେ ଅନେକ
ଶ୍ଵେତକୁ ବାରକମାସ୍ତୁରମାନେ ଜଳ ଯିବିବୋଲି
ହେସାବ କର କହିଥାରୁ ମତ ଜଳ ଛାଡ଼ି
ଦେଲେ କଦାଚ ତହିଁ ଉପରକୁ ମାତ୍ର ଯାଏ
ନାହିଁ ।

ଲ । ଯେଉଁ ତାଳିକା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଟଙ୍କା
ଉପରୁ ଦେବ ଓ ରହିଁରେ କେବଳ ଗୁଣିକ
ନାମ ରହିବ ଏମନ୍ତ ନୂହେ ଜ୍ଞାନିଦାର ଦେଉ କି
ଶୁଣି ଦେଉ ଯେ ଦଖଳକାର ଥିବ ତାହାର
ନାମ ଲୋଖାନ୍ତିବ ଓ ତାଦାତାରୁ କର ନିଯୁମିବ
ସୁତରା । ଏକା ଶୁଣ ଜମି ଉପରେ କର ନିଯୁ
ମିବାର ହେଲ ନାହିଁ । ଉଠିଆ ପଡ଼ିଆ ଲାଏକ
ନାଲୁଏକ ସବୁ ବୁଦ୍ଧିକୁ କର ଅଦ୍ୟ ଦେବ ।
ଯାର ତଥ ଉତ୍ସାଦ କି ଯାହା ଉଚ୍ଛବୁମି ଥିବାରୁ
କଦାଚ ବଢି ପ୍ରବେଶ କରିବାର ସମ୍ବୁ ନାହିଁ
ଓ ଯହୁ ଫୁଲକାଶେ କସିନ୍ତି କାଳରେ ବନ
ଲେଖା ନ ଥିଲ ଏପରି ଜମେ ଉପରେ ସୁନ୍ଦର
କର ବିଶିବ । ଫଳକଟି ଆଇନଟି ଏପରି ହୋ-
ଇଥିଲ ଯେ କୌଣସିପ୍ରକାର ତୁମି କରିବୁ ମୁକ୍ତ
ରହିବ ନାହିଁ ।

ନାଲକଳିହାର ଧାରି ଦୂର ଓ ମରୁତିରୁ
ରାଶା ହେଉଥାଏ ଏବଂ ନାଲବନିହାର ଖୋଲ
ନିବାରଣ ହେଉଥାଏ ଏହି ସମସ୍ତ ଲାହ ଦେଖାଇ
ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ ବଳପୂର୍ବକ କର ନେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
କଲେ ସୁରକ୍ଷା ତହିଁ ଗୁ ଏଇକ ଦୂରାଗଲ ସେ
କେବଳ ଗୁରୁତ୍ବିରୁ ଉପରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଦାୟ ପତିବ
ମାତ୍ର ନନୋବସ୍ତର ନିୟମ ଜାହା କିଛି ନାହିଁ
ଏଥର ବଳ କର ଅବ୍ୟାହର କି ଥାଏ ।

ଦ୍ୱାରା ଜଳକର ଆଦୟ । ଯେଉଁ ଜମ-
ଦାର ଏଲକାରେ ସେତେ ତୁମ ଉପରେ
ଉପରିଲିଙ୍ଗର ତାଳକା ଅନୁଷ୍ଠାରେ କର ବସି-
ଥିବ ସେ ତାହା ଗଢ଼ିମେଖକୁ ଆଦୟ କର
ବ ଓ ଆପଣା ଏଲକାରୁ କୃତି ଓ ଲଖିବ
କଦାର ଓ ଅନ୍ୟ ଦୂକ୍ୟରବାରିଠାରୁ ସେ

କୁଷବନ୍ଧୀ ଅନୁସାରେ ଖଜଣା ସହି ଜଳକର
ଆଦୟ କରିବ । କମିଦାର ଲଟବନ୍ଦ ଦିନ
ଖଜଣା ଦେବ ଓ ଅଧିନ ଦକ୍ଷୟତାଦାର ବା
ପ୍ରକା କର ନ ଦେଲେ ପ୍ରଚଳିତ ଆଇନାନ୍-
ସାରେ ବାଜା ଖଜଣାସ୍ଵରୂପ ତାହା ଆଦୟ
କରିବ । କେବଳ ଯୋଦିଦାରପ୍ରକାମାନେ
ଖଜଣା ଦେବ ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ଯେଉଁ ପ୍ରକା
ଉପରେ କମିଦାର ଖଜଣା ବୃଦ୍ଧି କର ଯାଇଲୁ
ନାହିଁ ସେପ୍ରକାର ପ୍ରକା ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଜଳକର
ଦେବେ ଓ ଯେଉଁ ପ୍ରକା ଉପରେ ଖଜଣା
ହୃଦୀ କରିବାର ଅଧିକାର ଜମିଦାରକୁ ଅଛି ସେ
ପ୍ରକାର ଯୋଦ ବାବତ୍ର ଜଳକର ମଧ୍ୟରୁ ଅଧେ
କରିବାର ଓ ଅଧେ ପ୍ରକା ଦେବ ।

ଏ ନିୟମରେ ପ୍ରକା ଓ ଜମିଦାରଙ୍କର
ଅସୁବିଧା ଓ କଣ୍ଠ କେତେ ହେଉଥିଲୁ
ଦେଖାଯାଉ ।

୧। ଥାମା ପ୍ରଜା, ପୁଣ୍ଡି କର ଓ ପାଞ୍ଚ ଶତା
ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ଉପରେ ଜମା ବୁଦ୍ଧି କରିବାର
ଷମତା ଜମିଦାରର ଅଛି ସେ ଅଧେ ଜମା ଦେବ
ଏଥରେ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଜାମଧରେ ସବଦା
ବିବାଦ ଲୁଗିବାର ସମ୍ଭାବନା ଓ ଅନୁମାନ
ଦୃଥରେ ଜମିଦାର ସବୁକର ପ୍ରଜାଠାରୁ ଆଦାୟ
କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । କାରଣ ପ୍ରଜା ଅଧେ
କର ଦେବାକୁ ଇହା କଲେ ସେ ଅଧିଶୋକ
ଜମା ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ସ୍ଥିକାର କରିବ
ଓ କେଉଁଠାରେ ଜମିଦାର ଜମା ବୁଦ୍ଧି କର-
ବାକୁ ଲାଗୁକ ହୋଇ ପରି କର ପ୍ରଜାଠାରୁ
ନେବ ନାହିଁ । ଅନେକ ମଳକମାର ସୂର୍ଯ୍ୟପାତ୍ର
ଦେବ ।

୨ । ପ୍ରକାଶକ ସୁଧାକରମେ ପାଇଲା କି
ନାହିଁ ଓ ଜଳ ନେବାରେ ତାହାର ଲାଭ ଅଛି
କି କ୍ଷତି ଅଛି ତାହିଁର ବିଗ୍ରହ ହେବ ନାହିଁ ।
ତାଳିକାରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶ ନାମ ଥିବ ତାହାକୁ
ନେ ହେବାଲ ଦିଇ ।

କାଳ ତେବେ ଦୁଇଟିରେ ପାପଲ ହୁଆଇ ନାହିଁ
ଓ ପାପଲ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ କେହି
ଶୂଷ୍ଟ କରି ନାହିଁ ସେ ସମୟ ଜମିର ଖଜଣ
ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଦେଖ ପଢ଼ିବ ସୁଭରାଂ ଜମିଦାର
କେବଳ ବିନାଲୀରେ ଟଙ୍କାକଠାରୁ କର
ଉଷ୍ଣଲ କରି ଦେବ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଛହିଁ ଉପ
ରେ ଆପଣା ହାତରୁ ଅନେକଶୁଣିଏ ଟଙ୍କ
ଦେବ ଓ ନ ଦେଲେ ତାହାଙ୍କ ଜମିଦାର
ନିଲମ ଦେବ । ଏପର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ॥

ଆଇଲାରେ ପ୍ରକା ଅପେକ୍ଷା ଜମଦାରର ଅନେକ
କଣ ଥିଲା ।

୪ । କୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ କର ମାଟ ଦିଆ-
ଯିବାର ନିୟମ ନାହିଁ କେବଳ ଅଇନର ଏକ
ସ୍ଥାନରେ ବିଧାନ ଅଛି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଉପ-
ସ୍ତ୍ରୀ ପରମାଣୁରେ ଜଳ ଯୋଗାଇବାକୁ ଅନ୍ୟମ
ହେଲେ ଥଥବା ପରିମାତ୍ରା ବନ୍ଦ ହେବାଦ୍ୱାରା
ଯତି ହେଲେ କିନ୍ତୁ କର ମାଟ ହେବ ଓ ତାହା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବିଶ୍ଵର କରିବେ । କର ନେବା—
ବେଳକୁ ଏତେ ସହଜ ଉପାୟ ମାତ୍ର କିମ୍ବା
ମାଟ ଦେବାବେଳକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଆଜ୍ଞାର
ଆବଶ୍ୟକ । ଏପରି ହେଲେ ଯେତେ ମାଟ
ମିଳିବ ତାହା ପାଠକମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭବ କରିବୁ
ଫଳରଙ୍ଗ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରକାର ଲାଭ ହେଉ ବି
ନ ହେଉ କର ଦେବାକୁ ହେବ ଅଇନର
ସମ୍ମରିତ ଏହାର ଅଠାଇ ଓ ଏପରି ନିୟମ
ଯେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟର ବହୁତ୍ତର୍ବ ତାହା ଦେ-
ଖାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ ନ ରଖଇ ।

ତୃତୀୟ ଶେଷକୁ ପାଣି ନେବା ।
ପ୍ରଜ୍ଞାମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଅପଣା ଆଣା ଶେଷକୁ
ଜଳ ନେବାର ପାଣିମାହାର କାଟି ନେବେ
ଓ ଜ୍ଞମିବାରମାନେ ତହିଁରେ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବେ । ଜ୍ଞମିଦର ଓ ପ୍ରଜାର ଏ ବିଷୟରେ
ତୃତୀୟ ହେଲେ କଲେଜୁର ମାହାର କଟାଇଦେଇ
ଯାହା । ଭୂମି ଉପରଦେଇ ତାହା ଯିବ ସର୍ବ
ଖର୍ଚ୍ଛ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ହାରିବାରିରୁଥେ ଅଦ୍ୟ
କରିବେ । ସେବେ ପାଣିମାହାରରୁ ପାଣି ବାହା
ରିଯାଇ ନଷ୍ଟହେବ ଓ କାହା ଦୋଷରେ ତାହା
ହେଲା ଧ୍ୟାପତିବ ନାହିଁ ତେବେ ନତି ହୋଇ-
ଥିବା ଜଳର ମୂଳ୍ୟ ଉକ୍ତ ପାଣିମାହାର ସକାଣେ
ସେବେଲେକ ଦାସ୍ତଖ୍ତ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ
ଆଦ୍ୟ ହେବ ।

ଏହି ନିୟମରେ ଅଭ୍ୟାସ୍ୱର୍ଗ ସାମାଧ୍ୟଦ୍ୱାରା
ପହଞ୍ଚାଇଛି । ଜଣେ ଶତ୍ରୁଗୀ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ
ଦଶଜଣ ମାର୍ଗପତିବେ ଓ ଜଣେ ପ୍ରକାର ଜଳ-
ର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଦଶଜଣ ପ୍ରକାର
କି ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ତାହାଙ୍କ ସେ-
ତଥେଇ ପାଣିମାହାର ନ ଗଲେ ସେବ୍ୟକ୍ତି
ଜଳ ପାରି ନାହିଁ ସୁରକ୍ଷା । ଏକବ୍ୟକ୍ତି ସକାଶେ
ଦଶଜଣଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚାନ୍ତି ଓ କ୍ଷତିଗ୍ରହ ହେବାକ
ହେବ । ବାଟର ବାଟୋର ଗୁଲି ଯାଉଁ ହିତ
କାହିଁଦେଇ ପାଣି ଗଡ଼ିବାର କୌତୁକ ଦେଖନ୍ତି
ନାଲ ପାଣିମାହାର ଏହିପରି କେହି କାହିଁ

ଦେବାର ବଚିତ୍ର ନୂହଇବା ପ୍ରଜାମାନେ ଶୈଳରେ
ଜୁଗି ନ ବସିଲେ ତଳକ ନାହିଁ । କି ଅଥ୍ୟାଶ୍ଵର !!

ଆମେମାନେ ଦୂଧରେ ଯାହା ଲେଖିଲୁ
ତାହା ଛାଡ଼ା ଅଭ୍ୟବ କେତେ ଅପରି ଛି ସେ
ସମସ୍ତ ଲେଖିବାକୁ ସ୍ଥାନ ବା ସମୟ ନାହିଁ ବିନ୍ତୁ
ଏତିକରେ ଦେଖାଯାଏ ସେ ବିଳପ୍ତିବଳ୍କ କର
ନେବା ଅଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟାୟ ଅଟଇ କାରଣ ଯାହା
ଜ୍ୟୋତିଷ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଚଲାଇବାକୁ କଣ୍ଠୀ
ହୁଅଇ କାହିଁ କମା ଅଭ୍ୟବର ହେବାର
ସମ୍ଭବନା ନ ଥାଏ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଆଗମି ସୋମବର ଶିଖୁଣ୍ଡ ଓ ତେପୁଟୀ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କର ପରାମା ଥରମ୍ଭ ହେବ ।

ବାରୁ ନାଗୟୁଣଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ଖୋରଧାର
ସବୁଜେପୁଣୀ ପଦରେ ଏକଟଂ ନିୟମ୍ବନ୍ତ ହୋଇ
ଗର ମଙ୍ଗଳବାର ଏଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ଵାନକୁ ଯାତ୍ରା
କଲେ । ବାରୁ ବଳରାମ ଦାସକୁଠାରୁ କର୍ଯ୍ୟ
ନେବେ ଓ ବଳରାମ ଦାସ ସେ କର୍ମରୁ ବର-
ଶାସ୍ତ୍ର ହୋଇ ଫେର ଅସ୍ଥିଆଳାନ୍ତି । ଶ୍ଵାନକୁ
ସାମ୍ବ ସାହେବ ତାହାର ଚରିତ୍ରେ କୌଣସି
ଦୋଷ ଦେଖି ଏପରି ବନୋବଟ୍ଟ କଲେ ।
ବଳରାମ ବାରୁ କୃତକବିଦ୍ୟ ହୋଇ ଗୋଟିଏ
ଅଛିବେଚନାର କାର୍ଯ୍ୟ କର ଅବନଭରୁ ଲଇ-
ଲେ ବଜ ଦ୍ୟାଖର ଦ୍ୟାଖ ଅଟଇ ।

ସମ୍ମରି ଏନଗରରେ ଗୀତ୍ତୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଓ କୁଇ ଏକଥର ବର୍ଷା ହେଲେଦେଖିଲେ କଣଙ୍କର କଣ୍ଠୁ ଯାଇ ନାହିଁ । ଏସମୟରେ ତନନୀତା ଓ ଶମନବମୀ ପଢା ନିରାଜନାତ୍ମାକରେ ଲଗି ଥିବାରୁ ଲୋକେ ତାଦିବେଶିବା ଲଗି ପଦାରେ କୁଳ କିଛି ସୁଖ ହେଉଥିଲାନି । ଆନନ୍ଦ ବିଷୟ ସେ କୌଣସି ପ୍ରବଳ ଧିତା ଏସମୟରେ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଗତ ଦି ୧୫ ନ ଠାରୁ ସ୍ୟ ରିପ୍ରାଇସ କମ୍ପରେସନ୍ ପ୍ରାଣ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯିବାରୁ ଶୁଭଳର ଦରକାର କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛବି ଅଛି ବୋଧ ହୁଅଇ ଏସମୟରେ ଆଜି ରିପ୍ରାଇସ ହେବ ନାହିଁ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ରି ଥିଲୁ ଶୁଣି ଅଛିଲୁ ଯେ ମାନ୍ୟବର
ଇତ୍ତନ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ମୋଷସଲୁ ଅଧୀଳ
ବେହ ବିଶ୍ଵାରବାର ନିୟମାବଳୀ ଦ୍ୱାରାକୋ-
ର୍ତ୍ତର କଜ କାହିଁନ ସାହେବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥି-
ବିଲାଏ । ଏ ପ୍ରଗାଳିଷ ଶୀଘ୍ର ପରିଚାର ଦେବ କି ?

ମାନ୍ଦ୍ରାଜରୁ ଲୋକେ ଯାଇ କୃତ୍ତିବେଶରେ
ବାସ କରିବା ନମିତ୍ତ ଗବର୍ଣ୍�ମେଖ ଉପ୍ରାଦୁଦିବେ-
ବାକୁ ହିର କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ
ତୃଶେଇଶଳୀଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟକ୍ତି ହେବାର ମଞ୍ଚର
କରିଅଛନ୍ତି । ବ୍ରଦେଶରେ ପରିବ୍ରାନ୍ତ
ଦୁଆଳ ଓ ନୋକସଖ୍ୟା ଅନେକ ଉତ୍ତା ମାନ୍ଦ୍ରାଜରୁ
ସେଉଁମାନେ ରିଠ ଯାଇ ସୋରେ ବସଇ
କରିବେ ତାହାଙ୍କର ଲାଗୁ ଥାଏ ।

ହିନ୍ଦୁପେଣ୍ଟିଆଟ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ସେ ଗୁରୁ
ପାଞ୍ଚଶିଳ୍ପିମୂଲିମାନ ସୁବା ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବା
କାରଣ ଇଂଲଣ୍ଡରୁ ଯାଉଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏମାନେ
ସମସ୍ତେ ସଦ୍ବିଶ୍ଵାଭବ ଏବଂ ଧନୀ ଅଟିଲୁ ।
ମୂଲିମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାପ୍ରତି ଏପର ଅନୁଭବ
ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ଅଛି ।

ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ତାରିଖରେ ସହିଳିପ ସ-
ଦେବ ମା ୧୯୩୫ ସର ଛଟା ନେଇ ଇଂଲାଣ୍ଡକୁ
ଯାତ୍ରା କଲେ ଓ ଜାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
କଣ୍ଠ ସାହେବ ଏକଟି ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏ
ମହାଶୟ ଥିଲେ ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ
ଏହାଙ୍କହାର ଉତ୍ତମଗୁଣେ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଣବାର
ଆଗ୍ରା ଅଛି ।

ବରେଦାର ନାବାଲଗ ଗୁରୁକୁ ଏଇ ଶିଖିବା
ଶିଖା ଲାଗୁ କରିବେ । ଶ୍ରୀମତୀ ଭାରତୀୟଶିଳ୍ପୀଙ୍କ
କ୍ଷରବସ୍ତୀଯୁ ସେନାର ସରଜନ କ୍ଷରନାୟା
ହେବ ଏହାକୁ ଶିଖା ଦେବାନମିତ୍ର ନୟର
ହୋଇଅଛନ୍ତି । କିମିଯୁର ସୁନ୍ଦରେ ଏ ମହି
ଶୟ ପ୍ରଶଂସା ପାଇଥିଲେ ।

ଅଯୋଧ୍ୟାର ଶାଲୁକଦାରମାନେ ଆପଣା
ପ୍ରଦେଶକୁ ଉତ୍ତରପତ୍ରମ ପ୍ରଦେଶ ସଙ୍ଗେ ମିଶା-
ଇବା ବିବୁଦ୍ଧରେ ଚେଷ୍ଟା କରିବାରୁ ନିଷ୍ଠ୍ୟ
କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଏଥୁସବାଧୀନ୍ତିଏଥବେଦନପତ୍ର
ଅନେକ ମୋକଦ୍ଦ ସ୍ଵାମୀରେ ଉଂଳଗ୍ରହ
ପ୍ରେସ୍ ହେଉଥାଏ ।

ହିନ୍ଦୁପେଣ୍ଠି ଅଟ ଶୁଣିଆକୁ ଯେ ଜୟସୂରର
ମହାରାଜା ଆପଣା ଶକ୍ତ୍ୟାନାରେ ଗୋଟିଏ
ସଙ୍ଗୀରବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ରକୁ
କରି କିମ୍ବାତ ଅଧ୍ୟାପକ ମୌଳିକବଳୁଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ଭାବାବଧାରକ ନିୟମକୁ କରିଅଛନ୍ତି । ସଙ୍ଗୀରବିଦ୍ୟା ପ୍ରଗ୍ରହଣରେ ମହାରାଜା
କରି ଏତୁପ ଉତ୍ସାହ ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତରେ ହେ ।

ଗୁଜରାଟ ଅଦର୍ଶ କଲେଜ ସକାଶେ ସୁନ୍ଦରିତି
ହେବାନିମନ୍ତ୍ରେ ବନ୍ଦାରଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଚାଲିଛନ୍ତି ।

ପାର୍ବୀଜାଗୟ ସ୍ଥିକୁ ବଲତକୁ ପଠାଇବାର
ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଜଣେ ଦେଶୀୟ କର୍ମଚାରୀ ସେ-
କଟିଥା ଅବଶ୍ୱେତଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ମର୍ମରେ
ଆପିଲ କରିଥିଲେ କି କଳ ସାହେବ ସବ୍ବବା
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ସରେ ଓ ଡାକ୍ତାର୍ ବ୍ୟୟରେ
ଖାଲବା ପିଲବା କରିବାରୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କର
ପରିଧାରୀ ହୋଇଥାଇଛି । ଏଥକୁ ସେହେଠିଥା
ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାଇନ୍ତି କି ଏଥର ବ୍ୟବହାର ବିଲ
ନୁହଇ ଓ ଭ୍ୟାଗ କରିବା କୃତି । ଏହି ବିଜ୍ଞାନ
ହରିବର କଥା ହେଲା ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀବାର୍ତ୍ତପାଦେବଙ୍କ କୃତ ହୈସଙ୍କ୍ୟ-
ରହାକର ଅର୍ଥାତ୍ ତେବୁଗୁପ୍ତରେ ରଚିତ
ମେଷସମେତକା । ଏଥରେ ଦେଖାଯୁ ଓ ବିଜନା
ଓପଥ ସମସ୍ତର ଇଂରାଜ ଓ ଲଟକ ନାମ ଓ
ସେ ସମସ୍ତର ଗଣ ଓ ମାତ୍ରାଦର ବିବରଣ
ସହି ଦୃବହୃ ସୂଚ ସଂସ୍କୃତ ହୋଇଥିଲା ।

୪୯

ତାକମାସୁଲ ୨୦୭

ଏହକୁ ସବ୍ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ କରିପାଇ
ଅଛି ସେ ଅଚ୍ଛା ତୋଶା ମେଚିବେଳ ସ୍ଥଳରେ
ଛାଅଗୋଟ ଦୂରି ବାଲାଥାତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ ଏହରୀବ ପର-
ିତି ସଂଖ୍ୟାକ ଅବେଳନକ ଗୁହା ଗୁହା କରି
ଯିବେ ; ନିମ୍ନଲିଖିତ ସାମରଳ ନ୍ୟାକୁଙ୍କ ନିକି-
ଟରେ ଅବେଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ଥାବେ-
କୁନକାରିମାନେ ୧୮୭୭ ମସିହା ଶା ୨୫ ରିଖ
ମେ ଲଟକ୍କା ତୋଶା ମେଚିବେଳ ସ୍ଥଳରେ
ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବେ ।

W. D. STEWART,
Supdt. O. M. School.

ମୁଦ୍ରଣପାତ୍ର

ମାତ୍ର ଦକ୍ଷବ୍ୟାଜ ଦେଇବ	କଟିବ	ବିଜୟ	ଟ ୧୯
ଶୈଖର ଦସ୍ତାଵାଚ ଦାସ	"	"	ଟ ୨୯
ମାତ୍ର ଦକ୍ଷେତ୍ର ମିଶ୍ର	"	"	ଟ ୨୯
ମାତ୍ର କଣୋପକମାହଳ ଦାସ ଦାଲ୍ଲେବର	"	"	ଟ ୨୨୩
ଏକଳ		ହାଇ	ଟ ୨୫୦
" ଦକ୍ଷବ୍ୟାଜମୟ	କଟିବ	"	ଟ ୨୯
" ମୋଳକତୁଳ ଦେଇବ	"	ବିଜୟ	ଟ ୨୯
" ରହିବଦିଗମ ମହାନ୍	"	"	ଟ ୨୯
" ସମଗ୍ରୋଦହମରିଦେବ ଦେବତାପଢ଼ା	"	"	ଟ ୨୫୦

ଏହି ନାତକରେଣ୍ଟା ସହିତକିମ୍ବ ଦର୍ଶାନକାର କଟକ
ପୁରୀକୁଳାଚନ୍ଦ୍ର ସଥାନ୍ତପୂରେ ମୁଠିତ ଓ ପ୍ରମତ୍ତ ହେଁସ ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠ

ତୁ ଏ ରକ୍ଷଣ ମାହେ ମର ସନ୍ଦର୍ଭ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟରେ । ମୁଁ ଜେଣ୍ଠି ଦିଏ ନ ସନ୍ଦର୍ଭ ଏଥିରେ ସାଲ ଶନିବାର

ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ୱାଳୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମର୍କରେ
ଅଣ୍ଟିଏ ବେଳମିଷତ୍ର ଆସେମାନେ ପାଇଥାବୁ
ମାତ୍ର ବେଳମିଷତ୍ର ଶ୍ଵପିଦା ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ନିଯମ
ନ ଥିବାରୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ ନାହିଁ ।
ସେଇଁମାନେ ବେଳମିଷତ୍ର ପଠାଇଥାଇଲୁ ଯେ-
ବେ ସେମାନଙ୍କର ବାସ୍ତବରେ କୌଣସି ଗୁହାରୀ
ଆଏ ତେବେ ଉପରିସ୍ଥ ହାକମଙ୍କୁ ତାହା ସ୍ଵପ୍ନ
ଜଣାଉ ନାହାନ୍ତି କାହିଁ କି ? ସେମାନେ ସାହସ
କର ଜଣାଇଲେ ଅବଶ୍ୟ ସୁବିଗ୍ରହ ପାଇବେ
ମାତ୍ର ବେଳାମୀ ଲେଖାରେ କିଛି ଲାଭ ହେବ
ନାହିଁ କାହିଁ ତହିଁରେ କିପର ଲୋକଙ୍କର
ବିଶ୍ୱାସ ହେବ ? ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟ ଏପରି
ହୋଇଥାବୁ କି ସେଇଁମାନେ ଅଭ୍ୟାସର ସହି
ରହିବେ ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି ଅଭ୍ୟାସର ହେଉଥିବ
ମାତ୍ର ସେଇଁମାନେ ସାହସ କର ପ୍ରତାକାର
ଲୋତବେ ସେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ମଙ୍ଗଳ
ଦେବ । ନିଧ୍ୟକଥା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ସବଦା
ଶୁଣିବାକୁ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ଓ ତହିଁପାଇ ଉଚିତ, ହାକିମ-
କର ଶୁଣିଲା ବନ୍ଦା ହୋଇଥାଇ କିନ୍ତୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡ ସମ୍ବଲ ଦୁଇନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନକଥା
ଜାଣି ପାଇବେ । ଯାହାର ଯେ ଦୃଷ୍ଟି ଥିବ
ତାହା ସେ କହିଲେ ଅବଶ୍ୟ ତହିଁର ପ୍ରତାକାର
ହେବ କେବଳ ପ୍ରକାଶର ଉଚିତ ଯେ ସଥାର୍ଥ
ଶୁଣିବକୁ ସହିବ ସାହସ ପ୍ରଦର୍ଶନପୂର୍ବକ ଆପଣା
ଦୁଇଶ ଜଣାଇବେ । ତର ରହ ମନରେ ବ୍ୟସ
ହେଲେ କିଛି ଫଳ ହେବ ନାହିଁ ।

ଏପତ୍ରିକାର ସ୍ଥାନାଳ୍ପରେ ପାଠମାନେ
ଦେଖିବେ ସେ ଜଳକର ସମନରେ ଗବଣ୍ଠି-
ମେଷ କେତେକବସ୍ତୁ ତଦନ୍ତ କରିବା ବାରଣ
ଜଣେ କର୍ମଶୂନ୍ୟ ପଠାଇବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି ।
ସମ୍ମରି ଅବଶି ହେଲୁ ସେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଟାନିବା
ସାହେବ ଉଚ୍ଚ କର୍ମରେ ନିୟମିତ ହେଉଥାଏନ୍ତି
ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଶେଷିତମେ ସମସ୍ତାଧାରଣଙ୍କ
ଜଣାଉଥାଏ ସେ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର
ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱରୂପ ସେଇମାନେ ଏବଷ୍ଟରେ
ଆପଣାୟ ମତ ଜଣାଇବାକୁ ବାଞ୍ଚା କରିବେ
ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦର ହୋଇ
ତାହା ଶ୍ରବଣ କରିବେ ଏବଂ କେହି ଜମିଦାର
ଅଥବା ରଇଏତ ଏପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆପଣାର କଥା
ଯାହା କହିବାକୁ ମନ ବଲାଇବ ସାହେବ
ପ୍ରଶଂସିତ ତାହାକୁ ସାକ୍ଷାତ୍ ଦେଇ ତାହାର
କଥା ଆଗ୍ରହପଦ୍ଧତିକ ଶୁଣିବେ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଟେଲିଗ୍ରାମ ସାହେବଙ୍କ ଦୟା ଜୀବାଧ୍ୟ
ଓ ପ୍ରଜାବ୍ୟକ୍ଷଳିତା ଓ ନ୍ୟାୟ ଏଠା ଲୋକଙ୍କୁ
ଆବିଦତ ନାହିଁ ଓ ସେ କଲେକ୍ଟର ପଦରେ
ନିୟମିତ ହେଲାଦିନୁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଅନୁ-
ଭୂତ ହୋଇଥାଏଛି । ସେ ଏପରି ଗୁରୁତବର
କର୍ମରେ ନିୟମିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଜମିଦାର ଓ
ପ୍ରଜାକର ଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ ଅଟଇ ଅଭିଏକ
ଭରିଯା ଦ୍ରୁତର ସେ ଜଳକର ବିଧରେ ଯାହାର
ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ସେ ଅକାତରରେ ସାହେବଙ୍କ ନିକବ୍ରତ
ଟକ୍କା ଯାଇ ଆପଣା ମନୋଭ୍ରାବ ସରଳତାବରେ

ବ୍ୟକ୍ତ କରିବ ଓ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାୟ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା ଯେ ସ୍ଵରୂପ ଅନୁଭବଦ୍ୱାରା
ଜାଣିଥିବ ସରଳାନ୍ତଃକରଣସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବ
ଯାହା ହେଲେ ଏ ଆଜନର ସମସ୍ତ ଅଧିକ
ଅଗ୍ରନ୍ତ ହେବାର ସମ୍ମତି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଛି ।

ରୁଷିଯ୍ଦ ଓ ଭୁବନେ ପୁନର କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ସମାବ ଏଷପ୍ରାଦରେ ଭାରତୀକ୍ୟୋଗେ ଅସି
ନାହିଁ । ରୁଷିଯ୍ଦମାନେ ଇତ୍ତିଶେଷ ଓ ଅସିଯ୍ଦ
ଦୁଇପାଖରୁ ଭୁବନ୍ଧ ଆକମଣ କରିଥାନ୍ତି ଓ
ଭୁବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଦୁଇପାଖରେ ପ୍ରଚୂର ସେନା ରଖି
ଆପଣା ସୀମାକୁ ରଖା କରୁଥାଇ । ଅସିଯ୍ଦ
ଦିଗରୁ ଦୂର ଏକଥର ରୁଷିଯ୍ଦ ସଙ୍ଗରେ ସୁନ୍ଦ
ହୋଇଥିଲ ଯେ ତାହିଁରେ ରୁଷିଯ୍ଦମାନେ ଭୁବନ୍ଧ
ଗୋଟିଏ କଲ ଦସ୍ତଗତ କରିବାର କଥିବ
ଦୃଥର । ଭରପୁ ଶୁଳ ଓ ଜଳରେ ସୁନ୍ଦ ଦେ-
ବାର ଅପ୍ରେଜନ ହେଉଥାଇ ଓ ଭୁବନ୍ଧମାନେ
ସତର୍କ ହୋଇ ସମ୍ବୁ ବାଟମାନ ବନ୍ଦ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି । ରୁଷିଯ୍ଦର ସେନା ବିଶ୍ଵର ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଭୁବନ୍ଧ ସିପାହିମାନେ ଅଧିକ
ସାହସି ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ରାଜ୍ୟ ରଖା
ସକାଶେ ଲାଭୁଥିବାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧକ ଉଦ୍ଘାତନ ହୋ-
ଇଥାନ୍ତି । ସୁତରଂ ରୁଷିଯ୍ଦ ଅଛ ସହଜରେ
ଏମାନଙ୍କୁ ପାରିବାର ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଇଂଲଣ୍ଡ ରାଜୀନା ପ୍ରାନ ଅଧ୍ୟୋଳୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ଉପରେ ପ୍ରଧାନ ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ଏ ସବୁରେ

ନିରପେକ୍ଷ ରହିବେ ବୋଲି ମର ପ୍ରକାଶ କରି-
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଉଠଣ୍ଡ କୌଣସି ପଥକୁ ଅବଲ-
ମନ ନ କରିବାର ଘୋଷଣାସଙ୍କା ଦେଇଥିଲା
ଏଣେ ଗ୍ରୀବ ରୁଷିଯ୍ର ସଙ୍ଗେ ଓ ଇଲେଖୁ ରୁଷି
ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ ଦେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା ।
ରଜେଷ୍ଟ୍ର ଖେଦବକୁ ରୁଷିଯ୍ର କହି ପଠାଇ-
ଥିଲେ ସେ ସେ ରୁଷିଯ୍ର ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଖେଦବ ତାହା ମାଜଲେ ନାହିଁ ।
ଏଥିପାଇଁ ସେବେ ରୁଷିଯ୍ର ଖେଦବ ସଙ୍ଗରେ
ସୁବି କରନ୍ତି ତାହା ଦେଲେ ଉଠଣ୍ଡ ନିଷ୍ଟିଲୁ
ରହିବାର ଅସମ୍ଭବ ସତରା ୦ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି
ହଜାମାନେ ନିରପେକ୍ଷ ରହୁଥିଲା ସେମାନେ
ଦିବସିତରେ ବି କରିବେ ନିଷ୍ଟ୍ୟରୁପେ ବୋ-
ଲିଯାର ନ ପାରେ ।

ଗତ ମାର୍ଚ୍ଚମାସରେ ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ଭାରତବ-
ର୍ଷୀୟ ନାନାବନରରୁ ଖ ୪୭ ଟଙ୍କା ଏବଂ ବିଦେ-
ଶରୁ ଖ ୩ ଟଙ୍କା ମୋଟ ୫୫ ଟଙ୍କା କାହାଜ
ଅସିଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରଥମପ୍ରକାରର ଖ ୨୨ ଟଙ୍କା ଓ
ଦ୍ୱାରୀସ୍ତରକାରର ଖ ୨ ଟଙ୍କା ମୋଟ ଖ ୨୫ ଟଙ୍କା
କାହାଜ ପ୍ରଶ୍ନକାରର କରିଥିଲା । ଏ ଜ୍ଞାନାଜ ସବୁ
ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଖ ୧୩ ଟଙ୍କା ଧୂଆଁକଳ ଅଟଇ
ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପାଲଟଣା ପାହାଜ ।

ଏଥମସ୍ତ କାହାଜରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତରୁପେ
ମାଲ ଅମଦାଜା ଓ ରପାଜ ହୋଇଥିଲା । ସଥା;
ଅମଦାଜା ମୋଟ ଟ ୪୯,୫୩

ଏଥମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥାନଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ।

କପାସ୍ତା	ଟ ୮୭୭୮
ଏକ ଆନଲାଙ୍ଗା	ଟ ୩୭୭୭୯
ଅଷ୍ଟମୀୟ ପ୍ରକା	ଟ ୩୦୧୭
ଅଖା	ଟ ୫୨୩୩
ଧାରୁ	ଟ ୨୫୩୪୭
ଶରମମସଲ	ଟ ୨୨୩୦୮
ତମାଙ୍ଗୁ	ଟ ୧୧୫୨୫
ନଗଦଟଙ୍କା	ଟ ୨୭୨୪୦୦

ରପାଜ ମୋଟ ଟ ୫୨୧୫୮

ଏଥମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥାନଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ।

ଧାନ ଗୁଡ଼ଳ	ଟ ୨୮୮୧
ନଗଦ ଟଙ୍କା	ଟ ୧୨୦୩୭

ଏହି ମାସ ମଧ୍ୟରେ କଟକ ବନ୍ଦରକୁ ଭାର-
ତବର୍ଷୀୟ ନାନା ବନ୍ଦରରୁ ଖୁଣ୍ଡଗ୍ରୁ ଓ ବିଦେ-
ଶରୁ ଖୁଣ୍ଡ କାହାଜ ଅସିଥିଲା ଏବଂ ଏଠାରୁ
ଭାରତବର୍ଷୀୟ ନାନା ବନ୍ଦରକୁ ଖେଣ୍ଡ ଓ

ବିଦେଶକୁ ଖେଣ୍ଡ ମୋଟ ଖ ୧୦୦ ଟଙ୍କା କାହାଜ
ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲା । ଏଥମଧ୍ୟରେ ଧୂଆଁକଳ
କାହାଜ ଖେଣ୍ଡ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପାଲଟଣା ।

ଏ ସମସ୍ତ କାହାଜରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତରୁପେ
ମାଲ ଅମଦାଜା ଓ ରପାଜ ହୋଇଥିଲା । ସଥା;

ଅମଦାଜା ଟ ୧୮,୮୮

ଏଥମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥାନଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ।

ବିଲାଙ୍ଗ କପାସ୍ତା	ଟ ୧୪୩୫୧୯
ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଗୁଆ	ଟ ୨୨୪୭୭
ଧାରୁ ଓ ଥାର୍କିମିର ପ୍ରବୃତ୍ତି	ଟ ୨୩୦୨୫
ଲବଣ	ଟ ୧୫୨

ରପାଜ ଟ ୨୫୨୨୨୨

ଏଥମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥାନ ।

ଗୁଡ଼ଳ	ଟ ୧୪୩୦୧୭
ଗହମ	ଟ ୨୧୦୮

ରୂପାର ଅଳଙ୍କାର	ଟ ୧୫୨୦
ଚମତ୍କା	ଟ ୮୫୭

ଜର	ଟ ୧୬୨୨
----	--------

ପ୍ରଥାନ ରପାଜଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ମୁହୂ୰୍ତ୍ତ ମୁୟ ୦୦୦୦୦
ଦଶକୁ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୫୦୦୦ ଟଙ୍କାର ଗୁଡ଼ଳ
ଆରବନ୍ଦେଶକୁ ପାଇଥିଲା ଓ ଦର୍ଶି ଉପରେ
ଟ ୩୭୫୦ ଟଙ୍କା କଷ୍ଟମ ମାଗୁଳ ଅଦ୍ୟ ହୋଇ-
ଥିଲା ବାଜା ଗୁଡ଼ଳ ସମସ୍ତ ମାତ୍ରାଜ ଓ ବିମେଲ-
କୁ ଯାଇଥିଲା ।

ଉପରିଲେଖିତ ତାଲିକାରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ଗତ ମାର୍ଚ୍ଚମାସରେ କଟକର ଦୁଇମା ବାରବାର
ବାଲେଶ୍ଵରରେ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଗୁନବାଲ-
ବନରର ଅୟକାଂଶ କାରିବାର କଟକଜଳ
ସଙ୍ଗେ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିଥିବାରୁ ତାହା ବାଲେଶ୍ଵରରୁ
ଦ୍ୱାରା ଦେଲେ ଏବେ ତାରତମ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ ।
ବଥାତ ବାଲେଶ୍ଵରର କାରିବାର ଅୟକ ହେବା ।

ନୂତନ କର ।

ବିଜଳା ବିଦେଶକ ସରର ଗର ଶକବା-
ର ଅୟକେଶନରେ ନୂତନ ପ୍ରଦେଶୀୟ କର
ବିଷୟକ ଅଇନ ବିଧିବକ ହେଲା ଓ ଶାଖାକ
କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରୀ ଏବର୍ଷ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ସରର
ଅନେକ ଅୟ ହେବବୋଲା କରୁ କର ପ୍ରକଟି-
ନିର୍ମାଣ କରି କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟର ପରିମାଣରେ
ରହିଥିଲା ନାହିଁ କାରିବାର ବିକାଶ ଭିନ୍ନ
ରହିଥିଲା ଅନ୍ୟକ ଟଙ୍କା ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ସର ପାଇବାର
ଆଶ କରି ନାହାନ୍ତି । ଏ ଅଇନକାରି ଆଜି

ସେଇ ଅପରି ସରରେ ହେବାର ଥିଲା ତାହା
ସମସ୍ତ କଥାପଦକେ ସ୍ଵକର ହୋଇଗଲା ।

ଏ ଅଇନ ନିଷ୍ଠୟ ହେଲୁଭାବୁ ମାନ୍ୟବର
ରେବନ୍ଦୁଷାଧାବେକ ସରରେ ଜଣାଇଲେ ସେ
ଦେଶର ଅବସ୍ଥାପ୍ରତି ଜଳକର ଅଇନର ବିଧା-
ନମାନ ଖାଲିବାକୁ ଖାସ କମିଟୀ କେବେକ
କଞ୍ଚି ବୋଧ କରୁଥିଲା । ଜିଲ୍ଲାର କେବେକ
ଅଂଶରେ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସକାଶେ ଯେଉଁ
ଜରିବ ଅବମ୍ବନ୍ତ ତାହା ଶେଷକର-
ବା ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରୟେଜନ କବନ୍ଦକର ବୁଝି-
ବାସକାଶେ ଜଣେ କରିବାର କରିବାର
ଭବିତ ହୋଇଥିଲା ଅଭିବଦି ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ଶେଷ ହେବା ଦୂର୍ବିରେ ଖାସ କମିଟୀକ ଥିଲା
ଜମାଧ ମହିନର ଦିଅପାର । ଏଥାରୁ ମାନ୍ୟବର
ବେଲୁଷାଧାବେକ କହିଲେ ସେ ଜଥିବ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଜମାଧରେ ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏ
ପାଣ୍ଡିଲୁପିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଲଜଳା ରହିବାର
ଭବିତ ଅଟଇ । ଏହିରୁପେ ଜଳକର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଜମାଧ ସକାଶେ ସ୍ଵକର ରହିବ ଓ ଧୂରଙ୍ଗ
ଜାହାରେ ତିରକାଳ ସକାଶେ ସ୍ଵକର ହୋଇ-
ଥାରେ କାରିବ ସର୍ବିର ମଳରେ ଅନ୍ୟାୟ
ରହିଥିଲା ତାହାକୁ ନିଷ୍ଠାମାର୍ଗକୁ ଅଣିବା ବିଜ୍ଞ
କଠିନ ବ୍ୟାପାର । ବିଲ୍ପିକ କବନ୍ଦର ଅ-
ଦ୍ୟାୟ କାରିବା କାର୍ଯ୍ୟର କଠିନବୋଲା ପୁନରୁ
ପରିବର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ଅମ୍ବୁମାନେ
ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ କି କେହି ଜଣେ କରିବୁବା
ନାଲସମ୍ବନ୍ଧରେ ତତ୍ତ୍ଵାର ଅବସ୍ଥା ରହିବ
କରିବାକୁ ଅସିବାର ଯାଦା ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲା
ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ସ ତାହା ନ କୁଣ୍ଡିଲୁ କମିଟୀ-
ଦ୍ୱାରା ନାଲର ଉପଯୋଗିତା ଓ ଶୈଳୀବ୍ୟବ କ
ପରିମାଣରେ ସାଧାରଣ ଉପକାର ହୋଇଥିଲା
ବା ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧକାରୀ ଅଛି ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟର
ଅନ୍ୟକାଳ କରିବାର ନେଇନ୍ତି ତାହା ହେଲେ
ଅନେକ ତ୍ରୁଟି ମନସ୍ତୁଷିତ କରିବାର ହେବ ଓ
ବାସ୍ତବରେ ଯାହାକର ନାଲହାର ଉପକାର
ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ କର ଦେବାକୁ କରାନ୍ତି
କୁଣ୍ଡିଲ ହେବେ ନାହିଁ ଏହିରେ ସେବେ କରିବାର
କମିଟୀ ନେଇ ତାହାରେ ନାହିଁ କାରିବାର
କମିଟୀ ଓ କେବେକ କମିଟୀ ନାଲକଳ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ସ
ଯୋଗାଇପାରିବି । ଏହିର ମଧ୍ୟ କଳନା

ହୋଇଯିବ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘନ୍ଦରତ ଆଦ୍ୟରୁ ସତି
ଦେଉଥାଇ ଏବାଟେ ଗାଳ ବର୍ଷ କାହିଁ ହେଲେ
ରହିବୁଥିବରେ ଅନେକ ଲାଭ ହେବ । ଜମିଦା-
ରମାନେ ତମି ଆବାଦ ସକାଶେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଧର
ଖଙ୍ଗଣା ଶତ ଦେଉଥାଇନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ଶିଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧାର ମହାଲ ।

ତହିଁର କର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଓ ତାହା କିମ୍ବୁପେ
ଭଲ ହେବ ଏହି ନାମରେ ଅମେମାନେ କିମ୍ବି-
କିନ ହେଲା ଖଣ୍ଡିଏ ପୁସ୍ତିକା ପାଇବାର କୃତଜ୍ଞ-
ତା ସହିତ ସ୍ଵିକାର କରୁଥାଏଁ । ଏହା ଇଂରାଜି
ଭାଷାରେ ରଚିତ ତେତିଶାପେଟ୍ରି ଥିଲ ଗ୍ରେସରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଏବଂ ଗ୍ରାଫିକ୍ ମମ୍ବ ସାହେବଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗିତ
ଦୋରଥାଏଁ । ରଚିଯିବାକୁ ନାମ ପ୍ରକ୍ଳୋପର
ଲେଖା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେ ଏହି ପ୍ଲାନରେ ରହି
ସ୍ଵପ୍ନ ଯେତେ ଅଳ୍ପ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ବା ଅନୁଭବ
କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଏଥରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଓ
ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକ ଅଶାକରନ୍ତି ତାହାଙ୍କଠାରେ
କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏ ପୁଣ୍ଡିକା ଖଣ୍ଡକ ଛନ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସମାପ୍ତ
ହୋଇଥାଏଇ । ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ରଜାଙ୍କ ଅବ-
ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁଃଖୀ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଓ ମାହାଲର
ବର୍ତ୍ତମାନ ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥା ଓ କୃତ୍ୟାୟ ଅଧ୍ୟାୟ-
ରେ ବି ଉତ୍ସାହରେ ଗଡ଼ିଜାତ ମହାଲର ଉଚ୍ଛି-
ର୍ଷ ସାଧୁତ ହେବ ସେବର ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥାଏଇ ।
ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏମନ୍ତ କିଛି ନାହିଁ କି
ଯାବା ଏ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ସା-
ଧକରେ ଛଣା ନାହିଁ । ଅଧିକାଂଶ ରଜା-
ଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଅନିତବ୍ୟେତା ପ୍ରଜାଶୀଳନ
ଇତ୍ୟାଦି ଦ୍ୱାରା ଜଣାଅଛି ଓ ସେହିମସ୍ତ ଧ୍ୟାନ
ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲେଖା ହୋଇଥାଏଇ । ପ୍ରଜାଙ୍କର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂରବସ୍ଥା କୃଷି ଓ ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟର
ସ୍ଵନାବସ୍ଥା ଜଣାଇକାର ଦ୍ୱାରା ଘରମାଣ ମାତ୍ର
ବାଣିଜ୍ୟର ଅଗ୍ରବ ଓ ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷାର ଅଗ୍ରବ
ଇତ୍ୟାଦି କୃତ୍ୟାୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ-
ଥାଏ । ଲେଖକଙ୍କ ମର ଧାଠକରେ ହଠାତ
ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେମନ୍ତ ସେ ମୁଗଳଦେଶଙ୍କ ପ୍ରଜା
ଓ କୃଷି ଅବସ୍ଥାତାକୁ ଗଡ଼ିଜାତର ଅବସ୍ଥାକୁ
ଅଧିମ ଜୀବ କରନ୍ତ ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥାରେ
ସେବୁପୁ କୁହାଇ । କେବଳ ଶାସନ ପ୍ରଣାଳୀର
ଦୋଷରୁ ଗଡ଼ିଜାତର ପ୍ରଜାମାନେ ମୁଗଳଦେଶ
ଅପେକ୍ଷା କିନ୍ତୁ ସ୍ଵନାବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି ନୋହିଲେ
ଯେମନ୍ତ କୃଷି ଓ ବାଣିଜ୍ୟର ବ୍ୟାଗ ମୁଗଳଦେ-

ନରେ ହେଉଥିଲୁ ତେମନ୍ତ ଗଡ଼କାଇରେ ମଧ୍ୟ
ହେଉଥିଲା । ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଗୃଷ ତୁମିର ପରିମାଣ
ଦୂରି ହେଉଥିଲୁ ପୁଣେ ଯେବେ ଜଙ୍ଗଳ ଥିଲା
ତହିଁର ଅନେକାଂଶ ସମ୍ମୁଦ୍ର ଗୃଷ ହେଲାଣି ଓ
ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଧାନ ଗୁରୁଳ ଓ ତେଲକଳ ରକମ
ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ବାଣିଜ୍ୟ ସକାଶେ ଆସି
ଥିଲା । ଫସଲ ଦୂରି ପଞ୍ଚରେ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଦୁଃଖ
ନାହିଁ ଓ ପୁଷ୍ପଠାରୁ ତାହାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବିଛି
ଭଲ ହେବାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଉଥିଲା । ତେବେ
ଇତ୍ତରେ ବା ଅମେରିକାରେ ଯେତୁସ କୃଷିର
ତନ୍ତ୍ରର ହୋଇଥିଲୁ ତାହା ଯେମନ୍ତ ଏଠାର
ମଗଳବନ୍ଦରେ ହୋଇ ନାହିଁ ତେମନ୍ତ ଗଡ଼-
ଜାତରେ ସୁକା ହୋଇ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ
ଏସମସ୍ତ ସାମାନ୍ୟ ତ୍ରୁମ ଓ ଏଥିରୀର ଆମେରୀମା-
ନେ ଏ ପୁଣିକାର ଉପସୋଗିତା ଲୀଘବ ହୋ-
ଇଥିଲା ବୋଲି କହୁ ନାହିଁ । ଗଡ଼ଜାତର
ଅବସ୍ଥା ଅତି ଶୋଚନୀୟ ଓ ତାହା ଏତିଦେଶୀୟ
ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଥିଲେହେଁ ତହିଁରେ କିଛି ଉପ-
କାର ନାହିଁ । ରଜ୍ଯପୁରୁଷ ଓ ବିଦେଶୀୟ ଲୋ-
କଙ୍କ ତାହା ଜଣାଇଲେ ଅନେକ ନୀତି ହେବାର
ସମ୍ବନ୍ଧାନ ଓ ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଗଡ଼ଙ୍ଗାର ଦୁଃଖରେ
ଦୁଃଖିକ ହୋଇ ଇଂରାଜ ଭାଷାରେ ତାହା ବ-
ଣ୍ଣିନା କରି ରଜ୍ଯପୁରୁଷଙ୍କୁ ଅବଗତ କରଇବା
ସକାଶେ ଶ୍ରମ ସ୍ଥିକାର କରିଥିବାରୁ ଆମ୍ବାନ-
ଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦର ପାତ୍ର ହୋଇଥିଲା ସନ୍ତୋଷ
ନାହିଁ । ସ୍ଥାନାଭାବ ହେଉଥିଲୁ ଦୃଢ଼ାୟ ଅଧ୍ୟାୟ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମେରୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି କହି-
ପାଇଲୁ ନାହିଁ । ଦିବିଷ୍ୟରେ ତହିଁର ସମା-
ଲୋଚନା କରିବୁ ।

କଟକ ମିଛନ୍ଦିପାଳିର ନଦୀ
ଘାଟମାନ ।

ଚଳଇମାସ ଭା ଓ ରଖିରେ କଟକ ମିଛିନ୍-
ସିପାଲ କୁମିଠୀର ଗୋଡ଼ିଏ ସଭା ହୋଇଥିଲା ।
ତହିଁରେ ଜଳନିଶ୍ଚିତ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ହୋଇଥିଲା ।
ଯଥା;—

“ ୧ । କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ କଲକାତା ମାସ ତାରିଖର
ନିଃଶ୍ଵର ଦିନ ପାଠ ହୋଇ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା (୧୦ ଜାନୁ
ମେସର୍ ୫ ଜାନୁ ସର୍ବଧିକ ମନ୍ଦର) ସେ ନଶରର ଘାଟମାନ
ଲକ୍ଷଣ ଦେବା ବର୍ଷଯୁ ଏଥେ ପ୍ରକଟ ଘାହା ଅବଧାରିତ
ହୋଇଥାଏ କମିଶନୀ ମେହି ମନ୍ଦର ଦୂରକୁଣ୍ଡେ ଅବଳମ୍ବନ
କରିଲା ।

ଥାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସେବକ ସହରେ ବିଜେଟରେ ଯାହା
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିବ କାହା ନଗରର ଶାତମାନଙ୍କର

ବନୋବସ୍ତୁ ପ୍ରସଂଗରୁ ସେଇ ଥାଇ ବାହୁମାୟ ଅଟଇ ଅଧିକା
ତାହା ମଞ୍ଜୁର କରିବା କାରଣ କମିଶନର ସାହେବଙ୍କୁ
ଗ୍ରାହକୀ ହେଉ ।”

ପ୍ରଥମ ନିର୍ବାଚଣର ମର୍ମରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଟାଉନକମିଟି ଗର ଅଧିବେଶନରେ ଦାଟମାନ
ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ଇଜର ଦେବାର ସ୍ଥିର କରିଥିବାରୁ
ବିନିଶନର ସାହେବ ଉଚ୍ଚିରେ ଅପତ୍ତି କରିଥ-
ଛନ୍ତି । ଏ କଥା ସାଭାବିକ ଅଟଇ । ଧାଠକ-
ମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଦାଟରେ ମାସୁଲ ବସିବା
ସମୟଠାରୁ ତାହା ବରାବର ଇଜର ବିନୋବ-
ସ୍ଥିରେ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀପ୍ରକୃତ ଶମ୍ଭୁ ସାହେବ 'ଏଠାର
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ହୋଇ ଖାସତଥିଲାରେ ରଖିଲେ ।
ନା ଉଚ୍ଚିରେ ଥାୟ ଅଧିକ ହେଲା ନା ନୋକ-
କର କଞ୍ଚି ଫେଡ଼ିଗଲା । ମାତ୍ର ଟାଉନକମିଟିର
କେହି ସହ୍ୟ ଉଚ୍ଚିରେ ଅପତ୍ତି କରି ନ ଥିଲେ ।
ଆଜି ସେମନ୍ତ ଶ୍ରୀପ୍ରକୃତ ଶମ୍ଭୁ ସାହେବ ଟାଉନ
କମିଟିର ସମ୍ପର୍କ ପଦରୁ ଅଧିକାରିଙ୍କ ହେଲେ
ତେମନ୍ତ ସହ୍ୟମାନେ ଏକମତି ହୋଇ ଖାସ
ବିନୋବସ୍ଥ ତୁଠାଇ ଦେଇ ଇଜର କେବାର
ମୁର କଲେ ! ଏକପ୍ରକାରରେ ବୁଝିଲେ
ଏଥିରେ ଶମ୍ଭୁ ସାହେବଙ୍କ ସୁଖ୍ୟାତି ଓ ଏକ
ପ୍ରକାରରେ ନିନା ହେଉଥାଇ । ସୁଖ୍ୟାତି ଏହି
ଯେ ତାହାଙ୍କ ପର ଯବରଦସ୍ତ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଆଉ
କିଏ ହେବ ଯେ ନିଭ୍ୟାନ ହଜାର କାର୍ଯ୍ୟ
ମଧ୍ୟରେ ଦାଟର ଚର୍ଚା ସୁକ୍ତା ସ୍ଵପ୍ନ ବୁଝିବ
ମାସୁଲ ଗେଣା ନିବାରଣ ସକାଶେ ନାନାକୌ-
ଶଳର ଦାକ୍ତମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରଇବ ଓ ସଧାରିବ
ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବାହୁ ଥଣ୍ଡି ଗୋଟାଏ
ଦଳଶିଆ ତହୁ ଭାପରେ ଚିତାଇ ଦେଇ ଆଜ୍ଞା
ଦେଲ୍ଲ ମାତ୍ରକେ ସେ ଦାଟରେ ଛାଡ଼ା ହୋଇ
ଅକ୍ଲେଶରେ ଲୋକଙ୍କୁ ପାର କରଇ ଦେବ
ଓ କୁହାର ଗୁହାର କରିବାର ବାଟ ନ ଥିବ ।
ନିନା ଏହି ଯେ ତାହାଙ୍କର ବିନୋବସ୍ଥରେ
ସହ୍ୟମାନେ ମନେ ଏମନ୍ତ ବିରକ୍ତ ଥିଲେ
ଯେ ତାହାଙ୍କ ଯିବାର ଦୁଇମାଟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେଉଥିବୁ
ତାହାଙ୍କ ଭୁଲଟାଇ ଦେଲେ । ଫଳରଙ୍ଗ ସହ୍ୟ-
ମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ ଯାହା ହେଉ ବୁଝିବାର
ଚେଷ୍ଟା ନ କର ଅମ୍ବେମାନେ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଅନ୍ୟାୟରେ କହି ପାରୁ ଯେ ସହ୍ୟମାନେ
ମତ ବିଦ୍ରୂତ କରିବା ସମୟରେ ସବୁଦିଗୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଜୀବିବାକୁ ବଢ଼ି କରିଛ ବୋଧ କରିଥିବେ ।

ଯାହା ହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିଶୁଷ୍ଟରେ ଠାରିନ
କମିଟିର ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଅଭିପ୍ରାୟ ସହିତ ଝକ୍ଯ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ନିଯମ ଜାଗ୍ର କରିବାକୁ

ସେମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ଇଚ୍ଛା ଦେଖି ଆମୁମାନେ
ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିବୁ କାରିଣ କମିଶନର
ସାହେବ ଯାହା ବୋଲନ୍ତି ଇଚ୍ଛା ଅପେକ୍ଷା
ଜୀବ ଇହିବିଲରେ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରକିଧା ଅଥକ
ହୋଇ ନ ଥିଲ ବରଂ ଇଚ୍ଛା ବେଳେ
ଇଚ୍ଛାଦାରକୁ ଧମକ ତମକ କର ଉପ୍ର ଦେ-
ଖାଇ ସେଇଁ ଉପକାର ସାଧକ ହେଉଥିଲ
ଜୀବ ସମୟରେ ତାହା ସୁନ୍ଦର ହୋଇ ପାରୁ ନ
ଥିଲ ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖା ହେଲା ଉତ୍ତର ଆମେମା-
ନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ କମିଶ୍ନରସାହେବ ମିଳିବି-
ପାଲ କମିଶ୍ନରଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଥାବ୍ୟ କର ତାହାଙ୍କ
ବେଦଖଲ କରିଅଛନ୍ତି । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟସାହେବ
ଖାସରେ ରଖି ନଥ ଘାଟସବୁର ବନୋବପ୍ର
କରିବେ ଏହିପର ଥାଙ୍କ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଆମେମାନେ ଏଥରେ ବିଚିନ୍ତି କିଛି ଦେଖୁନା-
ହୁଁ ମିଳିବିପାଲ କମିଶ୍ନରମାନେ କି କିଳାକନ୍ଦ
ଶୁରସାହେବଙ୍କ ସମସର ହେବେ । ଏତେବନ
ମିଳିକୁଳ ରହିଥିଲେବୋଲି ଥାପାଣା ମାନ ସେନ
ବିଦ୍ୟାଲୟେ ଏବେ ଘେମନ୍ତ ସାଧିଳତା ଦେଖା-
ଇବାକୁ ବସିଲେ ତେମନ୍ତ ଆପଣ ଅଧିକାରିଗୁ
ବହିତ ହେଲେ । ଅଥବା ସବ୍ୟଧି କି ନଗରର
ନବଘାଟମାନ ଏହାଙ୍କ ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
ଏମାନେ ପୂର୍ବରୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ
ଛିନ୍ତି ଥିଲେ । ଏବେ ଦଖଲ କରିବାକୁ
ଗୁହିଲେ ତାହା ପିପର ଦେବ ସେମାନଙ୍କ
ଦାଗରେ ତମାଦ ହେଲିଥିବାର ଆମେମାନେ
ବିବେଚନା କରୁଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏ ସମ୍ପଦରେ ଦିନେ ଦୁଇଦିନ ଛାତା
ଥରେ ବର୍ଷା ହେଉଥିବାରୁ ଶ୍ରାବ୍ଣ ଅନେକ
ଗୀତ ଅଛି ଓ ଲୋକମାନେ ସୁଧ୍ୱ ଅଛନ୍ତି ।
ବର୍ଷା ହେଉଥିବାରୁ ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରାର କିଛି ବ୍ୟାପାର
ହୋଇଥିଲା ।

ଗର ବୃଥବାର ସନ୍ଧାଳିଦେଲେ କେଳଖାନା
ସମୁଖରେ ଜଣେ ଗଡ଼କାର ପାଶୀ ହେଲା ।
ଏହିଟି ଆମ୍ବକୁ ପାମ୍ପ ପାଦେବକ ଅମଳର
ପ୍ରଥମ ପାଶୀ ଥିଲା । ଅପରାଧକୁ କେଳ ଭାଇରୁ
ପାଶିକାଠ ନିକଟକୁ ଥଣ୍ଡି ତହିଁ ଉପରେ
ଚାଇଲ ଦେଇ ବେକରେ ଦୌଡ଼ି କଷି ଝୁଲାଇ
ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କେବଳ “ହରେ କଷ

ଦରେ କୁଣ୍ଡ” ଉତ୍ତରିଷ୍ଟରରେ ବସୁଥିଲା । ଜଳା
ବୋବାଳ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥା କହ
ନାହିଁ । ଏ ପାଶୀ ଦେଖି ଏକବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ
କି ଗତଜାଗ୍ନ୍ୟମାନେ ଠିକ ପଶୁ ପ୍ରାୟ ଏହାଙ୍କ
ପାଶୀ ଦେବାରେ କିଛି ଉପକାର ନାହିଁ । ଓ
ଯେବେ ଅନ୍ୟକୁ ଡରିବା ଏଥର ଉଦେଶ୍ୟ
ହୁଅଇ ଚାବେ ସେଉଁ ଗତଜାଗରେ ଖୁଲୁ
ହୋଇଥିଲା ଘେହିଠାରେ ପାଶୀ ଦେବାର
ଛିତି ଥିଲା । ସହରରେ ପାଶୀ ଦେଲେ
ଗତଜାଗ୍ନ୍ୟମାନେ କିଛି ଜାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

✓ ଶାଙ୍କାମ ବୃଦ୍ଧିପୁରରେ ବାର୍ତ୍ତାଲହୁଣ୍ଡ ନାମରେ
ଖଣ୍ଡିଏ ନୂତନ ପାସିକପଢ଼ିବା ବାହାରିଥାରୁ ଓ
ଚହିଁର ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟା ଆମ୍ବେମାନେ ପାଇଥୁ-
ବାର କୁତଳିଗା ସହିତ ସୀକାର କରୁଅଛି ।
ପଢ଼ିବା ଖଣ୍ଡିକ ଦାର୍ଢିଗା ହେଉ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ।
ଏହା ସ୍ଵଦେଶୀ ପରି ଇଂର୍ଲିଜ ଓଡ଼ିଆ ଏବଂ
ଦେଲିଜୀ ଏହି ଭିନ୍ନଭିନ୍ନରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ
ଅଛି ।

କଲିବନ୍ଦ ସହର ଲେବମାନେ ଦୁଇଥିଲେ
ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ନୂତନ ଆଜନାନୁଷ୍ଠାରେ ଦାଖଲ
ଆରିଜ କରିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ସମ୍ମାନ
ବୋର୍ଡ ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ରୁମ ଉପାର ଦେବାର
ସେମାନେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଦରଖାସ୍ତ ଧାରଣ
ନେବାପୀର କଲେକ୍ଟ୍ସ କରେବରେ ଗୁଣ
ହେଲେ ଓ ମିଥ୍ୟାଦ ଶେଷ ସମୟରେ ଏହା
ହେବାର ଦେଖି ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ଅତି ତିନମାତ୍ର
ମିଥ୍ୟାଦ କତାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦାଳ ମିଛନିଯିପାଇଛନ୍ତର ଉପକାର ନିରିତ
ଭକ୍ତ ନଗରରେ ଲୟକ୍ଷ୍ମ ଟାଳସ ବସିଥାଏ
ନିଧିମ ହୋଇଅଛି ଓ ଏଥର ଅଳନ ପ୍ରାଣିମ
ବ୍ୟାହଶୂନ୍ୟ ସର୍ବ ମଞ୍ଚର କରଇଅଛନ୍ତି । ଟାଳୁଗ
ଧୂମ ଘୂରିଥାଜେ ଲାଗିଅଛି ତେବେ ଗବନ୍ତୀ
ମେଘ ଲାଗୁଣ୍ୟ ଶୋଟିବ ଟାଳୁ ନ ବସାଇ ଏହେ
ପ୍ରକାର ଟାଳୁର ସମ୍ମି କାହିଁକି କରଇଅଛନ୍ତି ।

ମନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଘରର ଟାକ୍କ ଶଳକରୁ ଦସ-
ଟକା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଟାତ୍ତନ ତତ୍ତ୍ଵ ଅର୍ଥାତ୍
ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ରବ୍ୟାଦି ଥମଦାନ ଘ୍ୟାନ
କର ଉଠି ଯାଉଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏ ନଗରରେ
ଦୂରିର ଧଳଣା ଓ ମିହନୀସିପଳ କର ଏକ
ବେଳକେ ଚନ୍ଦ୍ର ହେଉଅଛି ।

ର ଆମଙ୍ଗ ଜୀବିତେରସାହକ ଧଦ ପ୍ରଦଶାନ୍ତ ଚିର
ଶୁଭିକ୍ଷୀୟ ଦିବଦା ସକାଶେ ରଙ୍ଗପୁରର ଜନେ
ଦାର ଓ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଟ ୧୫୦୦୦ ଟଙ୍କା

ଦେବା ବଜ୍ରକ କର ଦୂରକ ଶତରୁଷି ପହଞ୍ଚିଲେ
ସ୍ଵାପନ କରିଅଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ବିଭିନ୍ନ ମାସକ
ଟ ୧୫ ଲା ଓ ଆର୍ ଗୋଟିଏ ଟ ୧୦ ଲା
ଅଟଇ ।

ହୁନ୍ତିପେଟ୍ର ଅଟ ଶୁଣିଆଇଲୁ କି ଦିଗ୍ବୁର
ଅଲେଖେ ମନୀଥାହେବ ମିଶ୍ରଦେଶରେ ଗୁରୁଚ
କରିବାକୁ ସ୍ଥିକାର କରିଅଇଲୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଦ୍ଵା
ଭରତବର୍ଷକୁ ଫେର ଅସିବେ ନାହିଁ । ତାହା
ହେଲେ ଆୟୁଜ୍ଞ ରେବନଥା ସାହେବ ବୋର୍ଡ୍-
ରେ ପକ୍ଷ ବୋଲାଯିବେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଏଇଦ୍ୱାରା ସବୁ ସାଧାରଣକୁ ଜୀବ କରି ଯାଉ-
ଅଛି ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଡେଣା ମେତାକେଳ ସ୍ଥୁଳରେ
ହୁଅଗୋଡ଼ ଦୃଢ଼ି ଶାନ୍ତିରୂପ ଏବଂ ଏଇରିନି ପରି-
ଦିତ ସଂଖ୍ୟାକ ଅବେଳାକବ ଶବ୍ଦ ଗୁହଗ କରି
ଯିବେ । ନିଚୁଲଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଵାଫରତ ବିଦ୍ୱିତ ନିକ-
ଟରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ହେବ । ଆବେ-
ଦନକାରୀମାନେ ୧୮୨୭ ମସିଦା ତା ୧୫ ଶିଖ
ମେ କଟକପୁ ଡେଣା ମେତାକେଳ ସ୍ଥୁଳରେ
ଉପହିର ହେବେ ।

W. D. STEWART,
Supdt. O. M. School.

	କରନ୍ତିରିତ ସ୍ୱପ୍ନମାଳା କଟକ ଟିଏଁ “କଟାଇଲା ପଦାଳୀ ସୁରେ ଦେଖୁ ଦେଖଇଛି । ସଥି; କରନ୍ତିରିତ ..... 3 • 1 / କରନ୍ତାକାଳୀ ..... 3 • 1 / ପ୍ରାଣପିଣ୍ଡା ..... 3 • / ଶବ୍ଦାଚନ୍ଦ୍ରଜ ..... 3 • 1 /
---	--

NOTICE.

- The Second mastership of Balasore Zilla school is likely to become vacant. Applications will be received up to the end of current month salary Rs. 50.

Cuttack } N. K. Das,
The 1st May, } Joint Inspector of
1877. Schools Orissa.

ମନ୍ଦିରାବି

ଶ୍ରୀବନ୍ଦ ପ୍ରମାଣପତ୍ରରେ କହିଥିଲେ ଅଗ୍ରିମ ଟ ୩୫
ବାହୁ ଜୀବନେ କହ ଏହି କହଇଲା କି କାହାରେ
" ଏହି ଚାନ୍ଦାମାତ୍ର " "
" କାଳାବ୍ୟାମର ବାହୁରେ "
କାହାରେ କାହାରେ